POLITECHNIKA KOSZALIŃSKA

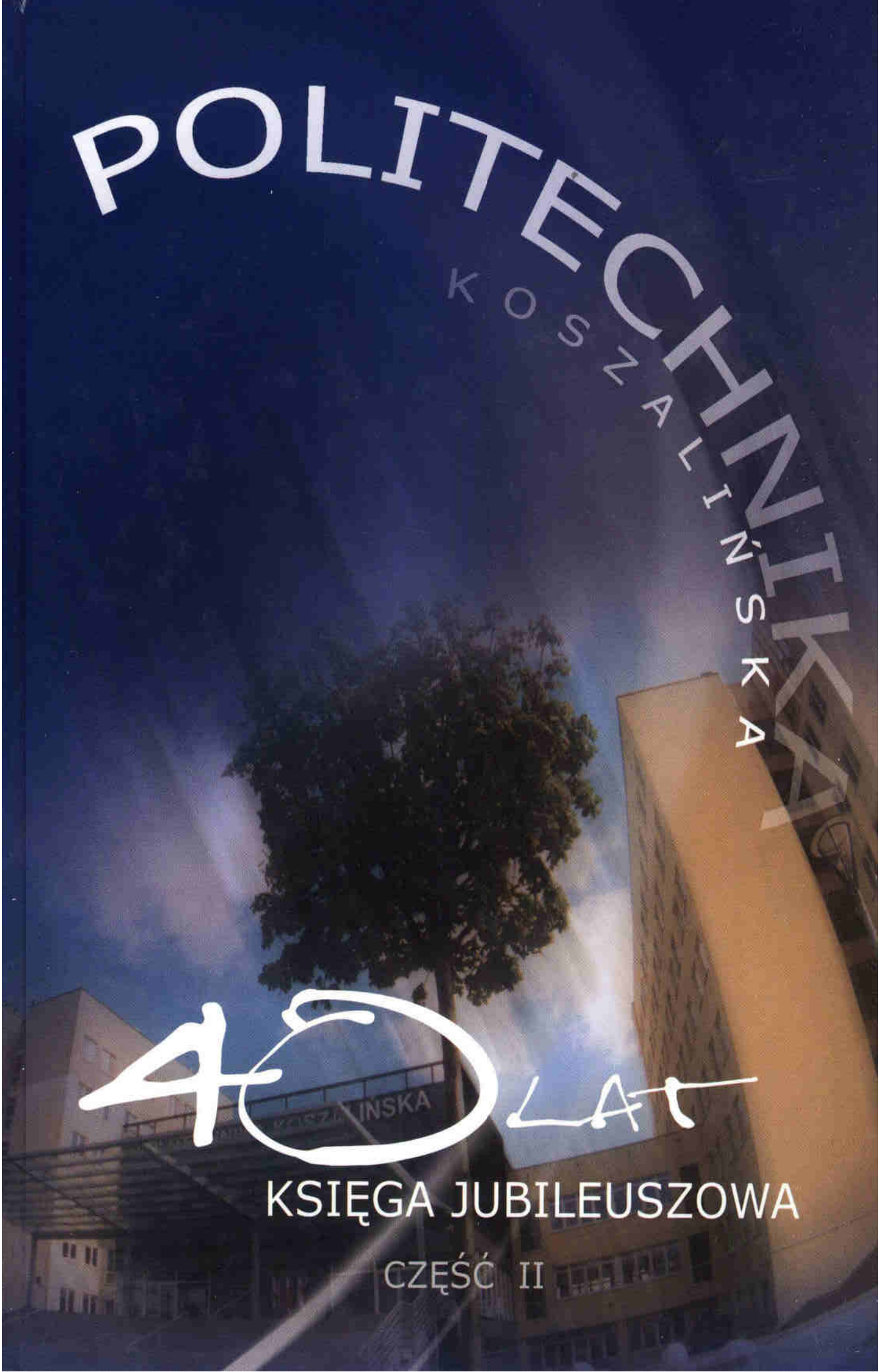

40 LAT

KSIĘGA JUBILEUSZOWA

CZĘŚĆ II

40 lat Politechniki Koszalińskiej

Księga Jubileuszowa

część II

Politechnika Koszalińska
wrzesień 2007

ISBN 978-83-7365-131-9

Redakcja
Tomasz Krzyżyński,
Agnieszka Kowalska,
Agnieszka Kulesza,
Andrzej Markiewicz,
Agnieszka Rydzkowska

Redakcja techniczna i skład
Mariusz Lenartowicz
Andrzej Markiewicz

Projekt okładki
Tadeusz Walczak

Zdjęcia
Adam Paczkowski

© Copyright by Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej, Koszalin 2007

Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej
75–620 Koszalin, ul. Racławicka 15-17
Koszalin 2007, nakład 200 egz.
Druk: SOWA Sp. z o.o. Warszawa

Spis treści

Wstęp 5

Władze uczelni kadencja 2005–2008 7

Organizacja i obiekty uczelni 17

Doktor honoris causa Politechniki Koszalińskiej
Laureaci Zachodniopomorskich Nobli 27

Pracownicy naukowo-dydaktyczni Politechniki Koszalińskiej 31

Wykazy absolwentów 2004–2007 45

10 lat „Na temat" 105

Przemówienia inauguracyjne rektorów 107

Uczelnia i jej pracownicy 121

Studenci i absolwenci 189

Sport na uczelni 207

Wstęp

Szanowni Czytelnicy,

Oddajemy w Państwa ręce drugą część Księgi Jubileuszowej. Stanowi ona uzupełnienie pierwszego tomu, wydanego z okazji 35-lecia Politechniki Koszalińskiej. Nowa książka zawiera najważniejsze informacje z życia uczelni z lat 2004–2007. Zaprezentowaliśmy w niej władze Politechniki Koszalińskiej wybrane na kadencję 2005–2008. Znajdą tu Państwo biografie rektora prof. dr. hab. inż. Tomasza Krzyżyńskiego i prorektorów – prof. dr. hab. inż. Tomasza Heesego, prof. nadzw. dr. hab. inż. Zbigniewa Suszyńskiego oraz prof. nadzw. dr. hab. Michała Jasiulewicza. Niniejsza książka dostarcza podstawowych wiadomości o organizacji uczelni, o tym, kto kieruje poszczególnymi wydziałami, instytutami i kto odpowiada za administrację. Na jej kartach prezentujemy sylwetkę prof. dr. hab. inż. Józefa Grochowicza – doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej z 2006 roku. Pochwaliliśmy się także sukcesami naszych pracowników – laureatów nagrody „Zachodniopomorski Nobel" przyznawanej za wybitne osiągnięcia naukowe.

Ważną częścią wydawnictwa jest wykaz pracowników naukowo-dydaktycznych Politechniki Koszalińskiej oraz obszerny spis absolwentów – listę tę sporządziliśmy z podziałem na wydziały, instytuty i kierunki.

Wydanie niniejszej książki zbiegło się z 10-leciem uczelnianego czasopisma „Na temat". Tworzący je zespół redakcyjny przez lata skrupulatnie odnotowywał najważniejsze wydarzenia na uczelni, informował o sukcesach jej pracowników i studentów. Dlatego postanowiliśmy przypomnieć najciekawsze artykuły z całego okresu istnienia „Na temat". Dla niektórych Czytelników będzie to pierwsze spotkanie z tymi publikacjami. Innym pozwolą one wrócić pamięcią do nieco zapomnianych już zdarzeń i sytuacji.

Gorąco zachęcamy do lektury.

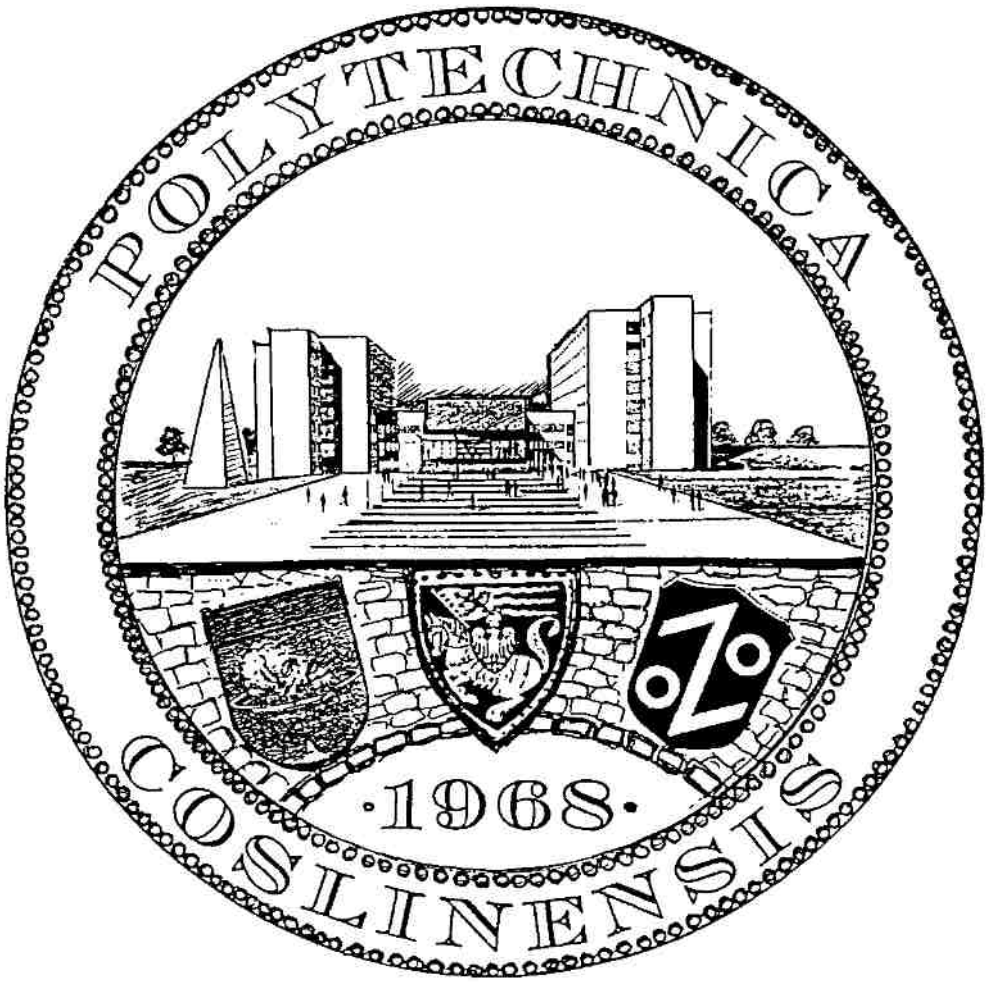
POLYTECHNICA
·1968·
COSLINENSIS

Władze uczelni

kadencja 2005–2008

Władze uczelni

W pierwszym rzędzie od lewej: dr Monika Zawierowska-Łozińska – dyrektor Instytutu Wzornictwa, prof. nadzw. dr hab. inż. Zbigniew Suszyński – prorektor ds. kształcenia, prof. dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński – rektor, prof. nadzw. dr hab. Michał Jasiulewicz – prorektor ds. studenckich, organizacji i rozwoju, prof. dr hab. inż. Tomasz Heese – prorektor ds. nauki i współpracy z gospodarką.
W drugim rzędzie od lewej: dr Anna Mrożewska – zastępca dyrektora Instytutu Neofilologii i Komunikacji Społecznej, prof. nadzw. dr hab. Czesław Partacz – dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania, prof. nadzw. dr hab. inż. Henryk Budzisz – dziekan Wydziału Elektroniki i Informatyki, prof. dr hab. Kazimierz Szymański – dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, prof. dr hab. inż. Leon Kukiełka – dziekan Wydziału Mechanicznego, dr inż. Artur Wezgraj – kanclerz.

Prof. dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński
JM Rektor (od roku 2005)

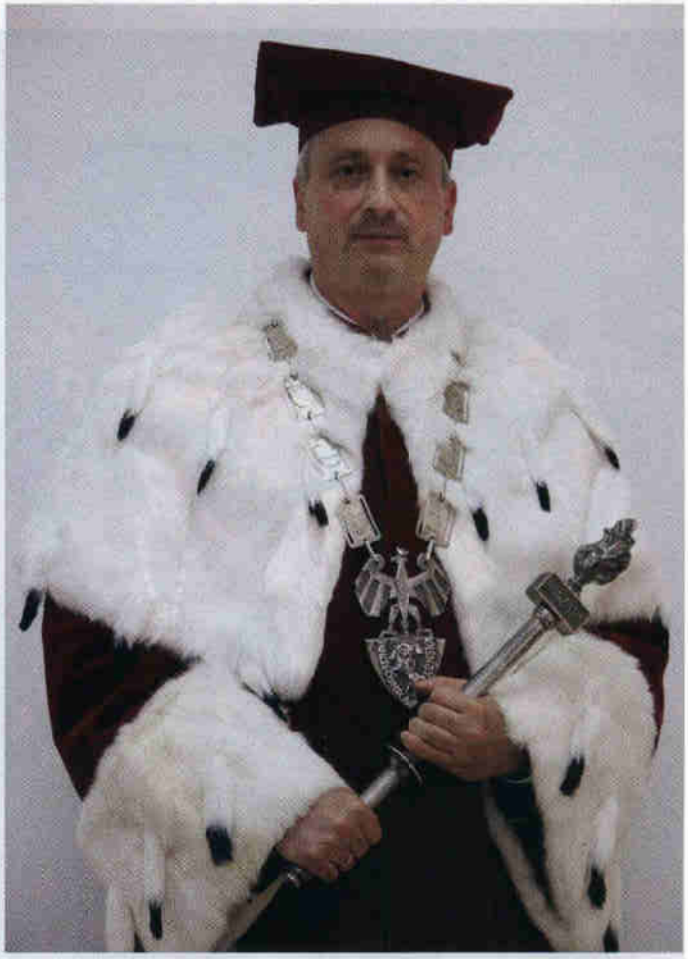

Rektor Tomasz Krzyżyński jest absolwentem Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie mechaniki technicznej i doktora habilitowanego w zakresie budowy i eksploatacji maszyn uzyskał w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk. Tytuł profesora otrzymał w październiku 2006 roku. Tomasz Krzyżyński jest drugim profesorem wypromowanym przez Politechnikę Koszalińską. Procedura nadania tytułu naukowego przeprowadzona została przez Wydział Mechaniczny.

Profesor Tomasz Krzyżyński w latach 90. przebywał na długoterminowych pobytach badawczych w Niemczech, m.in. w ramach stypendium Fundacji Aleksandra von Humboldta (1991–1993) i programu Fundacji Volkswagena w Hanowerze (1995–1996). Pracę w Politechnice Koszalińskiej na Wydziale Mechanicznym podjął w 1997 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Był członkiem Rady Wydziału Mechanicznego i Senatu Uczelni. W latach 1999–2002 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki na Wydziale Mechanicznym, w latach 2002–2005 – funkcję prorektora ds. nauki Politechniki Koszalińskiej.

Jego dorobek naukowy, po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, obejmuje 112 pozycji w czasopismach lub materiałach konferencyjnych, w tym ponad 90 prac opublikowanych w czasopi-

smach o zasięgu międzynarodowym, sześć pozycji o charakterze zwartym, sześć prac wdrożeniowych i patentów oraz kilka recenzji naukowych, w tym publikowanych opinii książek dla amerykańskiego wydawnictwa „Applied Mechanics Review". W 2005 r. opublikował monografię „Dynamika układów o niedostrojonych parametrach".

Jest członkiem towarzystw naukowych: krajowych – m.in. Societas Humboldtiana Polonorum, Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, i zagranicznych – m.in. Gesellschaft fuer angewandte Mathematik und Mechanik (GAMM), American Mathematical Society (AMS), European Mechanics Society (EUROMECH) oraz członkiem kilku sekcji komitetów PAN, w tym Sekcji Mechatroniki Komitetu Mechaniki.

Jego udział w działalności dydaktycznej, wychowawczej i organizacyjnej jest znaczący. Prowadził zajęcia dydaktyczne na studiach magisterskich i doktoranckich – z podstaw mechatroniki, dynamiki i systemów operacyjnych. Jest promotorem kilkudziesięciu prac magisterskich na kierunku Mechanika i Budowa Maszyn, z których wiele zostało wyróżnionych. Wraz z zespołem kierowanego Zakładu (do roku 2006), a następnie Katedry Mechatroniki opracował wiele stanowisk dydaktycznych i badawczych. Jest promotorem pięciu obronionych prac doktorskich oraz siedmiu otwartych przewodów doktorskich uczestników studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Mechanicznym.

W latach 2002–2006 profesor Tomasz Krzyżyński był wnioskodawcą i koordynatorem czterech projektów w ramach europejskiego programu Leonardo da Vinci: „Zdobywanie doświadczeń przez doktorantów w tworzeniu innowacyjnych produktów i technologii, transfer tego doświadczenia do edukacji inżynierów zdolnych do współpracy międzynarodowej – Adaptronics" (2002–2003); „Doskonalenie metod pracy twórczej sprzyjającej powstawaniu innowacji oraz samokształceniu doktorantów – Creative & Innovative" (2003–2005); „Nauka innowacyjności i konkurencyjności w europejskiej sieci inkubatorów przedsiębiorczości – gateway2innovation" (2004–2006); „Nauka przedsiębiorczości i innowacyjności w małych i średnich firmach o profilu high-tech – first-step-to-job" (2004–2006). Partnerami zagranicznymi projektów były firmy w krajach Unii Europejskiej. Beneficjentami projektów, których łączny budżet wynosił ok. 400 tys. euro, byli doktoranci, absolwenci i studenci Politechniki Koszalińskiej i innych polskich uczelni.

W latach 2005–2006 profesor Tomasz Krzyżyński był członkiem rady programowej projektu „Gate2Growth Incubator Forum" w 6. Programie Ramowym, a obecnie jest koordynatorem projektu „Development and promotion of the Lisbon Strategy in regions with making use of academic-related European Programes" w module europejskim Jean Monnet.

Udział doktorantów w projektach programu Leonardo da Vinci pozwolił na podjęcie nowoczesnej tematyki badawczej i przeprowadzenie badań w renomowanych laboratoriach wiodących koncernów europejskich (Continental AG w Hanowerze, Sartorius AG w Getyndze). W 2004 r. profesor Tomasz Krzyżyński wypromował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Koszalińskiej pierwszego doktora – słuchacza studiów doktoranckich – Sebastiana Głowińskiego, tytuł rozprawy: „Identyfikacja stanu technicznego oraz podstawy prognozowania pracochłonności napraw urządzeń mechanicznych na przykładzie eksploatacji statków powietrznych". Kolejni doktorzy nauk technicznych wypromowani przez profesora Tomasza Krzyżyńskiego to: Igor Maciejewski (2005), tytuł rozprawy – „Badania efektywności zastosowania pneumatycznych układów wibroizolacji do ochrony operatorów maszyn roboczych przed drganiami" (praca wyróżniona), Robert Mróz (2005) – „Sterowanie autonomicznym sześcionożnym robotem kroczącym za pomocą algorytmów adaptacyjnych opartych na metodach sztucznej inteligencji", Klaudia Jankowska (2006) – „Zastosowanie metod komputerowej analizy obrazu do badania statycznej strefy kontaktu opony samochodu ciężarowego z podłożem" (praca wyróżniona) oraz Norbert Chamier-Gliszczyński (2006) – „Optymalizacja odzysku elementów i materiałów z samochodów wycofanych z eksploatacji z zastosowaniem algorytmów ewolucyjnych".

Od czerwca 2007 r. profesor Tomasz Krzyżyński jest kierownikiem Zakładu Mechatroniki i Mechaniki Stosowanej w nowo utworzonym Instytucie Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej Politechniki Koszalińskiej.

Prof. dr hab. inż. Tomasz Heese
Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Gospodarką

Absolwent Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie, tam też uzyskał stopień naukowy doktora (1986) i doktora habilitowanego (1993). Tytuł naukowy profesora otrzymał w 2001 roku. Swoje badania naukowe prowadzi od niemal 30 lat, współpracując z ośrodkami z Kanady, Niemiec, Danii, Finlandii i Holandii. Kieruje Katedrą Biologii Środowiskowej na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, na którym pełnił też funkcję prodziekana: w latach 1992–1993 – do spraw nauczania i wychowania, 1993–1994 – do spraw nauki i współpracy z przemysłem, 1996–1999 – do spraw nauki. Autor ponad 100 publikacji i doniesień, w tym również książkowych o charakterze monografii, jak i podręczników akademickich wydanych przez PWN i Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Cieszy się dużym uznaniem w środowisku naukowym zarówno w kraju, jak i za granicą. Laureat wielu nagród, wyróżnień i odznaczeń państwowych. Uczestniczy w pracach towarzystw naukowych, komisji administracji państwowej i samorządowej. W kadencji 2002–2005 pełnił funkcję prorektora ds. nauczania. W latach 2002–2005 był członkiem Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych. Jest koordynatorem programu Socrates i Leonardo da Vinci na Politechnice Koszalińskiej.

Prof. nadzw. dr hab. Michał Jasiulewicz
Prorektor ds. Studenckich, Organizacji i Rozwoju

Absolwent Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Tytuł doktora nauk geograficznych uzyskał na UMK w 1986 roku, a doktora habilitowanego w zakresie geografii ekonomicznej – w 2000 r. w Instytucie Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania (IGiPZ) PAN w Warszawie. Kieruje Katedrą Polityki Społeczno-Gospodarczej i Ekonomiki Regionalnej na Wydziale Ekonomii i Zarządzania oraz pełni funkcję dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Energii Odnawialnej Politechniki Koszalińskiej. Jest członkiem Komitetu Redakcyjnego „Studia Obszarów Wiejskich" Zespołu Badań Transformacji Obszarów Wiejskich IGiPZ PAN w Warszawie oraz Komitetu Redakcyjnego „Bulletin of Geography" UMK w Toruniu, a także przewodniczącym Kolegium Redakcyjnego „Koszalińskie Studia i Materiały". Współpracuje z placówkami naukowymi za granicą – zwłaszcza w Niemczech (członek Rady Naukowej „Institut zur Förderung deutsch – polnischer Innovations und Wisseüstransferprozesse" e.v. Torgelow), również w Szwecji, Finlandii, Holandii. Należy do wielu towarzystw naukowych – m.in. Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu. Został powołany w skład Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju Prezydium PAN w Warszawie na kadencję 2007–2010. Autor 150 publikacji naukowych, w tym 25 zagranicznych. Funkcję prorektora pełni od 2002 r. Prezes Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Koszalińskiej w kadencji 2007–2009.

Prof. nadzw. dr hab. inż. Zbigniew Suszyński
Prorektor ds. Kształcenia

Absolwent Politechniki Kijowskiej. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie elektroniki uzyskał na Wydziale Technologii Elektronowych Politechniki Kijowskiej (1990 r.), a doktora habilitowanego w zakresie elektroniki – w Instytucie Technologii Elektronowych Polskiej Akademii Nauk w Warszawie (2002 r.). Od 1991 r. zatrudniony na Wydziale Elektroniki i Informatyki Politechniki Koszalińskiej na stanowisku adiunkta, a od 2003 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W latach 1998–2002 pełnił na Wydziale Elektroniki i Informatyki funkcje: prodziekana ds. kształcenia ustawicznego i prodziekana ds. studenckich. Prowadzi wykłady, ćwiczenia i prace dyplomowe na kierunku Informatyka. Od 1998 r. jest członkiem Rady Wydziału, a od 2002 r. członkiem Senatu Uczelni i przewodniczącym Komisji ds. Organizacji i Rozwoju. Należy do wielu towarzystw naukowych, laureat licznych wyróżnień, uzyskał m.in. nagrodę za wyróżniającą się publikację roku w IEEE Transactions on CPMT-PartA. Jest autorem i współautorem ponad 100 prac naukowych opublikowanych na konferencjach i w czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz autorem ekspertyz, patentów, a także kierownikiem kilku projektów badawczych.

Dr inż. Artur Wezgraj
Kanclerz

Na Politechnice Koszalińskiej pracuje od 1989 roku. Do 2002 r. – jako pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Elektroniki i Informatyki, będąc jednocześnie dyrektorem uczelnianego Centrum Komputerowego (1995–2000). Od 2002 r. pełni funkcję kanclerza uczelni (w pierwszym okresie – dyrektora administracyjnego).

Jako nauczyciel akademicki Politechniki Koszalińskiej prowadził prace naukowe z zakresu elektroniki i informatyki, jest autorem ponad 20 publikacji z zakresu elektroniki i kilkunastu opracowań (projektów) z zakresu budowy i rozwoju rozległych sieci komputerowych. Wykształcenie zawodowe magistra inżyniera elektronika uzyskał w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie (1979), a doktorat z elektroniki (1999) – na Politechnice Koszalińskiej. Kwalifikacje z zakresu informatyki zdobywał uzyskując certyfikaty z zakresu sieciowych systemów komputerowych oraz realizując wiele projektów w kraju i za granicą.

Po przejściu do pracy w administracji uczelni ukończył studia podyplomowe w zakresie zarządzania szkołami wyższymi (Uniwersytet Jagielloński) oraz międzynarodowe studium Executive Master of Business Administration na Uniwersytecie Gdańskim (w kooperacji z uczelniami z trzech krajów europejskich). Ma certyfikaty z finansów publicznych, zamówień publicznych, zarządzania zasobami ludzkimi i inne.

W uczelni odpowiada za gospodarowanie majątkiem, sprawy pracownicze i socjalne, sprawy gospodarcze, inwestycje, realizowane na Politechnice projekty europejskie o charakterze nienaukowym oraz przygotowanie i wykonanie budżetu.

Dziekani

prof. dr hab.
Kazimierz Szymański
dziekan Wydziału Budownictwa
i Inżynierii Środowiska

prof. nadzw. dr hab.
Czesław Partacz
dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania

prof. nadzw. dr hab. inż.
Henryk Budzisz
dziekan Wydziału Elektroniki i Informatyki

prof. dr hab. inż.
Leon Kukiełka
dziekan Wydziału Mechanicznego

Dyrektorzy instytutów

prof. nadzw. dr hab. inż.
Jerzy Ratajski
dyrektor Instytutu Mechatroniki,
Nanotechnologii i Techniki
Próżniowej

prof. dr hab.
Bolesław Andrzejewski
dyrektor Instytutu Neofilologii
i Komunikacji Społecznej

dr
Monika Zawierowska-Łozińska
dyrektor Instytutu Wzornictwa

Organizacja
i obiekty uczelni

Organizacja uczelni

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Budownictwo
Geodezja i Kartografia
Inżynieria Środowiska

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Ekonomia
Finanse i Rachunkowość
Zarządzanie

Wydział Elektroniki i Informatyki

Elektronika i Telekomunikacja
Informatyka

Wydział Mechaniczny

Mechanika i Budowa Maszyn
Technika Rolnicza i Leśna

nstytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej

Mechatronika
Inżynieria Materiałowa

Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej

Filologia Angielska
Filologia Germańska
Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna

Instytut Wzornictwa

Wzornictwo
Architektura Wnętrz

Instytut Polityki Społecznej i Stosunków Międzynarodowych

(w organizacji)
Europeistyka

Obiekty uczelni

Główna siedziba Politechniki Koszalińskiej znajduje się przy ulicy Śniadeckich. W nowoczesnych i przestronnych budynkach mieszczą się Rektorat Uczelni i administracja, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Wydział Elektroniki i Informatyki. Tutaj organizowane są ważne spotkania, konferencje naukowe, wystawy – w tym wystawy prac studentów, targi pracy dla absolwentów i studentów, coroczne festiwale nauki, dni otwarte uczelni. Do tego celu doskonale nadają się przestronne hole i duże audytoria

LITECHNIKA POSZ NSKA

ska
wykł. Z. Wierzbicki, as. P. Gelesz / ASP Gdańsk

W roku akademickim 2006/2007 przy ulicy Śniadeckich oddany został do użytku nowy budynek, w którym działają laboratoria Wydziału Elektroniki i Informatyki oraz Uczelniane Centrum Technologii Informatycznych.

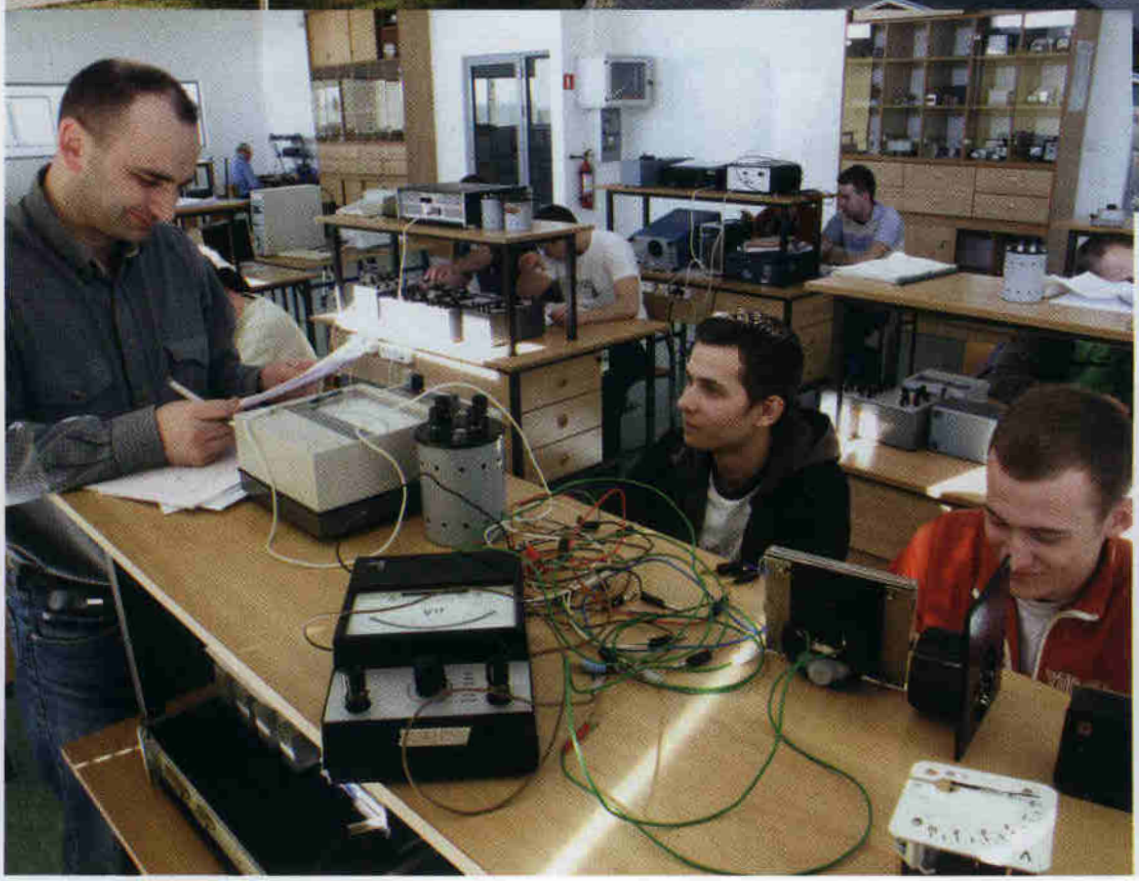

UCZELNIANE CENTRUM
TECHNOLOGII INFORMATYCZNYCH
LABORATORIA WYDZIAŁU
ELEKTRONIKI I INFORMATYKI

Historyczna siedziba uczelni mieści się przy ulicy Racławickiej. Znajdują się tutaj Wydział Mechaniczny, Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej, Instytut Wzornictwa, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Biblioteka Główna, Wydawnictwo Uczelniane oraz Park Naukowo-Technologiczny. Tradycją stały się corocznie pikniki organizowane z okazji powstania uczelni. Sprzyja temu lokalizacja obiektów na terenie zamkniętym i w otoczeniu zieleni.

IMIENIA PROF. AM. RYMKOWSK

BROK
BROK
BROK
BROK
BROK
BROK
BROK

W budynkach uczelni przy ulicy Kwiatkowskiego znajdują się Wydział Ekonomii i Zarządzania oraz Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej. Swoją siedzibę będzie miał tutaj również Instytut Polityki Społecznej i Stosunków Międzynarodowych. W największej uczelnianej auli odbywają się inauguracje roku akademickiego oraz obchody święta uczelni.

Doktor honoris causa Politechniki Koszalińskiej

Laureaci Zachodniopomorskich Nobli

Doktor honoris causa Politechniki Koszalińskiej prof. dr hab. inż. Józef Grochowicz

21 czerwca 2006 roku Senat Politechniki Koszalińskiej – po uwzględnieniu znakomitych recenzji zatwierdzonych przez senaty Politechniki Łódzkiej, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Akademii Rolniczej w Krakowie – nadał tytuł doktora honoris causa profesorowi Józefowi Grochowiczowi. Wcześniej ten zaszczytny tytuł otrzymali na Politechnice Koszalińskiej profesorowie: Romano Prodi, Jan Kaczmarek, Henryk Hawrylak i Pierre Marché.

W uzasadnieniu wniosku o przyznanie honorowego doktoratu prof. Józefowi Grochowiczowi dziekan Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej prof. Leon Kukiełka napisał: „Tytuł i godność doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej nadawany jest ludziom wybitnym, którzy osiągnęli już wszystkie szczeble kariery naukowej, a swymi dokonaniami i osiągnięciami naukowymi kreują postęp cywilizacyjny, mającym zasługi w rozwoju ludzkości, albo też ludziom, którzy wnieśli w ten rozwój wkład równie cenny, choć niekoniecznie naukowy."

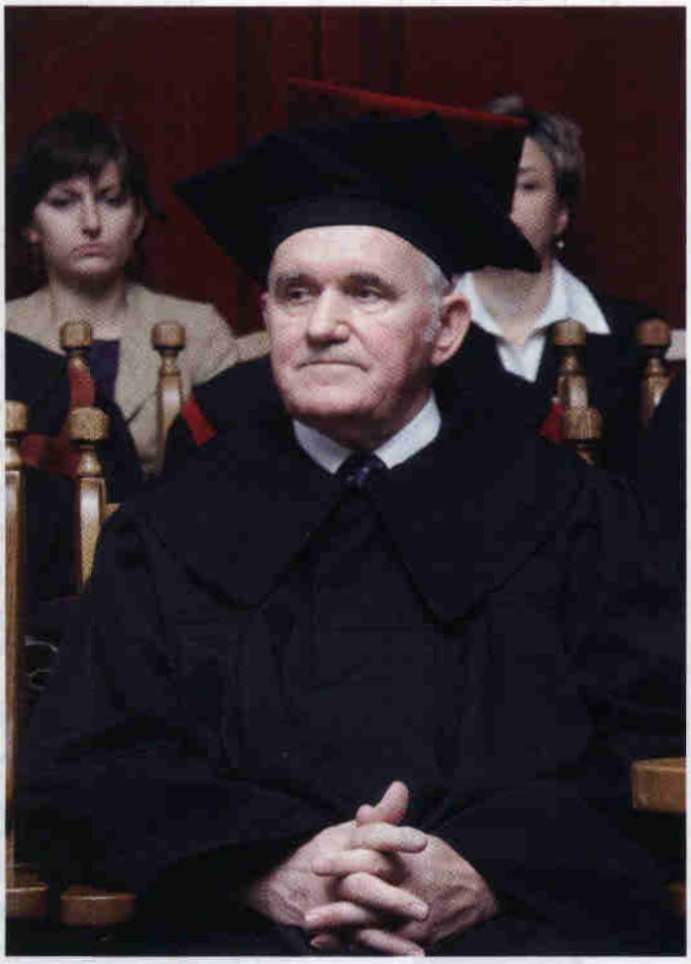

Profesor Józef Grochowicz urodził się 1 stycznia 1936 r. w Borowinie w woj. lubelskim. W 1959 r. został inżynierem, a w 1961 r. – magistrem rolnictwa na Wydziale Rolniczym ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie. W 1965 r. uzyskał stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk rolniczych, a w 1970 – stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie techniki rolniczej. W 1988 r. otrzymał tytuł profesora. Jest wybitnym, uznanym w kraju i za granicą specjalistą w dyscyplinie inżynierii rolniczej, w zakresie technologii rolno-spożywczych, badań właściwości fizycznych i technologiczno-przetwórczych zbóż, procesów i konstrukcji urządzeń przetwórstwa zbóż oraz produkcji pasz. Profesor jest twórcą nowych technologii termobarycznej obróbki surowców roślinnych.

Profesor Józef Grochowicz w latach 1977–1980 był dziekanem Wydziału Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie, w latach 1984–1991 był dyrektorem Instytutu Eksploatacji Maszyn Spożywczych Wydziału Techniki Rolniczej AR w Lublinie, natomiast w latach 1979–1981 pełnił funkcję wicedyrektora Instytutu Techniki Rolniczej AR w Lublinie.

Podstawowym miejscem pracy prof. Grochowicza jest Akademia Rolnicza w Lublinie, gdzie kieruje Katedrą Maszynoznawstwa i Inżynierii Przemysłu Spożywczego. Zdobytą wiedzę i wzorce organizacji i rozwoju nauki wykorzystał w tworzeniu w Polsce całkowicie nowej specjalności – inżynierii przetwórstwa rolno-spożywczego. Będąc promotorem licznych prac doktorskich, a następnie opiekunem naukowym przewodów habilitacyjnych oraz postępowań o tytuł profesora, stał się animatorem i głównym twórcą szkoły naukowej.

Laureaci Zachodniopomorskich Nobli

Nagroda przyznawana jest od 2000 r. przez kapitułę konkursu, czyli Zachodniopomorski Klub Liderów Nauki. Na czele kapituły stoi wybitny astronom prof. Aleksander Wolszczan. Celem konkursu jest promocja zachodniopomorskich naukowców i ich osiągnięć. Nagradzane są prace o najwyższym standardzie, wdrożone lub opatentowane, albo publikacje notowane na liście filadelfijskiej. Zachodniopomorskie Noble przyznawane są w następujących kategoriach: nauki podstawowe, nauki humanistyczne, ekonomia, medycyna, nauki techniczne i rolnictwo. Trzykrotnie sięgali po nie naukowcy z Politechniki Koszalińskiej.

Prof. nadzw. dr hab. Mirosław Maliński

Laureat Zachodniopomorskiego Nobla 2003. Nagrodę otrzymał w kategorii nauk technicznych za opracowanie i zastosowanie metody numerycznej analizy piezoelektrycznych widm fotoakustycznych materiałów elektronicznych. Profesor Maliński ma 52 lata. Ukończył studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. W Politechnice Koszalińskiej pracuje od 1993 r. Jest prodziekanem ds. badań naukowych na Wydziale Elektroniki i Informatyki.

Prof. nadzw. dr hab. inż. Przemysław Borkowski

Laureat Zachodniopomorskiego Nobla 2004. Nagrodę otrzymał w kategorii nauk technicznych za opracowanie podstaw i opatentowanie nowej metody obróbki trudno dostępnych powierzchni wysokociśnieniową strugą hybrydową: wodno-ścierno-lodową (CO_2). Pracownik i zarazem absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej. Zawodowo związany jest z uczelnią od 1993 r. Pełni funkcję dyrektora Centrum Niekonwencjonalnych Technologii Hydrostrumieniowych. Profesor Borkowski ma 38 lat.

Prof. nadzw. dr hab. Paweł Zarzycki

Laureat Zachodniopomorskiego Nobla 2006 w kategorii nauki podstawowe za opracowanie i wykorzystanie nowych metod chromatograficznych w analizie związków biologicznie czynnych. Kieruje Zakładem Toksykologii i Bioanalityki w Katedrze Biologii Środowiskowej na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Ukończył Wydział Farmaceutyczny na Akademii Medycznej w Gdańsku. W latach 2000–2003 dwukrotnie wygrywał konkursy na długoterminowe staże naukowe w renomowanych ośrodkach zagranicznych, takich jak Uniwersytet w Newcastle oraz Centrum Badawcze Mothers and Babies Research Centre w Nowej Południowej Walii (Australia). Profesor Zarzycki ma 41 lat. W Politechnice Koszalińskiej pracuje od 2003 r.

Pracownicy naukowo-dydaktyczni Politechniki Koszalińskiej

Pracownicy naukowo-dydaktyczni Politechniki Koszalińskiej

(wg zajmowanych stanowisk)

Profesorowie zwyczajni

prof. dr hab.	Bolesław Andrzejewski	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
prof. dr hab. inż.	Anna M. Anielak	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż.	Zbigniew Banaszak	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof. dr hab. inż.	Michał Białko	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof. dr hab. inż.	Józef Borkowski	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab. inż.	Edmund Dulcet	Wydział Mechaniczny
prof. dr inż.	Jan Filipkowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab.	Klaus Hammer	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
prof. dr hab. inż.	Tomasz Heese	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż.	Włodzimierz Janke	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof. dr hab.	Eugeniusz Janowicz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof.	Bogumiła Jung	Instytut Wzornictwa
prof. dr hab. inż.	Wojciech Kacalak	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab. inż.	Tadeusz Karpiński	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab. inż.	Volodymyr Khadzhynov	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof.	Piotr C. Kowalski	Instytut Wzornictwa
prof. dr hab. inż.	Tomasz Krzyżyński	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
prof. dr hab. inż.	Leon Kukiełka	Wydział Mechaniczny
prof.	Tomasz Matuszewski	Instytut Wzornictwa
prof. dr hab.	Eugeniusz Michalski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof. dr hab. inż.	Jarosław Mikielewicz	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab. inż.	Szymon Pałkowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż.	Tadeusz Pałosz	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab.	Aleksy Patryn	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof. dr hab. inż.	Tadeusz Piecuch	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab.	Bogusław Polak	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof. dr hab. inż.	Alexander Shkarovskiy	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab.	Kazimierz Szymański	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż.	Wojciech Tarnowski	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab.	Zygmunt Vetulani	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof. dr hab.	Jan Watrak	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
prof. dr hab. inż.	Krzysztof Wawryn	Wydział Elektroniki i Informatyki
prof.	Andrzej Wielgosz	Instytut Wzornictwa
prof. dr hab. inż.	Kazimiera Zgórska	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab.	Yuriy Zozulyak	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż.	Zdzisław Piątek	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof.	Zdzisław Łosiński	Instytut Wzornictwa

Profesorowie nadzwyczajni

prof. dr hab.	Marcin Berdyszak	Instytut Wzornictwa
prof. dr hab. inż.	Ryszard Cymerman	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr inż.	Daniel Dutkiewicz	Wydział Mechaniczny
prof. dr inż.	Mieczysław Feld	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab.	Peter Garbe	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof. dr hab.	Arkadiy Ivanov	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof. dr hab. inż.	Michał Kostiw	Wydział Mechaniczny
prof. dr inż.	Kazimierz Mielec	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab. inż.	Janusz Pempkowiak	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż.	Wojciech Piotrowski	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab.	Michał Świtłyk	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof. dr hab. inż.	Alojzy Wasilewski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Bohdan Andriyevsky	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab. inż.	Tadeusz Bohdal	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Przemysław Borkowski	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Mirosława Buchholtz	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr hab. inż.	Henryk Budzisz	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab. inż.	Marian Czapp	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Włodzimierz Deluga	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Eberhard Demm	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr hab. inż.	Jarosław Diakun	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Andrzej Dowgiałło	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Józef Falkowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Kurt Frischmuth	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr hab. inż.	Wiesława Głodkowska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Dieter Grey	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Andrzej Grieger	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Janusz Hauryłkiewicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Daniela Herman	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr hab. inż.	Tadeusz Hryniewicz	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Zdzisław Hryniewicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Michał Jasiulewicz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Elżbieta Kalinowska-Motkowicz	Instytut Wzornictwa
dr hab. inż.	Tomasz Kiczkowiak	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr hab.	Marian Kopczewski	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab. inż.	Danuta Leśniewska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Ryszard Lewkowicz	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Jerzy Lewosz	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Wolfgang Liebernickel	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab. inż.	Czesław Łukianowicz	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Mirosław Maliński	Wydział Elektroniki i Informatyki

dr inż.	Pierre Marche	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Oleh Masliennikov	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab.	Edward Ochędzan	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Czesław Partacz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Waldemar Pastusiak	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr hab. inż.	Wiesław Pawłowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Stanisław Piocha	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab. inż.	Jarosław Plichta	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Jerzy Ratajski	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr hab.	Jerzy Rembeza	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab. inż.	Miłosława Rutkowska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Jarosław Rybicki	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr hab. inż.	Zofia Rzepecka	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Bronisława Sas-Piotrowska	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Robert Sidełko	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Walery Sienicki	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Zbigniew Sienkiewicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Bronisław Słowiński	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Jerzy Smyczek	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Jan Sobiech	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Grzegorz Spychalski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Michał Starzycki	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Jerzy Stiller	Instytut Wzornictwa
dr hab. inż.	Borys Storch	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Leszek Styszko	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Volodymyr Sushch	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Andrzej Suszyński	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab. inż.	Zbigniew Suszyński	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab. inż.	Ryszard Szadziul	Wydział Mechaniczny
dr hab.	Krzysztof Szkatuła	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab.	Aleksander Szwichtenberg	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Tom Trittipo	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab.	Oleksandr Voyna	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab. inż.	Ewa Wachowicz	Wydział Mechaniczny
dr hab. inż.	Maciej Walkowiak	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr hab. inż.	Maciej Werno	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab.	Paweł Zarzycki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż.	Antoni Żuchowicki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Adiunkci

dr	Alina Adamczak	Instytut Wzornictwa
dr inż	Robert Adamczyk	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Robert Arsoba	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż.	Błażej Bałasz	Wydział Mechaniczny
dr	Michał Baran	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Stefan Bartkiewicz	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr	Stanisław Bartoszewski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Andrzej Biedrycki	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr	Małgorzata Błażejowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Adam Boguski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Mikołaj Borek	Wydział Mechaniczny
dr	Jacek Borzyszkowski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Krzysztof Bzdyra	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż.	Norbert Chamier-Gliszczyński	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż.	Henryk Charun	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Jerzy Chojnacki	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Grzegorz Chomka	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Jerzy Chudy	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Krzysztof Cichocki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Jerzy Czerwiński	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Andrzej Czyżniewski	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż.	Tomasz Dąbrowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Jacek Domski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Henryk Dondelewski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Józef Drabarek	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż.	Stanisław Duer	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Krzysztof Dutkowski	Wydział Mechaniczny
dr	Joanna Dyczkowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Renata Dylkiewicz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Maria Dymkowska-Malesa	Wydział Mechaniczny
dr	Lidia Dzienisiewicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Jarosław Filipiak	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Arseniusz Finster	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Józef Fleszar	Wydział Mechaniczny
dr	Monika Foremna-Pilarska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Renata Gabryszak	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Krzysztof Gajewski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Brygida Gasztold	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr	Andrzej Glaner	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr	Waldemar Gostomczyk	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Beata Granosik	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Dariusz Gretkowski	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż.	Tadeusz Gruszecki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

dr inż. Witold Gulbiński ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr Wacław Idziak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Kazimierz Jabłoński ..... Wydział Mechaniczny
dr Agnieszka Jakubowska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Ryszard Jankowiak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Joanna Jankowska-Sandberg ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Beata Janowska ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Mariusz Januszewski ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Monika Kaczmarek-Śliwińska ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr inż. Andrzej Karaczun ..... Wydział Mechaniczny
dr Mikhail Karpuk ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Mariusz Kasprzyk ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Jacek Katzer ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Andrzej Kiełbasiński ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr Igor Kierkosz ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Wojciech Klepuszewski ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr Anna Klimczak ..... Instytut Wzornictwa
dr Maria Klonowska-Matynia ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Piotr Kochaniewicz ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Tadeusz Kochaniewicz ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Jarosław Kołodziej ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Piotr Konarski ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Adam Kopeć ..... Wydział Mechaniczny
dr Jerzy Korczak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Paweł Krasiński ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Bożenna Kromer ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Tomasz Królikowski ..... Wydział Mechaniczny
dr Zenon Krzemianowski ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Jerzy Kud ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Agnieszka Kułakowska ..... Wydział Mechaniczny
dr Magdalena Lampart-Kałużniacka . Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Dariusz Lipiński ..... Wydział Mechaniczny
dr Agnieszka Lipska-Sondecka ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Agnieszka Lisowska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Maciej Łuczak ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Radosław Łuczak ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr Paweł Łukaszewicz ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Tatiana Łukianowicz ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Igor Maciejewski ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż. Wiesław Madej ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Jan Markul ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Nataliya Maslennikova ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Monika Matuszkiewicz ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

dr inż. Andrzej Mazurek ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Mariusz Meller ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Iwona Michalska-Pożoga ..... Wydział Mechaniczny
dr Agata Michowska-Łazarczyk ..... Instytut Wzornictwa
dr inż. Stefan Mielewczyk ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Anna Mrożewska ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr inż. Krzysztof Nadolny ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Sławomir Nagnajewicz ..... Wydział Mechaniczny
dr Bogusław Niewiadomski ..... Instytut Wzornictwa
dr inż. Robert Nowak ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Marek Nowakowski ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Zenon Ociepa ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr Alina Oczachowska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Dariusz Oczachowski ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Anna Olkiewicz ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Marcin Olkiewicz ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Mieczysław Pancielejko ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż. Radosław Patyk ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Piotr Pawłowski ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Krzysztof Piaskowski ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Jacek Piekarski ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Monika Pieniak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Beata Pietraszek ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Tomasz Piskier ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Andrzej Pluszcz ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Michał Polak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Waldemar Popioł ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Grzegorz Przekota ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Ewa Radawiecka ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Ryszard Ratajski ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Anna Rosa ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Mariusz Ruchwa ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Henryk Rupnik ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Anna Rychły-Lipińska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Tomasz Rydzkowski ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Wojciech Sadowski ..... Wydział Mechaniczny
dr Agnieszka Sałek-Imińska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Izabela Siebielska ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Maria Siwko ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Helena Skarbek ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Ryszard Skrzypniak ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr inż. Tomasz Skubała ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Kazimierz Sławiński ..... Wydział Mechaniczny

dr inż. Barbara Sokołowska ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Monika Stanny ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Bogdan Strzeszewski ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Valery Suslau ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr Tomasz Suszko ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż. Robert Suszyński ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Tomasz Szatkiewicz ..... Wydział Mechaniczny
dr Mirosław Ślosarski ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr Zbigniew Taszycki ..... Instytut Wzornictwa
dr inż. Dariusz Tomkiewicz ..... Wydział Mechaniczny
dr Wojciech Trajder ..... Studium Języków Obcych
dr inż. Danuta Usidus ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Wiesław Walkowiak ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż. Anna Wallis ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Bogdan Warcholiński ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż. Barbara Wawrzacz ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Robert Wirski ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Mirosław Wiśniewski ..... Wydział Mechaniczny
dr Barbara Woźniak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Andriy Yatsko ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Adam Zagubień ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Beata Zaleska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Piotr Zaporski ..... Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż. Anna Zawada-Tomkiewicz ..... Wydział Mechaniczny
dr Danuta Zawadzka ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Monika Zawierowska-Łozińska ..... Instytut Wzornictwa
dr inż. Urszula Żurek-Pysz ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Grażyna Cetys-Ratajska ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania

Starsi wykładowcy z doktoratem

dr inż. Zdzisław Andrzejowski ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr Roman Ardan ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Waldemar Bierut ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Tadeusz Bil ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Waldemar Borjaniec ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Stefan Boroń ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż. Zbigniew Budniak ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Zdzisław Ceynowa ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż. Jacek Chotkowski ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż. Stanisław Dziura ..... Wydział Elektroniki i Informatyki

dr inż.	Marek Fligiel	Wydział Mechaniczny
dr	Janusz Gilewicz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Dietmar Gohlisch	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr inż.	Urszula Gołębiowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Joanna Jacoszek	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Zdzisław Jordanek	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Grzegorz Jurkowski	Wydział Mechaniczny
dr	Romuald Kiełczewski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Tomasz Kowalski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Andrzej Krysztoforski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Andrzej Lubecki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Jerzy Maceluch	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr	Grażyna Malatyńska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Jan Mazur	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż.	Janusz Mika	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Krzysztof Mroczkowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Krzysztof Nerlicki	Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
dr	Wiesława Niemyjska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Marian Oleśkiewicz	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Andrzej Perec	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr	Emilia Pieńkowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Teresa Rakowska	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Janusz Rawski	Wydział Mechaniczny
dr	Janina Reszka	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr	Kazimierz Reszka	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr	Halina Salik	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Aleksander Sawko	Studium Języków Obcych
dr inż.	Stanisław Sokołowski	Wydział Mechaniczny
dr	Jan Staśkiewicz	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż.	Piotr Stępień	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr inż.	Piotr Śmiałek	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Janusz Śniadecki	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Jolanta Tymińska-Bałaj	Wydział Mechaniczny
dr inż.	Bogdan Wilczyński	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
dr	Janusz Żmijan	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej

Starsi wykładowcy

mgr	Teodozja Bogucka	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Andrzej Ciesielski	Instytut Wzornictwa
mgr inż.	Wanda Dankowska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Marek Garnuszewski	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
mgr	Lesław Gerlaczyński	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
mgr	Anna Golusińska-Ćwiek	Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego
mgr	Tomasz Ignatowski	Studium Języków Obcych
dr inż.	Ryszard Ingielewicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Kazimierz Jałowczyk	Instytut Wzornictwa
mgr	Tatiana Jankowiak	Studium Języków Obcych
mgr	Jolanta Janus	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Józef Jasiulewicz	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Bogusława Kalinowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Władysława Kalita	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Stanisław Kapłonek	Wydział Mechaniczny
mgr inż.	Stanisław Karpiński	Wydział Mechaniczny
mgr	Jerzy Kielar	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
mgr	Jan Konieczny	Studium Języków Obcych
mgr inż.	Jan Kowalczuk	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Jolanta Krawsz-Kozubal	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
mgr inż.	Wojciech Kuczyński	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Władysław Łapiczak	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Stefan Łuczak	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Henryk Markowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Maria Niedźwiecka	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Barbara Niekrasz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Tadeusz Nitecki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Jerzy Olejniczak	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
mgr	Roman Olik	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
mgr inż.	Hanna Olszak-Kulik	Wydział Mechaniczny
mgr	Jadwiga Specjał	Studium Języków Obcych
mgr inż.	Wiktor Szamin	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Iwona Sznajderska	Studium Języków Obcych
mgr inż.	Elżbieta Szypowska	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
mgr inż.	Maciej Wachowicz	Wydział Mechaniczny
mgr inż.	Ludmiła Wicher	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Izabela Wierucka	Wydział Mechaniczny
mgr inż.	Lesław Wilk	Wydział Mechaniczny
mgr	Elżbieta Winiarczyk	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Jan Winkler	Studium Języków Obcych
mgr	Stanisław Wolski	Instytut Wzornictwa
mgr inż.	Włodzimierz Żywno	Wydział Mechaniczny

Asystenci

mgr inż.	Irena Bach	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Katarzyna Baranowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Dariusz Bernatowicz	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Grzegorz Bocewicz	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Wioleta Ciepluch-Trojanek	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Anna Cychowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Ewa Czerwińska	Wydział Mechaniczny
mgr	Małgorzata Czerwińska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Katarzyna Dajczak	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Marzena Damięcka	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Krzysztof Deska	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Monika Dobrzyniewicz	Instytut Wzornictwa
mgr	Ewa Fijałkowska-Jurgens	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Norbert Fijałkowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Adam Frydrysiak	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Tomasz Garbowski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Joanna Giłka-Zaporska	Wydział Mechaniczny
mgr inż.	Aneta Hapka	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Anna Jackiewicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Marcin Jagoda	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Katarzyna Jagodzińska	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Ewa Jarska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Tomasz Jaruga	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Grzegorz Jesiotr	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Monika Jesiotr	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr inż.	Barbara Juraszka	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Tomasz Juszkiewicz	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Jacek Kaczmarek	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Roksana Kaczmarek-Cichosz	Wydział Mechaniczny
mgr inż.	Jakub Kanarek	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Ewa Kasperska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Anetta Kazimierska	Instytut Wzornictwa
mgr	Aneta Kłodzińska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Bartosz Kołodziejczyk	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Tomasz Krauze	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Mariusz Lenartowicz	Instytut Mechatroniki, Nanotechnologii i Techniki Próżniowej
mgr	Katarzyna Lewicka	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
dr	Dariusz Magierek	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr sztuki	Justyna Matysiak	Instytut Wzornictwa
mgr	Marek Matysiak	Instytut Wzornictwa
mgr	Jolanta Mazurek	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr	Maja Megier	Wydział Ekonomii i Zarządzania

mgr	Grażyna Moryś-Białko	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Anna Muszyńska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Maciej Oleksy	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr sztuki	Alina Ostach	Instytut Wzornictwa
mgr inż.	Piotr Piątkowski	Wydział Mechaniczny
mgr	Katarzyna Polak	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Jarosław Praźmo	Centrum Niekonwencjonalnych Technologii Hydrostrumieniowych
mgr inż.	Marta Przyjemska-Werner	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Janusz Raczyński	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr sztuki	Katarzyna Radecka	Instytut Wzornictwa
mgr	Kamila Radlińska	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Magdalena Rajewska	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Piotr Ratuszniak	Wydział Elektroniki i Informatyki
dr inż.	Krzysztof Rokosz	Wydział Mechaniczny
mgr sztuki	Agnieszka Rożnowska-Jasiewicz	Instytut Wzornictwa
mgr inż.	Mateusz Rużyło	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr inż.	Adam Słowik	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr inż.	Artur Sokołowski	Centrum Niekonwencjonalnych Technologii Hydrostrumieniowych
mgr inż.	Anna Staruch	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Mariusz Staszewski	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Agnieszka Stefanowicz	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Katarzyna Strzałka	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Czesław Suchocki	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Mariusz Terebecki	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Bartosz Walendzik	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr	Katarzyna Waraksa	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Elżbieta Włodarczyk	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Mariusz Wojnicz	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Iwona Wojtasik	Wydział Mechaniczny
mgr inż.	Krzysztof Wołosiuk	Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr inż.	Konrad Zajkowski	Wydział Mechaniczny
mgr	Patrycjusz Zarębski	Wydział Mechaniczny

Wykładowcy

mgr inż.	Robert Berezowski	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Ewa Czapla	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż.	Zbigniew Dziura	Wydział Mechaniczny
mgr	Marian Gaweł	Studium Języków Obcych
mgr	Jan Górski	Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr	Dariusz Jakóbczak	Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr	Dorota Korczyńska-Graj	Studium Języków Obcych

mgr inż. Dorota Kowalczuk ..... Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
mgr Andrzej Kuik ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż. Piotr Majchrzak ..... Wydział Elektroniki i Informatyki
mgr Anna Muszyńska-Szymańska ..... Studium Języków Obcych
mgr inż. Stefan Nawrocki ..... Wydział Mechaniczny
mgr Justyna Nyczka ..... Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
mgr Marzena Surówka ..... Studium Języków Obcych
mgr Robert Szymański ..... Studium Języków Obcych
mgr Małgorzata Wilk ..... Studium Języków Obcych
mgr Romuald Wiśniewski ..... Instytut Wzornictwa

Lektorzy języka angielskiego

mgr Andrew Dixon ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
mgr Izabela Dixon ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
mgr Małgorzata Merkis ..... Studium Języków Obcych
mgr Adam Palonek ..... Studium Języków Obcych
mgr Piotr Parczewski ..... Studium Języków Obcych
mgr Ewa Sokołowska-Katzer ..... Studium Języków Obcych
mgr Joanna Stankiewicz-Majkowska ... Studium Języków Obcych
mgr Piotr Trojanek ..... Studium Języków Obcych
mgr Monika Ziętek ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej

Lektorzy języka niemieckiego

mgr Ewa Lemiesz ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
mgr Joanna Patan ..... Studium Języków Obcych
mgr Michał Szczawiński ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej
mgr Anna Szweda ..... Studium Języków Obcych
mgr Wiesław Trojanowicz ..... Instytut Neofilologii i Komunikacji Społecznej

Lektorzy języka rosyjskiego

mgr Maria Famulska ..... Studium Języków Obcych

Instruktorzy

mgr Mirosław Marczak ..... Wydział Ekonomii i Zarządzania
mgr inż. Wojciech Musiał ..... Wydział Mechaniczny
dr inż. Zdzisław Pluta ..... Wydział Mechaniczny

Nauczyciel mianowany

mgr Anna Hajek ..... Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego

Wykazy absolwentów 2004–2007

Wykaz absolwentów sporządzony do 20 lipca 2007 r.

Budownictwo
Inżynieria Środowiska
Geodezja i Kartografia

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Kierunek – Budownictwo

2004

Babalski Wojciech
Bartoszek Daniel
Beska Rafał
Boczek Edyta
Bronisz Iwona
Brzeziński Kamil
Butowska Elżbieta
Chmielarz Paweł
Chojnowski Patryk
Czajkowski Dariusz
Czarnecki Michał
Dejk Zdzisław
Dudzińska Alicja
Felich Andrzej
Filipowicz Paweł
Gajczewski Karol
Gapski Dariusz
Gileta Bogusław
Golonka Adam
Górowska Lucyna
Grzywacz Renata
Hajdukonis Katarzyna
Ilkiewicz Łukasz
Jachimowski Sebastian
Jankowski Krzysztof
Jankowski Mikołaj
Juszczyński Grzegorz
Kaczor Waldemar
Kaszubowski Mariusz
Kazuś Andrzej
Kisielewska Agnieszka
Kisielewski Michał
Knitter Grzegorz
Kosmala Bartosz
Koziołko Artur
Krauza Daniel
Król Daniel
Krzyżkowski Krzysztof
Kukiełka Ernest
Kwiatkowski Paweł
Lach Mariusz
Luterek Bartosz
Łuczak Rafał
Łukaszewska Agnieszka
Martyna Anna
Michalski Jerzy
Mołdrzyk Dawid
Mozgowiec Marcin
Mydłowska Edyta
Niepoń Andrzej
Niewiadomski Tomasz
Pachul Miłosz
Pałka Magdalena
Pertek Dawid
Pieślak Roman
Pstrong Jacek
Regliński Radosław
Rola Jacek
Rosiak Damian
Rudnik Elżbieta
Rychert Mariola
Siwiec Damian
Skowrońska Iwona
Skóra Rafał
Sławiński Robert
Szczepanik Agnieszka
Szczepańska Anna
Szuta Mariusz
Teclaf Adam
Teclaf Justyna
Trymbulak Jerzy
Ułan Michał
Wartalski Jarosław
Wieczorek Danuta
Wojciechowski Grzegorz
Wrzesińska Joanna
Wyczyński Jerzy
Zakościelny Paweł
Zapłata Magdalena
Ziarkiewicz Marek
Zieniewicz Andrzej
Zimnoch Karolina
Żebrowska-Kalisz Ewa

2005

Augustyniak Anna
Bąkowski Łukasz
Bonat Paulina
Borowski Adrian
Borzyszkowski Marcin
Brandt Dariusz
Burger Marcin
Chruścielewski Sławomir
Czaplewski Maciej
Drzazga Bartłomiej
Dzidziejko Beata
Fanselau Przemysław
Felsztigier Marek
Filipiak Sabina
Frank Sebastian
Futrzyński Adam
Garusiński Daniel
Gierszewski Marcin
Głodowski Marcin
Górzny Michał
Grabowski Przemysław
Grabski Michał
Grygorcewicz Kazimierz
Hapka Agnieszka
Hawerlische-Bułka Iwona
Hołody Tomasz
Janik Przemysław
Janiszek Agnieszka
Jaźwiński Błażej
Jereczek Tomasz
Kardzis Krzysztof
Kaszubowski Piotr
Kawała Magdalena
Kisała Daniel
Kolej Mariusz
Kostrzewski Piotr
Kowalski Maciej
Kuchta Małgorzata
Kurcin Przemysław
Kurek Przemysław
Kuzulak Przemysław
Link Dawid
Ładziński Łukasz
Łojewski Tomasz
Mackiewicz Emilia
Majkowski Cezary
Masa Tomasz
Milewski Ireneusz
Molenda Dominik
Mróz Anita
Mróz Tomasz
Nazaruk Marcin
Niedek Sylwia
Okrój Marcin
Pieczek Mariusz
Pieczora Marcin
Pietrzak Marcin
Pisz Radosław
Pozorska Bogusława
Pozorska Katarzyna
Prokop Marta
Przeworski Marcin
Rachubiński Paweł
Robaczewska Katarzyna
Rogaliński Bartosz
Romejko Andrzej
Rydygier Piotr
Rytwińska-Żyła Joanna
Sawoń Anna
Skiba Marek
Skwierawska Maria
Skwierawski Grzegorz
Sobczyk Przemysław
Sobiczewski Filip
Sobisz Magdalena
Staniszewski Krzysztof
Stefaniw Paweł
Stolarczyk Krzysztof
Stosik Milena
Szulc Henryk
Szumowski Paweł
Szyca Monika
Szyszko Wojciech
Tackowiak Ireneusz
Tederko Lucyna
Tokarska Karolina
Wawrzeńczyk-Wrzeszcz Joanna
Wieczorek Barbara
Wiśniewska Agnieszka
Witka Małgorzata

Wojciechowska Monika
Wojciechowski Andrzej
Woliński Jacek
Woźniak Sławomir
Zawiałow Karolina

2006

Bajor Łukasz
Baran Paweł
Bednarczyk Aleksandra
Bednarek Dariusz
Bełtkiewicz Bartosz
Biela Emilia
Block Magdalena
Bojkowski Paweł
Borzyszkowski Marcin
Brylowski Marcin
Bujak Sławomir
Chamczyk Przemysław
Chojnowski Łukasz
Cierocka Małgorzata
Czajkowski Paweł
Czerkowska Magdalena
Czerwiński Damian
Czuszel Paweł
Dąbrowski Jarosław
Detmer Dominika
Drabowicz Monika
Drewczyński Daniel
Drewniak Zbigniew
Drywa Irena
Duszny Marcin
Dziurdź Radosław
Fałek Przemysław
Fedoruk Anna
Franckowski Janusz
Gliński Jacek
Golczewski Patryk
Goliszek Anna
Goluch Łukasz
Górkiewicz Piotr
Górny Marcin
Heidner Danuta
Janczak Jarosław
Januszewski Łukasz
Jaroszewicz Łukasz
Jąder Marta
Jereczek Łukasz
Jereczek Marcin
Józefowski Mariusz
Kaczmarek Łukasz
Kaliszewska Monika
Keller Karol
Kędziora Artur
Kępka Sławomir
Klasa Jarosław
Kłopotowska-Granitowska Danuta
Knoff Sławomir
Kopiński Marcin
Kornaś Piotr
Kostuch Grzegorz
Kotłowski Zbigniew
Kowalczyk Sylwia
Kozicki Paweł
Kraczek Karol
Kryger Tomasz
Kryńska Magdalena
Kuliszewski Krzysztof
Kurda Andrzej
Kurowska Wioleta
Lach Jakub
Laska Ryszard
Leśniańska Anna
Lidzbarski Łukasz
Lisowski Tomasz
Łangowska Alicja
Łoboda Agnieszka
Łukaszewska Agnieszka
Majczyna Tomasz
Majewski Stanisław
Matysiak Marek
Michałejko Marcin
Miernik Bartosz
Minginowicz-Zielińska Anna
Młynarczyk Magdalena
Moe Justyna
Napiórkowski Wojciech
Narloch Karol
Niewiadomski Tomasz
Niklas Artur
Nowak Wojciech
Olejniczak Piotr
Ołów Marcin
Orzechowski Krzysztof
Pachocka Renata
Pacyna Magdalena
Pająk Sławomir
Pałaszewski Michał
Pańtak Daniel
Paszkowska Katarzyna
Pawelczuk Elżbieta
Pelowski Rafał
Piechnik Łukasz
Pietrzak Magdalena
Pior Tomasz
Predel Rafał
Prus Tomasz
Rąpała Radosław
Rekowski Maciej
Rogala Marek
Rojek Paweł
Rokuszewska Katarzyna
Rozenberg Bartosz
Rożek Joanna
Rudnik Tomasz
Rydzik Łukasz
Rzepliński Dariusz
Sapa Edyta
Sitek Anna
Skotnicki Michał
Słomiński Damian
Stacholiński Hubert
Stachowiak Maciej
Stasińska Anna
Stebelska Magdalena
Stefańska Magdalena
Szatkowski Krzysztof
Szewczak Estera
Szewel Karolina
Szleja Mateusz
Szmytke Marcin
Szulc Michał
Szumski Grzegorz
Szymański Piotr
Szyszka Armond
Świgoń Marcin
Tatarynowicz Krzysztof
Trajder Łukasz
Trojaczek Andrzej
Urmański Bartłomiej
Walusiński Tomasz
Wardyn Joanna
Wardyn Marzena
Wawrzyniak Małgorzata
Wingert Jacek
Wojnicz Adam
Woźniak Anna
Wójcik Ewelina
Złocki Sylwester
Żyłka Łukasz

2007

Alichnewicz Agnieszka
Andrearczyk Tomasz
Antkowiak Krzysztof
Banasik Sylwester
Bicz Tomasz
Błaszczyk Krystian
Błażewicz Rafał
Bonk Marek
Brzeski Marcin
Buca Krystian
Chmielewka Stanisława
Choroszewska Agata
Chylewski Dariusz
Cieśliński Tomasz
Cyranek Agnieszka
Czajkowski Dominik
Dejk Zdzisław
Drzewiecki Bartłomiej
Dyl Radosław
Gett Arkadiusz
Giec Kamila
Glaza Grzegorz
Glububa Marek
Górzyński Łukasz
Grubecki Dariusz
Grygiel Katarzyna
Grzegowski Bartosz
Guziński Szczepan
Hajdukonis Katarzyna
Hasa Bartłomiej
Horbanowicz Artur
Jankowska Magdalena
Januszkiewicz Bartłomiej
Jezior Łukasz

Julkowski Piotr
Kadzewicz Jacek
Kasprzyk Zdzisław
Kawała Magdalena
Kin Piotr
Knut Jan
Kołakowska Krystyna
Kowalczyk Aleksander
Krzykowska Magdalena
Krzykowski Krzysztof
Kuczmaszewski Artur
Kupś Krzysztof
Kuźmicz Adam
Lempart Rafał
Lisiński Łukasz
Lubiński Ariel
Marcinowicz Piotr
Marzęcki Grzegorz
Mazur Monika
Mianowski Marcin
Młyński Jarosław
Modrzyński Przemysław
Molenda Krzysztof
Mrugała Jarosław
Nocóń Agnieszka
Nowak Jerzy
Nowakowski Jerzy
Oterska Kamila
Pająk Arkadiusz
Pankowska Elżbieta
Paprocki Jakub
Pawłowska Anna
Pączek Robert
Polakowski Krzysztof
Polek Przemysław
Rapta Barbara
Rosochacki Piotr
Sakowska Katarzyna
Schneider Alicja
Sikora Adam
Skarżyński Andrzej
Skóra Rafał
Sominka Krzysztof
Stankiewicz Mariusz
Stark Alicja
Szymlik Bartosz
Wacha Piotr
Wejnerowski Waldemar
Witkowski Aleksander
Witt Paweł
Wolęcka Beata
Zdanowicz Jacek
Zdanowicz Tomasz
Zdziebko Agnieszka
Zenowicz Wojciech
Zielonko Barbara
Zieniewicz Andrzej
Ziomek Daniel
Ziomek Maciej

Geodezja i Kartografia

2005
Adamecki Piotr
Błaszczyk Radosław
Bodnar Piotr
Chojnacka Agnieszka
Chudy Tomasz
Ciesielska Edyta
Dąbrowska Elwira
Dębowska-Kiempa Iwona
Długiewicz Katarzyna
Freier Ewa
Fudro Monika
Gąsiorowska Małgorzata
Głużewski Radomir
Godlewski Tomasz
Gonera Wiktor
Grądzki Krzysztof
Grodzka Agnieszka
Groenwald Iwona
Grudzina Artur
Grzymała Joanna
Guździoł Agnieszka
Hałuszka Magdalena
Herba Lucyna
Herman Franciszek
Hrycenko Teresa
Ignor Alicja
Jamroziak Grzegorz
Jamrozik Hanna
Janicka Katarzyna
Jaruszewicz Maksymilian
Jednoralski Paweł
Jeglińska Małgorzata
Jędrzejewska Monika
Jóźwik Katarzyna
Kania Tomasz
Kantor Ewa
Kasprzyk Joanna
Kaźmierczak Marcin
Kądziołka Dawid
Kędziera Sławomir
Kizielewicz Marek
Klusek Alina
Kluza Ilona
Koczara Bartosz
Komincz Aleksandra
Kryczyński Łukasz
Kubka Dorota
Kucharska Ewa
Labudda Bogusława
Lazar Agnieszka
Lewandowski Jarosław
Link-Szybka Julia
Makarewicz Adam
Marcinkiewicz-Skorupa Małgorzata
Mączewski Krzysztof
Michalska Justyna
Michniewicz Paweł
Myc Zenon
Nakielna Katarzyna
Nurzyński Wojciech
Pietrzycka Małgorzata
Piwko Marta
Piwowarczyk Krzysztof
Pliskowska Joanna
Prell Karolina
Przychocka Jolanta
Rejman Michał
Romanowski Piotr
Rudnicki Jan
Sadowski Marcin
Sadura Magdalena
Sawicka Agnieszka
Sawicki Jarosław
Sereda Agnieszka
Siekierka Katarzyna
Sobczak Małgorzata
Sochacka-Ostrówka Katarzyna
Stasiak Agnieszka
Stasiak Dominik
Stupienko Dominika
Treder Krzysztof
Trybała Piotr
Utko Seweryn
Wawryszuk Anna
Wierzbicki Marek
Witek Anna
Zblewski Daniel
Ziemniewicz Bartosz
Żakowicz Krzysztof

2006

Adamelak Agnieszka
Babiak Przemysław
Banaś Piotr
Baszuro Szymon
Biernacki Rafał
Brzeska Joanna
Budzeń Dawid
Byczek Renata
Chałtas Tomasz
Chmura Marta
Chojnacki Karol
Choroba Marian
Ciołek Jarogniew
Ciźla Sylwester
Czerska Magdalena
Czyż Konrad
Dawioziuk Łukasz
Dąbrowski Rafał
Dominiak Tomasz
Filip Joanna
Fularczyk Wiesława
Gaładyk Justyna
Garusińska Angelika
Gorczycka Marta
Gutta Ewa
Hejncelman Łukasz
Hilla Marcin
Jamroż Krzysztof
Jankowski Jakub
Kaczyńska Joanna
Kaczyński Tomasz
Kiernicka Joanna
Kitowski Michał
Klafczyński Seweryn
Kloka Łukasz
Kostek Anna
Kot Marek
Kotowicz Agnieszka
Kowalczyk Piotr
Kowalewski Łukasz
Kubała Anna
Kuźma Jarosław
Kuźmicki Tomasz
Leonowicz Łucja
Lis Grażyna
Łobodziński Jakub
Maciejczyk Łukasz
Mamińska Marta
Marchewka Małgorzata
Marciniak Wojciech
Markowska Karolina
Mateja Sylwia
Mazurkiewicz Marcin
Mocarska Magdalena
Noceń Łukasz
Nowicka Joanna
Partyka Marek
Patyk Karina
Pawlicka Magdalena
Perkowski Bartłomiej
Pękala Agata
Piątek Dariusz
Pławski Rafał
Popowicz Oksana
Pucyk Rafał
Pukaluk Izabela
Radź Hanna
Ratowicz Bartosz
Roszyk Mariola
Rutkowska Maria
Sawka Jan
Sierzchała Krzysztof
Skiba Łukasz
Socha Katarzyna
Soroka Aleksandra
Stachiewicz Marek
Starościak Magdalena
Struski Jarosław
Szczerba Katarzyna
Szpak Tomasz
Sztuba Artur
Tarasewicz Katarzyna
Tondel Paweł
Torchała-Buława Renata
Traczyk Kornelia
Trzaskoma-Dwulit Anna
Tuliszewska Ewelina
Walicht Marta
Wiecheć Tomasz
Wilczek Paweł
Wojciechowska Kinga
Wołoszyn Tomasz
Woźniak Robert
Zalewska Agnieszka
Ziemlewska Justyna
Zienkiewicz Urszula
Znak Beata
Żłobiecka Klaudia
Żmurkiewicz Marcin

2007

Albinowski Jarosław
Babec Piotr
Balcer Aleksander
Borysewicz Dominika
Cemka Mariusz
Chudziński Paweł
Domańska Marta
Dominiczak Przemysław
Galczak Piotr
Gawron Mariusz
Głyżewski Przemysław
Gnych Leszek
Gołąb Anna
Grabska Magdalena
Halaba Dorota
Ilecki Maciej
Iwańska Aneta
Jaroszewicz Agnieszka
Jędrak Tomasz
Jędrzejewski Paweł
Kisiel Piotr
Kosiedowska Marta
Kowalczyk Katarzyna
Kozieł Anna
Kozłowska Barbara
Kuligowska Katarzyna
Lasek Magdalena
Machalewska Iwona
Majchrzak Daniel
Makowski Piotr
Manowiec Wojciech
Marciniak Sabina
Matczak Agnieszka
Materka Paweł
Matysiak Iwona
Niedźwiedź Tomasz
Nowacki Adam
Pakuła Małgorzata
Pawlak Mariusz
Placek Marcin
Płużyczka Joanna
Ratajewska Małgorzata
Rybnik Maciej
Skrzypkowski Marek
Smulczak Joanna
Sobolewski Krzysztof
Stenka Marta
Szczęsny Tomasz
Szymańska Agata
Teca Łukasz
Tomczak Tomasz
Trznadel Agnieszka
Ulenberg Anna
Warszawska Karolina
Waszkiel Jarosław
Witkowska Anna
Witkowski Karol
Wojewódzka Barbara
Zahradnik Bartosz
Zaremba Dorota
Zblewski Radosław
Ziętek Katarzyna
Zmysłowska Jagoda

Kierunek – Inżynieria Środowiska

2004

Arendacz Mirosława
Balinowska Anetta
Berg Izabela
Bierut Adam
Bładyko Magdalena
Błochowiak Marcin
Borowiec Andrzej
Borysiewicz Arkadiusz
Braszkiewicz Rafał
Celip Honorata
Chabowska Brygida
Chojnacka Marta
Ciesielska Agnieszka
Czajkowska Dagmara
Czapiewski Piotr
Czapla Tomasz
Czaszyński Krzysztof
Daraszkiewicz Grzegorz
Dąbrowski Rafał
Dekowski Dominik
Dębowski Ireneusz
Dębska Marlena
Dymecki Jarzy
Dziemiańczuk Agnieszka
Ekner Andrzej
Fabisiak Anna
Fenske Marek
Firlej Katarzyna
Formela Barbara
Fudala Sylwia
Gaweł Agnieszka
Gdanietz Marlena
Gieracz Robert
Gorzelak Waldemar
Górka Grzegorz
Grabowska Grażyna
Gronalewska Magdalena
Halama Paweł
Hewelt Justyna
Hrybyk Paweł
Hryckiewicz Tomasz
Jabłońska Anna
Jackowski Andrzej
Jagodzińska Izabela
Jankowski Marcin
Jastrzębska Izabela
Jaśkiewicz Piotr
Kałuska Agnieszka
Karczewski Sebastian
Kargul Bogumiła
Kempiński Paweł
Kołacz Karolina
Kołatka Anna
Kołtan Agata
Kozłowski Radosław
Krzywicki Piotr
Kutryn Justyna
Kwiecień Krzysztof
Łukasik Małgorzata
Łukasik Sylwia
Łyszyk Remigiusz
Maciejewski Marek
Maćkowiak Adam
Malinowski Leszek
Marciniak Artur
Matusiak Piotr
Matysiak Piotr
Michniewska Sylwia
Mielczarek Andrzej
Miksza Adam
Musyt Ewa
Myczkowski Waldemar
Myszka Jędrzej
Nazaruk Anna
Nowak Aleksandra
Olszewski Artur
Ołówka Marcin
Orłowska Agnieszka
Ostrowska Magdalena
Ostrowski Bartłomiej
Ottka Maciej
Owczarek Grzegorz
Pałuka Karolina
Panek Wojciech
Pawik Patrycja
Pawłowski Tomasz
Pelowski Józef
Piasecki Wojciech
Piaskowska Katarzyna
Piernik Agnieszka
Piernik Magdalena
Piernikowski Sławomir
Poczesny Piotr
Polilejko Magdalena
Połajdowicz Tomasz
Popiołek Angelika
Porzych Marta
Potrykus Bernadeta
Przybylski Leszek
Rogowska Ewa
Rogowski Marcin
Rybicka-Szylka Ewa
Ryjewska Beata
Salach Roman
Samborski Dariusz
Sitarz Monika
Skrocka Monika
Stańczyk Karina
Subczyński Aleksander
Sudnikiewicz Jerzy
Szarejko Anna
Szarejko Henryk
Szlufik Katarzyna
Szufliński Sebastian
Szwalgun Marek
Śliwiński Grzegorz
Tomczyk Adam
Urbański Michał
Usidus Wioletta
Wandtke Wioletta
Ziarnek Marek
Ziółkowski Tomasz
Zych Anna
Żuprański Krzysztof

2005

Baryła Paweł
Bator Krzysztof
Bawarski Łukasz
Bazyluk Bartosz
Białas Kamilla
Bielat Beata
Blok Sylwia
Błaż Grzegorz
Bohdankiewicz Renata
Bojarska Anna
Bolibrzuch Anna
Bonalska Marta
Bróż Wojciech
Budynkieiwcz Edyta
Buła Arkadiusz
Chlasta Dominika
Chojka Anna
Cirko Justyna
Cyfka Dominika
Czarnowska Małgorzata
Czyrkowska Kamila
Dębska Anna
Dudziński Marcin
Duszny Józef
Dwojak Anna
Dyjas Kamila
Dymecki Mariusz
Dziadowicz Bartosz
Filipowicz Katarzyna
Fularczyk Bartłomiej
Gańczak Tomasz
Gbur Przemysław
Gieża Beata
Gilewicz Jacek
Giżowski Maciej
Gnacińska Beata
Gojke Aleksander
Gołuchowska Maria
Gronowska Katarzyna
Gulbiński Bogusław
Hajduk Artur
Hinc Arkadiusz
Janiec Karolina
Januszewska Anna
Jasiunas Marek
Jegier Paweł
Kemuś Katarzyna
Klaczko Hanna

Klimczyk Magdalena
Kołaczek Anna
Koterba Katarzyna
Królak Karol
Kuciński Marek
Kuczkowski Andrzej
Kwaśniewski Gustaw
Lemann Aleksandra
Lipiński Maciej
Lubecki Marcin
Łajeczko Grzegorz
Łaski Zbigniew
Łącka Anna
Macko Mirosław
Majkowski Marcin
Mamrzyński Bartosz
Marcinowski Gzregorz
Materek Andrzej
Miś Monika
Mossakowski Iwo
Muś Przemysław
Nalazek Piotr
Nerć Anna
Nietubyć Anna
Nowak Artur
Odolczyk Urszula
Oelke Andrzej
Olaszewski Daniel
Olejniczak Przemysław
Orzechowska Beata
Osińska Magdalena
Ożańska Agnieszka
Pasternak Anna
Pazio Agnieszka
Piechowska Magdalena
Placek Katarzyna
Pona Małgorzata
Prądzińska Iwona
Przydatek Anna
Przytarski Dariusz
Pyrzewicz Ireneusz
Rosińska Magdalena
Rybka Sławomir
Sadka Dariusz
Sasinowski Marek
Siennicki Leszek
Sierocki Daniel
Sobieraj Tomasz
Stachowski Zbigniew
Stankiewicz Karol
Stoltman Leszek
Strzelecki Jarosław
Subel Marcin
Sulkowski Katarzyna
Sychulec Leszek
Szpakowska Joanna
Szpakowska Karina
Szubstarski Sławomir
Tiałowski Tomasz
Tymiński Rafał
Walasek Krzysztof
Warmowski Przemysław
Wawrzyk Anna
Wieczorek Mariusz
Wobszal Mirosław
Wojtakowski Jacek
Zając Marlena
Zaremba Wojciech
Zelmachowicz Alicja
Zębala Wojciech
Zielińska Iwona
Zielińska Małgorzata
Zwierzykowska Marta
Zwoliński Paweł
Żuprańska Agnieszka

2006

Adamczak Arkadiusz
Antczak Bartosz
Bakun Nikodem
Bartosiewicz Anna
Bartoszewicz Małgorzata
Bawoł Wioleta
Bejner Radosław
Benkowski Ireneusz
Bielas Agata
Bojanowska Karolina
Borowiec Andrzej
Borowska Magdalena
Borsuk Dorota
Burak Tomasz
Chabowski Grzegorz
Chmiel Joanna
Chmiel Joanna Katarzyna
Chomicz Marcin
Cichocka Karolina
Cichocka Marzena
Czapiewska Agnieszka
Ćwikłowska Marta
Datta Marek
Dąbrowska Katarzyna
Diakun Helena
Diakun Jadwiga
Doczyk Adam
Dudzic Magdalena
Filarowski Daniel
Firgon Tomasz
Formela Łukasz
Frączek Urszula
Gałka Marcin
Gołębiowska Barbara
Grugiel Cezary
Gryczan Magdalena
Grzegorczuk Milena
Grzegorczyk Katarzyna
Grzeszczak Paweł
Grześkowiak Paweł
Halaba Dorota
Hannusch Krzysztof
Hauzer Ilona
Hinc Kazimierz
Hołubczat Sylwia
Hubert Daniel
Jabłońska Jolanta
Janik Elżbieta
Jaskólski Przemysław
Kaczorowska Emilia
Kamiński Paweł
Kartosz Marcin
Kasprzak Aleksandra
Kiczkieruk Tomasz
Kiel Joanna
Klessa Łukasz
Kobylacki Maciej
Kogut Andrzej
Kołakowski Michał
Kołczak Jolanta
Koniszewska-Fijołek Bogusława
Kończak Piotr
Kopeć Radomir
Kordoński Tomasz
Korociński Artur
Korzeniewska Urszula
Kozłowski Mariusz
Krutnik-Młynarczyk Ewa
Kuciński Paweł
Kuć Łukasz
Kurzawa Błażej
Kustra Wojciech
Kwiatkowski Krzysztof
Lamorska Katarzyna
Laskowski Mariusz
Łangowski Stanisław
Łojewski Zbigniew
Łukomska Andżelika
Majewska Iwona
Maliszewska Estera
Matynia Arkadiusz
Mich Ewa
Michalski Radomir
Młyński Michał
Mrówczyńska Marta
Musiał Artur
Nadarzyńska Marta
Nader Bogusław
Nalazek Joanna
Niedziela Marek
Norek Kamilla
Olszewska Barbara
Pabich-Mikłaszewicz Agnieszka
Pańczyszyn Anna
Paszewska Magdalena
Paszowska Katarzyna
Patalas Katarzyna
Pater Maciej
Piwiński Jarosław
Pokorowska Małgorzata
Puchala Anna
Puzdrowski Krzysztof
Pytlak Radosław
Rachubik Agnieszka
Ratajczak Monika
Recki Damian
Robaczewska Marzena
Roman Beata
Romaniuk Karolina

Ronowska Barbara
Ruta Dawid
Rynkowski Jacek
Sak Przemysław
Samulewski Cezary
Samusionek Paweł
Sielski Marcin
Siwiela Bogusław
Skowron Michał
Słupski Piotr
Smorkowska Maja
Sokalska Agnieszka
Stępień Anna
Stobiecka Małgorzata
Strugacz Katarzyna
Strychalska-Ćmoch Izabela
Strzałkowska Monika
Sudnik Kamila
Szeluga Mirosław
Szmaj Edyta
Szokalski Filip
Szostakowska Marta
Szuba Marta
Szubstarska Magdalena
Szymański Paweł
Szymczak Paweł
Ślęzak Marcin
Średnicka Katarzyna
Świdnicki Jarosław
Tarnowska Katarzyna
Tuszkowski Łukasz
Usakowska Dagmara
Walasek Renata
Węgrzynek Katarzyna
Węgrzynek Teresa
Witkiewicz Eryk
Włudarska Aneta
Wojciechowski Rafał
Wojnicz Magdalena
Wojnowska Julita
Woźniak Bartosz
Wrona Aneta
Zalewski Michał
Zamorski Stanisław
Zdoliński Paweł
Zygmunt Dawid
Zyśko Paweł

2007

Antoszko Anetta
Butrym Wojciech
Celińska-Spodar Anna
Cieszewska Agnieszka
Czarnowska Małgorzata
Dzibała Jarosław
Fronczek Anna
Gach Agnieszka
Golczyk Robert
Gorecki Rafał
Gorlik Jakub
Górska Aleksandra
Grabowski Marek
Grobelna Kamila
Grodzki Kamil
Grygorcewicz Joanna
Hewelt Justyna
Hirsz Mariusz
Hirsz Mariusz
Hutek Magdalena
Ignaczek Krzysztof
Janczukowicz Marcin
Janta-Lipińska Sylwia
Jasnowski Piotr
Juśkiewicz Maciej
Karaśkiewicz Szymon
Kasperek Ewa
Kołakowska Agnieszka
Kołecki Jarosław
Kondras Katarzyna
Kowalczyk Anna
Kowalewski Dariusz
Kozłowska Adrianna
Kruk Jolanta
Kruk Mirosław
Krzyżanowski Paweł
Kucharska Kamila
Kulik Justyna
Lisowski Karol
Lisowski Tomasz
Machniewska Monika
Matyjaszczak Anna
Miazga Karol
Mikołajczyk Maciej
Napierała Piotr
Niedośpiał Jerzy
Obidziński Janusz
Olejowska Aleksandra
Olszewski Artur
Osiecka Barbara
Pniak Sebastian
Polakowska Barbara
Poraszka Cezary
Pudlik Beata
Shams Dowlatabadi Barbara
Sienkiewicz Sylwia
Sosnowski Łukasz
Spychała Piotr
Staszkiewicz Maciej
Stępień Michał
Szczerba Anna
Śliwiński Piotr
Walewski Jan
Wójtowicz Łukasz
Wroniak Magdalena
Wyszomirski Marcin
Zagowałko Agnieszka
Zieliński Bartłomiej

Ekonomia
Zarządzanie i Marketing

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Kierunek – Ekonomia

2004
Abdelaal Katarzyna
Abendrot-Wojtuń Beata
Adamecka Anna
Adamiec Marcin
Adamska Aneta
Adomat Berenika
Ambrożewicz Jarosław
Anczurowska Krystyna
Andała Anetta
Andrik Karol
Anselm Jadwiga
Antos Edyta
Aranowska-Wtorek Izabela
Arendt Aleksandra
Atras Jarosław
Augustyniak Kamila
Bachorska Małgorzata
Baczyńska Danuta
Baćko Magdalena
Bagiedza Gabriela
Bagrowska-Puchalska Alicja
Bajda Sylwia
Bajer Alicja
Bajer Małgorzata
Balcerak Malwina
Balcerzak Iwona
Balewska Dorota
Bała Aleksandra
Banach Katarzyna
Banaś Adam
Bandurska Katarzyna
Bandurski Marcin
Banicka Magdalena
Bany Magdalena
Baranowska Joanna
Barczak Mariusz
Bartanowicz Agnieszka
Bartkowiak Łukasz
Bartnik Hanna
Bartolewska Joanna
Bartor Artur
Bartosiak Karolina
Barząś Katarzyna
Baszewska Beata
Baza Anna
Bąk Radosław
Bąkowski Janusz
Bedryk Anna
Beer-Żukowicz Anna
Bejczak Grażyna
Bembnista Piotr
Bender Alicja
Berezowska-Kolisz Anna
Berwingis Agnieszka
Bialic Beata
Białogłowicz Mariola
Białuska Anna
Bielajewska Maria
Bielawska Iwona
Bielawska Izabela
Bielecka Agnieszka
Bielecka Mariola
Bielikowicz Krzysztof
Bielski Łukasz
Bieniek Joanna
Bieńkowska Bożena
Bieńkowski Krzysztof
Biernacka Dorota
Biernacka Joanna
Biernacki Adam
Bieszke Kamilla
Bigott Anna
Bilińska Roma
Biskup Rafał
Błaszczyk Aleksandra
Błażej Anna
Błochowiak Katarzyna
Bober Piotr
Bodo Beata
Bodziszewska Anna
Bogaszewska Marzena
Bogdziewicz Anna
Bogusz Katarzyna
Bojańczyk Krzysztof
Bonkowski Artur
Borkowska Anetta
Borkowska Monika
Borska Beata
Borta Joanna
Borys Magdalena
Brięczkowska Magdalena
Broka Paulina
Bronik Maciej
Bronk Agata
Bruska Joanna
Bryła Renata
Brzeziński Andrzej
Brzeziński Paweł
Brzękowska Dominika
Brzuskiewicz Violetta
Buczek Joanna
Buczkowska Dorota
Buda Sebastian
Budek Beata
Budna Sylwia
Budziński Paweł
Bugajewska Lucyna
Bujak Jolanta
Bujko Małgorzata
Burak Marcin
Burczyk Anna
Burliński Piotr
Buszta Monika
Buśkiewicz Magdalena
Celner Joanna
Cemka Grażyna
Cerajewska Małgorzata
Cheda Agnieszka
Chendoszko Ireneusz
Chirk Maria
Chirk Weronika
Chlebowska Małgorzata
Chociaj Sylwia
Chodowiec Magdalena
Choina Monika
Chojnacka Agnieszka
Chojnacka Katarzyna
Chojnowska Izabela
Choromańska Sylwia
Chruszczyk Katarzyna
Chwiłkowska Dorota
Chylewska Barbara
Cichońska Sylwia
Cichosz Beata
Ciecharowska Sylwia
Cieniak Anna
Cieśla Katarzyna
Cieślik Tomasz
Cisoń-Górna Agnieszka
Ciszczonik Rafał
Ciuk Aleksandra
Cuckarew Anna
Cupa Kamila
Ćwiklak Agnieszka
Cybulska Roksana
Cypel Magdalena
Czaja Marzena
Czapczyk Aldona
Czapiewska Anna
Czapiewska Małgorzata
Czapla Monika
Czaplewska Justyna
Czaplińska Elwira
Czaplińska Monika
Czarnecka Katarzyna
Czarnecki Zbigniew
Czarnecki Zenon
Czarnota Agnieszka
Czarnowska Magdalena
Czaronek Grzegorz
Czereda Beata
Czerniak Swietłana
Czerwik Aleksandra
Częszak Arkadiusz
Czopek Agnieszka
Czulak Ewa
Czuryło Maria
Czynszak Aleksandra
Czyszek Józef
Czyszek Magdalena
Czyżak Piotr
Ćwiertka Joanna
Ćwiklińska Agnieszka

Damaszek-Walkusz Wioleta
Danilecka Grażyna
Dawid Katarzyna
Dawindziak-Gawińska Bogumiła
Dąbrowska Agnieszka
Dąbrowska Aneta
Dąbrowski Karol
Derlikiewicz Paweł
Detlaf Katarzyna
Deyna Izabela
Dędek Joanna
Dęgus Agnieszka
Diakun Aleksandra
Długosz Bożena
Dobrowolska Monika
Dobrowolski Rafał
Dobrzyniak Aleksandra
Dogoda Bogusława
Domaszk Alicja
Domiński Paweł
Domżał Małgorzata
Dorawa Agnieszka
Doring Sylwia
Drabkowska Sylwia
Drapała Grzegorz
Drawc Justyna
Drewek Karol
Drewla Aleksandra
Drobiński Krzysztof
Dróbka Łukasz
Drzcimska Monika
Drzewiecka Gabriela
Drzewiecki Rafał
Duda Grzegorz
Dudziak Emilia
Dudzik Przemysław
Dunajewska Żanetta
Durbajko Alina
Duszyńska Monika
Dutkiewicz Marta
Duzowska Katarzyna
Dużyńska-Lubińska Magdalena
Dymianiuk Stanisław
Dyszkant Adam
Dziemianko Beata
Dziemidzik Danuta
Dziemińska Justyna
Dzierżak Anna
Dziewiątek Grzegorz
Dzięcielski Mariusz
Dziobak Robert
Dziuba Agnieszka
Dziubański Tomasz
Dziubarczyk Małgorzata
Elwart Wojciech
Engelbrecht Elżbieta
Erdmańska Aleksandra
Fabiańska Karolina
Fabisiak Edyta
Fabjańska Marta
Falitarski Stanisław
Fedon Katarzyna
Fierek Izabela
Fierek Monika
Fifielski Sebastian
Fir Maria
Fir Marta
Fiszka-Borzyszkowska Emilia
Fita Ewelina
Fitas Anna
Flisikowski Tomasz
Fojut Hanna
Formela Bożena
Fortuna Daniel
Fraszczyk Monika
Friede Daniel
Frost Katarzyna
Fryczkowska Teresa
Fudala Tomasz
Fudali Lucyna
Furchert Agnieszka
Gaca Sylwia
Gacka Anna
Gackowski Jerzy
Gaj Katarzyna
Gajda Mateusz
Gajewski Paweł
Galas Agnieszka
Galas Elżbieta
Gałązka Krzysztof
Gancarz Jadwiga
Gaszta Monika
Gaweł Emilia
Gawlik Barbara
Gawlik Karolina
Gawryś Emilia
Gesner Barbara
Gędek Magdalena
Gibas Agnieszka
Gibczyński Paweł
Gibowski Paweł
Gilicki Tomasz
Girczys Edyta
Glaner Krzysztof
Glapińska Barbara
Gliszczyńska Agnieszka
Gliszczyńska Justyna
Głodowski Krzysztof
Główczewska Beata
Główczewska Grażyna
Główczyńska Lidia
Głuch Barbara
Godlińska Małgorzata
Godzieba Emilia
Gomoracka Katarzyna
Gomorska Barbara
Gordzelewska Dorota
Gowor Dorota
Górczyńska Katarzyna
Górniak Justyna
Górniak Radosław
Górska Agnieszka
Górska Anna
Górski Grzegorz
Górzyńska Klaudia
Gralewska Anna
Graś Danuta
Grela Katarzyna
Gronda Elżbieta
Grosiak Katarzyna
Grota Mariusz
Groth-Pestka Anna
Gruber Izabela
Grubiak Marta
Grupa Joanna
Grupa Paweł
Grygorcewicz Angelika
Grytka Alicja
Grzenia Jolanta
Grzeszczak Katarzyna
Grzystek Małgorzata
Grzywacz Anna
Gulbicki Marcin
Gumiela Katarzyna
Gunerka Anna
Guzowska Kamila
Gużyńska Marta
Hawran Agnieszka
Heciak Tomasz
Herdzik Magdalena
Heromin Anna
Hewelt Iwona
Hnatyszyn Małgorzata
Holc Joanna
Hołubecki Marek
Hordziejewicz Krzysztof
Hutnik Kamila
Huzarska Anna
Hycki Przemysław
Idzik Halina
Iwanicka Ewa
Iwankiewicz Marek
Jabłonowska Natalia
Jabłońska Wioletta
Jackowska Ewelina
Jakubiak Daniel
Janaszek Anna
Janczewska Anna
Janczewski Dariusz
Janicka Jolanta
Janiec Lucyna
Janik Anna
Janik Tomasz
Jankowska Danuta
Jankowska Joanna
Jankowski Marcin
Januszewski Mirosław
Jarnuczak Tomasz
Jarosz Alicja
Jasińska Hanna

Jasińska Joanna
Jaszczak Paweł
Jaworska Magdalena
Jażdżewska Marta
Jażdżewski Daniel
Jągowska Lucyna
Jeleń Konrad
Jelonek Anetta
Jendernal Dorota
Jędrzejczyk Tomasz
Jodziewicz Iwona
Kachnowicz Andrzej
Kaczmarek Beata
Kaczmarek Diana
Kaczmarek Ewa
Kaczmarska Katarzyna
Kaleta Karolina
Kalina Rafał
Kalinowska Anita
Kaliszewska Anita
Kaliszuka Anna
Kalitka Małgorzata
Kaluga Marcin
Kałdowska Dorota
Kałwak Jolanta
Kamieńska Olimpia
Kamińska Ewa
Kamińska Katarzyna
Kamiński Krzysztof
Kamrowska Danuta
Kandziora Agnieszka
Kapiszka Mirosława
Kapusta Magdalena
Karaś Agnieszka
Karczewska Monika
Karczyńska Magdalena
Karłowska Karolina
Karnecka Katarzyna
Karpińska Jolanta
Kaszkiewicz Joanna
Kaszuba Monika
Katarzyński Paweł
Kawałek Katarzyna
Kazimierska Magdalena
Kazusek Anna
Kaźmierczak Anna
Kaźmierczak Łukasz
Kaźmierczak Sławomir
Kąkol Magdalena
Kempska-Jońca Beata
Kędzierska Alicja
Kędzierska Anna
Kędzierski Mikołaj
Kędziora Katarzyna
Kędziora Wioletta
Kępka Małgorzata
Kępka Paweł
Kiciński Maciej
Kiedrowicz Krzysztof
Kiedrowicz Roman
Kiedrowski Marcin
Kieliańska Edyta
Kiernożycka Kinga
Kieszczyńska Agnieszka
Kijewska Ewa
Kijo Tomasz
Kilanowski Przemysław
Kilar Katarzyna
Kilkowski Marcin
Kinastowska Katarzyna
Kiner Krzysztof
Kirko Małgorzata
Kirko Tomasz
Klassa Iwona
Klawikowski Marcin
Kleisa Anetta
Kleta Justyna
Kliber Agnieszka
Klim Marzena
Klimiuk Anna
Klinkosz Marcin
Klonowska Katarzyna
Kloskowska Marzena
Kłopocka Sylwia
Kłos Agnieszka
Kłos Marcin
Kmiecik Dariusz
Kmieć Karolina
Knitter Anna
Knitter Małgorzata
Knopik Magdalena
Koba Magdalena
Kobus Milena
Kocięcki Grzegorz
Kocimska Barbara
Koczara Tomasz
Koczyńska Hanna
Kolczyk Karolina
Kołaczek Diana
Kołsut Przemysław
Kołucka Katarzyna
Komar Anna
Komkowska Aleksandra
Komodołowicz Alina
Komorowska Elżbieta
Komorowska Monika
Kondratko Katarzyna
Konkol Sebastian
Konopa Karolina
Konopka Agnieszka
Kopeć Dorota
Kopka Magdalena
Kopytko Małgorzata
Korczak Danuta
Kordalska Adrianna
Kordowina Violetta
Korkosz Maciej
Kortas Paulina
Koseńczuk Ewa
Koska Elżbieta
Kostaer Klaudyna
Kostencka Kamilla
Kostrzewińska Anna
Koszałka Andżelika
Koszyk Bożena
Kotara Małgorzata
Kotlarski Bartosz
Kotłowska Anna
Kotnowska Małgorzata
Kowalczyk Anna
Kowalczyk Irena
Kowalik Jolanta
Kowalik Marzena
Kowalkowski Maciej
Kowalska Joanna
Kowalska Justyna
Kowalski Adam
Kowalski Tomasz
Kozak Halina
Koziczkowska Lucyna
Kozieł Aleksandra
Kozińska Sylwia
Kozłowska Barbara
Kozłowska Katarzyna
Kozłowska Magdalena
Kozłowska Monika
Krajewska Anna
Kramek Marzena
Krasińska Katarzyna
Krause Ewelina
Krause-Meier Beata
Krawcewicz Anetta
Krawczuk Małgorzata
Krawczyk Andrzej
Krawczyk Marzena
Krawczyk Wioletta
Kraweczyńska Marlena
Krawiec Adam
Król Grażyna
Król Sylwia
Krupa Joanna
Kruszyński Andrzej
Krużycka Monika
Krzos Waldemar
Krzoska Grzegorz
Krzyżanowska Paulina
Krzyżelewska Elżbieta
Książek Małgorzata
Kubacki Bartosz
Kuban Magdalena
Kucal Piotr
Kuchar Agnieszka
Kucharska Janina
Kuchta Dorota
Kuczyński Lucjan
Kuczyńska Agnieszka
Kuczyński Jacek
Kudelska Maria
Kufel Marcin
Kuffel Dorota
Kujawa Iwona
Kuklewski Paweł
Kukuła Katarzyna
Kulas Patrycja

Kulczyk Agnieszka
Kulesza Anna
Kulikowski Marek
Kulmacz Michał
Kulpińska Magdalena
Kunowska Magdalena
Kur Ewa
Kurek Mirella
Kurowska Lidia
Kurowski Wojciech
Kurpisz Karolina
Kurzydłowska Ilona
Kuś Katarzyna
Kuśmierska Agnieszka
Kuzio Justyna
Kwaśny Magdalena
Kwiatkowska Jolanta
Kwiatkowski Rafał
Kwietko-Bębnowska Agnieszka
Kwolek Maciej
Labuda Anita
Labuda Elżbieta
Labuda Karol
Labuda Katarzyna
Labuda Krystian
Labuda Magdalena
Lach Aleksandra
Lachowicz Aleksandra
Lala Marcin
Lala Wioletta
Lampowska Beata
Laska Iwona
Laskowska Agnieszka
Laskowska Anna
Lawrenc Adriana
Lawrenc Iwona
Lech Agnieszka
Leda Maria
Lemke Romana
Lenska Katarzyna
Leśków Maciej
Leśniewska Sabina
Lewandowska Joanna
Lewandowski Artur
Lewandowski Bartosz
Lewicka Angelika
Lica Beata
Lice Barbara
Linda Anna
Linek Renata
Lipińska Iwona
Lipka Agnieszka
Lipska Izabela
Lipska Joanna
Lipska Katarzyna
Lis Gabriela
Lis Piotr
Littwin Lucyna
Litwin Elwira
Ludkowska Marta
Lwowska Iwona
Łach Michał
Łaguń Magdalena
Łakomiec Mariola
Łapa Łukasz
Łapińska Joanna
Łapiszewska Agnieszka
Łata Monika
Ławrowska Jolanta
Ławrynowicz Anna
Łaz Katarzyna
Łęt Anita
Łowkiewicz Alina
Łuczak Helena
Łuczak Magdalena
Łuczak Marta
Łuczka Monika
Łukasiewicz Maja
Łysko Katarzyna
Machoy Lucyna
Maciąg Paweł
Maciejewska Karolina
Maciocha Joanna
Maj Janina
Majchrzak Hubert
Majewska Halina
Majewski Marcin
Majtyka Justyna
Makarewicz Kamil
Makowska Emilia
Makowska Magdalena
Makuch Małgorzata
Malida Małgorzata
Malinowska Dorota
Malinowska Ewa
Maliński Wojciech
Małecka Beata
Małek Teresa
Małgorzewicz Agnieszka
Małkińska Joanna
Mańska Agnieszka
Marcinkiewicz Anna
Marcisz Iwona
Marczak Katarzyna
Marczewska Joanna
Marczyk Joanna
Markiewicz Alina
Marko Sylwia
Markowski Rafał
Maros Tomasz
Marszałek Monika
Martin Małgorzata
Masiak Beata
Maśnicki Tomasz
Matera Mariusz
Materna Marcin
Mathea Edyta
Mathia Izabela
Matulka Dobrosława
Matusik Waldemar
Matys Lucyna
Matysiak Ewa
Matysiak Małgorzata
Mauer-Korpal Aleksandra
Maziopa Barbara
Mazurek Monika
Megger Sławomir
Mejer Jaonna
Meler Sebastian
Mencfel Małgorzata
Merchel Bernadeta
Merchel Dorota
Merdas Iwona
Meresińska Danuta
Merko Kornelia
Meye- Beata
Meye- Bogdan
Mędrak Daniel
Mędrecki Tomasz
Michalak Aldona
Michalak Anna
Michalak Janina
Michalak Kinga
Michalak Marek
Michalczuk Paweł
Michalska Agnieszka
Michalska Magdalena
Michalska Monika
Michałek Dariusz
Miciun Joanna
Miedziejko Sławomir
Mielczarek Marcin
Mielewczyk Małgorzata
Mierzejewska Anna
Mięsikowski Tomasz
Miętka Aleksandra
Mikołajczak Grażyna
Mikołajczak Renata
Mikołajczyk Łukasz
Mikszo Danuta
Miloch Sławomir
Miłaszewska Dagmara
Miłosz Katarzyna
Miłoszewska Aleksandra
Miniszewski Rafał
Mińko Magdalena
Miotk Aneta
Miotke Łukasz
Misiurek Lilianna
Misztal Renata
Miśkiewicz Beata
Mizera Michał
Modrzejewska Katarzyna
Mojsym Marcin
Morawska Anna
Mordak Alicja
Moskal Agnieszka
Mroczkowska Agnieszka
Mułyk Anna
Muńska Dorota
Muszyńska Agnieszka
Muszyńska Małgorzata
Mydłowska Hanna

Mylcarek-Wlazły Hanna
Myśliwiec Magdalena
Nadolny Marcin
Nagajek Radosław
Nagórek Krzysztof
Nagórski Andrzej
Nakonieczny Tomasz
Napierska Justyna
Napiórkowska Beata
Nibelski Jerzy
Nicpoń Mariusz
Niebieszczańska Agnieszka
Niedziela Grażyna
Niedźwiadek Marcin
Niemir Małgorzata
Nikolak Marta
Nisztuk Grażyna
Nitka Sabina
Nogaj Ewa
Nojek Artur
Nowacki Tomasz
Nowak Joanna
Nowak Justyna
Nowak Renata
Nowak Sylwia
Nowakiewicz Anna
Nowicka Grażyna
Nowicki Tomasz
Nowosielska Justyna
Obrzeżgiewicz Krystyna
Ochęcka Aleksandra
Ochęcka Małgorzata
Ochota Magdalena
Odzeniak Katarzyna
Ogrodnik Marzena
Okonek Bernadeta
Okoń Marzena
Okrój Aleksander
Okrój Marlena
Okrój Monika
Olczak Ewelina
Olejniczak Agata
Olejniczak Maja
Olender Katarzyna
Oleszkiewicz Izabela
Oleszkiewicz Tomasz
Olik Małgorzata
Olszak Beata
Olszewska Mariola
Olszyna Robert
Olszynka Beata
Ołów Aneta
Orlikowska Agnieszka
Orlikowski Krzysztof
Ortman Michał
Orylska Magdalena
Osiak Anna
Ososiński Łukasz
Ossowska Anna
Ostrowska Lidia
Oszuścik Aleksandra
Otto Danuta
Ozga Rafał
Pacan Anna
Paczek Aleksandra
Paduch Anna
Padzik Anna
Padzik Małgorzata
Pająk Joanna
Pająk Małgorzata
Palka Małgorzata
Paluch Renata
Pałasz Krystyna
Paprocka Joanna
Parysek Katarzyna
Pasterska Justyna
Pasterska Marzena
Paszek Rafał
Patoleta Anna
Pawella Joanna
Pawelska Teresa
Pawlak Danuta
Pawlak Jolanta
Pawlak Karolina
Pawlak Radosław
Pawlicka Larysa
Pawlik Bogusława
Pawłowska Magdalena
Peciak Katarzyna
Perkowska Anna
Petelska Renata
Petrów Agata
Piasecki Łukasz
Piątek Anna
Pichowska Alina
Piepiórka Andżelika
Pietras Marcin
Pietrasik Sławomir
Pietruszyńska Katarzyna
Pietrzkiewicz Wioletta
Pietrzykowska Anna
Piękoś Dariusz
Piękoś Marzanna
Pięta Łukasz
Pikulik Maria
Pikulska Agnieszka
Pilarczyk Marzena
Pilipów Marzena
Piłat Filip
Pingielska Justyna
Pionk Alicja
Piotrowska Aleksandra
Piotrowska Barbara
Piotrowska Patrycja
Piotrowski Przemysław
Piszko Iwona
Plata Małgorzata
Pląder Dorota
Plichta Karolina
Pluta Izabela
Płaczek Marcin
Płatek Edyta
Pobłocka Marzena
Pocheć Robert
Pochocka Katarzyna
Pocierznica Monika
Pograniczna Katarzyna
Pokojewska Beata
Pokojewski Daniel
Pokriefke Barbara
Polak Katarzyna
Polasik Karol
Polechońska Katarzyna
Połom Alicja
Pomierska-Lasota Danuta
Popielarz Sławomir
Popowicz Małgorzata
Poroś Lidia
Postaremczak Justyna
Potrykus Katarzyna
Poździk Wioletta
Prabucki Krystian
Prorok Joanna
Prill Łukasz
Prochowska Małgorzata
Prus Andrzej
Prusak Agnieszka
Prusakiewicz Aleksandra
Pruska Hanna
Prygiel Sylwia
Przedborska Emilia
Prześługa Jolanta
Przewrocka Aneta
Przyborski Aleksander
Przysowa Beata
Puciłowska Patrycja
Puczek Alicja
Pudło Beata
Pustelnik Wioletta
Pyjek Ewa
Pyrda Edyta
Pyszniak Marzena
Racławska-Żołądek Grażyna
Rakowska Ewa
Rapsiewicz Magdalena
Rapta Joanna
Rawa Maciej
Rawczyńska Monika
Recka Joanna
Redlarska Bogusława
Regliński Łukasz
Reikowski Daniel
Remiszewska Barbara
Renk Joanna
Renk Renata
Reszczyńska Barbara
Reszka Agnieszka
Reszke Aleksandra
Rewkowski Jan
Robaczyński Artur
Robak Wioletta
Rola Alicja

Romaniec Danuta
Romczykowska Adriana
Ropińska Bogumiła
Rosiak Magdalena
Rosińska Alicja
Rosińska Anna
Roskowska Joanna
Rostkowska Magdalena
Roszczak Kamila
Roszkowski Tomasz
Rościńska Edyta
Różeńska Joanna
Rudy Anna
Rudzińska Aleksandra
Rudzka Agnieszka
Rupnik Anna
Rutkiewicz Krystyna
Rutkowska Agnieszka
Rutkowska Anna
Rutkowska Joanna
Rutkowska-Sroka Izabela
Rybakowicz Anna
Rychlewska Beata
Rychlik Barbara
Ryczkowska Agnieszka
Rygielska Anna
Ryk Joanna
Ryszewska Marta
Ryża Beata
Ryżewska Wioletta
Rzanna Justyna
Rzepińska Agata
Rzeppa Dorota
Sabatowicz Renata
Sadecka Małgorzata
Sadokierska Ewa
Sadowska Anna
Sadowska Maja
Sadowska Marta
Sadurczak Maja
Samborska Monika
Schmidt Anna
Schmidt Justyna
Sekuła Emilia
Sendal-Górzyńska Sylwia
Serafin Monika
Siadak Joanna
Sicińska Anna
Siek Dorota
Siemaszko Gabriela
Siembida Lidia
Siemieński Jacek
Siemińska Iwona
Sierpiński Zbigniew
Sietiewiniec Wojciech
Siewert Agnieszka
Sik Anna
Sikorska Agnieszka
Sikorska Angelika
Sikorska Joanna
Singer Ewa
Siniak Mariola
Siuda Joanna
Siwiec Patrycja
Skiba Agata
Skiba Arleta
Skibiński Dariusz
Skiermański Paweł
Skręta Grażyna
Skrzeczkowska Maria
Skrzypczak Eliza
Skubel Ilona
Skwierawska Katarzyna
Słomiński Zbigniew
Słowińska Marta
Smieszek Barbara
Smolak Agnieszka
Smolińska Hanna
Sobkowiak Tomasz
Soboń Danuta
Sojka Beata
Sokołowska Agnieszka
Solińska Dorota
Sołtysiak Urszula
Sosiński Tomasz
Spławska Monika
Sroka Justyna
Stachowiak Agnieszka
Staciwa Małgorzata
Stadnicka Karolina
Staigl Konrad
Staniszewski Krzysztof
Stankiewicz Marlena
Stanul Małgorzata
Stańko Beata
Starczewski Marek
Staszewska-Śpiewak Danuta
Stawcwa Karolina
Steć Marian
Stefanowicz Anna
Stefanowicz Magdalena
Stefanowicz Mariusz
Steffan Jacek
Steffan Katarzyna
Stella Beata
Stelmaszyk Aleksandra
Stenka Ewelina
Stenka Lucyna
Stern Magdalena
Stępień Joanna
Stępień Małgorzata
Stępień Sylwia
Stippa Edyta
Storch Łukasz
Strenk Iwona
Stroiński Ryszard
Strojecka Diana
Strumik Arkadiusz
Studzińska Maria
Styczyński Rafał
Styk Joanna
Suchocka Joanna
Suchomski Roman
Sugak Monika
Sujka Agnieszka
Sulanowski Jarosław
Sulejewska Katarzyna
Sumińska Monika
Sunak Angelika
Suprynowicz Piotr
Surymt Sylwia
Swatek Wiesława
Sychowska Anetta
Synoradzki Mariusz
Syrokwasz Angelika
Szablewska Kamilla
Szabunia Beata
Szajner Zofia
Szaryńska Agnieszka
Szatkowski Radosław
Szatylak Julia
Szczepanek Agnieszka
Szczepaniak Marek
Szcześniak Daniel
Szczur Magdalena
Szczygielska Agata
Szejbak Anna
Szelezińska-Pietrysko Hanna
Szerechan Magdalena
Szewczak Bożena
Szewczyk Aneta
Szewczyk Jolanta
Szewczyk Tomasz
Szewczyk Waldemar
Szkoda Tamara
Szmalc Magdalena
Sznicer Jolanta
Sznitowski Zbigniew
Szoć Joanna
Szok Anita
Szpadzik Alicja
Szpakowska Monika
Szyszka Patrycja
Sztuka Dorota
Szulc Urszula
Szumigaj Agnieszka
Szustek Żaneta
Szuta Agnieszka
Szweda Marta
Szybowska Beata
Szydłowski Damian
Szymańska Emilia
Szymańska Ewa
Szymańska Ewelina
Szymańska Joanna
Szymańska Kamila
Szymańska-Molik Agnieszka
Szymański Mirosław
Szynkowska Anna
Szyszka Tomasz
Ścibor Edyta

Ścibor Maryla
Śmiechowska Beata
Śmiger Maria
Śpica Grzegorz
Świątek Tadeusz
Świder Marcin
Świderska Kamilla
Świerko Agnieszka
Świętoń Magdalena
Świtoń Magdalena
Talaga Romana
Talaśka Wojciech
Tarasiuk Anna
Tempska Izabela
Tkaczyk Elżbieta
Tobiasz Monika
Tocha Grażyna
Tołłoczko Małgorzata
Tomczak Magdalena
Torbiński Antoni
Toruń Ewa
Tracz Aleksandra
Tranbowicz Ewa
Trapszo Anna
Trasiewicz Adam
Trawczyński Paweł
Trawińska Monika
Treder Magdalena
Trojanowska Anna
Trun Katarzyna
Tryba Joanna
Tucka Magdalena
Turowski Zbigniew
Turzyńska Magdalena
Tyborski Piotr
Tyloch Andrzej
Tyma Bartosz
Ucińska Maria
Urban Renata
Ustjanowski Piotr
Walczak Monika
Walewska Joanna
Waligóra Krzysztof
Walkusz Anita
Warchoł Anna
Warczak Agnieszka
Wasiak Zofia
Wasilewska-Gaweł Gabriela
Wasilewski Dariusz
Wastowska Katarzyna
Waścińska Małgorzata
Wawroń Katarzyna
Wawryszyn Klaudia
Wawrzyniak Iwona
Wehner Agnieszka
Wekszna jder Luiza
Wencel Robert
Werstak Magdalena
Wesołowska Agnieszka
Wesołowska Anna
Wesołowska Marta
Wesołowska Wioletta
Węgierska Małgorzata
Węgrzyn Krzysztof
Węsierska Romana
Węsierski Dariusz
Widerowski Grzegorz
Widziniewicz Dorota
Wielgosz Iwona
Wierzbicka Izabella
Wiese Jacek
Wietecha Justyna
Wiewióra Julia
Wiktorzak Monika
Wilantewicz Ewelina
Wilgocka Małgorzata
Wilgocki Mariusz
Wilke Izabela
Wilkowski Bartosz
Winiarska Beata
Wiskulski Marcin
Wiszniowska Katarzyna
Wiszowata Agnieszka
Wiśniewska Anna
Wiśniewska Marta
Witasik Marzena
Witka Anna
Witkowska Katarzyna
Wlazły Ewelina
Wlizło Barbara
Wnęk Agnieszka
Wnęk Beata
Wnuk-Lipiński Piotr
Wojciechowska Elżbieta
Wojciechowska Estera
Wojciechowska Paulina
Wojciechowski Patryk
Wojtkiewicz Justyna
Wojtkowiak Agnieszka
Wojtowicz Kamila
Woleńska Wiesława
Wolska Katarzyna
Wołoszyk Bartłomiej
Wołoszyn Małgorzata
Worcń Joanna
Wowk Aleksandra
Woźna Małgorzata
Woźniak Anna
Woźniak Daria
Woźniak Karolina
Woźniak Róża
Woźnica Justyna
Wójcikowska Ewelina
Wrońska Edyta
Wrotyńska Elżbieta
Wróbel Tatiana
Wróblewska Beata
Wróblewska Kamila
Wrótniak Andrzej
Wrycz-Rekowska Jolanta
Wysocka Iwona
Wysocka Teresa
Wyszecka Andżelika
Zaborowska Izabela
Zaborowska Małgorzata
Zaborowska Mariola
Zachwieja Agata
Zaczyński Zbigniew
Zadrożniak Katarzyna
Zagraba Natalia
Zając Kamila
Zając Renata
Zakrzewska Agnieszka
Zalewska Barbara
Zalewska Beata
Załucki Wojciech
Zander Aneta
Zaroda-Bieryło Aleksandra
Zarzycka Marzena
Zasada Małgorzata
Zasada Marzena
Zasimowska Justyna
Zawadziński Andrzej
Zawda Piotr
Zazula Alicja
Zdończyk Joanna
Zelewska Iwona
Zgrzebniak Barbara
Zieleń Małgorzata
Zielińska Joanna
Zielińska Justyna
Zielińska Marta
Ziemniewicz Karolina
Zięba Renata
Zigmanska Agnieszka
Ziora Gabriela
Ziółkowska Ewelina
Ziółkowska Katarzyna
Ziółkowska Marta
Zych-Kędra Anna
Żabińska Małgorzata
Żak Marcin
Żardecka Agnieszka
Żebrowska Teresa
Żychski Mariusz
Żydowska Monika
Żynis Anna
Żywicki Tomasz

2005

Abłażej Daniel
Adamczyk Katarzyna
Adamczyk Magdalena
Adamska Emilia
Adamska Jolanta
Adasik Anna
Adaszewski Dariusz
Alechniewicz Barbara
Aleksanderek Marzena
Aleksandrowicz Agnieszka
Ambroziak Ewa
Amilianowicz Patrycja

Andrzejewska Katarzyna
Andrzejewska Małgorzata
Aniszkiewicz Jadwiga
Antczak Marek
Anyszkiewicz Katarzyna
Awsiukiewicz Urszula
Babiak-Radiun Wioletta
Baczuń Anna
Bajaryn Kamila
Bajgier Magdalena
Bajor Dorota
Bajtek Edyta
Bakalarz Arkadiusz
Balcerowicz Paweł
Balcerzak Sebastian
Bałaszewska Maria
Banach Aneta
Baran Barbara
Baran Małgorzata
Bargenda Katarzyna
Bartczak Iwona
Bartkowski Przemysław
Bartosiewicz Kinga
Bartosiewicz Piotr
Bartosik Elżbieta
Bartoszewicz Karolina
Baryła Bogusław
Bastek Joanna
Bednarek Teresa
Bednarska Dominika
Bednarz Paweł
Behrendt Magdalena
Beling Monika
Berlińska Renata
Bernad Magdalena
Bernat Grzegorz
Betlejewska-Waczak Alicja
Bibik Anetta
Bicka Ewa
Bielerzewska Małgorzata
Bielik Radosław
Bień Justyna
Binkowska Dorota
Bireta Beata
Biskiewicz Amelia
Bitner Beata
Blaszk Marlena
Blichowska Agnieszka
Bliski Krzysztof
Bloch Dorota
Blonkowski Jacek
Blukis Kamila
Błaszczyk Anna
Błażejewicz Ewelina
Bocian Beata
Bodnar Iwona
Bogdanowicz Urszula
Bogusławska Iwona
Bohdanowicz Łukasz
Bojanowska Izabela
Bonalska Ewelina
Bondarczuk Elżbieta
Bonna Małgorzata
Borchon Monika
Borowa Wiesława
Borowski Adam
Boś Anna
Bożym-Jagodzińska Magdalena
Brandt Małgorzata
Braun Renata
Bromblik Katarzyna
Brucka Joanna
Bruska Elżbieta
Brylowska Paulina
Brzezińska Hanna
Brzezińska Katarzyna
Brzęcka Beata
Buchholz Liliana
Buczek Izabela
Budnik Agnieszka
Budzich Barbara
Bujnowska Małgorzata
Bukała Bogumiła
Bukowiecki Maciej
Bukowski Artur
Burak Anna
Burnóg Joanna
Bury Beata
Burzyński Marek
Buszkiewicz Rafał
Buśko Kamila
Cała Alicja
Całka Anna
Celiński-Spodar Marek
Cetera Bożena
Cetner Milena
Chajewski Daniel
Chałaczkiewicz Katarzyna
Chamier-Gliszczyńska Beata
Chochołowska Paulina
Chęś Magdalena
Chmielarz Iwona
Chmielecka-Kurkowska Monika
Chmielewska Anna
Cholenka Monika
Chomątowska Karina
Cichosz Joanna
Cichosz Joanna
Cichosz Renata
Ciesielska Anna
Ciesielski Julian
Ciesiołkiewicz Dagmara
Ciesiółka Ewelina
Cieślak Monika
Cieślińska Anna
Ciróg Aleksandra
Ciuła Renata
Ciupka Anna
Cybula Magda
Cyganek Bogusława
Cyperska Wanda
Cyran Małgorzata
Cyrklewicz Justyna
Czapiewska-Sneberska Anna
Czapiewski Grzegorz
Czapla Katarzyna
Czaplicki Paweł
Czarnecki Arkadiusz
Czekaj Łukasz
Czekajło Jolanta
Czeleń Krzysztof
Czeppek Alicja
Czerwińska Bożena
Czerwińska Marlena
Czysta Magdalena
Czyż Anna
Czyżewska Anna
Czyżewska Magdalena
Ćwian Jadwiaga
Dahm-Walkowska Magdalena
Daleka Aleksandra
Dampc Aneta
Damps Julita
Daszuta Magdalena
Dąbek Joanna
Dąbkowski Artur
Dąbrowska Adriana
Dąbrowska Agnieszka
Demange-Laskowska Magdalena
Demko Beata
Demska Eliza
Denkiewicz Izabela
Dębska Dorota
Dobroń Dominika
Dobrzycka Teresa
Dolatowska Marta
Domarad Wioleta
Domarus Ewelina
Downarowicz Sylwia
Drawska Janeta
Drewczyńska Sylwia
Dronżek Małgorzata
Drozd Małgorzata
Drzewiec-Grzesik Katarzyna
Drzewień Paulina
Duch Jacek
Dudojć Jolanta
Durawa Marzena
Duszyńska-Rosiak Ewa
Duszyński Ireneusz
Dwornicka Anna
Dyba Michał
Dyka Monika
Dyksa Dominik
Dyktyńska Anna
Dymarkowska Ewelina

Dziadyk Robert
Dziedzic Anna
Dziendziela Justyna
Falkowska Anita
Fanselow Justyna
Farat Andrzej
Fedder Anna
Felska Sylwia
Figurska Elżbieta
Filipowicz Joanna
Filipowicz Mieszko
Flohr Hanna
Florczyk Agnieszka
Folega Emilia
Formela Robert
Frankowska Adriana
Frącz Magdalena
Fudzińska Aleksandra
Fularczyk Elżbieta
Furman Karolina
Furso Krzysztof
Gabryszak Elżbieta
Gadomska Joanna
Gadziszewski Rafał
Gajewska Iwona
Gałecka Agnieszka
Garapuczyk Monika
Gauza Joanna
Gawrońska Magdalena
Gąsiewska Agnieszka
Gębal Anna
Ginter Joanna
Girszewska Wioletta
Gliwa Magdalena
Gładysz Agnieszka
Głodny Aleksandra
Głogowiec Piotr
Głowacka Małgorzata
Główczyńska Grażyna
Godlewska Angelika
Goldyszewicz Jadwiga
Golińska Bożena
Goła Katarzyna
Gołębiowska Anna
Gołoś Adrianna
Gołunska Kamila
Gondek Tomasz
Gospodarczyk Iwona
Goździk Katarzyna
Góralczyk Radosław
Góralska Mirosława
Góralski Grzegorz
Górska Alicja
Grabarz Karolina
Grablewski Paweł
Grabowska Katarzyna
Grabowski Bartosz
Grabowski Rafał
Grabski Radosław
Grabusińska Joanna
Graczyk Emilia
Grajper Katarzyna
Graul Iwona
Gregorczyk Monika
Gręda Ewelina
Grobelna Anna
Grochowska Katarzyna
Gronkiewicz Agata
Grudzień Anna
Grudziński Kordian
Gruźlewska Anna
Gryczka Anna
Gulda Daniel
Gulewicz Magdalena
Gumińska Joanna
Gutowski Robert
Guzikowski Robert
Guziński Dawid
Guźniczak Dorota
Hajnas Anna
Hawrylak Monika
Hawryszków Małgorzata
Heciak Sławomir
Helak Anna
Herman Agnieszka
Herman Aleksandra
Hinca Magdalena
Hoffmann Joanna
Holz Izabela
Hołdowicz Agata
Hołota Anna
Horszczaruk Danuta
Hryszkiewicz Anna
Hubisz Izabela
Ignasiak Sławomir
Inoch Małgorzata
Iwańska Joanna
Jabłoński Patryk
Jabłońska Danuta
Jabłońska Renata
Jacewicz Jolanta
Jacyna Małgorzata
Jagnow Alicja
Jakubowski Łukasz
Jakusz Izabela
Jakuszewska Jolanta
Janczyszyn-Złomek Katarzyna
Jankowska Agnieszka
Jankowska Joanna
Jankowski Robert
Jaracz Katarzyna
Jarosz Sebastian
Jarzembiński Karol
Jarzembski Krzysztof
Jasiunas Joanna
Jaworski Andrzej
Jażdżewski Wojciech
Jednaszewska Urszula
Jereczek Jolanta
Jeziorna Anna
Jokiel Halina
Jóźwiak Agnieszka
Jóźwiak Aleksandra
Jóźwik Katarzyna
Judkowiak Michał
Jutrzonka Anna
Kaczmarczyk Karolina
Kaczmarek Sebastian
Kaczor Marcin
Kaczorowska Agnieszka
Kaczorowska Beata
Kadziszewska Kaja
Kaiser Lucyna
Kalcowska Magdalena
Kaleta Alicja
Kalinowska Teresa
Kalinowski Paweł
Kambaras Justyna
Kamiński Marcin
Kamińska Katarzyna
Kamiński Maciej
Kanciak Sławomir
Kania Małgorzata
Kapanka Iwona
Kapczyńska Beata
Kaplita Małgorzata
Karczewska Katarzyna
Karłowicz Emilia
Karmazy Grzegorz
Karoń Izabela
Karpa Irena
Karwacka Alicja
Karwan Małgorzata
Karwowska Monika
Kasperska Dorota
Kasprowicz Honorata
Kasza Magdalena
Kaszyca Anna
Kawa Edyta
Kazanecka Katarzyna
Kaziul Justyna
Kaźmierczak Grażyna
Kaźmierczak Marta
Kaźmierski Tomasz
Każanowska Małgorzata
Kempińska Maja
Kerlin Ewelina
Kępczyk Agnieszka
Kępińska Joanna
Kibitlewski Remigiusz
Kicun Edyta
Kiełbasa Anna
Kiełkowski Krzysztof
Kilinowska Katarzyna
Kiner Anna
Kiraga Agnieszka
Kiraga Bernadeta
Kisiel Sylwia
Kisiel Wojciech
Klauzińska Aleksandra
Klawikowska Magdalena
Klejna Anetta
Klepka Katarzyna

Klim Marta
Kloskowska Iwona
Kłos Justyna
Kłosińska Izabela
Knajdrowska Małgorzata
Knitter Agnieszka
Kobiela Sylwia
Kobus Grzegorz
Kocaba Agnieszka
Kochanowska Elżbieta
Kochanowski Bartłomiej
Koczorowska Sylwia
Kodyrko Ernestyna
Kolaska Justyna
Kolberg Joanna
Kolinko Iwona
Kołakowska Justyna
Kołatka Hanna
Kołodziej Krystyna
Komarnicka Hanna
Konik Agnieszka
Kontak Katarzyna
Kończewska Elżbieta
Kończyk Piotr
Kopera Monika
Koprek Alicja
Kosecka Katarzyna
Kosecka Violetta
Kosińska Marta
Kosińska-Wiatrak Amelia
Kosiński Paweł
Kosmalska Dominika
Kosowska Lucyna
Kostecka Anetta
Kostka Magdalena
Kostrzewska Romana
Kostrzewska Teresa
Kośmider Agnieszka
Kotarba Barbara
Kotlarczyk Iwona
Kotlicka Monika
Kotłowska Grażyna
Kotnowski Marcin
Kowal Anna
Kowalczyk Anna
Kowalewicz Patrycja
Kowalewska Wioletta
Kowalik Joanna
Kowalonek Emilia
Kowalonek Tomasz
Kowalska Julia
Kowalska Katarzyna
Kowalski Sławomir
Kowałko Iwona
Kozieł Krystian
Kozik Hanna
Kozłowska Anna
Kozłowska Irena
Kozłowska Marlena
Kozłowska Urszula
Kozłów Michał
Kożuch Bożena
Krajewska Katarzyna
Krajnik Aleksandra
Krasińska Anna
Krasnowska Joanna
Kraszewska Monika
Kraszka Małgorzata
Kraus Mirosław
Krawczyk Tomasz
Krężałek Karol
Krocz Emil
Kromlicka Sławomira
Kropidłowska Beata
Król Magdalena
Król Urszula
Królikowska Bożena
Krupa Krzysztof
Kruszyńska Dorota
Kubajek Wojciech
Kubiak Edyta
Kubicki Jacek
Kubińska Małgorzata
Kublik Magdalena
Kubów Paweł
Kucharska Joanna
Kuczmarska Katarzyna
Kucznier Margareta
Kudaj Paulina
Kudyba Monika
Kudzin Ewelina
Kujawska Beata
Kuklińska Ewelina
Kukowska Katarzyna
Kukuła Małgorzata
Kulasiewicz Monika
Kulesza Anna
Kuliniak Anna
Kulisz Anna
Kunikowski Małgorzata
Kurkiewicz Elżbieta
Kurnakowska Anna
Kusz Sebastian
Kuziemska Anna
Kuźmicka Monika
Kuźmicz Justyna
Kwiatek Katarzyna
Kwiatkowska Monika
Kwiatkowski Jarosław
Kwiatkowski Mariusz
Kwiecińska Monika
Kwietniewska Agnieszka
Labuda Dagmara
Lachowski Zbigniew
Lampkowska Edyta
Landowska Mariola
Laska-Kebedyńska Anna
Laskowska Emilia
Laskowska Joanna
Lass Jagoda
Lass-Kozłowska Małgorzata
Latańska Joanna
Latzke Ewa
Lebiedź Magdalena
Legięć Joanna
Legin Wioletta
Lemann Przemysław
Lemańczyk Andrzej
Lemański Radosław
Lenart Iwona
Lenczewski Piotr
Lendzion Beata
Leszczyński Paweł
Lewandowska Aneta
Lewandowska Joanna
Lewandowska Magdalena
Lewicka Magdalena
Linkiewicz Monika
Lipka Agnieszka
Lisowska Anetta
Liszkowski Wojciech
Lorbiecka Lucyna
Lorek Joanna
Lorkowska Marzena
Lubecka Monika
Lubecka Teresa
Lubińska Jolanta
Lubińska Katarzyna
Łandziak Marta
Łangowska Karolina
Łańcucka Beata
Łaryonowicz Barbara
Łaszcz Agnieszka
Ławniczak Joanna
Ławrynowicz Justyna
Łącka Bernadeta
Łesyk Mariola
Łobocka Magdalena
Łobodzińska Barbara
Łojek Iwona
Łomańska Edyta
Łopianowska Hanna
Łowkiewicz Krzysztof
Łuczak Hanna
Ługowska Jadwiga
Łuka Dagmara
Łukaczyk Paweł
Łupińska Małgorzata
Łyszczarz Sylwia
Łyś Ada
Machajewski Adam
Machino Jolanta
Machocki Łukasz
Maciejewska Joanna
Maciejewska Małgorzata
Majchrzak Joanna
Majewska Bogumiła
Majewska Czesława
Majkowicz Bartosz
Malawska Zofia
Malek-Podjaska Ewelina
Malewicka Urszula
Malinowska Agnieszka

Małecka Monika
Małek Małgorzata
Mamrot Sabina
Marciniak Lidia
Marciniewska Magdalena
Marcinkowski Przemysław
Marcinowska Katarzyna
Marczuk Małgorzata
Marewski Piotr
Maroszek Anna
Marzec Paweł
Masełek Grzegorz
Masewicz Aneta
Masowa Alicja
Materna Katarzyna
Mathias Agnieszka
Matraszek Ewa
Matuszewska Elwira
Matysiak Karolina
Mazur Anna
Mazur Monika
Mazurek-Gierczak Anna
Mączewska Ilona
Mączkowska Monika
Mądrzak Katarzyna
Meca Mariusz
Medencka Olga
Meller Ewelina
Mełnicka Wiesława
Meroniuk Anna
Michalak Emilia
Michalska Anna
Michałowska Hanna
Michałowska Katarzyna
Michenka Agnieszka
Michno Joanna
Micuńska Maria
Mielewczyk Anna
Mielnikiewicz Elżbieta
Mikołajczak Magdalena
Mikołajczyk Bożena
Miksa Joanna
Missok Elżbieta
Miszewska Dagmara
Miszewska Emilia
Miszta Kamila
Miśków Paweł
Miśków Piotr
Młynarczyk Bartłomiej
Mońko Agnieszka
Murawska Katarzyna
Muza Ilona
Myszkowska Agnieszka
Nadolska Ewa
Nagórka Magdalena
Napiórkowski Przemysław
Nasadzki Jacek
Nawrocka Monika
Nawrocki Arkadiusz
Nawrot Paweł
Niedziałkowska Honorata
Niedzielska Anna
Niemczyk Remigiusz
Niemczyk Urszula
Nietrzeba Damian
Niewęgłowska Małgorzata
Niewiadomski Ariel
Niezgofa Monika
Nizioł Anna
Noetzel Michał
Noga Andrzej
Nogaj Aleksandra
Nowacki Szymon
Nowaczyk Tomasz
Nowak Karolina
Nowak Lucyna
Nowak Magdalena
Nowak Monika
Nowak Sławomir
Nowak Tomasz
Nowicka Anna
Nowicka Anna
Nowicka Bożena
Nytiacha Dorota
Obszyńska Izabela
Okrój Jolanta
Olczak Magdalena
Olejnik Agnieszka
Olejnik Iwona
Olejnik Katarzyna
Olender Monika
Ollik Krystyna
Olschewska Anna
Olszewska Aneta
Olszewska Iwona
Olszewski Tomasz
Ołów Ewelina
Opiela Agnieszka
Orlik Katarzyna
Orzechowska Wioletta
Orzechowski Krzysztof
Osman Paulina
Ossowska Daria
Ostrowska Karolina
Ostrowska Magdalena
Ostrowski Krzysztof
Ostrowski Tomasz
Osuch Marzena
Otyńska Ewa
Owczarek Małgorzata
Owczarska Izabella
Owsiejko Urszula
Pacek Paulina
Pacer Agnieszka
Pachura Nina
Padewska Wiesława
Pająk Ewa
Pająk Katarzyna
Pakuła Ewelina
Pakuszto Piotr
Palenik Rozalia
Paluch Iwona
Pałka Monika
Pankau Agnieszka
Pańka Ewelina
Paradowska Paulina
Paszko Kamilla
Paszko Magdalena
Paszkowska Anna
Patelczyk Marcin
Patrzałek Edyta
Pawelec Anna
Pawlak Katarzyna
Pawlak Magdalena
Pawlik Katarzyna
Pawlikowska-Ignasiak Patrycja
Pawłowska Jagoda
Pawłowska Dorota
Peplińska Małgorzata
Permanicka Elżbieta
Pestka Joanna
Petko Anna
Pędowska Magdalena
Pianowski Jarosław
Piasecka Alicja
Piątkowska Marlena
Piechutowska Anna
Pieczek Paulina
Piekarska Joanna
Piepiórka Anna
Piernicka Anna
Piesik Stanisława
Pietrzak Magdalena
Pietrzak-Twaróg Ewelina
Pietrzykowski Kamil
Pilacka Katarzyna
Pilipiec Małgorzata
Piotrowska Joanna
Piotrowski Dawid
Piórkowski Paweł
Pipiorke Sylwia
Piskorowska Kamila
Pituch Anna
Plichta Jadwiga
Płochocka Izabela
Płoszaj Marek
Płotka Agnieszka
Pobłocka Anita
Poborska Agnieszka
Poborski Szymon
Początek Jolanta
Podębska Beata
Podgórski Marcin
Podolak Sylwia
Polańska Karolina
Poleszak Łukasz
Polkowska Dorota
Popowicz Radosław
Porożyński Łukasz
Pozorska Aszyk
Prądzińska Monika
Prokop Anna

Prystarz Alicja
Przekwas Agnieszka
Przyborowska Mariola
Przybysz-Łuszczewska Katarzyna
Przychodzka Ewa
Przyjemska Marta
Psarska Anna
Pszeniczna Mirosława
Puławska Anna
Putaj Zofia
Pyra-Kuczyńska Marzena
Pysar Marzena
Pytel Magdalena
Pytel Paulina
Pyzio Paweł
Radoń Joanna
Radzikowska Agnieszka
Rajter Dorota
Rajzyngier Karolina
Rapacz Bożena
Rapta Maria
Rataj Monika
Rdest Monika
Rduch Anna
Redzimska Magdalena
Reglińska Małgorzata
Rek Aneta
Rekowski Michał
Rekowski Sławomir
Reszka Fabian
Retkowska Albina
Ringwelska Magdalena
Rodziewicz Marzena
Rodzik Emilia
Rogowski Dariusz
Rojewska Katarzyna
Romanik Małgorzata
Romanowska Ewa
Romanowska Renata
Romecka Aneta
Rosani Henryk
Rosiak Katarzyna
Rosiak Michał
Rosół Mariola
Rowińska Wioleta
Rozbicka Dorota
Rozbicka-Świdroń Aneta
Rozenek Magdalena
Różańska Marta
Różycka Joanna
Różycki Grzegorz
Rudnik Rafał
Rudnikowicz Jan
Rudol Sylwia
Ruminkiewicz Katarzyna
Ruszkowska Małgorzata
Rutkowska Justyna
Rutkowska Katarzyna
Rutkowska Magdalena
Rybczyńska Magdalena
Rychel Iwona
Rychter Małgorzata
Rydzak Anna
Rydzkowska Katarzyna
Rydzkowski Piotr
Ryngwelska Joanna
Rzeszotarska Agata
Sadecka Dominika
Sadowniczyk Małgorzata
Sawicki Tomasz
Sawościak Ewa
Schwichtenberg Justyna
Schwoch Dariusz
Szczęsna Katarzyna
Sendolewski Łukasz
Sentkiewicz Artur
Seńko Joanna
Siedlecka Magdalena
Siehień Kamila
Sieinska Ju[illegible]na
Sierlecka Patrycja
Sikora Dorota
Singer Katarzyna
Sinicka Amelia
Siwek Marcin
Siwek Marta
Skawczyńska Sylwia
Skiba Agnieszka
Skibicka Wioletta
Skopińska Marta
Skotarczak Dawid
Skowroński Jakub
Skóra Maciej
Skrzydlińska Renata
Skrzydliński Jacek
Skrzypczyk Monika
Skrzypniak Natalia
Skwarczyńska Bożena
Skwierawska Patrycja
Słomińska Magdalena
Słomińska Marta
Słowińska Anetta
Smagacka Renata
Smarzy Beata
Smereczańska Joanna
Smolukowska Magdalena
Sobański Jacek
Sobczyńska Mariola
Sobków Piotr
Sochoń Joanna
Soja Karolina
Sokołowska Ewa
Soliwoda Aneta
Somerfeld Elżbieta
Sońta Justyna
Sotyń Kamila
Sowa Damian
Sowińska Karolina
Spasibionek Paweł
Sreberski Piotr
Sroka Katarzyna
Stanek Mariola
Stangel Patrycja
Stańczyk Bożena
Starzyńska Izabela
Stawirska Violetta
Stefanowicz Agnieszka
Stefanowicz Tomasz
Stefanowska Agnieszka
Stefanowski Arkadiusz
Stefańczyk Agnieszka
Stępień Katarzyna
Stępień Michał
Stolarska Beata
Stolc Monika
Stoltman Dagmara
Stosio Krzysztof
Strawa Joanna
Strączewski Artur
Stromska Hanna
Strusiński Adam
Strycharz Agnieszka
Strzelecka Henryka
Strzyżewska Magdalena
Stwoińska Justyna
Styba Karolina
Styczyńska Agnieszka
Styczyńska Edyta
Sulimierski Bartłomiej
Sułkowska Katarzyna
Suszczewicz Agnieszka
Suszek Grażyna
Swaryczewska Mirosława
Synak Kamila
Sypka Aneta
Szabunia Renata
Szadziewska Barbara
Szagraj Agata
Szalawski Adam
Szarmach Katarzyna
Szczepańska Małgorzata
Szczepańska Monika
Szczerba Krystyna
Szczerbińska Ewa
Szcześniak Izabela
Szcześniak Krzysztof
Szczytowicz Krystyna
Szczurowski Paweł
Szczygieł Joanna
Szefliński Marcin
Szklarczyk Magdalena
Szkodzińska Daria
Sznul Dariusz
Szok Agnieszka
Sztobryń Wojciech
Szubert Katarzyna
Szulakiewicz Henryka
Szulc Magdalena
Szumejda Danuta
Szurpicka Emilia
Szybut Sebastian
Szychucka Joanna
Szyjer Aleksandra

Szymała Agnieszka
Szymańska Magdalena
Szymańska Agnieszka
Szymaro Agnieszka
Szymczak Iwona
Szymecka Celina
Szymonowicz Anna
Szypryt Magdalena
Śleboda Grażyna
Śliwa Halina
Śliwicka Karolina
Śliwińska Anna
Śliwka Izabela
Śliwka Kamila
Ślusarczyk Teresa
Ślusarska Monika
Śmieszko Anna
Śpiewak Agnieszka
Świdroń Krzysztof
Świerczkowski Mariusz
Świetlik Kamila
Święcińska Monika
Świętochowska Katarzyna
Świętoń Sebastian
Świtała Katarzyna
Tabisiewicz Andrzej
Talewska Karina
Talko Andrzelika
Talpa Agata
Tandecka Julia
Tandecka Wiesława
Tarchalska Magdalena
Targosz Kamila
Tarnecka Karolina
Tchórzko Wioletta
Telega Małgorzata
Teral Hanna
Terczyńska Wioletta
Tetzlaff Monika
Tlock Grażyna
Toczek Beata
Tomasik Beata
Tomaszewska Beata
Tomczak Monika
Tracz Edward
Tracz Tomasz
Trafna Joanna
Treder Magdalena
Trzcińska Joanna
Trzcińska Małgorzata
Trzciński Grzegorz
Trzebiatowska Elżbieta
Tuchel Agnieszka
Tumanik Magdalena
Turek Justyna
Turski Grzegorz
Tuszkowska Agnieszka
Twardowski Rafał
Tyszkiewicz Anna
Uglis Jacek
Unzner Agnieszka
Urmańska Dorota
Usarek Karolina
Wachowska Monika
Wahidi Ahmad Sha
Walczak Joanna
Walentukiewicz-Czałpińska Joanna
Wałdoch Marieta
Warczak Justyna
Wardyn Aneta
Wargocka Iwona
Warmbier Karolina
Warniło Agnieszka
Warsicka Agnieszka
Wasiniewska Beata
Wasiniewska Katarzyna
Waszyńska Katarzyna
Wawryniak Izabela
Wawrzyniak Wioletta
Wąsacz Anna
Wejer Joanna
Wellinska Gabriela
Wełpa Marta
Wenda Joanna
Wera Piotr
Werra Dorota
Wesołowska Agnieszka
Węglewska Mirosława
Wężowska Wiesława
Wiater-Biegniewska Joanna
Wiatrak Agnieszka
Wiącek Katarzyna
Wica Roman
Wiejak Magdalena
Wielińska Agnieszka
Wierzbicka Anna
Wierzbicka Joanna
Wierzbicka Magdalena
Wierzbicki Bartłomiej
Wiewiórska Ewa
Wilk Joanna
Wiśniewska Ewa
Wiśniewska Lidia
Wiśniewska Marzena
Włodarczyk Magdalena
Włodarczyk Marek
Wojcieszonek Remigiusz
Wojewoda Sabina
Wojsa Michał
Wojtal Beata
Wojtkowiak Katarzyna
Wojtuszko Małgorzata
Wolf Alicja
Wollik Monika
Wolski Tomasz
Wołoszczuk Ewa
Wołoszyn Monika
Woźniak Alina
Woźniak Joanna
Woźniak Magdalena
Wójcik Grzegorz
Wróbel Stanisław
Wróblewska Justyna
Wróblewska Kamilla
Wrótniak Katarzyna
Wrzask Małgorzata
Wyderka Dominika
Zabielska Joanna
Zaborowska Agnieszka
Zaborowska Katarzyna
Zabrocki Krzysztof
Zadka Anna
Zadrożna Katarzyna
Zając Dorota
Zakrzewska Magdalena
Zalewska Żaneta
Zaremba Barbara
Zawada Alicja
Zbiczak Elżbieta
Zdun Agnieszka
Zdunkowska Katarzyna
Ziąbrowska Halina
Zielińska Justyna
Zieliński Krzysztof
Zieliński Władysław
Ziemey Radosław
Zimnicka Agnieszka
Ziomkowska Anna
Zmitkiewicz Marta
Zubal Stanisław
Zubel Katarzyna
Żabińska Ewa
Żalikowska Angelika
Żmajlik Agnieszka
Żurawska Anna
Żurawska Justyna

2006

Abramowicz Aneta
Adamczyk Anna
Adamczyk Małgorzata
Adaszewska Elżbieta
Ambroziak Joanna
Antczak Wiesława
Antosiak Wiesława
Antosik Marta
Bakalarz Daniel
Banat Agnieszka
Baran Michał
Baranowska Agnieszka
Barański Jarosław
Barchanowska Ewa
Bartoszek Anna
Bąk Aniela
Bąk Ewelina
Bąk Paweł
Bąska Agata
Bednarczyk Agnieszka
Bednarek Agnieszka
Bedus Renata
Bekta Artur

Bereza Agnieszka
Berezowska Katarzyna
Berliński Andrzej
Bethke Małgorzata
Bielak Katarzyna
Bielak Marlena
Biercewicz Kamila
Biernacka Bożena
Bigus Anna
Bilko Dawid
Binkowska Katarzyna
Blicharska Małgorzata
Błażejewicz Błażej
Błencki Wojciech
Błoch Anna
Boch Jarosław
Bochenek Janusz
Bochniak Katarzyna
Bogdan Katarzyna
Bondarowicz Justyna
Borkowski Bartłomiej
Borowik Anna
Borowska Estena
Borowska Lucyna
Borysiewicz Katarzyna
Borzyszkowska Ewa
Bożyk Justyna
Bóll Jagoda
Breza Tomasz
Broda Magdalena
Brożyna Bożena
Brudka Jacek
Bryndal Tomasz
Brzegowy Joanna
Brzozowski Ryszard
Brzyczkowski Łukasz
Bubniak Agnieszka
Bucka Agnieszka
Bucław Mariusz
Budka Agnieszka
Budnicka Małgorzata
Budzyńska Paulina
Bujak Anita
Burandt Grzegorz
Buszewski Marek
Butowska Benata
Buzanowska Romualda
Byczkowiak Katarzyna
Bzymek Kamila
Cheba Katarzyna
Chmielarska Wiesława
Chojnacka Monika
Chomicka Aleksandra
Chrzanowska Agnieszka
Chrzanowski Piotr
Chwała Magdalena
Cicha Katarzyna
Cichońska Agnieszka
Ciecierska Emilia
Ciepiaszuk Anita
Ciesielski Arkadiusz
Cieślińska Joanna
Cieślińska Justyna
Cipkowska Dorota
Cupa Anna
Cupa Edyta
Cuper Jacek
Cybula Joanna
Cyganek Agnieszka
Cymer Ewa
Cysewska Anna
Cywińska Danuta
Czapiewska Agnieszka
Czapiewska Marzena
Czapiewski Arkadiusz
Czarnecka Magdalena
Czerwińska Agnieszka
Czerwińska Anna
Czyżyk Anna
Ćwiklińska Weronika
Ćwikliński Rafał
Dalecka-Pikur Justyna
Damska Lidia
Dąbrowska Dominika
Dejk Agnieszka
Dembski Dariusz
Deneszewski Tomasz
Derlińska Katarzyna
Dębiec Marta
Dębowiecka Paulina
Dębowska-Bronka Daria
Dobosz Dominika
Dobrzewiński Adam
Dołżycka Anna
Domalewska Izabela
Domaszk Danuta
Dorociak Karolina
Dorozińska Katarzyna
Dragon Tomasz
Dralis Małgorzata
Drapała Anna
Dreas Małgorzata
Drewa Żaneta
Drost Monika
Drzewińska Joanna
Duda Aneta
Duda Beata
Duda Tomasz
Dudka Damian
Dudzik Elwira
Dyba Monika
Dybowski Krzysztof
Dydak Elzbieta
Dylewska Mirosława
Dyszkant Sylwia
Dytwińska Aneta
Dywelska Beata
Dzikiewicz Iwona
Dziuba Kazimierz
Dziurla Maciej
Dzwoniarska Iwona
Dżugan Oksana
Elszyn Emilia
Ernstmajer Maria
Ewert Paweł
Falkenberg Bernadeta
Faryno Agnieszka
Fąfara Agnieszka
Fenske Alicja
Feszak Aleksandra
Feszak Halina
Fiedoruk Kamil
Figińska Agnieszka
Fiklewicz Małgorzata
Filipowska Katarzyna
Filus Agata
Fiszer Bogusława
Formela Anna
Fortuńska Irena
Franiewska Barbara
Frankiewicz Krzysztof
Freliszka Kamila
Freśko Aneta
Fryziak Monika
Fudała Małgorzata
Fuhrmann Bartłomiej
Furmańczyk Anna
Galska Małgorzata
Gawlik Piotr
Girsza Urszula
Giza Katarzyna
Glamowska Iwona
Gliszczyńska Justyna
Głogowski Kamil
Głowacka Joanna
Gnaciński Rafał
Godlewski Ariel
Gola Ewelina
Golec Patrycja
Gołębiewska Joanna
Gondek Katarzyna
Gontarz Małgosia
Gontarzewska Grażyna
Gort Ewa
Gościłowicz-Włosek Patrycja
Gotszling Kamila
Goza Maciej
Górak Joanna
Górniak Iwona
Górska Emilia
Grabarz Agnieszka
Grabczyńska Kamila
Grabowska Anna
Grabowska Elżbieta
Grabowska Karolina
Grabusińska Agnieszka
Granat Magdalena
Graś Magdalena
Groblewska Barbara
Grochalska Katarzyna
Gruba Magdalena
Grudzińska Krystyna
Grysiewicz Marta

Grzegorczyk Marzena
Grzejszczak Łukasz
Grzelka Marzena
Grzesiak Magdalena
Grzesik Dominika
Grzybicka Danuta
Grzybowska Katarzyna
Gurgurewicz Katarzyna
Guschok-Soboń Anna
Guszta Anna
Gutkowski Maciej
Halicki Tymoteusz
Hamala Marcin
Hatak Agnieszka
Hawran Damian
Helta Michał
Herian Agata
Herman Aleksandra
Hermanowicz Alicja
Hermanowska Aleksandra
Hinc Danuta
Hinc Iwona
Hinca Iwona
Hinz Agnieszka
Hołowata Małgorzata
Horajska Katarzyna
Horniatko Alina
Hryckowian Jolanta
Hrywka Elżbieta
Humieniuk-Grochowska Sylwia
Hurka Agnieszka
Husak Anna
Hyla Anna
Iabłońska Agnieszka
Iabłońska Joanna
Iabłońska Marta
Iagła Wojciech
Iakubek Lucyna
Iakubowski Tomasz
Ianczyszyn Aneta
Ianiak Paweł
Ianik Justyna
anik Marta
ankowicz Magdalena
ankowska Magdalena
Jankowski Łukasz
Janta-Lipińska Anna
Janta-Lipińska Beata
Januszewska Małgorzata
Januszkiewicz-Beer Agnieszka
Jarmoła Anna
Jarosz Anna
Jaroszewska Teresa
Jaruchowska Jolanta
Jaruzel Mariusz
Jarzębska Magdalena
Jasiniewski Leszek
Jasińska Anna
Jasińska Beata
Jaskowska Iwona
Jaworski Jerzy
Jeka Rafał
Jelińska Katarzyna
Jenderal Iwona
Jereczek Anna
Jermakowicz Jarosław
Jermalonek Anna
Jermalonek Monika
Jerzy Anna
Jezierska Joanna
Jeziorski Paweł
Jędrzejczak Joanna
Jędrzejewska Dorota
Jędrzejewski Daniel
Jodkowska Marta
Jodłowska Agnieszka
Jodziewicz Kamila
Jordan Elżbieta
Jordan Jarosław
Jósiak Natalia
Jóskowska Ewa
Jóźwiak Arkadiusz
Jurek Renata
Jurkiewicz Dariusz
Jurzak Dorota
Juśkiewicz Rafał
Kaczmarek Agnieszka
Kaczorek Grzegorz
Kajtaniak Marta
Kalina Emilia
Kałuc Stanisław
Kamińska Magdalena
Kamińska Magdalena
Kamińska Sonia
Kamoda Anna
Kapczyńska Anna
Kapiszka Magdalena
Kapłon Ewelina
Karczewska Adrianna
Karczewska Monika
Karcz-Karczewska Danuta
Karmelita Sylwia
Karniej Katarzyna
Karolak Joanna
Karska Oliwia
Kasperek Wiesław
Kasprowicz Weronika
Kawa Joanna
Kaźmierczak Joanna
Kecler Małgorzata
Kędzior Barbara
Kęsikiewicz Monika
Kiedrowska Teresa
Kiempa Renata
Kierszk Anna
Kierzk Łukasz
Kikta Katarzyna
Kikta Małgorzata
Kitzermann Krystyna
Kitzermann Tadeusz
Klim Damian
Klimaszewska Sylwia
Knapik Marcin
Knutelska Anna
Kochańska Ewa
Kocimska Barbara
Kolska Ewa
Kołodyńska Monika
Kołodziejczyk Krzysztof
Komar Anna
Konaszewska Renata
Koncik Magdalena
Koncikowska Renata
Kondracikowski Marek
Koniszewska Ewelina
Konopacka Grażyna
Kopertowska Elżbieta
Korbik Krzysztof
Korkosz Aleksandra
Kornacka Marta
Kornecka Alicja
Korykowski Bartosz
Kosmala-Kawecka Iwona
Kostrubiec Małgorzata
Kostrzewa Aurelia
Kostrzewska Agnieszka
Kostrzewska Bernadetta
Kosz Krzysztof
Koszela Marta
Koszewska Magdalena
Koszuta Katarzyna
Kośka Magdalena
Kotlińska Małgorzata
Kotłowska Marzena
Kotowska Karolina
Kowalczyk Edyta
Kowalonek Karolina
Kowalska Jolanta
Kowalska Magdalena
Koza Ewa
Kozdroń Zbigniew
Kozicka Ewa
Koziek Urszula
Kozielski Mirosław
Kozłowska Adrianna
Kozłowska Małgorzata
Kozłowski Arkadiusz
Koźluk Sylwia
Kraińska Dagmara
Krajewska Joanna
Krajniak Anna
Krauze Joanna
Krawczyńska Elżbieta
Kreft Beata
Kreft Irena
Kreft Zdzisław
Krenska Marzena
Krepel Krzysztof
Kroplewska Anna
Kruk Anna
Kruk Grzegorz

Krupa Dorota
Krygowska Anna
Krysiak Agnieszka
Krystianik Magdalena
Krysztofiak Piotr
Kseniak Ewelina
Kubicka Ewa
Kubiczek Anna
Kubiczek Grzegorz
Kubińska Patrycja
Kubisz Elżbieta
Kucińska Anna
Kukiełka-Sługocka Anna
Kula Izabela
Kulesza Agnieszka
Kulikowska Danuta
Kunecki Cezary
Kunkel Anna
Kupś Karolina
Kupś-Siniło Marzena
Kurcz Magdalena
Kurek Izabela
Kurowski Aleksander
Kuryło Michał
Kurzynoga Marzena
Kusiak Ida
Kusyk Renata
Kusze-Piórkowska Agnieszka
Kuszmar Przemysław
Kuś Tomasz
Kuśnierczak Leszek
Kuzioła Danuta
Kwapisz Anna
Kwiatek Edyta
Kwiatkowska Agata
Kwiatkowska Agnieszka
Kwidzińska Magdalena
Kwiecień Mirosław
Lach Monika
Lachowska Iwona
Lachowski Romuald
Landowska Izabela
Landowska Katarzyna
Langowska Magdalena
Laskowska Oliwia
Lemanczyk Zbigniew
Lemanczyk Zofia
Lemańczyk Emilia
Lemke Ewa
Lepak Wiesława
Lesicka Magdalena
Leśniak Anna
Lewandowski Damian
Liebrecht Waldemar
Lieske Marcin
Lietz Izabela
Lipicz Milena
Lipińska Dagmara
Liput-Wamka Aneta
Lis Anna
Lisiecki Tomasz
Lorentz Sebastian
Ludwinowicz Iwona
Lutowska Agnieszka
Łapińska Kinga
Łasińska Klaudia
Łasiński Sebastian
Ławrynowicz Ewa
Łazińska Ewa
Łącka Zofia
Łobodziec Katarzyna
Łobodziński Fryderyk
Łopata Urszula
Łuczak Justyna
Machowicz Joanna
Maciaszek Ewelina
Maciejewska Beata
Maciejewska Małgorzata
Mackiewicz Małgorzata
Madej Kamila
Maj Łukasz
Majchrzyk Kamila
Majewska Barbara
Majewska-Zwolan Aneta
Majkowska Dominika
Major Maria
Makowska Krystyna
Maksymiszyn Justyna
Malawska Joanna
Malec Ewa
Malewicz Sylwia
Mamot Piotr
Marcinkowski Michał
Marczewska Ilona
Mariasik Wioleta
Marszałek Magdalena
Masternak Wojciech
Maślewska Ewa
Maślewski Przemysław
Matłocha Iga
Matwiejczak Krzysztofa
Matycyn Iwona
Matyjasik Katarzyna
Matysiak-Mielguj Alicja
Matyszczak Danuta
Mazur Bogusława
Mazur Ireneusz
Mazur-Ciepiel Alicja
Mazurek Katarzyna
Mączyński Tomasz
Medzińska Wioleta
Mężydło Katarzyna
Mianowska Anna
Miastkowska Izabela
Michalczyk Adriana
Michalska Kinga
Michałowska Emilia
Miedzielska Agata
Mielczarek Marzena
Mielnikiewicz Anna
Mientka Beata
Mientki Kamil
Milczarek Małgorzata
Miloch Krzysztof
Minor-Mróz Anna
Misiak Joanna
Modzelewski Daniel
Morawska Anna
Motyczyński Adam
Mroczkowska Izabela
Mroczkowska Joanna
Mroźnik Małgorzata
Mróz Barbara
Mundziel Anetta
Musialik Marcin
Muzioł Monika
Myłek Jarosław
Myszkowska Iwona
Myszkowska Joanna
Nagilun Angelika
Nagrabski Krzysztof
Najman Justyna
Nawała Jarosław
Nawrot Ewelina
Niesłony Anna
Niezgódka Emilia
Niwińska Agnieszka
Noga Krzysztof
Normantowicz Kamila
Nowak Beata
Nowak Katarzyna
Nowak Klaudiusz
Nowak Magdalena
Nowak Magdalena
Nowak Magdalena Maria
Nowakowska Justyna
Nowotnik Jolanta
Nytiacha Dagmara
Obara Paulina
Ochenkowska Agnieszka
Okapiec Dagmara
Okrój Jolanta
Olejnik Radosław
Olender Dominika
Olender Joanna
Opieka Sylwia
Orlikowska Edyta
Orlikowska Wioletta
Orluk Anna
Orzechowska Anna
Osińska Zofia
Osińska Joanna
Ostaszewski Daniel
Ostrowska Małgorzata
Ostrowska Marzena
Ostrowski Przemysław
Pacewicz Cezary
Pacholak Renata
Pałuczek Anna
Panońko Sylwia
Parys-Hyjek Elżbieta
Pasch Arkadiusz
Pastwa Justyna

Patyk Łukasz
Pawlak Sylwia
Peplińska Alicja
Peplińska Magdalena
Pepliński Piotr
Perek Bartłomiej
Peryszczewska Agnieszka
Peryt Joanna
Perz Edyta
Perzyńska Jadwiga
Piekarska Dorota
Pielesiak Magdalena
Pieniądz Renata
Pietrowski Marcin
Pietruszewska Kamila
Pietruszyński Wiesław
Pietrzak Małgosia
Pietrzelin Agnieszka
Pietura Karolina
Pikuła Angelika
Piotrowska Agnieszka
Piotrowska Małgorzata
Piotrowska Patrycja
Piotrowski Mariusz
Pirowicz Kamila
Piwowarczyk Maja
Płachta Kamila
Płodzień Agnieszka
Płuciennik Justyna
Poborska Urszula
Podolska Magdalena
Pogroszewski Piotr
Polak Beata
Polakowska Bogumiła
Polaszek Anna
Popioł Anna
Porożyńska Grażyna
Prokop Monika
Prudło Emilia
Przerwa Wioletta
Przyborska Dominika
Przychodzki Marcin
Pstrąg Gabriela
Pszczoła Jolanta
Puławska Katarzyna
Pyrc Gabriela
Rachubińska Aneta
Racinowska Magda
Radomska Izabela
Radowska Magdalena
Radtke Michał
Radwańska Julita
Radzimska Monika
Radziwonowicz Ewa
Ratajczak Monika
Rawska Agnieszka
Rebelski Roland
Redzko Paweł
Reegel Małgorzata
Rejbo-Kalocińska Małgorzata
Rewers-Kuzenin Urszula
Riopka Anna
Rodziewicz Aneta
Rogala Marlena
Rogalska Beata
Rogalski Robert
Rogowicz Krzysztof
Rompa Radosław
Ronowicz Daniel
Rospendowska Marta
Roszak Ewa
Roszczak Magdalena
Rowiński-Kolas Tomasz
Róg Agnieszka
Różycka Kinga
Różyło Agnieszka
Rudnik Agata
Ruszkowska Jolanta
Rybacka Joanna
Rymacki Dariusz
Rytlewska Bogumiła
Rzeppka Ewa
Sacharczuk Krzysztof
Sadecka Beata
Sadłocha Edyta
Sagadyn Elżbieta
Sak Artur
Sałahub Mirosław
Sandorska Róża
Sapijaszka Anna
Sarzyńska Justyna
Sawicka Marzena
Sawicki Artur
Sawicki Konrad
Sazońska Halina
Schewe Angelika
Semler Agnieszka
Serek Małgorzata
Serkowska Hanna
Sidorczuk Karina
Sienkiewicz Danuta
Sierzputowska Anna
Sikorski Marek
Sitek Dominika
Siuchta Tomasz
Siudmiak Łukasz
Skarbowska Joanna
Skoneczna Ewelina
Skrzypczak Żaneta
Skrzypkowska Hanna
Skubisz Aleksandra
Sławiński Przemysław
Smacka Ewa
Smolak Marek
Smolińska Edyta
Sobieraj Krzysztof
Socha Grażyna
Socha Katarzyna
Soćko Monika
Soja Łukasz
Sokołowska-Gabryś Ewelina
Solecka Justyna
Solski Kamil
Sowińska Emanuela
Spierewka Monika
Spisak Paweł
Spławski Krzysztof
Stach Julita
Stachera Renata
Stadnik Marlena
Stadnik Sara
Staniszewski Stanisław
Stankiewicz Alicja
Stankiewicz Dorota
Starczewska Agnieszka
Stawowczyk Anna
Stefański Łukasz
Steffen Joanna
Stelmasik Jolanta
Stenka Małgorzata
Stippa Mariola
Stojak Alina
Stojek Justyna
Stokowska Ewelina
Stolarczyk Małgorzata
Stolarski Miłosz
Stolc Katarzyna
Stoltman Małgorzata
Strojk Iwona
Suchan Magdalena
Suchowiecka Anita
Sugut Justyna
Sulikowski Paweł
Surdyj Natalia
Surosz Justyna
Swarcewicz Anna
Szalawski Grzegorz
Szalonkiewicz Monika
Szczepańska Ewelina
Szczepańska-Kubicka Katarzyna
Szcześniak Sabina
Szczygieł Jacek
Szejpun Jolanta
Szerłat Jacek
Szewczuk Arleta
Szmidt Alicja
Szmurło Grzegorz
Szpaczyński Remigiusz
Szram Małgorzata
Szul Piotr
Szulc Aurelia
Szumacher Sylwia
Szumigaj Agnieszka
Szumski Bartosz
Szupke Aneta
Szwed Anna
Szwiec Tomasz
Szydłowski Marcin
Szymała Honorata
Szymanek Katarzyna

Szymańska Anna
Szymborski Rafał
Szymczak Iwona
Szynkiewicz Martyna
Śliwa Agnieszka
Ślosarek Martyna
Śrubka Iwona
Świątkiewicz Agnieszka
Świerad Arkadiusz
Świerczyńska Anna
Święs Anna
Świętoń Rafał
Świsłowska Joanna
Talarowska Katarzyna
Tarasek Anna
Tatur Ewa
Terela Elżbieta
Terlecka Justyna
Thiede Aleksandra
Toczek Hanna
Tokarczyk Jolanta
Tokarska Małgorzata
Tołtyżewska Dorota
Tomala Anna
Tomasz Ewa
Tomaszewska Ewelina
Tomczak Karolina
Tomicka Anna
Torbińska Agnieszka
Tosik Maja
Treder Krzysztof
Troka Bożena
Turczyk Anna
Tuteja Marcin
Twaróg Eugeniusz
Tyrała Magdalena
Urbanowicz Marcin
Wac Małgorzata
Wachowicz Monika
Walczak Anna
Walos Anna
Wałdoch Justyna
Wanowicz Artur
Warczak Agnieszka
Wardacki Michał
Warmbier Joanna
Warsińska Małgorzata
Warzych Anna
Wasik Małgorzata
Wasilewski Piotr
Wasylew Joanna
Wawrzyniak Agnieszka
Wąsowicz Małgorzata
Wątroba Marek
Weiner Anna
Weltrowska Patrycja
Wełnowska Anna
Wenta Dorota
Wesołowska Elżbieta
Wiatr Karolina
Wicińska Katarzyna
Wiczk Agnieszka
Wierzyńska Joanna
Wierzyński Bartosz
Wieteska Anna
Wilińska Marta
Wiliński Łukasz
Wilk Beata
Winiarczyk Justyna
Winiarczyk Małgorzata
Wiszmuńska Irena
Witka-Jeżewska Iwona
Wojciechowski Paweł
Wolska Bożena
Wołkanin Beata
Wołoszyn Edyta
Wołowicz Izabela
Wołyniec Monika
Woropaj Jolanta
Woś Małgorzata
Woźniak Marta
Woźniczka Anna
Wójcik Anna
Wójcik Magdalena
Wrębiak Renata
Wroniszewska Marta
Wrotna Bogumiła
Wydmuch Tomasz
Wysocka Izabela
Wyszyński Andrzej
Zakrzewska Joanna
Zalewska Dorota
Załuski Wojciech
Zaniewska Magdalena
Zawadzki Łukasz
Zblewski Krzysztof
Ziegert Aleksandra
Ziehlke Wiesława
Zieliński Paweł
Zienkiewicz Anna
Zieńkow Katarzyna
Zięba Aneta
Zmuda-Trzebiatowska Paulina
Zmuda-Trzebiatowska Renata
Zmuda-Trzebiatowski Łukasz
Żakowska Agnieszka
Żal Joanta
Żarczyńska Jolanta
Żemojtel Katarzyna
Żmuda-Trzebiatowska Karolina
Żucheńska Iwona
Żukowska Elżbieta
Żur Monika
Żurek Anna
Żurowski Paweł
Żywot Justyna

2007

Adamska Bogumiła
Adaszewska Małgorzata
Alsad Agata
Ambrożuk Sylwia
Andrzejewska Aleksandra
Antończak Ewelina
Babiżewska Mirosława
Banasiak Elżbieta
Barańska Paulina
Bartnik Marta
Berliński Krzysztof
Betke Paweł
Bibik Krystian
Bidzluk Kinga
Biedrzycka Magdalena
Bieńkowski Rafał
Biercewicz Alicja
Błażejewska Anna
Błażejewska Katarzyna
Błocińska Sylwia
Bonalska Anna
Borecka Anna
Borkowska Violetta
Borodin Jolanta
Bronowicka Jolanta
Bruszkowska Elwira
Brych-Szwajkowska Beata
Bryzek Agata
Brzozowska Marta
Bucław Maria
Buczkowski Adam
Budna Anna
Bujnicka Agnieszka
Bujnicka-Duszkiewicz Barbara
Butrym Dominika
Cackowski Mariusz
Chęcińska Agnieszka
Chmielińska Maria
Chojnowska Agata
Cichocka Karolina
Ciecholewska Anna
Cieślińska Sylwia
Ciukta Emilia
Cop Justyna
Cyrson Katarzyna
Czajkowska Magdalena
Czarnecki Daniel
Czeczotko Andrzelika
Czekała Agnieszka
Czekawy Monika
Czerniewicz Julia
Czerwińska Izabela
Czeszewska Elżbieta
Czubaj Katarzyna
Data Barbara
Dąbek Magdalena
Dekajło Zbigniew
Derra Marta
Dmytrów Olga
Dobosz Jolanta
Dobrzańska Ewa

Dolna Lucyna
Dołhan Beata
Domalewska Anna
Donarska Katarzyna
Dowksza Tomasz
Drutel Anna
Duda Agnieszka
Dułak Małgorzata
Duszkiewicz Grzegorz
Dyląg Olga
Dziadkowska Sylwia
Dziuba Justyna
Feilińska Aleksandra
Felczak Ilona
Fiedorek Izabela
Fiedot Danuta
Fijałkowska Marzena
Fiszka-Borzyszkowska Teresa
Flis Kamila
Florkiewicz Beata
Frątczak Anna
Freder Anna
Fuhrmann Anna
Galus Elzbieta
Gandurska Kinga
Gawęcka Magdalena
Gawrońska Kinga
Gawryszczak Agnieszka
Gąsior Justyna
Giersz Marta
Gierszewska Paulina
Gil Elżbieta
Gmaj Anna
Gnacińska Marta
Gołuchowska Katarzyna
Gontarczyk Angelika
Góralska Anna
Górka Anna
Górny Paweł
Górska-Zielony Katarzyna
Greczyńska Joanna
Gregorowicz Beata
Grzegowska Martyna
Grzelak Katarzyna
Grzenia Barbara
Grzybek Małgorzata
Gutowska Marta
Guzek Katarzyna
Gwizdała Ewa
Hajduk Marzena
Hałaburda-Pawłowska Agnieszka
Hammermueller Anna
Handor Beata
Iwicka Marzena
Jabłońska Magdalena
Jakuszewska Eugenia
Jankowska Katarzyna
Jarocki Bartłomiej
Jarotek Anetta
Jaruchowska Kamila
Jas Marta
Jaworska Małgorzata
Jędrzejewska Karolina
Józefko Barbara
Jusiak Joanna
Jutrzenka Roman
Kajdan Maria
Kaleta Łukasz
Kallaur Krystian
Kalociński Krzysztof
Kałucki Mariusz
Kamińska Mariola
Kania Halina
Kaniewska Ewa
Kantowska Bogumiła
Kapiszka Dawid
Kapiszka Magdalena
Karczewska Anna
Karpik Iwona
Kauszel Magdalena
Kawczak Monika
Kawczyński Adam
Kelm Patrycja
Kędra Anna
Kiedrowicz Danuta
Kieliszek Sylwia
Kiełbasa Justyna
Klimkiewicz Agnieszka
Klocek Małgorzata
Knitter Joanna
Knoff Ewa
Kobierowska Mirosława
Kołodziejak Monika
Kołodziejczyk Anna
Kołodziejczyk Bożena
Komar Agnieszka
Komorowska Kamila
Kondratowicz Kamila
Konicer Dawid
Kopcińska Anna
Korzeniowska Lidia
Kosmalski Jacek
Kostrzewska Marta
Kościńska Olimpia
Kośka Robert
Kot Magdalena
Kowalczuk Michał
Kowalczyk Barbara
Kowalczyk Magdalena
Kowalik Lucyna
Kowalski Karol
Kozdroń Krzysztof
Kozłowski Waldemar
Krawczyk Anna
Krążek Małgorzata
Krysztapowicz Agata
Krzemińska Joanna
Krzos Mariusz
Krzysztoń Danuta
Krzyżaniak Monika
Kubiak-Jóźwicka Katarzyna
Kucharek Marcin
Kuklińska Marta
Kulczyk Agnieszka
Kulczyk Ewelina
Kulesza Andrzej
Kurasz Anna
Kuskowski Paweł
Kuzioła Aleksandra
Labuda Ewa
Lach Agnieszka
Laskowska Anna
Lass Waldemar
Laszkowski Piotr
Lejkowski Jerzy
Lemańczyk Anna
Leśniak Magdalena
Leśnicka Monika
Lewandowska Kamila
Lipińska Anna
Lis Izabela
Liszenkowska Małgorzata
Łątka Krystyna
Łepkowska-Rokita Anetta
Łowkis Karolina
Łukasiak Teresa
Łukasik Joanna
Machniewska Irena
Machnio Kamila
Mackiewicz Marzena
Magdziak Magdalena
Magierek Justyna
Magura Paweł
Makara Anna
Małkowska Izabela
Marcinkiewicz Beata
Matecka Ewelina
Matyasz Jadwiga
Mazurczak Aleksandra
Mazurek Magdalena
Medyńska Agata
Menżyńska Fabiola
Miarka Agnieszka
Michalak Wanda
Michalska Karolina
Michalska Wioletta
Michałek Ewa
Michałowska Izabela
Micio Berbora
Mikołajczak Wioleta
Mikus Danuta
Milewczyk Anna
Mill Beata
Młyńska Ilona
Moroz Dorota
Możejko Dariusz
Móżdżeń Marta
Myślińska Emilia
Niedźwiedź Joanna
Niepsuj Julita
Niwińska Monika

Nowak Danuta
Nowakowska Joanna
Nowakowska Sylwia
Nowicka Bogusława
Nowicka Ewa
Nowotarski Artur
Ogórek Joanna
Ogrodnik Ksenia
Olszewska Monika
Osiecka Lucyna
Oskroba Magdalena
Owczarski Marcin
Ozga Joanna
Pabiszczak Elżbieta
Pachana Agata
Pałubicka Justyna
Pańczyszyn Sylwia
Pasik Katarzyna
Patryas Agnieszka
Pawłowska Aleksandra
Pawłowski Tomasz
Peroda Monika
Petryk Anna
Piasecka Marzena
Piechowiak Grzegorz
Piechowska Ewelina
Piekarska Katarzyna
Piekut Krystyna
Pieszko Iwona
Pietrzykowska Anna
Piontke Marta
Piotrowska Krystyna
Plich Lilianna
Pliuchrat Aneta
Podolak Magdalena
Pogorzały Diana
Pokusa Kinga
Polakowska Monika
Polakowski Adam
Połchowska Anna
Porażyńska Marzena
Potępa Beata
Półgrabska Joanna
Przybyła Monika
Przygucka Monika
Pszczoła Łukasz
Puszakowski Jacek
Puszkiewicz Dorota
Pytko Marzena
Rakocka Agata
Rauba-Mazur Edyta
Reńska Marzena
Rezmer Tomasz
Rogalska Sylwia
Rogowska Jolanta
Rosołowska Aleksandra
Rozenkiewicz Anna
Rozumczyk Bożena
Rozumczyk Stanisław
Rudnik Anna
Rudzka Iwona
Ruszczyk Dorota
Rychert Małgorzata
Rynkowska Katarzyna
Saporowska Sylwia
Sawicka Grazyna
Sawosz Lucyna
Sienkiewicz Katarzyna
Sieprawska Bożena
Sieradzka Agnieszka
Sikorska Dobiesława
Sitek Katarzyna
Snopek Iwona
Sobczak Kamila
Sobisz Beata
Sobolewski Stanisław
Sobotka Irena
Spała Maciej
Sprawa Małgorzata
Statkiewicz Małgorzata
Stenka Agata
Stenka Rafał
Stolcman Magdalena
Stoma Katarzyna
Stopa Barbara
Straszkiewicz Hanna
Strzelczyk Jacek
Strzelecka Monika
Sułkowska Elżbieta
Superczyńska Dorota
Sycz Karolina
Synak Benedykt
Synakowska Monika
Sypiański Wiktor
Sytek Alicja
Szajner Grażyna
Szameto Angelika
Szampanti Inga
Szerlowska Magdalena
Szor Marta
Szostak Krzysztof
Szpilak Wioleta
Szramiak Dominika
Szyderska Agnieszka
Szyjer Adriana
Szymańska Adriana
Szymkowicz Irena
Szyperski Adam
Szypulska Małgorzata
Śledź Katarzyna
Ślusarz Anna
Święconek Joanna
Świnder Małgorzata
Świniecka Olga
Świtała Justyna
Tates Izabela
Teleszczuk Łukasz
Tessikowski Tomasz
Toczyłło Aleksandra
Tomas Karol
Tomska Monika
Towgin Izabela
Trąbski Andrzej
Treder Agnieszka
Tulula Ewa
Turkacz Katarzyna
Tuziemska Iwona
Ulanowska Aneta
Urbanowicz Wojciech
Wala Alicja
Walaszek Wojciech
Walijewski Adam
Walkowiak Ewelina
Waluśkiewicz Paweł
Wanat Ewa
Wardyn Artur
Warenycia Anna
Wasilewska Edyta
Wawrzyniak Jolanta
Weyna Iwona
Wiecka-Siry Karolina
Wielowska Aleksandra
Wiernicka Justyna
Wijas Monika
Wiktorski Waldemar
Wirkus Agnieszka
Wirkus Joanna
Witt Małgorzata
Włodarczyk Anna
Włodarska Teresa
Wnuk-Lipińska Monika
Woch Karolina
Wolańska Alicja
Wolska Regina
Wołyniec Kinga
Woropaj Jolanta
Woźniak Maciej
Woźniak Monika
Wójcik Wioletta
Wudarska Dorota
Wycinka Anna
Wylota Elżbieta
Wysińska Marzena
Zaborowska Dorota
Zaborowska Magdalena
Zaborowski Marcin
Zach Paulina
Zajęcki Marek
Zalech Magdalena
Zalewski Maciej
Zamaro Mariola
Zawilska Irena
Zbiewska Katarzyna
Zdrojewski Robert
Zielińska Izabela
Zielonka Marlena
Zieniewicz Lidia
Zierz Agnieszka
Zyguła Aneta
Żmudzka Małgorzata

Kierunek – Zarządzanie i Marketing

2004
Adaszewska Elżbieta
Ajewska Joanna
Bagiński Grzegorz
Bałyk Agnieszka
Banaszkiewicz Katarzyna
Bańczyk Renata
Baranowska Agnieszka
Baranowski Jacek
Bartos Marcin
Bartosiewicz Justyna
Bartoszewicz Anna
Bąk Grzegorz
Bethke Małgorzata
Bęza Ewa
Białooka Justyna
Bianek Katarzyna
Biercewicz Kamila
Biłas Roman
Bluma Weronika
Błaszczyk Jacek
Błocińska Katarzyna
Bogdziun Anna
Bohdanowicz Łukasz
Borczon Joanna
Borowiak Anna
Boruch Monika
Borzyszkowska Magdalena
Brejna Emilia
Breza Tomasz
Broda Magdalena
Brożyna Bożena
Bryłowski Bartosz
Brzozowska Dorota
Brzozowska Marta
Brzozowski Ryszard
Bubniak Agnieszka
Buchert Daria
Budzianowska Maria
Butowska Renata
Byczkowska Agnieszka
Chałaczkiewicz Aneta
Chełski Marcin
Chodanowicz Krzysztof
Chodór Grzegorz
Chodyna Patrycja
Chrapońska Kamilla
Chrobot Kamila
Ciepłuch Ewelina
Ciesielska Dorota
Ciupa Elżbieta
Cupa Anna
Cybulski Wojciech
Cyganek Agnieszka
Cysewska Anna
Czajka Agnieszka
Czajkowska Magdalena
Czapiewska Marzena
Czapiewski Arkadiusz
Czarniewska Adriana
Czerny Rafał
Czerwińska Anna
Czerwińska Monika
Dahlke Monika
Daniel Paweł
Danielewicz Anna
Dąbrowski Tomasz
Diwyk Tomasz
Dmytryk Iwona
Domańska Marta
Dorozińska Katarzyna
Drabczyk Inga
Dubaniewicz Anna
Duszyńska-Rosiak Ewa
Dutkowska Katarzyna
Dybowski Krzysztof
Dyjak Tomasz
Dzidziewicz Marta
Dzika Iwona
Felskowski Maciej
Feszak Halina
Fiałkowska Alicja
Fiedorowicz Małgorzata
Fiszer Bogusława
Fojecka Aleksander
Frank Danuta
Frieda Renata
Fryziak Monika
Fuszara Anna
Gaborski Piotr
Gabrych Przemysław
Gałwa Anna
Gąsior Grzegorz
Gibas Beata
Girsza Urszula
Glazik Andrzej
Gliwa Tomasz
Gładosz Iwona
Głuszk Ilona
Godnicz Marek
Goliński Jacek
Gopek Joanna
Gostkowska Monika
Gościńska Karolina
Góra Monika
Górak Joanna
Górniak Iwona
Górska Emilia
Grabowska Beata
Grabowska Katarzyna
Grajper Katarzyna
Grędecki Robert
Grobelna Justyna
Grochalska Katarzyna
Grudzień Radosław
Gruszka Magdalena
Grytka Sylwester
Grzenkowicz Mariusz
Grzonkowska-Mikołajewska Beata
Grzybicka Danuta
Grzybowska Katarzyna
Guschok Anna
Hałas Szymon
Herman Aleksandra
Heyka Anna
Hille Tomasz
Hinz Justyna
Hołowiej Olga
Horajska Katarzyna
Iwański Radosław
Jach Bartłomiej
Jagodziński Przemysław
Jakubczyk Anna
Janik Marcin
Jankowska Aneta
Jankowska-Rankau Monika
Janowicz Natalia
Januszewska Małgorzata
Januszewski Sławomir
Jaroszek Marcin
Jasińska Agnieszka
Jasińska Monika
Jaskowska Iwona
Jermalonek Anna
Jesionczak Iwona
Józefowicz Jarosław
Kabot Karina
Kaliszak Grzegorz
Kaluga Adam
Kałuża Dorota
Kałużna Katarzyna
Kamińska Sonia
Kapelańczyk Iwona
Kapszewicz Krzysztof
Karlikowska Ewa
Karniej Mariusz
Kawka Monika
Kawlewska Jolanta
Kazana Magdalena
Kęcik Krystyna
Kępska Ilona
Kiedrowska Teresa
Kinowski Karol
Kitzermann Krystyna
Kitzermann Tadeusz
Klawikowska Agnieszka
Klimaszewska Anna
Klimek Marcin
Klimowicz Renata
Klinkosz Marcin
Kłopotek-Główczewska Elżbieta
Knapik Marcin

Kneblewski Łukasz
Knofczyński Rafał
Kohnke Anna
Kolska Ewa
Kolter Agnieszka
Kołodziejczyk Marek
Kołodziejczyk Mariusz
Konieczny Michał
Kornak Waldemar
Korona Agnieszka
Korytowski Maciej
Kosowski Piotr
Kostecka Katarzyna
Kostrubiec Małgorzata
Kosz Krzysztof
Kościowski Patryk
Kośka Agnieszka
Kowalczuk Łukasz
Kowalczyk Magdalena
Kowalska Joanna
Kowalska Katarzyna
Kowalski Paweł
Kozak Iwona
Koźluk Sylwia
Krajczyńska Joanna
Krauze Joanna
Krawczyk Anna
Krawczyk Barbara
Krawiec Ewelina
Kreft Beata
Krepel Krzysztof
Kruk Grzegorz
Krzemiński Tomasz
Kseniak Ewelina
Kubiczek Anna
Kubiczek Grzegorz
Kudelska Ksenia
Kulesza Anna
Kuleta Katarzyna
Kulik Ewa
Kulikowska Danuta
Kurczyk Wojciech
Kuroczycka Dorota
Kurowska Iwona
Kusyk Renata
Kwiatkowski Arkadiusz
Kwiatkowski Krzysztof
Kwiatkowski Marcin
Labuda Izabela
Lachowicz Patryk
Lachs Agnieszka
Lamparski Marcin
Landowska Anna
Landowska Katarzyna
Lango Agnieszka
Langowska Magdalena
Laskowska Monika
Lemanczyk Zbigniew
Lemanczyk Zofia
Lemieszek Mariola
Leszczyńska Katarzyna
Leśniak Magdalena
Lewandowska Katarzyna
Liebrecht Waldemar
Lipińska Dagmara
Lis Elwira
Liszaj Kinga
Lorbiecka Emilia
Lubik Łukasz
Lubińska Ewelina
Łach Monika
Łasińska Klaudia
Łącka Zofia
Łobodziec Katarzyna
Łojko Grzegorz
Łopatka Malta
Łopiński Piotr
Łopusiewicz Justyna
Łukowicz Beata
Maćkiewicz Katarzyna
Madera Aneta
Maj Agnieszka
Majer Robert
Makulska Małgorzata
Maleta Monika
Marchlewska Joanna
Marcinkowska Aleksandra
Markiewicz Magdalena
Marsula Krystyna
Masłocha Aneta
Maślewska Ewa
Maślewski Przemysław
Matyjasik Katarzyna
Matysiak Wojciech
Matyszczak Danuta
Mazur-Ciepiel Alicja
Mazurek Waldemar
Meler Sebastian
Mężydło Katarzyna
Mężykowska Ilona
Michalczyk Adriana
Michalik Michał
Michor Krzysztof
Mielewczyk Edyta
Milert Agnieszka
Miotke Łukasz
Mroczkowska Izabela
Mrugała Adam
Mucha Ewa
Myszkowska Iwona
Napierała Michał
Narloch Krystian
Nawała Jarosław
Nejman Magdalena
Niemcewicz Agnieszka
Niemiec Małgorzata
Nowacka Ilona
Nowacka Karolina
Nowak Edyta
Nowak Klaudiusz
Nowak Magdalena
Nowak Piotr
Nowakowska Edyta
Nowakowski Mariusz
Nowicka Sylwia
Nytiacha Dagmara
Olejniczak Marta
Opatrzyk Aleksandra
Osińska Zofia
Ossowska Agnieszka
Ostanówka Anna
Owczarek Kinga
Palewski Jarosław
Pałuczak Anna
Pastuszek Artur
Pater Anna
Pencherkiewicz Sławomir
Piechowiak Łukasz
Pierzyński Dawid
Pietruszewska Kamila
Pietruszyński Wiesław
Pioch Piotr
Piotrowska Anna
Piotrowska Partycja
Piotrowska-Pawlikowska Alicja
Piotrowski Paweł
Placin Katarzyna
Polak Beata
Polańczyk Marek
Polańska Patrycja
Popławska Marzena
Powałka Sławomir
Preissner Piotr
Prondzinska Anna
Prondzińska Teresa
Przepadło Eweilna
Przybyłska Katarzyna
Pukszta Katarzyna
Rachubik Joanna
Radomska Katarzyna
Radomska Maja
Rakowska Beata
Rakowski Rafał
Rataj Agnieszka
Rausch Marcin
Rdzanek Marzena
Rekowski Piotr
Reszczyńska Dominika
Richter Monika
Ringelski Magdalena
Rochowiak Anna
Rosiak Iwona
Rosiak Michał
Roszczak Magdalena
Rożnowska Katarzyna
Różański Marcin
Różewicki Wojciech
Rtojanowski Robert
Rucki Marek
Rudnik Jacek
Rusnarczyk Radosław
Ruszczyk Dorota
Rydzewska Ewa
Sak Artur
Samulewska Karolina
Serkowska Hanna
Siemieński Wojciech

Sieprawska Edyta
Sierzputowska Anna
Sikorski Marek
Sikorski Witold
Siwkowska Monika
Skrzypkowska Hanna
Skupiński Piotr
Skwiercz Damian
Sobczak Małgorzata
Sobieraj Łukasz
Sokołowska Katarzyna
Sokołowska Teresa
Solski Kamil
Sosna Dorota
Sówka Izabela
Spychalski Paweł
Standowicz Magdalena
Staniszewska Agnieszka
Stasiak Kinga
Stasińska Monika
Stasiuk Katarzyna
Stenka Agata
Stępień Katarzyna
Stobiecki Piotr
Stojak Justyna
Stukan Dominika
Suchanowska Renata
Świder Sylwia
Sycz Ewa
Syldatk Irena
Szabunia Paweł
Szamocka Dorota
Szcześniak Sabina
Szczygieł Anna
Szerłat Jacek
Szewczyk Michał
Szewczykowska Joanna
Szmalc Maciej
Szopa Damian
Szram Małgorzata
Szramka Dorota
Szulc Magdalena
Szumigaj Agnieszka
Szumigaj Dorota
Szyca Agnieszka
Szyca Monika
Szymanek Katarzyna
Szynwelska Magdalena
Świątkowska Iwona
Świderski Jacek
Świerczek Agnieszka
Świętoń Sebastian
Talewska Karina
Tesmer Tomasz
Thiede Aleksandra
Thiel Anna
Tokarska Małgorzata
Treder Krzysztof
Trzewikowski Wojciech
Turkowska Agnieszka
Walczak Anna
Wardyn Artur
Wardyn Rafał
Warenycia Anna
Wasielewska Aleksandra
Wasiszek Kamila
Waszawk Arkadiusz
Waśko Magdalena
Wawrzykowska Olga
Wawrzyniak Agnieszka
Wątroba Marek
Wegner Anna
Wegner Radosław
Wendt Bożena
Węgrzyn Wojciech
Wica Justyna
Wilczyńska Monika
Wiśniewski Aleksander
Witek Krzysztof
Witek Przemysław
Włodarczyk Beata
Wojtyniak Marta
Wolanicka Monika
Wołoszyk Dorota
Wyborska Katarzyna
Wyszyński Andrzej
Zagórski Jacek
Zając Piotr
Zajko Ewelina
Zalech Magdalena
Zalewska Agnieszka
Zblewski Krzysztof
Zdunek Dorota
Zemła Beata
Ziejewski Krzysztof
Zielińska Agnieszka
Zieniewska Magdalena
Zimniewicz Marzena
Zwiefka Anna
Żarczyńska Jolanta
Żmich Dorota
Żurowski Paweł
Żydowicz Kamila

2005

Adaszewska Małgorzata
Antkiewicz Monika
Antończak Ewelina
Baczyńska-Szewczyk Justyna
Bałdys Anna
Banach Ryszard
Banaszak Izabela
Banaszczyk Anna
Baranowicz Katarzyna
Bartos Ewa
Bartosek Kamila
Bączek Marta
Berra Łukasz
Betcher Elżbieta
Bęza Anna
Bielach Agnieszka
Bieniek Anna
Biesek Krzysztof
Bigda Katarzyna
Bilawska Anna
Bizewski Piotr
Bizon Krzysztof
Błaszkowska Mirosława
Błysz Robert
Bogacka Małgorzata
Bogacz Przemysław
Bohdan Lucyna
Borko Dorota
Borowicz Marta
Bracik Jarosław
Brandt Ewelina
Brodowska Renata
Bruzda Karol
Brylińska Katarzyna
Bucław Maria
Bujnicka Agnieszka
Cechel Justyna
Chabasińska Dorota
Chałupa Justyna
Chitruszko Kamil
Chodysz Aleksandra
Choma Agnieszka
Chudzyszewicz Piotr
Ciećwiera Joanna
Cieślak Dominika
Cinkel Artur
Cudziło Radosław
Cysewska Iwona
Czaja Anna
Czajkowski Karol
Czapiewska Katarzyna
Czapiewski Łukasz
Czarnecka Anna
Czerwiec Krzysztof
Czycz Adam
Dacko Bożena
Deja Alicja
Dębowski Krzysztof
Doleciński Daniel
Domański Jarosław
Dorawa Agnieszka
Dudczak Magdalena
Dużała Urszula
Fedde Magdalena
Fejstrowicz Iwona
Fiedot Danuta
Fligiel Wojciech
Furgał Katarzyna
Fuszara Katarzyna
Gabrych Tomasz
Gadomska Anna
Gajek Artur
Gajewski Paweł
Garczyna Anna
Gardulska Anna
Gawlik Maria
Gawroński Krzysztof
Gawroński Sylwester
Gawryszczak Agnieszka
Gąbińska Irena
Gierszewska Anna
Giniewicz Marzena

Głowala Dorota
Gnacińska Marta
Gostyńska Magdalena
Górski Marian
Górski Rafał
Grudzień Katarzyna
Grzelak Katarzyna
Gwizdała Ewa
Hawkaluk Artur
Helot Karol
Hoffman Aleksandra
Huzar Piotr
Hycka Emilia
Ignatowicz Marlena
Imiołowska Agata
Iwanicka Jolanta
Iwasieczko Izabela
Iwaszczyszyn Krzysztof
Jabłońska Marcela
Jachimowska Agnieszka
Jankowski Grzegorz
Janota Ewa
Jasiak Tomasz
Jasińska Katarzyna
Jelińska Justyna
Jezierski Radosław
Józefowicz Małgorzata
Jurkojć Adrianna
Jutrzenka Roman
Kaczmarski Marcin
Kajdan Maria
Kaleta Zbigniew
Kałamaja Przemysław
Kałduńska Katarzyna
Kamińska Jolanta
Kantowska Bogumiła
Kapiszka Anna
Kasperek Adam
Kaszubowski Adam
Kawalec Aneta
Kędzierska Iwona
Kleszcz Agnieszka
Klimas Bożena
Klimko Dorota
Klonowska Anna
Kłujszo Wojciech
Kobierski Piotr
Kochanowski Rafał
Kołakowski Sylwia
Kołodziej Aleksander
Korbik Sławomir
Kosater Adelajda
Kowalczuk Tomasz
Kowalicka Krystyna
Kozdroń Krzysztof
Kozdroń-Kołacka Teresa
Koziatek Ewa
Kozłowska Anna
Kozłowska Marta
Kozłowski Waldemar
Krecz Renata
Krzos Mariusz
Krzywosądzki Mariusz
Kuczyńska Angelika
Kudzia Marek
Kujawa Patrycja
Kujawski Jarosław
Kulesza Cezary
Kupracz Jolanta
Kurasz Karolina
Kurcin Marta
Kuriata Kamil
Kuryło Marcin
Kuszmar Andrzej
Kwaśniak Małgorzata
Kwiatkowska Izabela
Landowska Celina
Latosińska Marlena
Leszczyńska Marzena
Lewicka-Piszczygłowa Luiza
Lipińska Irena
Lis Agnieszka
Liwiński Konrad
Ludwikowska Karolina
Łaszkiewicz Katarzyna
Łątka Krystyna
Łojewski Łukasz
Łuksiak Teresa
Machniewska Irena
Machnio Łukasz
Majewska Joanna
Makara Anna
Makijewski Piotr
Malinowski Jakub
Małkowska Izabela
Marcinkowska Marta
Marek Anna
Marszałek Anna
Marzec Agata
Maszota Brygida
Meroniuk Bartosz
Michalak Wanda
Michałkowski Michał
Mielnik Agnieszka
Miłota Agnieszka
Miotk Tadeusz
Molak Emilia
Mossakowski Marek
Mucha Angelika
Myszkowska Joanna
Myślińska Emilia
Nagański Paweł
Niedźwiedź Joanna
Niewiadomski Maciej
Nita Marta
Nitka Sławomir
Nowaczyk Joanna
Nowak Anna
Nowak Krzysztof
Nowakowski Tomasz
Nowicka Ewa
Nowińska Karolina
Nóżka Karolina
Ochenkowski Kamil
Okoń Piotr
Oleksa Ewelina
Olender Emila
Onyśko Elwira
Opalińska Danuta
Orłowska Ewelina
Orłowska Joanna
Orzechowski Piotr
Ostaszewska Katarzyna
Ostrowska Edyta
Palewska Anna
Pałuszka Katarzyna
Paradowska Beata
Parulski Sławomir
Pater Anna
Pawlak Agnieszka
Pawlak Monika
Pawlewicz Daniel
Pawłowska Joanna
Pączka Marzena
Pelc Ziemowit
Perlińska Anna
Piechowska Ewelina
Piekut Krystyna
Pietraszkiewicz Agnieszka
Pietrusz Grzegorz
Piotrowska Natalia
Pituch Katarzyna
Płaneta Radosław
Płoszaj Joanna
Podlecki Tomasz
Pogorzelska Paulina
Polak Magdalena
Polakowska Monika
Polakowski Adam
Polkowski Bartłomiej
Prokop Beata
Pruszek Monika
Przybysz Barbara
Przybysz-Paszke Gabriela
Pstrągowski Marcin
Pytel Justyna
Rajmer Karolina
Rajnos Monika
Rakocka Agata
Rapińczuk Karolina
Raszeja Maciej
Ratajczak Maciej
Rączkowska Katarzyna
Rezmer Barbara
Rogiński Artur
Rogozińska Dorota
Roślewska Ilona
Rozumczyk Stanisław
Różańska Anna
Rudnik Irena
Rusiecki Jarosław
Rychterowicz Tomasz
Sadowski Robert
Safranow Joanna
Sarnecka Agnieszka

Saweczko Anna
Sawicka Grażyna
Sawicka Kamila
Schramka Dariusz
Sęk Krzysztof
Sękowska Agnieszka
Siebielec Aleksandra
Sierakowski Paweł
Skiera Magdalena
Skowronek-Duda Wioletta
Skóra Ewelina
Skupień Marzena
Snoch Katarzyna
Sobieraj Olga
Sobota Ewelina
Sokołowski Łukasz
Sontowska Sylwia
Sosnowska Katarzyna
Soszyńska Magdalena
Sowa-Bober Magdalena
Spala Maciej
Spodymek Michał
Sprawa Małgorzata
Stachowiak Agnieszka
Staniszewska Anetta
Stankiewicz Rafał
Stankowska Irena
Stawowa Ewelina
Stefaniak Michał
Stenwald Anna
Sułek Paweł
Synak Benedykt
Szajner Grażyna
Szark Krzysztof
Szczechula Michał
Szczepara Artur
Szczygielska Magda
Szczypior Magdalena
Szerlowska Magdalena
Szfirski Adam
Szkup Karolina
Szuba Katarzyna
Szulc Emilia
Szulc Michał
Szwagierczak-Krawczyńska Marzanna
Szwiec Agnieszka
Szydłowska Estera
Szyjer Adrianna
Szymańska Adriana
Szynszecka Karolina
Ślazyk Mariusz
Ślusar Marcin
Ślusarz Anna
Tatarska Renata
Telus Jakub
Teodorowicz Klaudia
Terefenko Karol
Tkacz Tomasz
Trąbińska Grazyna
Trela Diana
Trojanowska Barbara
Trzecińska Marta
Turek Rafał
Turkowska Ewelina
Tuziemska Maria
Tycińska Karolina
Waliszewski Bartłomiej
Wartalska Anna
Ważna Marta
Wera Joanna
Wicher Małgorzata
Wiechnik Beata
Wielg Tomasz
Wierzbicki Dominik
Wietrzyński Kamil
Wirkus Aleksandra
Wiśniewska Agnieszka
Witkowska Ewa
Witkowski Przemysław
Włodarska Teresa
Wojach Andrzej
Wojciechowska Magdalena
Wrońska Iwona
Wrzeszcz Karolina
Wysoczański Witold
Wysota Gabriela
Zając Katarzyna
Zakrzewska Alina
Zalech Tomasz
Zarożna Anna
Zdrojewska Alicja
Zgraja Agnieszka
Zielona Anna
Ziemlewicz Iwona
Zmudzka Małgorzata
Zukal Piotr
Zwierz Agnieszka
Zwoliński Marcin
Żurawska Marzena

2006

Abramek Anna
Adamczewski Marcin
Adamiak Agnieszka
Adamowicz Marcin
Arbszajtys Mirosław
Aszyk Barbara
Babiński Sławomir
Barcikowska Agata
Bardońska Ewa
Bartos Karolina
Bastrzyk Monika
Bendza Grzegorz
Bielawowski Błażej
Bielka Krzysztof
Bieniek Łukasz
Bigda Agata
Bikowska Katarzyna
Bilewicz Jarosław
Bindas Karolina
Błachuta Karol
Błaszczyk Maciej
Bochniarz Krystian
Bolda Maria
Boniecki Krzysztof
Borkowska Maria
Borodawko Bogumiła
Breska Małgorzata
Broczek Danuta
Bronowicka Iwona
Brzeczek Karol
Budzyła Łukasz
Budzyńska Lucyna
Bukowska Anna
Bułło Andrzej
Burdz Izabela
Charkiewicz Łukasz
Cholewińska Agnieszka
Chrapkowski Patrycjusz
Chwiłkowski Paweł
Cyngiel Kamil
Dąbrowska Ewelina
Derra Hanna
Dłużewski Rafał
Dolińska-Mart Marta
Domanowski Marek
Domańska Joanna
Domaracka Magdalena
Domeradzki Michał
Dorrian Dorota
Dropiewska Katarzyna
Duczmańska Monika
Dudek Piotr
Dudojć Anna
Dulińska Kamila
Dybała Elżbieta
Dykier Dominika
Dyś Jakub
Dziemianko Łukasz
Dziura Paweł
Elias Renata
Fons Magdalena
Fryda Adam
Fuks Joanna
Gabryel Wojciech
Gajda Angelika
Gajewska Anna
Garnicki Tomasz
Gbur Mirosław
Goc Grzegorz
Goc Karolina
Goduła Marek
Golańska Magdalena
Gołdysiak Remigiusz
Gonczar Małgorzata
Górska Dorota
Grab Monika
Gruszecka Edyta
Grzelak Anna
Grześ Barbara
Grzybek Ryszard
Gułyn Justyna
Gutowski Marcin

Guzińska-Skwierawska Renata
Hajdas Magdalena
Hałas Marta
Hampel Maciej
Hofanowski Michał
Hołodowski Waldemar
Horn Anna
Hryniewiecka Milena
Hulewicz Ewa
Hyla Marcin
Iwanowska Magdalena
Jabłońska Karolina
Jacuk Roman
Jaksiboga Bogusław
Jakubiak Maciej
Janiak Robert
Jankowska Joanna
Jankowska Magdalena
Jańczyk Matylda
Jarosiewicz Ewelina
Jasińska Joanna
Jastrzębska Ewelina
Jaworska Łucyna
Jaworski Mirosław
Jendrowiak-Uss Małgorzata
Jutrzenka-Trzebiatowska Małgorzata
Kacprzak Magdalena
Kaleta Łukasz
Kalinowska Agnieszka
Kaliszuk Damian
Kańska Anna
Karczyński Marcin
Kasperowicz Krystian
Kasprzak Natalia
Kaźmierczak Agnieszka
Kędzia Krzysztof
Kęsicka Agnieszka
Kiełpiński Jacek
Kiszkielewicz Karolina
Konieczko Żaneta
Korczak Klaudia
Korejwo Daniel
Kosowski Tomasz
Kościukiewicz Kamila
Kot Anna
Kowalczyk Bartłomiej
Kowalczyk Beata
Kowalczyk Małgorzata
Kowalska Katarzyna
Kowalska Marta
Kozieł Elżbieta
Kożuszek Monika
Krajewska Joanna
Kraszewska Ewelina
Krawczyńska Karolina
Kreft Marta
Kropidłowska Ewelina
Król Hanna
Krzych Justyna
Krzyś Emilia
Krzyżniak Monika
Kuśnierczak Ewa
Kuta Maciej
Lach Edyta
Lech Krzysztof
Leksiński Emil
Lewicki Marek
Lubacz Magdalena
Lubiński Zenon
Łapczuk Edyta
Łęgowska Sławomira
Łobodziński Łukasz
Łodej Renata
Łukaszczyk Marcin
Łukawska Katarzyna
Machlowiec Robert
Makowski Marcin
Makuch Michał
Makulski Piotr
Małys Sylwia
Marianowski Piotr
Markiewicz Aleksandra
Maślanka Monika
Maśnik Wioleta
Mazur Grzegorz
Mazurek Anna
Mazurek Tomasz
Mężyk Małgorzata
Mickiewicz Aneta
Mielewczyk Ewelina
Mróz Anna
Mrugała Ewa
Munzer Magdalena
Musiak Karolina
Muś Karolina
Narloch Anna
Neczaj Agnieszka
Neczaj Paweł
Neska Magdalena
Niewiński Dariusz
Nowacki Bartosz
Nowak Agnieszka
Nowakowski Jacek
Nowotka Anna
Nytiacha Ewelina
Olesińska Izabela
Oller Daria
Opalska Urszula
Opieka Ewa
Orzechowski Robert
Owsiejko Katarzyna
Panek Wojciech
Pawlewicz Agnieszka
Pecyna Edyta
Perun Elżbieta
Petryk Aneta
Petryk Lidia
Pietnoczka Dorota
Pietraszkiewicz Anna
Pietruszewski Piotr
Piotrowska Agata
Piórkowski Dariusz
Piwoński Bartłomiej
Płońska Monika
Poczekajło Anna
Poczwardowska Joanna
Podlas Katarzyna
Polewczyk Paweł
Połowniak Wiesława
Portak Tomasz
Poznańska Barbara
Prabucka Barbara
Prabucki Damian
Przeor Krzysztof
Przybylska Beata
Przybyło Aneta
Pyda Dorota
Raczyński Paweł
Reczka Ewa
Rega Aneta
Rogulski Adam
Rokicka-Naczk Anita
Romaniuk Anna
Romaniuk Piotr
Rosiak Anna
Rosołowska Monika
Różańska Katarzyna
Rubiński Remigiusz
Rudnik Gabriel
Runke Magdalena
Ruta Marta
Ryckowska Marta
Salewicz Bartosz
Samborska Marta
Sasin Agnieszka
Sawicki Roman
Schmidt Andrzej
Sengerski Marcin
Senkowska Magdalena
Sepioło Ariel
Siemczyk Agnieszka
Sienkiewicz Beata
Sienkiewicz Dorota
Sikorski Jarosław
Siuda Łukasz
Siwczuk Monika
Skiba Aneta
Skoczypiec Magdalena
Skotarczak Michał
Słodka Ewa
Sługiewicz Edyta
Smereczańska Mariola
Sokołanko Mirosław
Sokołowska Dorota
Sokołowska Ewa
Sominka Marcin
Spiczak-Brzezińska Wiktoria
Stachura Grzegorz
Starzyk Magdalena
Staszewska Agnieszka

Stefaniak-Rucińska Justyna
Stencel Emilia
Stenka Justyna
Stlipecka Sylwia
Stóchła Joanna
Stręk Wojciech
Sułek Marek
Surowiec Kamila
Szajner Dominika
Szala Eilza
Szarowski Rafał
Szcześniak Justyna
Szczypińska Magda
Szmyt Marcin
Szokalska Anna
Szostak Joanna
Szredziński Grzegorz
Szutowicz Tomasz
Szwaba Marzena
Śmiejan Leszek
Świnoga Marta
Taczanowska Dominika
Tafelski Łukasz
Tarnowska Małgorzata
Tates Izabela
Tobiszewski Dominik
Tomaszewska Anna
Twarowska Alicja
Urbanowicz Aneta
Wachowska Joanna
Wajs Tomasz
Waloryszak Grzegorz
Walz Przemysław
Wałdoch Marcin
Warmowski Michał
Wiechowski Krzysztof
Wierzbicki Radosław
Wiraszka Patrycja
Wiszniewski Maciej
Witan Jarosław
Witko Justyna
Włodarska-Tokarewicz Joanna
Wnęk Wojciech
Wojas Damian
Wojcieszuk Szymon
Wojkiewicz Renata
Wolanicka Barbara
Woszczyk Anna
Woźniak Agnieszka
Woźniak Dominika
Wójtowicz Marta
Wróblewska Karolina
Wróblewski Błażej
Wyrwicka Anna
Zakrzewski Jakub
Zblewska Joanna
Zdanowski Łukasz
Zdolska Krystyna
Zienkiewicz Monika
Ziernik Daria
Znajdek Urszula
Żbikowska Anna

2007

Arendt Arleta
Bednarek Marcin
Bieć Anna
Borowik Andrzej
Brandt Daria
Bryzek Marta
Bujak Anna
Cegiełka Anna
Ciszewska Izabela
Czarnowski Michał
Dłużniewski Piotr
Dolik Joanna
Dondajewski Michał
Dragan Alicja
Drozdowska Joanna
Dułak Bogdan
Dyś Konrad
Eichler Romana
Faber Marzena
Fronczek Agnieszka
Garnicka Marta
Gilewicz Małgorzata
Górska Alina
Grodnicka Dorota
Gryfkowiec Iwona
Grynkiewicz Marta
Grysiewicz Łukasz
Hardek Marcin
Herbeć Aneta
Janic Karolina
Jasiek Piotr
Jasiniewska Małgorzata
Jaszewska Marlena
Jeleń Magdalena
Karaszewska Nadia
Kawka Joanna
Kąpała Karolina
Kijewska Kinga
Kłudka Monika
Kolisz Zbigniew
Krzymińska Sylwia
Kubisz Agnieszka
Kuchta Magdalena
Kudzin Ewelina
Kuligowska Barbara
Kurek Arkadiusz
Kwiatkowska Monika
Las Mieczysław
Libor-Sokołowska Krystyna
Lisiecki Tomasz
Łagodzicz Justyna
Łasocha Grzegorz
Łątka Katarzyna
Łukaszczyk Marcin
Maziarz Monika
Mączkowski Łukasz
Menciuk Dominika
Metrycka Beata
Mikrzak Tomasz
Miziołek Barbara
Mróz Mariusz
Mygelski Artur
Mysłek Michał
Nawrot Urszula
Nowaczyk Karolina
Nowicki Grzegorz
Oborzyński Łukasz
Organiszczak Michał
Orłowicz Joanna
Orłowska Małgorzata
Paszkiewicz Arkadiusz
Paszkiewicz Ewa
Pawłowska Joanna
Petryk Joanna
Piłat Magdalena
Piotrowicz Paweł
Piotrów Izabela
Piwowarek Elżbieta
Podhalicz Dawid
Popiel Sebastian
Porucka Katarzyna
Pstrągowski Wojciech
Raif Iwona
Ratajewska Beata
Robak Angelika
Rosik Tomasz
Rusinek Anna
Ruszelak Zbigniew
Rybak Agnieszka
Rydzkowska Joanna
Samulewska Jolanta
Serafin Katarzyna
Skoczewska Katarzyna
Skoczyk Joanna
Skwiercz Justyna
Stępniak Magdalena
Strzelecki Paweł
Studzińska Sylwia
Stypińska Marta
Szeról Małgorzata
Szwarc Karolina
Śliwiński Karol
Świnoga-Meyer Agnieszka
Tomaszewicz Anna
Tomaszewski Łukasz
Tralewski Łukasz
Trela Katarzyna
Wasilewska Anna
Wieczorek Martyna
Wołkowski Mariusz
Zacharek Monika
Zalewska Marlena
Zmorzyńska Kinga
Zukal Michał

Automatyka i Robotyka
Elektronika i Telekomunikacja
Informatyka

Wydział Elektroniki i Informatyki

Kierunek – Automatyka i robotyka

2004
Duczmański Łukasz
Kamiński Zbigniew
Kulpa Mariusz
Makar Marcin
Markiewicz Mateusz
Rolbiecki Adam
Rusak Grzegorz
Sobierajski Marek
Solecki Hubert
Turek Radosław
Wawrejko Przemysław
Wieczorek Łukasz
Wiśniewski Arkadiusz
Woźniak Marcin

2005
Fir Piotr
Hałas Kamil
Joda Łukasz
Lizut Alicja
Michorzewski Wojciech
Młyński Wojciech

2006
Kawecki Piotr
Kościukiewicz Paweł
Paczkowski Paweł
Prądziński Robert
Pytner Krzysztof
Salamon Piotr

Kierunek – Elektronika i Telekomunikacja

2004
Babak Sylwia
Babkiewicz Przemysław
Baszko Łukasz
Błażyński Adam
Bocewicz Grzegorz
Chmiel Michał
Chrobak Łukasz
Chrzanowski Daniel
Chudy Małgorzata
Czarnota Joachim
Dąbrowski Marcin
Drobniak Piotr
Dublinowski Radosław
Dudek Sławomir
Dymowska Sylwia
Fijałkowski Michał
Filipczak Monika
Flisikowski Karol
Fronc Jarosław
Fuks Arkadiusz
Gagatek Krzysztof
Garsztka Mariusz
Gibes Maciej
Glugla Dariusz
Goerig Michał
Groblica Krystian
Grochowski Przemysław
Grunwald Adam
Grzywacz Grzegorz
Haręcki Marek
Hermanowski Krzysztof
Kaczmarczyk Marcin
Kaczmarek Krzysztof
Kaleta Ireneusz
Klimek Bartosz
Kobus Tomasz
Kordek Sebastian
Krasowski Tomasz
Krupa Mariusz
Krzyżniak Przemysław
Kurasz Adam
Kwiatkowski Mariusz
Lelek Rafał
Lenz Rafał
Łukaszewski Marcin
Mach Dawid
Madej Urszula
Makulec Krzysztof
Marchocka Dorota
Margielewski Łukasz
Mazurek Maciej
Mazurek Radosław
Michaliszyn Mariusz
Mielżyński Maciej
Miłaszewska Katarzyna
Nawracaj Szymon
Nawrocki Tomasz
Niewczas Sławomir
Nowak Jacek
Pastwa Marek
Patyk Marcin
Pierzchliński Daniel
Piontkowski Marek
Plichta Paweł
Podkowa Łukasz
Pradela Krzysztof
Przednowek Krzysztof
Przybył Mariusz
Psiuch Marta
Puciłowski Mariusz
Puzdrowski Piotr
Rams Bartosz
Rędziński Adam
Rożanowska Małgorzata
Rudnicki Tomasz
Rudzki Arkadiusz
Rycki Paweł
Rynkiewicz Marcin
Sędzik Wojciech
Sigurski Wojciech
Sikorski Maciej
Skomra Andrzej
Stanek Krzysztof
Stankiewicz Piotr
Stefaniak Marcin
Strukiel Daniel
Studziński Dawid
Szczęśniak Marcin
Szefler Magdalena
Szewczyk Jarosław
Sztejner Tomasz
Szymanowski Marcin
Taryma Łukasz
Tesmer Łukasz
Tutak Marcin
Urbanowicz Dariusz
Urbański Krzysztof
Wacławczyk Aleksandra
Widziniewicz Jarosław
Wiśniewski Stanisław
Witkowski Hubert
Wnuk Wojciech
Wojciechowicz Jacek
Wójcik Piotr
Wysocka Katarzyna
Zacharek Jarosław
Zajdowski Sylwester
Zieliński Grzegorz
Ziętarski Grzegorz
Zmuda-Trzebiatowski Grzegorz
Zygmunt Maciej
Żerlak Rafał
Żurakowski Arkadiusz

2005

Ałkowski Paweł
Antonowicz Tomasz
Barnaś Paweł
Bejgier Magdalena
Biluk Andrzej
Borkowski Leszek
Cherek Łukasz
Chrapkiewicz Szymon
Chrząstek Łukasz
Ciechanowicz Rafał
Ciemerych Piotr
Czyżyk Michał
Denega Marcin
Dobaczewski Jarosław
Dolny Artur
Dudek Jarosław
Filip Karolina
Gnatowski Krzysztof
Godzieba Waldemar
Hamprecht Agnieszka
Haracewiat Sebastian
Jagiełło Tomasz
Jakubik Łukasz
Jankowski Michał
Kloc Dariusz
Kowalski Andrzej
Koziński Grzegorz
Koziński Marcin
Krzyżniak Przemysław
Książek Marcin
Kubiak Bartosz
Kubicki Maciej
Kuńska Anna
Leszczyszyn Paweł
Łańcucki Bartłomiej
Makara Sebastian
Mańkowski Paweł
Marciniak Mariusz
Markanycz Mariusz
Matusiak Piotr
Mazurkiewicz Marcin
Michalski Jarosław
Mierzejewski Łukasz
Miszczak Michał
Najda Jakub
Narloch Sławomir
Nawrocki Sylwester
Niebój Łukasz
Ostapko Bartosz
Patrzek Paweł
Piasecka Agata
Pik Krzysztof
Pilacki Adam
Pliszko Mirosław
Płatosz Krzysztof
Popławski Marek
Pyszyński Cezary
Rapsiewicz Sebastian
Ratajczak Karol
Rewers Grzegorz
Rojewski Piotr
Ruda Jacek
Rutkowski Bogdan
Rytwińska Alicja
Seretny Marcin
Sigurski Wojciech
Skibiński Wojciech
Skinder Sebastian
Smorowiński Grzegorz
Solnica Robert
Stawiarz Ireneusz
Styczyński Karol
Susiak Tomasz
Szok Sylwester
Świerczewski Tomasz
Talpa Łukasz
Wers Daniel
Węglarz Paweł
Wierzbicki Tomasz
Wilgucki Maciej
Wilk Adrian
Wnuk Wojciech
Wójcik Marcin
Wójcik Michał
Wróbel Marcin
Wrzeszczyński Artur
Wysota Marcin
Zacharek Jarosław
Zakrzewski Paweł
Zawisza Arkadiusz
Zieliński Andrzej
Zienkiewicz Patrycja
Zienkowicz Marek
Zmorzyński Bartosz
Żak Wojciech

2006

Adamski Krzysztof
Augustyn Dominik
Babak Sylwia
Bednarski Krzysztof
Bejgier Magdalena
Bocewicz Grzegorz
Bojarski Andrzej
Borkowski Łukasz
Brózdowska Monika
Buczko Paweł
Buksztaler Adam
Burdyński Jarosław
Butowski Przemysław
Celi Piotr
Chomacki Przemysław
Chomicz Krzysztof
Chrobak Łukasz
Czarnecka Aleksandra
Czarniecki Karol
Dublinowski Radosław
Duda Marcin
Dudek Sławomir
Dutkiewicz Andrzej
Dymowska Sylwia
Flisikowski Karol
Fudala Roman
Gburczyk Adam
Gdula Paweł
Glinka Grzegorz
Góra Łukasz
Górniak Krzysztof
Grylewicz Wojciech
Grzechowiak Łukasz
Gulczyński Bartłomiej
Jaracz Paweł
Jarenko Krzysztof
Jasiewicz Robert
Juchno Mariusz
Kaczmarski Jacek
Kania Piotr
Kaszuba Łukasz
Kaźmierczak Sebastian
Kiełpin Marcin
Klimek Bartosz
Kordek Sebastian
Korniluk Marek
Koronowski Krzysztof
Korzeniewski Jakub
Koszowski Krystian
Kozłowski Piotr
Krasowski Tomasz
Krupa Alina
Krześniak Adrian
Krzyszczuk Łukasz
Kubicki Mirosław
Kuniczuk Mirosław
Kurasz Adam
Kusak Marcin
Kwiatkowska Joanna
Lange Piotr
Lech Marcin
Lewandowski Kamil
Łobodziec Jacek
Ługowski Łukasz
Majchrzak Grzegorz
Makulec Krzysztof
Mańka Rafał
Markanycz Mariusz
Mierzejewski Łukasz
Mileżyński Maciej
Nadolny Grzegorz
Nadolska Anna
Nadrowska Edyta
Narloch Krzysztof
Nowak Damian
Nowak Łukasz
Oleszczuk Rafał
Paduch Michał
Podkowa Łukasz
Pryczkowski Łukasz
Przednowek Krzysztof
Rabiasz Szymon
Rewers Grzegorz
Rudnik Jacek
Rutkowski Grzegorz
Sawicki Marcin
Sawosz Dariusz

Sędzik Wojciech
Sikorski Maciej
Socha Michał
Sochocki Marek
Sokołowski Andrzej
Sosiński Piotr
Spiczak-Brzeziński Łukasz
Stanowiec Krzysztof
Stęplewski Paweł
Stolecki Dominik
Strukiel Daniel
Struś Jarosław
Szczepański Łukasz
Szczygieł Marcin
Szefler Magdalena
Szubstarski Bartłomiej
Szyposzyński Paweł
Szypulski Tomasz
Świętych Rafał
Tutak Marcin
Urbanowicz Marek
Wachowicz Antoni
Walkowiak Marcin
Więcławski Paweł
Wilk Adrian
Wiskont Marek
Wiśniewski Tomasz
Wojciechowski Marcin
Wojtanowski Paweł
Wójcik Marcin
Zajdowski Sylwester
Zaremba Piotr
Zbucki Przemysław
Zdanowicz Paweł
Zdanowicz Piotr
Zmuda-Trzebiatowski Piotr
Żółciak Krzysztof

2007

Andrzejewski Tomasz
Barański Marcin
Bilik Daniel
Biluk Andrzej
Chruszcz Marcin
Ciemerych Piotr
Cinciruk Bohdan
Czarnecki Paweł
Darnowski Fryderyk
Dyjak Anna
Figurski Andrzej
Gabryś Paweł
Gagatek Rafał
Garsztka Mariusz
Gołka Łukasz
Gonczar Jacek
Górniak Maciej
Hawran Paweł
Hussein Abuali Sari Aboelmuttaleb
Iwanowski Mirosław
Jędrzejewski Tomasz
Jończyk Piotr
Kalman Łukasz
Kamiński Piotr
Kaniewski Adam
Karabanik Aleksandra
Karczewski Przemysław
Kęsicki Michał
Kilar Piotr
Kmiecik Paweł
Koniuszek Agnieszka
Korejwo Paweł
Krajewski Kamil
Krążek Maciej
Krześniak Adrian
Kubicki Maciej
Kulpa Damian
Kutzner Igor
Laszczyk Rafał
Lech Marcin
Lenz Marek
Markiewicz Marcin
Mikulski Kamil
Młynarska Ewa
Nadolny Grzegorz
Nawrocki Sylwester
Olejniczak Magdalena
Pilżys Tomasz
Pradela Krzysztof
Psiuch Marta
Pyszyński Cezary
Radziusz Wojciech
Rak Piotr
Rogal Radosław
Rosińska Małgorzata
Ruciński Jarosław
Rudzka Sylwia
Ryngwelski Arkadiusz
Saran Piotr
Skowroński Damian
Stadejek Tomasz
Suszyński Kornel
Szczepkowski Michał
Talpa Łukasz
Teodorowicz Paulina
Tosik Hubert
Wędlarz Paweł
Wieliczko Paweł
Wierzbicki Tomasz
Winiarczyk Bartosz
Wiśniewski Tomasz
Włodarski Kamil
Wrzeszczyński Artur
Zmysłowski Sebastian
Zydorek Marek
Zysek Piotr
Żywicki Bartosz

Kierunek – Informatyka

2004

Adamcio Piotr
Albrecht Marcin
Antczak Paweł
Antończyk Piotr
Arendacz Dominika
Bacic Jarosław
Bandkowski Zbigniew
Baranowski Sebastian
Barwiński Karol
Basandowski Marcin
Bil Adrian
Borko Damian
Brózdowski Tomasz
Budrewicz Maciej
Cemka Jarosław
Chrul Tomasz
Ciminska Bożena
Czarnecka Magdalena
Czerwonka Krzysztof
Czerwonka Tomasz
Danecki Adam
De Gambe Sebastian
Denega Marcin
Detman Adam
Dębczyński Maciej
Donat Krzysztof
Drozd Marcin
Drożdżewska Justyna
Dulat Łukasz
Felisiak Marek
Fibingier Tomasz
Flis Krzysztof
Flisak Robert
Gawinkowski Dariusz
Gąsiorowski Wojciech
Głowacka Izabela
Grabowski Łukasz
Grochowski Przemysław
Grunwald Adam
Grześkowiak Rafał
Grzybowski Marcin
Gut Krzysztof
Hołowienko Marcin
Hrycenko Piotr
Jarotek Marcin
Jaruszewski Jacek
Jaworska Gabriela
Jurkiewicz Przemysław
Kachlicki Tomasz
Karpiński Wiesław
Kasprzyk Piotr
Kawalec Izabella
Kaźmierczak Krzysztof
Kondraczuk Marek
Kosiedowski Marcin
Kosiedowski Rafał
Kostiw Michał
Koszowski Krystian
Kotara Arkadiusz
Kotara Tomasz
Kowalczyk Sławomir
Kozłowski Krzysztof
Kubaszewski Jakub
Kuliś Andrzej
Kupracz Łukasz
Kurłowicz Krzysztof
Kwiatkowski Grzegorz
Lewandowski Kamil
Lipko Elwira
Lirbańczyk Andrzej
Lis Stanisław
Lula Daniel
Łańcucki Bartłomiej
Mach Dawid
Maksymiuk Mateusz
Malinowski Artur
Narloch Sławomir
Nędziusiak Marek
Niewiadowski Robert
Nieżorawski Łukasz
Niśkiewicz Marcin
Nowacki Jacek
Nowicki Wojciech
Ortmann Robert
Owczarczak Paweł
Pacan Paweł
Pałubicki Wojciech
Parchem Grzegorz
Piątek Marcin
Pietucha Tomasz
Poroś Sławomir
Puciłowska Bogumiła
Rode Agnieszka
Rokita Krzysztof
Rozmarynowski Michał
Rudzki Marcin
Rybarczyk Justyna
Rycki Paweł
Rzeczkowski Łukasz
Sabiniarz Justyna
Sahal Krzysztof
Skroś Dagmara
Staroń Mirosław
Stateczny Łukasz
Szwejkowska Małgorzata
Szymański Piotr
Tołłoczko Rafał
Trembowiecki Bartosz
Trudzik Przemysław
Trzebiatowski Jacek
Tyl Radosław
Urbanowicz Marek
Wasiński Marcin
Wojciechowski Jarosław
Woroncow Leonard
Zabielski Sebastian
Zając Ernest
Zielonka Bartłomiej
Ziomek Łukasz
Żero Anna
Żuchliński Marcin

2005

Andryszak Grzegorz
Banaś Marcin
Bielat Karol
Bielecki Sławomir
Bieryło Maciej
Błaszkowski Maciej
Borchardt Jarosław
Borowiec Rafał
Briegmann Karol
Budrewicz Maciej
Buława Karol
Ceszke Tomasz
Chabros Maciej
Cherek Łukasz
Cyckiewicz Paweł
Cyra Tomasz
Czajkowski Marcin
Czapierski Wojciech
Czapiewski Marcin
Czochra Krzysztof
Ćwiora Kamil
Duda Agnieszka
Dziadura Arkadiusz
Falkowicz Krzysztof
Falkowski Robert
Felczak Piotr
Gackowski Piotr
Galiński Józef
Gąsławski Patryk
Gibes Maciej
Gienas Tomasz
Głogowski Paweł
Głowacki Dariusz
Gołdyn Marcin
Gozdera Arkadiusz
Góreczny Grzegorz
Grabski Łukasz
Graczyk Paweł
Gruszewski Aleksander
Grzeszczak Piotr
Hencel Piotr
Hinz Łukasz
Horbacz Paweł
Iwonicki Marek
Jabłoński Marcin
Jagiełka Marcin
Janiszewski Grzegorz
Janka Marcin
Jaruszewski Marcin
Jasiński Radosław
Kacała Tomasz
Kaczkowski Adam

Kaleta Ireneusz
Kaszubowski Tomasz
Kikel Paweł
Klewicz Waldemar
Knitter Andrzej
Kopeć Wiesław
Kowalski Jakub
Kramer Robert
Krzesiński Piotr
Krzyżanowski Paweł
Krzyżanowski Sławomir
Książkiewicz Paweł
Kubiak Tomasz
Kuty Maciej
Landowski Krzysztof
Lenkiewicz Piotr
Lewandowski Łukasz
Lewandowski Tomasz
Lewicka Violetta
Linda Jan
Lipiński Krzysztof
Lubik Łukasz
Łakomy Patryk
Łuczak Iwona
Łuński Roland
Majchrzak Grzegorz
Mieczkowski Marcin
Niedziela Artur
Niedziela Paweł
Niezgoda Piotr
Nowak Rafał
Orlok Iwona
Paluch Jarosław
Pawluch Grzegorz
Peek Stanisław
Pieczonko Bartosz
Piskunowicz Dominik
Plichta Paweł
Popławski Marek
Rachmańczyk Mariusz
Raczkowski Maciej
Reterski Przemysław
Richter Dominika
Rosejno Mariusz
Różycki Jarosław
Rusin Aleksandra
Salach Marcin
Schmechel Paweł
Sciepańczuk Paweł
Sienkiewicz Łukasz
Stachowiak Krzysztof
Steier Michał
Stola Piotr
Suwalska Agnieszka
Syldatk Mariusz
Szatkowski Radosław
Szmigas Michał
Szyszkowski Tomasz
Ślusarski Daniel
Śmietana Roman
Tomaszczyk Krzysztof
Trawicki Marcin
Trzebiatowska Agnieszka
Walczak Maciej
Wasilewska Izabela
Wegner Piotr
Werra Marcin
Wimmer Tomasz
Winiczenko Hubert
Wiśniewski Arkadiusz
Włodarczyk Mariusz
Woźniak Michał
Zalewski Jarosław
Zarębski Michał
Ziółek Joanna
Zmuda-Trzebiatowski Piotr
Zuber Łukasz
Żonko Radosław

2006

Agurkiewicz Tomasz
Babiak Karol
Babiński Bartosz
Baran Rafał
Bąk Agnieszka
Bąk Paweł
Bednarczyk Krzysztof
Beńko Paweł
Biczysko Marek
Biegniewski Łukasz
Bieryło Maciej
Bondarowicz Jerzy
Borysewicz Robert
Brzozowska Ewelina
Budziński Adrian
Bulowski Henryk
Chromiec Agnieszka
Chromiec Grzegorz
Cicharski Przemysław
Ciesielski Mikołaj
Cieślik Przemysław
Ciminska Bożena
Cyganowski Bartosz
Cyrklewicz Wojciech
Czarnecki Tomasz
Czarnecki Wojciech
Czerwonka Tomasz
Darowski Marcin
Depka-Prądzyński Krzysztof
Długosz Rafał
Długosz Tomasz
Dobko Katarzyna
Dobrzańska Karolina
Duczmański Łukasz
Dulat Łukasz
Fabjańska Marta
Felisiak Izabela
Felisiak Marek
Fokczyński Jakub
Gackowski Piotr
Gawinkowski Dariusz
Gibert Marcin
Góralski Dawid
Górny Piotr
Górska Karolina
Górski Mariusz
Górzyński Piotr
Grabowska Dorota
Grabowski Łukasz
Grzanka Tomasz
Grześkowiak Rafał
Grzyb Arkadiusz
Grzybowski Marcin
Hennig Emil
Iwański Mariusz
Jabłoński Bogdan
Jabłoński Tomasz
Jankowski Mariusz
Janowicz Krystian
Jasionas Piotr
Jędrzejewski Marcin
Juchniewicz Tomasz
Kaczmarek Anna
Kaczmarek Marcin
Kaczorowski Janusz
Kamiński Marcin
Kantek Andrzej
Karpiński Sylwester
Karpiński Wiesław
Kaszubowska Marzena
Kazimierczak Leszek
Kłos Tomasz
Kondratowicz Bartosz
Kondziela Przemysław
Kosiedowski Rafał
Kostrzewa Filip
Krakowski Krzysztof
Krauz Miłosz
Król Piotr
Krupa Renata
Krysiak Anna
Krzemińska Monika
Krzywdziński Jarosław
Krzyżanowska Izabela
Kubicki Marciej
Kublas Paweł
Kulpa Mariusz
Kwiatkowski Grzegorz
Landowski Robert
Laubach Krystian
Lipski Artur
Lubijewski Tomasz
Lula Daniel
Maczyński Krzysztof
Madej Bartłomiej
Majewska Anna
Makar Marcin
Makara Mariusz
Maksymiuk Mateusz
Malinowski Mariusz
Marach Leszek
Marcińczak Łukasz
Markiewicz Mateusz

Markiewicz Michał
Milewczyk Jan
Miłaszewski Remigiusz
Misterkiewicz Katarzyna
Miszczak Mirosław
Mohr Damian
Myrła Piotr
Nawrocki Adrian
Nielepiec Tomasz
Nieżorawski Łukasz
Niklas Waldemar
Nowacki Jacek
Operman Robert
Owczarzak Paweł
Palimonka Adam
Pancierzeński Jacek
Pawlak Marek
Pazdalski Karol
Peretko Piotr
Pestka Michał
Pęcherzewski Paweł
Pietrów Jan
Piotrowski Przemysław
Pobrotyn Arkadiusz
Prus Przemysław
Pruszyńska Urszula
Putresza Paweł
Pyszyński Cezary
Rabiej Filip
Rączka Paweł
Rokita Krystian
Rusak Marcin
Rutyna Rafał
Rymacki Marek
Sapletta Michał
Sawicki Mariusz
Sikorska Edyta
Skwierawski Krzysztof
Słomski Radosław
Smorowski Jordan
Sokołowski Marcin
Starzyński Tomasz
Stasierowski Marcin
Stateczny Łukasz
Stefanowski Maciej
Stencel Edward
Stepowy Włodzimierz
Sudwoj Andrzej
Sywula Wiktor
Szałas Andrzej
Szatkowski Marcin
Szczebel Mateusz
Szubstarski Bartłomiej
Szulc Michał
Szulski Jacek
Śliwczyński Krzysztof
Śnieć Andrzej
Świerczek Andrzej
Tkacz Łukasz
Tomaszewicz Artur
Topolewski Jakub
Trajdos Łukasz
Turk Radosław
Turzyński Marcin
Walczak Wiktor
Wasiński Marcin
Węgrzynowski Maciej
Wielgus Tomasz
Wilczyński Robert
Wilde Małgorzata
Wilkowski Piotr
Wiśniewski Borys
Wiśniewski Grzegorz
Wodnicki Marcin
Woroncow Leonard
Wróblewski Marcin
Wuczyński Łukasz
Żerkowski Maciej

2007

Adamcio Piotr
Bartoszewski Maciej
Bobryk Krzysztof
Budnik Piotr
Burian Marek
Buryło Łukasz
Chrul Tomasz
Cichoń Bogdan
Ciemiński Mariusz
Czapiewski Seweryn
Fatyga Paweł
Fir Piotr
Fulara Maciej
Furtak Paweł
Gawienowski Paweł
Gienas Tomasz
Gołdyn Marek
Horbacz Paweł
Igiel Marcin
Jakubowski Ryszard
Janik Andrzej
Jaskólski Marcin
Juchniewicz Krzysztof
Kodłubański Maciej
Kopeć Grzegorz
Korzeniewski Jakub
Kosańczuk Dawid
Kosikowski Mateusz
Krzyżanowski Sławomir
Kuklewski Marcin
Lewandowski Łukasz
Lipiński Krzysztof
Lipiński Mateusz
Lonczak Wojciech
Makłowski Bartosz
Margolt Marcin
Mazur Mariusz
Mierzejewski Piotr
Mischka Dawid
Młyński Wojciech
Modliszewski Jarosław
Ornowski Wojciech
Owczarek Wojciech
Pacan Tomasz
Pankowski Grzegorz
Pawluch Grzegorz
Pestka Marcin
Pestka Mirosław
Poroś Sławomir
Powałka Mariusz
Reszczyński Wojciech
Rudzki Marcin
Rzeczkowski Łukasz
Sadowski Grzegorz
Sadowski Marcin
Sawicki Mariusz
Sawicz Bartosz
Sikora Tomasz
Sorbian Daniel
Starzyński Tomasz
Stola Piotr
Stolczyk Sylwia
Stria Piotr
Szarłan Michał
Szultka Tomasz
Szwarc Eryk
Szymański Karol
Szyszkowski Tomasz
Śliwiński Krzysztof
Śmietana Roman
Tekliński Dawid
Tołłoczko Rafał
Tracz Krzysztof
Trasiewicz Adam
Urbanek Grzegorz
Urbanowicz Marek
Waszewski Sebastian
Wiśniewska Katarzyna
Wójcik Mateusz
Wysocka Katarzyna
Wysoczański Michał
Zakrzewski Michał
Zaremba Tomasz
Zawada Marcin
Ziomek Łukasz
Zych Jacek
Żebrowski Tomasz

Mechanika i Budowa Maszyn
Technika Rolnicza i Leśna

Wydział Mechaniczny

Kierunek – Mechanika i Budowa Maszyn

2004
Adasik Marcin
Adryan Sławomir
Alian Agnieszka
Baczyńska Justyna
Balcer Michał
Banaszczyk Mariusz
Banicki Krzysztof
Baranowski Łukasz
Barszczowski Dariusz
Bartz Dariusz
Batko Grażyna
Bąk Michał
Bąkowska Anna
Bednarz Rafał
Bendyk Michał
Binek Daniel
Biskup Krzysztof
Błaszkowska Aleksandra
Bobkowski Krzysztof
Bobrek Krystyna
Bochniak Leszek
Bokrzański Artur
Bolko Rafał
Bonkowski Antoni
Borchardt Sławomir
Bork Jerzy
Borkowski Mirosław
Borlik Adrian
Borzyszkowski Tomasz
Brzezicki Adam
Brzozowski Maciej
Buczyński Eugeniusz
Bułat Tomasz
Bzdyra Sławomir
Chłopaś Tomasz
Chodowiec Emil
Chomiuk Robert
Chrzanowski Tomasz
Ciesielski Rafał
Cieślak Robert
Cywiński Adam
Czaplewski Rafał
Dampc Rafał
Dawidowski Marcin
Dąbała Jacek
Dąbrowski Michał
Derliński Adam
Diakun Aleksander
Dobrzyński Tomasz
Dolny Rafał
Dolny Robert
Domarus Michał
Drawc Rafał
Drewlo Eliza
Drogosz Bartosz
Duczmal Grzegorz
Durka Daniel
Dymiński Mariusz
Dziel Arkadiusz
Dziemiańczyk Grzegorz
Dzienisz Przemysław
Dzundza Katarzyna
Firganek Arkadiusz
Flis Marcin
Frąszczak Mirosław
Gaładyk Radosław
Gański Krystian
Gąsior Rafał
Gierszewski Tomasz
Gnaciński Paweł
Godlewski Piotr
Goliński Łukasz
Gołek Sławomir
Gołuński Mariusz
Gostomczyk Justyna
Gostomski Piotr
Grabarczyk Wojciech
Grabe-Zaręba Szymon
Grzesiuk Jarosław
Grzeszczuk Justyna
Gutowski Łukasz
Hapka Mariusz
Hettman Konrad
Hoffman Emilia
Horodecka Magdalena
Horyd Adrian
Hryniewicki Artur
Jachurski Arkadiusz
Jagielski Stanisław
Jankowski Adam
Jankowski Adrian
Jeliński Krzysztof
Jędrychowska-Peters Danuta
Kacprzak Maciej
Kadzikowski Marek
Kalociński Adam
Kamiński Adam
Kamiński Marcin
Kanczkowski Krzysztof
Kański Sławomir
Karasińska Aleksandra
Kasperek Sławomir
Kaszkowiak Krzysztof
Kiernikowska Agata
Klawikowski Kamil
Kloskowski Marek
Kłosiński Tomasz
Kłosowski Robert
Knopik Sławomir
Kochański Daniel
Kołacz-Kempa Krystyna
Kopczyński Łukasz
Koperski Mariusz
Kosiński Piotr
Kowalczyk Krzysztof
Kowalczyk Leonora
Kozielecki Jarosław
Kozłowski Rafał
Koźmicki Tomasz
Krauze Mikołaj
Krawczyk Anna
Kreczmański Wojciech
Kroczak Piotr
Kruk Michał
Kubacki Krzysztof
Kuchta Radosław
Kuczyński Krzysztof
Kukiełka Krzysztof
Kulczyk Piotr
Kurzawa Dawid
Kuszmar Grzegorz
Kuźnicki Andrzej
Kwella Sebastian
Kwiecińska Agnieszka
Landowski Rafał
Langowski Michał
Laskowski Dariusz
Laskowski Karol
Lemański Olgierd
Licau Krzysztof
Lipian Arkadiusz
Liput Marcin
Lisiewicz Dariusz
Lisowski Mariusz
Litwin Piotr
Ławrynowicz Rafał
Łącki Marcin
Łodziński Jacek
Łukasik Rafał
Łuszczki Łukasz
Łypek Marcin
Mackiewicz Rafał
Madajski Rafał
Maj Michał
Majewska Joanna
Majewski Robert
Makles Marcin
Maląg Leszek
Malec Mariusz
Mania Paweł
Marcinkowski Przemysław
Materek Krzysztof
Matlewski Marcin
Matynia Krzysztof
Mężyk Jarosław
Michalak Grzegorz
Michalski Mariusz
Michalski Zbigniew
Michałek Marek
Miedziński Marek
Miłaszewski Marcin
Mindykowski Michał
Minko Paweł

Modrzejewski Arnold
Modzelewski Hubert
Mordeja Rafał
Mowczan Piotr
Mroziński Bogdan
Mucha Robert
Nadolski Dawid
Nastula-Sternik Ewa
Nazarkiewicz Antoni
Niedośmiałek Piotr
Oberzig Robert
Obszarski Tomasz
Olejnik Wojciech
Oleksy Robert
Olender Joanna
Omański Grzegorz
Orlikowski Tomasz
Orłowski Mariusz
Osiej Mariusz
Osiński Rafał
Ozimkiewicz Ireneusz
Ozimkiewicz Robert
Pacholczyk Adam
Padowski Piotr
Paluch Przemysław
Palusiński Karol
Pałka Tomasz
Pałys Sebastian
Pankowski Piotr
Pawłowski Piotr
Pelikan Krzysztof
Pelowski Rafał
Penkowski Marian
Pestka Marek
Pętlak Magdalena
Piackus Tomasz
Piaseczny Marek
Pich Anna
Piekarski Przemysław
Pietrysko Bartosz
Piotrowski Grzegorz
Pipowski Tadeusz
Piszel Andrzej
Pitura Krzysztof
Pizon Remigiusz
Plit Sylwester
Pluta Rafał
Płocharska Anna
Pobłocki Marek
Podgórski Piotr
Polański Piotr
Połoński Grzegorz
Posmyk Agnieszka
Przytarski Jakub
Przytarski Mariusz
Pukaluk Ewa
Pyszka Łukasz
Rakoca Andrzej
Rakowski Mariusz
Rakszewski Piotr
Rama Janusz
Ratyński Rafał
Rewers Ignacy
Rosiak Jarosław
Rosowski Jarosław
Rusin Sławomir
Rydzkowski Tomasz
Rzepecki Paweł
Sacharzewski Tomasz
Sadowski Jarosław
Sadowski Łukasz
Sadowski Piotr
Sarniak Kamil
Sarnowski Tomasz
Sasko Mariusz
Sawczak Dariusz
Serafin Piotr
Skowroński Piotr
Skraba Mariusz
Skręt Michał
Skrzyniarz Edward
Skubiszyński Grzegorz
Słominski Robert
Smagieł Sławomir
Smalara Marcin
Smoliński Krzysztof
Sobczyński Krzysztof
Sobolewski Radosław
Sokołowski Radosław
Sprysak Sebastian
Staniszewski Wojciech
Starzomski Jarosław
Stasiło Grzegorz
Stefaniw Daniel
Stepanowski Lech
Styczyński Adrian
Szalkowska Agata
Szarkowski Piotr
Szczechula Michał
Szczepański Dominik
Sznajder Robert
Szoła Przemysław
Szoska Daniel
Szpakowski Piotr
Szpiganowicz Dariusz
Szramka Henryk
Szubert Danuta
Szulecka Monika
Szymanek Przemysław
Szymaniak Arlena
Szymański Artur
Ślepski Tomasz
Śmigiel Sebastian
Śmigielski Patryk
Tarnogrodzki Tomasz
Temerowski Jarosław
Tenderenda Anna
Tuchołka Andrzej
Uciński Mariusz
Ukleja Tomasz
Urbaniak Ireneusz
Urbański Sebastian
Walkosz Dariusz
Wałdoch Rafał
Wałdowski Mirosław
Wardyn Krzysztof
Warsiński Witold
Waśkowski Robert
Wawrzyniak Robert
Węcławiak Marek
Wieczorek Marzena
Wilk Tomasz
Wirkus Waldemar
Wiśniewski Janusz
Witczak Maciej
Wittk-Jażewska Katarzyna
Wnuk Aleksandra
Wojak Krzysztof
Wojnarowski Piotr
Wojtczak Dariusz
Wojtkowiak Konrad
Wojtowicz Andrzej
Wolsza Patryk
Woroch Bartosz
Woźnica Piotr
Wrona Dawid
Wrona Krzysztof
Wrońska Kamila
Wtorek Mariusz
Wysocki Marcin
Zabłocki Rafał
Zabuski Tomasz
Zaczek Radosław
Zaniewski Mariusz
Zieliński Marcin
Zientarski Łukasz
Zięba Marcin
Ziółkowski Arkadiusz
Żuchniewicz Jerzy
Żurawski Rafał

2005

Abramczuk Daniel
Adamczyk Iwona
Adamski Jarosław
Adrian Monika
Adryan Łukasz
Antoniak Marek
Bach Irena
Badura Grzegorz
Balik Krzysztof
Bamburak Tomasz
Baran Bartłomiej
Barosiewicz Andrzej
Barski Adam
Bartczak Anna
Bartknecht Elwira
Bazyk Zbigniew
Bąk Anna
Bąk Marek
Beniak Arkadiusz
Ber Adam
Binkowski Robert
Biszczad Ariel

Błasiak Radosław
Błaszczyk Marcin
Bławat Tomasz
Błażejczyk Maciej
Błońska Ilona
Bober Dawid
Bobkowski Andrzej
Bogacki Krzysztof
Bohdal Łukasz
Bokiej Grzegorz
Borek Marcin
Borowski Paweł
Borys Michał
Borzych Dariusz
Borzyszkowska Elżbieta
Borzyszkowska Magdalena
Bralczyk Agnieszka
Brauer Adam
Bruski Andrzej
Brzeszkiewicz Piotr
Bujaczek Michał
Bujko Dariusz
Burdon Tomasz
Burzyński Marek
Bzduch Tomasz
Cedzik Katarzyna
Ceitel Tadeusz
Chałupa Agnieszka
Chlebowski Krzysztof
Chłopski Michał
Chmarzyński Nikodem
Chmieliński Tomasz
Chmielowiec Jarosław
Chodorowski Marek
Chudzyński Krzysztof
Chylewski Piotr
Cichoński Ignacy
Ciechanowski Marcin
Cieślik Aleksander
Cincio Jacek
Czajkowski Grzegorz
Czapliński Michał
Czarnecki Krzysztof
Czerepak Dagmara
Czerwoniec Krzysztof
Czułada Damian
Czyżewski Radosław
Ćwik Magdalena
Dawidowski Daniel
Dąbski Adrian
Degis Marcin
Deja Karol
Długosz Rafał
Dobrogowska Jolanta
Domaszek Radosław
Donarski Jan
Donigiewicz-Damaszk Joanna
Dorawa Mariusz
Drzazga Marcin
Dudziak Adam
Dworak Przemysław
Dymek Ewelina
Dzieliński Jarosław
Dźwigoń Marcin
Ferensztajn Marcin
Fiedler Krzysztof
Fir-Oszkinis Joanna
Franczak Piotr
Frątczak Szymon
Gabriel Piotr
Gadek Marcin
Gadomski Mariusz
Gałdyk Radosław
Gappa Marcin
Gawłowski Rafał
Gieża Beata
Gilis Piotr
Glezner Rustam
Gliszczyński Piotr
Głodkowska Elwira
Gnaciński Grzegorz
Gnyś Marcin
Gołąb Dariusz
Gorczyński Marcin
Góra Witold
Górski Krzysztof
Górski Marcin
Grada Marcin
Grecko Krzysztof
Grodzicka Irmina
Grodzki Krzysztof
Grubicki Wojciech
Grunau Tomasz
Gruźdź Piotr
Gut Kinga
Guziński Nestor
Habko Grzegorz
Hajduk Tomasz
Halbina Tomasz
Hałabura Piotr
Hasulak Paweł
Helbina Paweł
Hermanowicz Sergiej
Hoga Sławomir
Hołubasz Paweł
Horbowy Barłomiej
Ignasiak Bartosz
Ilków Aneta
Jabłoński Piotr
Jacoszek Grzegorz
Janiec Piotr
Janikowski Grzegorz
Jankowicz Tomasz
Jankowski Marcin
Janta Andrzej
Jarosz Sylwia
Jaroszewski Artur
Jas Dominik
Jasionek Mariusz
Jaworski Piotr
Jodłowski Mirosław
Jurczyk Andrzej
Jurczyk Anna
Jurecki Grzegorz
Jurkiew Mariusz
Kachel Krzysztof
Kaczmara Ireneusz
Kaczmarczyk Kamila
Kaczmarek Tomasz
Kaczura Magdalena
Kaleta Michał
Kalinowska Mariola
Kałuża Henryk
Kamiński Daniel
Kamiński Krzysztof
Kamiński Paweł
Kapustka Marek
Karniewicz Piotr
Karolak Dariusz
Kazimierowicz Radosław
Kiedrowicz Jacek
Kiedrowicz Maciej
Kiernikowska Agata
Kijewski Marcin
Kisielewski Jacek
Klamrowska Andżelika
Klamrowski Krzysztof
Klasa Jarosław
Klecha Mateusz
Klepuszewska Karolina
Klilichowski Maciej
Klimas Krzysztof
Klonowski Arkadiusz
Knopik Józef
Kobus Leszek
Kobylarz Paweł
Kochańczyk Małgorzata
Kohnke Joanna
Kołduński Paweł
Kołodziejska Agnieszka
Kołodziejski Przemysław
Konieczka Tomasz
Kopacz Lidia
Kopiec Krzysztof
Korczak Dariusz
Kordyjasz Tomasz
Korotki Paweł
Kos Łukasz
Kosińska Adriana
Kosmala Wojciech
Koszalińska Marta
Kościk Jolanta
Kotynia Piotr
Kowalczyk Małgorzata
Kowalewski Jakub
Kowalonek Mariusz
Kowalski Krzysztof
Koźlik Alicja
Koźlik Rafał
Koźmirski Krystian
Krajewski Dariusz
Krajewski Krzysztof

Kraszewski Maciej
Kruk Marta
Kruk Michał
Krukowski Błażej
Kryń Andrzej
Krzesiński Marek
Krzos Mariusz
Krzysiek Piotr
Kucharzewski Łukasz
Kuczkowska Justyna
Kukiełka Tomasz
Kukliński Rafał
Kulaszewicz Joanna
Kulawik Wojciech
Kułakowski Marcin
Kunysz Rafał
Kurłowicz Grzegorz
Kwapisz Marcin
Kwaśniewski Tomasz
Kwolek Łukasz
Lanczak Radosław
Lasota Rafał
Lemańczyk Krystyna
Leszczyńska Grażyna
Leszczyński Grzegorz
Leśniak Krzysztof
Leśniak Paweł
Lewandowska Emilia
Lewandowska Paulina
Lewandowski Marcin
Lewandowski Tomasz
Lewczuk Anna
Lica Michał
Liedtke Grzegorz
Lipińska Katarzyna
Lipski Paweł
Lis Robert
Lorek Daniel
Lorenc Joanna
Łobaczewska Anna
Łoński Rafał
Łopata Elżbieta
Machnik Joanna
Macieja Maciej
Maciejczak Wioletta
Maciejewski Grzegorz
Macko Paweł
Madajczyk Tomasz
Madej Agata
Madej Magdalena
Madelski Piotr
Maksymiuk Jan
Malawski Przemysław
Maliszewski Henryk
Malski Daniel
Małaczek Maciej
Małota Wojciech
Marcinik Michał
Marcinkowski Ennert
Markanycz Jarosław
Marko Katarzyna
Markowski Daniel
Marszałek Paweł
Mateuszczyk Michał
Matliszewski Marcin
Matwiej Krzysztof
Matwiejczuk Wojciech
Mazurkiewicz Mariusz
Miąskowski Łukasz
Michalska Karolina
Micuński Marcin
Mielke Piotr
Mientki Bernerd
Mikołajczak Marcin
Milczewski Edmund
Minkiewicz Magdalena
Misiaszek Adam
Miter Rafał
Mleczak Joanna
Młynarczyk Paweł
Młyński Eugeniusz
Motas Stanisław
Mozgowiec Aneta
Mrózek Tomasz
Musiał Marcin
Muszytowski Tomasz
Niedzielski Michał
Niklas Tomasz
Noga Tomasz
Nowak Jarosław
Nowak Tomasz
Nowek Adam
Okseniuk Marcin
Organowski Dariusz
Orzeł Monika
Osiak Marcin
Osiecki Leszek
Otta Tomasz
Pacyna Dariusz
Paczkowski Adam
Paluszek Marcin
Paluszkiewicz Dawid
Pancechowski Andrzej
Parcej Mirosław
Partyka Grzegorz
Pasek Jan
Pawelec Miłosz
Pecolt Sebastian
Pesta Jan
Piernicki Marcin
Piestrzyńska Weronika
Pietrzycki Krzysztof
Pindral Małgorzata
Plata Łukasz
Pluto-Prondzińska Julita
Próchnik Błażej
Prusak Dariusz
Prusik Przemysław
Przech Grzegorz
Przeplasko Tomasz
Przybylak Remigiusz
Przybyłowski Adam
Puła Krzysztof
Puszkiewicz Wojciech
Rabęda Zbigniew
Radlak Grzegorz
Radomski Tomasz
Radowski Michał
Rama Janusz
Rekowski Dariusz
Remelska Hanna
Remus Mariusz
Remus Robert
Remus Zdzisław
Roda Lidia
Rodziewicz Rafał
Rola Mateusz
Rolla Andrzej
Rozbicki Marek
Rumak Jarosław
Rusinek Artur
Rutkowski Marcin
Rutkowski Romuald
Rydziński Rafał
Rzepczyński Krzysztof
Sadowski Krzysztof
Sadowski Łukasz
Sak Maciej
Sakała Anna
Samsel Patrycja
Sapiński Robert
Sawicki Mariusz
Schmidt Marek
Sieradz Mariusz
Sikorski Fryderyk
Skocz Andrzej
Skowrońska Barbara
Skrzypkowski Adam
Skurzyński Krzysztof
Skwierawski Mateusz
Słomiński Michał
Smolarczyk Piotr
Smulski Andrzej
Soja Łukasz
Sosnowski Mariusz
Sowin Iwona
Soza Krzysztof
Stackiewicz Marcin
Staniszewska Anna
Stasiewicz Grzegorz
Stawiński Ireneusz
Stecyna Barbara
Stempniak Robert
Stoltman Maciej
Strzyżewski Michał
Subocz Adrian
Sudoł Piotr
Suski Zbigniew
Swędzikiewicz Marcin
Syrek Artur
Szafranek Krzysztof
Szankowski Krzysztof
Szczechowiak Grzegorz
Szczygiel Roman

Szewczyk Adam
Szpaczyński Krzysztof
Szpakowicz Adam
Szumski Marcin
Szumski Wojciech
Szwarc Grzegorz
Szymczak Małgorzata
Szymczyk Marcin
Ślusarczyk Roman
Śmigowska Agnieszka
Średziński Marcin
Świadek Marta
Świetlik Adrianna
Świrski Adrian
Świtała Andrzej
Tabacznik Monika
Taberski Tomasz
Tarnowski Marcin
Tatera Dorota
Teper Anna
Teterka Rafał
Tłok Mirosław
Tobias Grzegorz
Tomkowski Robert
Trzebiatowski Marcin
Trzupek Dominik
Tuchułka Jacek
Tucki Piotr
Tuszkowski Arkadiusz
Tyde Michał
Usik Dariusz
Wantoch-Rekowski Jacek
Warcholiński Paweł
Wasiński Paweł
Waśków Marcin
Wawrzyniak Andrzej
Weber Ewelina
Widziewicz Mateusz
Wiloch Radosław
Wiśniewska Daria
Wiśniewski Krzysztof
Wiśniewski Michał
Wiśniewski Przemysław
Witczak Wojciech
Witkowski Krzysztof
Włodyka Daniel
Wociechowski Hubert
Wojnarowska Anna
Wojnas Anna
Wojnicz Marcin
Wolicka Magdalena
Wolna Anna
Wołodkowicz Przemysław
Wójtowicz-Ameljan Katarzyna
Wróblewski Marek
Wrzosek Damian
Wysocki Waldemar
Zaborowski Daniel
Zajko Jerzy
Zalewski Radosław
Zalewski Sebastian
Zdanowicz Sławomir
Zdrojewski Andrzej
Zduński Łukasz
Zieliński Bartosz
Zieliński Daniel
Ziółek Karol
Zygmuntowicz Krzysztof
Zyszczak Krzysztof
Żabski Arkadiusz
Żarski Marian
Żbikowski Dawid
Żołądź Bartłomiej
Żuchowski Roman
Żuk Przemysław
Żurowski-Zabłocki Robert

2006

Adamczyk Tomasz
Adamiuk Artur
Andrzejewski Igor
Antoniak Krzysztof
Anuszkiewicz Paweł
Bagiński Jacek
Bakuła Paweł
Banaszek Piotr
Baranowski Wojciech
Barmański Maciej
Barna Krzysztof
Bartenowska Anna
Bartyzel Marcin
Bartz Dariusz
Basiński Karol
Bernat Paweł Jan
Bernat Paweł Łukasz
Biaduń Arkadiusz
Białkowski Michał
Biegański Przemysław
Bieława Piotr
Bihun Joanna
Birenbaum Michał
Bliszcz Agnieszka
Błądek Przemysław
Bogdan Przemysław
Bolewski Jakub
Boniakowski Szymon
Borodo Dawid
Brzeżyński Marcin
Buszta Anna
Byzdra Sławomir
Bzowski Paweł
Chilla Grzegorz
Chodór Jarosław
Chojnacki Paweł
Chwoszczyński Piotr
Ciachorowski Arkadiusz
Cieciórska Sabina
Cierznikowska Małgorzata
Ciesielski Tomasz
Cymbałko Piotr
Czaja Aleksander
Czaja Grzegorz
Czarnołęcki Ryszard
Czechowski Michał
Czeladka Julita
Czemborowicz Michał
Czermanowicz Daniel
Czerniak Gracjan
Częstochowski Henryk
Czyżak Gerard
Ćwik Kornela
Dampc Rafał
Daniluk Tomasz
Darznik Tomasz
Detmer-Chrzan Izabela
Dmitrowski Dariusz
Dobroń Jakub
Dobrzański Andrzej
Drewniak Piotr
Duda Anna
Dumanowski Andrzej
Durejko Wojciech
Dworkiewicz Justyna
Dybiec Arkadiusz
Dyjeciński Tomasz
Dymecki Krzysztof
Dziedziech Robert
Dziemiańczuk Aleksander
Falko Paweł
Filipek Karol
Fiszka-Borzyszkowska Dorota
Fiuk Jerzy
Freier Tomasz
Gałązka Krzysztof
Gargol Jarosław
Gburczyk Dariusz
Gembka Jerzy
Glugla Dariusz
Głowacka Magdalena
Główczyńska Kamila
Gostkowski Artur
Grabe-Zaremba Szymon
Grala Maciej
Grefkiewicz Dariusz
Grenalewski Artur
Gronostaj Szymon
Grzejszczak Magdalena
Grzelak Sebastian
Grzesik Grzegorz
Grześkowiak Krzysztof
Guba Katarzyna
Haber Marek
Hałajczak Mariusz
Hinc Krzysztof
Hołowaty Tomasz
Horbacz Marek
Hurko Jacek
Imiełowski Janusz
Itrych Józef
Iwanowski Daniel
Jabłoński Karol
Jachurski Arkadiusz
Jadkowski Jacek
Jakuszewski Tomasz
Jankowska Sylwia

Jankowski Paweł
Jasiński Tomasz
Jaśkiewicz Piotr
Jaworowska Joanna
Jeleń Maciej
Jurczak Piotr
Kacprzak Wojciech
Kaczmarczyk Adam
Kaczmarkiewicz Robert
Kalkowska Monika
Kamiński Bartosz
Kamiński Krzysztof
Kanas Piotr
Karcz Sebastian
Karski Mirosław
Kasprzak Katarzyna
Kawalec Dariusz
Kazimierowicz Małgorzata
Kędra Łukasz
Kępa Agnieszka
Kikta Maciej
Kirko Mariusz
Kirko Marzena
Kisilewicz Ireneusz
Klasa Jarosław
Klóska Dariusz
Kołaczek Aleksandra
Kołatka Ewa
Komorowski Paweł
Komorowski Tomasz
Kondys Mirosław
Kowal Adam
Kowalczuk Katarzyna
Kozłowski Mirosław
Kozubowski Wojciech
Krauz Justyna
Krygier Michał
Krzemień Piotr
Krzemiński Arkadiusz
Krzemiński Leszek
Kucharski Tomasz
Kuczuk Dawid
Kuklińska Alicja
Kulling Krzysztof
Kułak Piotr
Kurenda Wojciech
Kusznierewicz Roman
Kwarciński Adam
Lasota Jarosław
Lewandowski Aleksander
Lewandowski Piotr
Lipiński Bartosz
Lipiński Krzysztof
Lis Agnieszka
Loba Rafał
Lubecka Gabriela
Lubińska Marta
Łazorko Damian
Łucak Paweł
Łuczak Wiktor
Łukawski Artur
Madziewicz Artur
Malanowska Aleksandra
Małek Marcin
Marcinek Błażej
Maroszek Marian
Masewicz-Masel Konrad
Mastalerek Artur
Mazur Rafał
Mazurkiewicz Wojciech
Michalska Bogumiła
Miechówka Michał
Miedzianowska Joanna
Mikołajczuk Janusz
Misiaszek Maciej
Modrzewski Przemysław
Murlak Piotr
Myc Łukasz
Nadolski Marcin
Nakielski Sebastian
Nalewajko Krzysztof
Narloch Łukasz
Niechciał Piotr
Niedzin Łukasz
Niemczewski Bartosz
Nieradziński Adrian
Nowacki Michał
Nowosielski Michał
Ocha Daniel
Okrutny Łukasz
Okupski Tomasz
Olech Sławomir
Olejniczak Iwona
Ordecha Piotr
Orzepowski Maciej
Ostrowski Jacek
Oświeciński Grzegorz
Pac Karol
Paduch Łukasz
Pakuła Przemysław
Pałys Sebastian
Pańpuch Ireneusz
Pawłowski Stanisław
Piątkowski Krystian
Pieczątka Jacek
Pierechód Marcin
Pierzchalski Dawid
Pilarski Michał
Pisarek Artur
Piskulak Anna
Plaskota Grzegorz
Porożyński Krzysztof
Prabucka Alicja
Praduń Edyta
Przybysz Aneta
Pucuła Rafał
Rakoca Andrzej
Resiak Daniel
Reszka Marian
Rosielewski Rafał
Rosiński Mariusz
Rychter Monika
Rzepczyk Adam
Rzepecki Paweł
Sak Łukasz
Siemianowska Małgorzata
Siewruk Wojciech
Simonowicz Joanna
Skrzypczyk Piotr
Skwira Michał
Smalara Marcin
Smantek Bartosz
Smolińska Ewa
Sobiesiak Rafał
Sobisz Marek
Sokołowska Małgorzata
Sokołowski Tomasz
Sokólski Tomasz
Stafij Tomasz
Staniek Iwona
Starynowicz Piotr
Stech Mirosława
Stepuk Michał
Stępniak Paweł
Stosik Marek
Sulińska Agnieszka
Swędzikiewicz Paweł
Szabat Katarzyna
Szafrański Tomasz
Szczawińska Wioletta
Szołdra Tomasz
Szulecka Monika
Szuter Arkadiusz
Szymański Emil
Szymański Paweł
Szyrej Zbigniew
Śliwiński Adam
Świerad Waldemar
Świniarska Małgorzata
Tandecka Katarzyna
Tandecki Rafał
Tokarski Piotr
Tomczyk Krzysztof
Trendak Tomasz
Trzeciak Ireneusz
Turała Marzena
Urban Leszek
Urbaniak Bartosz
Urbaniak Ewelina
Walasik Krzysztof
Wałęsa Iwona
Wdowiak Łukasz
Wesołowski Piotr
Węgrzynek Maciej
Wielechowski Piotr
Wierzbicka Maja
Wiktorowicz Andrzej
Winiarkiewicz Cezary
Wiśniewski Andrzej
Wojtalik Małgorzata
Wołujewicz Arkadiusz
Wosiński Przemysław
Wójcik Rafał
Wróblewski Bogusław
Wypych Jacek
Zabłocka Magdalena
Zagalski Arkadiusz

Zasada Janina
Zduński Tomasz
Zdziabek Radosław
Ziemerski Robert
Żebrowska Alicja
Żebrowski Jarosław
Żołnowski Rafał

2007

Alian Agnieszka
Ankiewicz Wojciech
Bałasz Piotr
Bednarz Mariusz
Bednarz Sebastian
Bengier Kamil
Berwingis Robert
Borodziuk Przemysław
Brodowska Anna
Brzemiński Bartłomiej
Brzeski Adam
Bułło Paweł
Capała Damian
Celep Mariusz
Chmarzyński Dominik
Chmielewski Łukasz
Chmielewski Piotr
Chmielewski Tomasz
Chojnacka Magdalena
Ciesielka Krzysztof
Czerwiński Bartosz
Czerwiński Radosław
Dadon Sławomir
Damrych Przemysław
Dąbrowski Adam
Dolny Rafał
Dorogusz-Doroszkiewicz Mirosław
Ducki Rafał
Dudkiewicz Wojciech
Duklas Marcin
Dzwonnik Mariola
Falęcki Waldemar
Faliński Tomasz
Fuks Łukasz
Galicki Marcin
Gerlak Anna
Gierło Krzysztof
Goplarek Przemysław
Gregorczyk Piotr
Gronalewska Magdalena
Herbowicz Marek
Hołowiej Radosław
Hryniewicz Rafał
Jagodzińska Helena
Jasieńczuk Anna
Kaczorowska Dominika
Kałużny Marcin
Karpiński Piotr
Kayser Karol
Kędzierski Marek
Knopik Józef
Kobusiński Szymon
Kondraszuk Damian
Korzeniewski Błażej
Kosznicki Krzysztof
Kowalska Urszula
Kozłowski Marcin
Kramek Rafła
Krauze Grzegorz
Krawczuk Dariusz
Krzysztoń Joanna
Kubrak Dominik
Kujat Robert
Kul Kinga
Kurnakowski Michał
Kuźniar Piotr
Lewandowicz Łukasz
Lewandowski Adam
Lisowski Maciej
Liszka Agnieszka
Łada Paweł
Łazuka Łukasz
Łącki Marcin
Łomako Tomasz
Magierski Paweł
Majchrzak Rafał
Marczyk Roman
Markiewicz Andrzej
Markowski Dariusz
Martyn Jacek
Maszota Marcin
Mazur Mirosław
Merło Krzysztof
Michalska Joanna
Michalski Paweł
Mieżaniec Waldemar
Mikołajek Anna
Mizerski Mariusz
Mleczek Ariel
Młotkowski Mariusz
Mokwa Michał
Mostkowski Maciej
Mrugała Krzysztof
Myszkowski Mariusz
Myśliński Tomasz
Nowak Bartosz
Odziomek Jacek
Olszewski Krystian
Osiak Arkadiusz
Osiński Tomasz
Pacholczyk Adam
Paciorek Beata
Paliński Włodzimierz
Paluch Przemysław
Pałasz Łukasz
Pałasz Rafał
Pasturczak Katarzyna
Paszkiewicz Maciej
Paszkowska Agnieszka
Perzyński Radosław
Piepiórka Lucyna
Pietrzyk Bartosz
Pobłocki Paweł
Pogorzelski Łukasz
Polowy Paweł
Połujanow Maciej
Potocki Tomasz
Przybysz Adam
Rasmus Maciej
Rataj-Dydowicz Dorota
Rąpała Grzegorz
Rejmer Piotr
Rembalski Piotr
Rosiak Łukasz
Rydzewski Krzysztof
Sapieha Ryszard
Sas Józef
Sawicki Sławomir
Sęndacka Arleta
Sidorowicz Krzysztof
Skiba Agnieszka
Skrajewski Adrian
Skrzypek Daniel
Sobieraj Adrian
Spętany Łukasz
Stajszczak Ewa
Stanisławczuk Paweł
Stefanów Piotr
Stencel Grzegorz
Stepień Marian
Suwara Ewa
Szpuntowicz Paweł
Szula Paweł
Szymański Jakub
Śmierciew Kamil
Śmierciew Piotr
Świątek Tomasz
Taraszczuk Łukasz
Tarchała Krzysztof
Taruć Piotr
Tokarz Krzysztof
Tołczko Paweł
Tomaszewski Robert
Tomczak Jacek
Usarzewicz Tomasz
Wdowicz Przemysław
Werstak Mariusz
Węgrzynowski Sebastian
Wieczorek Jarosław
Wilkosz Piotr
Wiśniewski Ireneusz
Wiśnik Łukasz
Wojciechowska Ewa
Worzała Adam
Woźniak Paweł
Wróblewska Karolina
Zaborowski Paweł
Zacharewicz Anna
Zakrzewski Dariusz
Zawadzki Adam
Zdanowicz Łukasz
Zelek Tomasz
Zielnik Daniel
Zwoliński Adam
Żak Agnieszka

Kierunek – Technika Rolnicza i Leśna

2004

Barczyńska Emilia
Bednarska Kamila
Bhibner Waldemar
Bogucka Małgorzata
Brzozowska Barbara
Czapiewska Urszula
Dekaban Anna
Domżałowicz Edyta
Drewczyńska Joanna
Dziurski Andrzej
Fusiara Grzegorz
Gorgol Robert
Grabański Rafał
Grela Błażej
Grochulska Agata
Grosicka Dorota
Grudnowska Dorota
Gruszkiewicz Katarzyna
Janczak Marcin
Kabat Aleksandra
Kaczmarek Anna
Karmańska Marta
Kiedrowska Joanna
Kielińska Magdalena
Kiwacz Joanna
Kłosowski Konrad
Kodź Magdalena
Komorowska Małgorzata
Koska Barbara
Koszałka Henryk
Kowal Kamila
Krasowska Beata
Kryszyńska Anna
Kucharska Agnieszka
Kuklewski Adam
Kwaśnik Andrzej
Kwiatkowska Anna
Kwilińska Renata
Lewandowska Sylwia
Lewińska Monika
Lipnicki Bartosz
Liss Robert
Marciniak Jolanta
Maszczak Małgorzata
Miłaszewska Orina
Młodzik Anna
Młynarczak Marta
Nowak-Śliwińska Natalia
Olszewska Magdalena
Ostrowska Magdalena
Pawlak Mieczysław
Pączek Paweł
Popielewska Justyna
Radlak Anna
Skrzypek Anna
Sobczak Adriana
Stasiak Jarosław
Stenka Marta
Studziński Jacek
Szabrańska Katarzyna
Szreder Katarzyna
Szyderski Ireneusz
Tomczak Magdalena
Urbanowicz Krzysztof
Wnuk Agnieszka
Wolska Ewelina
Wójcik Tomasz
Zając Anna
Zawada Marta
Zawal Małgorzata
Żabińska Joanna

2005

Babiżewska Anna
Baranowska Anna
Bartosiewicz Tomasz
Biernat Waldemar
Budzyła Edyta
Chylewski Jacek
Dalecka Ewelina
Dampc Małgorzata
Dębowicz Anna
Domek Rafał
Dorabiała Agnieszka
Dorawa Elwira
Drozdowski Grzegorz
Drutel Kamil
Dybikowski Krzysztof
Dzimek Justyna
Filipowska Kamilla
Fuchs-Rokosz Edyta
Gańcza Monika
Garncarek Paweł
Gawlak Emilia
Gawlak Joanna
Gawroński Rafał
Gąsiorek Justyna
Gładkowska Anna
Głowacka Aleksandra
Gniadek Anna
Gniła Małgorzata
Grabowska Katarzyna
Grzebielucha Wioletta
Grześkowiak Artur
Hawkaluk Justyna
Horoszko Ola
Humięcka Katarzyna
Jachimowski Radosław
Jackiw Beata
Jagła Anna
Jonko Urszula
Jóźwiak Justyna
Jutrzenka-Trzebiatowski Tomasz
Kata Joanna
Kitka Mariola
Klepuszewska Magdalena
Kluczyński Jakub
Klusek Tomasz
Kosińska Monika
Kot Alicja
Kowalczyk Adam
Kowalczyk Tomasz
Kowalska Anna
Krauze Iwona
Krawczyk Aleksandra
Kurek Justyna
Lelo Anna
Lewandowska Jowita
Liberda Krzysztof
Lichoń Barbara
Lipska Emilia
Lipska Monika
Lisowski Grzegorz
Lorbiecka Anna
Łukaszewska Anna
Łuniewska Monika
Maksymiak Margaretta
Malczak Marta
Malinowska Marta
Mamot Agata
Markowska Anna
Migielicz Małgorzata
Miłoś Dariusz
Morga Klaudia
Mozolewska Marta
Nawrocka Sylwia
Neumann Aleksandra
Nowacki Paweł
Nowak Justyna
Nowak Kamilla
Oleszkiewicz Irena
Pachnowski Przemysław
Pańka Magdalena
Papis Patryk
Parszczyński Ireneusz
Pelowska Justyna
Pendrak Agnieszka
Pepliński Łukasz
Pieniawska Katarzyna
Pietrzak Agnieszka
Piętak Beata
Piotrowska Ewelina
Piórkowska Mariola
Popiel Elżbieta
Popielewski Paweł
Pozorska Małgorzata
Przewoźniak Urszula
Puciato Marcin
Radaszewska Ewelina
Radkiewicz Arkadiusz
Rosińska Joanna
Rozpłoch Anna
Rybus Anna
Rzedzicki Andrzej
Sadłowski Radosław
Sempruch Rafał
Sewastynowicz Karolina
Skurzyńska Jolanta
Słomińska Katarzyna
Słomiński Michał
Sobucka Manuela
Stachowska Sylwia
Standowicz Kornelia
Stanicki Grzegorz
Stawski Krzysztof
Stoltmann Grażyna

Stryj Edyta
Szal Katarzyna
Szamburska Monika
Szczepańska Joanna
Szczepańska Marzena
Szpakowska Magdalena
Szuter Monika
Szymczyk Honorata
Szyngwelski Rafał
Śmietana Tomasz
Trofimowicz Łukasz
Tysarczyk Justyna
Ułasiuk Marek
Urbańska Joanna
Walczak Agnieszka
Waszewski Piotr
Werachowska Joanna
Wieremiej Emilia
Wierzbicka Joanna
Wilma Daniel
Wiśniewska Anita
Zabrocka Anna
Zakrzewska Anna
Zmysłowska Bogusława
Zugaj Paweł
Zwierzykowski Paweł

2006

Błażejczak Krystian
Bogdan Joanna
Bojarska Magdalena
Borkowski Mariusz
Borowsica Magdalena
Brożyna Katarzyna
Brudecki Bogusław
Bryszewska Monika
Bujek Emilia
Chmielak Robert
Chmura Andrzej
Chodorska Małgorzata
Chomiuk Daria
Cieluch Patrycja
Czupajło Anna
Domańska Jowita
Domińczak Joanna
Dworanowska-Bałut Alicja
Dwulit Justyna
Dziechciarewicz Anna
Dziedziejko Agnieszka
Gabruś Emilia
Gajek Anetta
Gierek Marcin
Grabowska Joanna
Grabusiński Adam
Gruszka Patrycja
Jackiw Olga
Jankowski Krzysztof
Janusiak Magdalena
Januszewska Kamila
Jarosz Monika
Jastrzębski Jacek
Jęsiak Łukasz
Kania Marcin
Kantor Aleksandra
Kapica Monika
Kapica Piotr
Karasek Agnieszka
Kluczyńska Magdalena
Koch Barbara
Kołodziejczyk Mariola
Kołpak Anna
Kopiec Marta
Kotlarz Dorota
Kowalczyk Kinga
Kowalikowska Agnieszka
Kowalska Ewa
Krakowiak Michał
Kreliszyn Agnieszka
Krupka Iwona
Kucharska Lucyna
Kuręda Kazimierz
Labuda Rafał
Leszczuk Marta
Leśnicka Żaneta
Łacna Angelika
Ławniczak Robert
Łyjak Magdalena
Maciesza Sabina
Makurat Krzysztof
Malinowski Adrian
Maliński Michał
Małkowska Marta
Marczuk Marlena
Martyn Grzegorz
Mazur Marta
Michalska Monika
Michałko Katarzyna
Muszyc Agnieszka
Nawrocka Ewa
Nieckarz Beata
Ocha Paulina
Oleńska Sylwia
Onisk Alina
Orłowski Bartosz
Owczarek Magdalena
Paul Lilianna
Pawłowska Aleksandra
Pieniawska Karolina
Piepiórka Joanna
Pilarczyk Anna
Pingielska Katarzyna
Plichta Wojciech
Prudaczuk Krzysztof
Przybylak Anna
Przydatek Dorota
Robaczewski Michał
Rybczyński Piotr
Ryckowski Marcin
Ryźlak Katarzyna
Sawicka Arleta
Sewerynek Hubert
Shahramanyan Oksana
Siadek Łukasz
Sierzchulska Joanna
Sobieraj Elżbieta
Sobieraj Joanna
Sobolewska Sylwia
Sosnowski Jacek
Sówka Sylwia
Spichalski Waldemar
Stranc Andrzej
Strzelecki Kamil
Stypułkowski Sykstus
Szabrańska Katarzyna
Szczęśniak Przemysław
Szewczyk Kamila
Tomczyk Marcin
Truderung Arleta
Walczykowska Mirosława
Wierzbowiecki Paweł
Wierzchowska Mira
Woźniak Sylwia
Wróblewski-Pietras Anna
Wyka Ewa
Zabrocka Joanna
Zakrzewska Magdalena
Zawiślak Anna

2007

Adamowicz Mirosław
Artwich Monika
Babińska Halina
Bakan Janina
Batura Kinga
Czaus Tomasz
Dublewska Anna
Dublewski Krzysztof
Duliasz Magdalena
Giecewicz Bartosz
Grodzka Ewa
Idryan Jacek
Jakubowska Iwona
Jędrzejewska Anetta
Juchnik Zbigniew
Kamińska Danuta
Kapustka Marek
Kaźmierczak Marta
Kiszka Karol
Kukliński Adam
Lewandowska Aleksandra
Lewic Elżbieta
Łysiak Grzegorz
Milczarz Anna
Ossowska Emilia
Paliwoda Bartosz
Palmączyński Paweł
Paluch Tomasz
Pawlik Paweł
Piechocka Kamila
Pietrzak Róża
Piskorska Ewa
Rola Mateusz
Sekulska Agnieszka
Sikorska Maja
Skrobisz Katarzyna
Soja Anna
Sójka Agnieszka
Szofer Katarzyna
Szydłowski Grzegorz
Tańska Magdalena
Tokarczyk Anna
Urbicki Krzysztof
Wasilewska Wioletta
Weinar Krzysztof
Wnuk Anna
Zdybel Renata

Wzornictwo

Instytut Wzornictwa

Kierunek – Wzornictwo

2004

Chir Małgorzata
Chlebowska Agata
Fiutak Krzysztof
Hass Mirosława
Hrut Ewa
Lisiecka-Stelmach Agnieszka
Markowski Maciej
Osińska Katarzyna
Piwowarek Monika
Rybarkiewicz Honorata
Skonieczna Sylwia
Sulikowski Paweł
Winiszewska Agnieszka
Zapława Grzegorz
Ziółkowski Damian

2005

Antolak-Dubiecha Agnieszka
Bianga Joanna
Buczak Renata
Butkiewicz Paweł
Chęcińska Aneta
Cierpica Małgorzata
Cygler Adrianna
Działkowska Justyna
Franciszkowska Dorota
Gappa Maciej
Gębuś Ewa
Głowacka Aleksandra
Gradzik Witold
Halicki-Piszko Wojciech
Harasim Beata
Hendrych-Lubińska Małgorzata
Jaroniek Monika
Jurczyk Ewelina
Klimaszewska Magdalena
Kosieradzka Urszula
Kowalczyk Wojciech
Kurek Kamila
Lipinska-Szczerbuk Monika
Lisiak Eliza
Łukasik Natalia
Majba Mieszko
Malec Agata
Matecka Anna
Muż Paweł
Nowicka Joanna
Pawlaczyk Izabela
Piotrowska-Wójcik Agnieszka
Pospieszna Marta
Poterała Monika
Radziemski Michał
Siring Ryszard
Sławińska Marta
Szymańska Alina
Szymczak Krzysztof
Treder Agnieszka
Tyczka Magdalena
Tykicki Michał
Wanatowicz Szymon
Wójcik Aleksandra
Wyszyńska Apolonia

2006

Baczkowska Karolina
Banaszkiewicz Marta
Barcińska Agata
Bielawska Marcelina
Brodowska Paulina
Czajkowska Magdalena
Czechowski Grzegorz
Drewniak Marta
Gałuszkiewicz Alina
Hann Katarzyna
Jastrzębski Marek
Juran Joanna
Kapciak Iwona
Kapusta Karolina
Kruk Monika
Kubczak Karolina
Kucyga Katarzyna
Lasiewicz Maja
Majchrzak Przemysław
Maza Anna
Mikucka Katarzyna
Niemier Elwira
Nikel Marta
Parcheta Danuta
Patyk Emilia
Pobłocka Renata
Półtorak Monika
Rysz Cyprian
Sikora Michał
Sipta Edyta
Sokołowski Sławomir
Sommerfeld Katarzyna
Sowa Magdalena
Stąporek-Grobelna Małgorzata
Strojny Artur
Studzińska Magdalena
Szafirska Marzena
Szomborg Miłosz
Śnieżko Anna
Trocka Iwona
Uszczyńska Katarzyna
Winiarska Agnieszka
Złotucha Bartosz

2007

Asanowicz Karolina
Bałut Marcin
Baradziej Adriana
Basińska Agnieszka
Biercewicz Agnieszka
Bińczyk Karolina
Boczkowska Magdalena
Buczyńska Katarzyna
Ciemciach Grzegorz
Cieplińska Ewelina
Dąbrowski Michał
Dróżkowska Beata
Golc Andrzej
Hajdas Katarzyna
Jacuniak Justyna
Jezierska Ewelina
Kaliś Katarzyna
Kapturkiewicz Paulina
Karczewski Marcin
Karpowicz Emilia
Karski Marcin
Kruk Agnieszka
Krzyżaniak Dorota
Kulczycka Marta
Machlańska Joanna
Maćkowiak Justyna
Maćkowiak Łukasz
Mechliński Bartłomiej
Meresiński Michał
Mikulska Kamila
Nowak Anna
Olejnik Ewa
Pawełkowicz Aleksandra
Piskorowska Ewelina
Polańska Katarzyna
Praczyk Marta
Rybarczyk Marcin
Rzeppka Julita
Rzywucka Zuzanna
Sacha Ewa
Skibiński Adam
Stachowicz Karolina
Strzelecka Dorota
Szczygieł Elwira
Szwed Renata
Waszkiewicz Kamilla
Wocha-Witkowska Ewelina
Zagozda Patrycja
Zając Agata

Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego

2004

Aftarczuk Katarzyna
Baracz Agnieszka
Budzyńska Paulina
Chmielewski Dawid
Czyżewska Ewa
Fabianiak Marcin
Frączak Oliwia
Giniewicz Anna
Jaremko Robert
Klepuszewska Magdalena
Knapińska Edyta
Kosz Joanna
Koszałka Adriana
Krajewski Jakub
Laskowska Anna
Pietrzakowska Magdalena
Pindych Agata
Płaczek Marcin
Potentas Katarzyna
Sulkowska Mariola
Tyszer Witold
Warzych Iwona
Wołkowska Ewa
Wójcik Jolanta
Zalesiak Magdalena

2005

Błaszczyk Katarzyna
Buzała Małgorzata
Jurewicz Ewa
Kapelan Michalina
Kowalczyk Karolina
Kujawska Małgorzata
Majewska Małgorzata
Marcinowicz Kamil
Napieralski Piotr
Nowak Alicja
Nowakowska Blanka
Owczarzak Agnieszka
Pasternacka Marzena
Piłacinska Katarzyna
Połetek Anna
Rowińska Elżbieta
Sawiński Michał
Smoleński Krzysztof
Smolska-Nazarek Barbara
Szczęśniak Małgorzata
Wieczyńska Joanna
Wierszycka Monika
Włodarczyk Marta
Ziółkowska Marta

2006

Antas Dorota
Bartosińska Monika
Bauer Katarzyna
Daćko Magdalena
Florczak Paulina
Góral Małgorzata
Horbaczewska Marta
Jakimiuk Agnieszka
Jodzio Halina
Kazuła Agata
Kępczyńska Katarzyna
Kłysewicz Magdalena
Kopylova Irina
Krawczyk Magdalena
Leszczyńska Anna
Ludwikowska Joanna
Michalska Małgorzata
Mosicka Kamila
Piechowska Karina
Szafraniec Agnieszka
Szczepaniak Martyna
Tolpa Agata
Wiktorowska Anna
Wiśniowski Wojciech

10 lat
uczelnianego czasopisma
„Na temat”

„Na temat" ma już 10 lat

Pierwszy numer uczelnianego czasopisma „Na temat" ukazał się w 1997 roku. Z inicjatywą jego wydawania wyszedł ówczesny rektor Politechniki Koszalińskiej – prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak.

Od początku czasopismo redaguje i przygotowuje do druku Andrzej Markiewicz – pracownik działu nauki i zarazem rzecznik patentowy uczelni. Przez lata pismo współtworzyli kolejni rektorzy i pracownicy: Alina Leszczyńska – kierownik działu wydawnictw uczelnianych w latach 1985–2006, Roman Dębski – rzecznik prasowy Politechniki Koszalińskiej w latach 2000–2006, Piotr Zaczek – opiekun studenckiego radia „Jantar" oraz Adam Paczkowski – niestrudzony obserwator życia uczelni widzianego przez obiektyw aparatu fotograficznego.

Ważnymi i częstymi współpracownikami byli: prof. nadzw. dr hab. inż. Bronisław Słowiński, dr inż. Henryk Charun i dr inż. Zdzisław Pluta – z Wydziału Mechanicznego; dr inż. Mariusz Meller, dr inż. Urszula Żurek-Pysz i prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch – z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska; prof. nadzw. dr hab. Mirosław Maliński z Wydziału Elektroniki i Informatyki i inni.

Czasopismo informuje o najważniejszych sprawach z życia Politechniki Koszalińskiej. Znajdziemy w nim artykuły o jednostkach organizacyjnych uczelni i jej nowych obiektach, o powstających kierunkach studiów, teksty opisujące dokonania kadry naukowo-dydaktycznej. W „Na temat" nie brakuje też wiadomości z życia studenckiego: fotoreportaży z juwenaliów, rozmaitych informacji o osiągnięciach sportowych i naukowych naszych studentów.

Z pokaźnego zbioru publikacji, jaki powstał w ciągu 10 lat, postanowiliśmy przypomnieć najciekawsze artykuły, które przedrukowaliśmy w niniejszym rozdziale.

PRZEMÓWIENIA INAUGURACYJNE REKTORÓW

Na Temat 5/1998 (11)

Przemówienie inauguracyjne Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka

Wysoki Senacie, Panowie Rektorzy, Szanowni Goście, Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej!

Trzydziestą pierwszą uroczystą inauguracją rozpoczynamy nowy rok akademicki w Politechnice Koszalińskiej.

Trzydzieści lat minęło niezwykle szybko. Jednak gdy dokładniej przypominamy sobie minione lata, to dominuje w tych wspomnieniach wyjątkowa praca ludzi, którzy cały swój dorobek zawodowy tworzyli dla pomyślnego rozwoju naszej Uczelni.

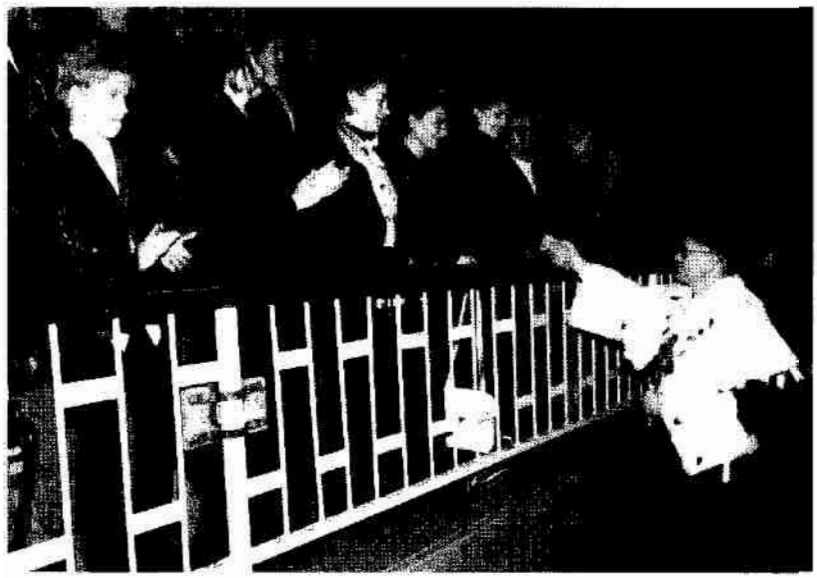

Inauguracja roku akademickiego w Chojnicach

Prawdziwe uczelnie mogą istnieć tylko wtedy, gdy wielu takich mają pracowników, którzy tej jednej wybranej oddają całą swoją moc twórczą. Są ze swoją Uczelnią zawsze, a nie raz na miesiąc.

Zanim dzisiaj powiemy, co osiągnęliśmy, wróćmy jednak do historii, bowiem pewne fakty zasługują na przypomnienie. Dawno, bo 48 lat temu, mądrzy ludzie doprowadzili do powstania województwa koszalińskiego. Później, 31 lat temu, ludzie, z których wielu mamy przyjemność i dziś gościć, doprowadzili do powstania naszej Uczelni, a jeszcze później poprzedni i obecni wojewodowie, prezydenci i ich zastępcy pomogli nam uczynić z Koszalina miasto akademickie, którego wstydzić się nie musimy. Serdecznie dziękujemy wszystkim, a zwłaszcza tym, którzy są dziś z nami.

Pomorze Środkowe według różnorodnych kryteriów ekonomicznych i cywilizacyjnych to region zajmujący 12. do 15. pozycji na mapie Polski. Reforma administracyjna, tak niezbędna dla samorządności spo-

łecznej, jest szczególnym przykładem tego, do czego prowadzi ignorowanie obiektywnych kryteriów i decydowanie poprzez zawieranie wątpliwych sojuszy politycznych. Zawsze, gdy polityka przeważa nad obiektywnymi kryteriami, to wygrywają partie, lecz nie społeczeństwo. Historia świata zna wiele przykładów na to, iż ludzie w swym zadufaniu sądzą, że władza pochodzi od partii.

Politechnika Koszalińska niezwykłym wysiłkiem swoich pracowników wykazała, że możliwy jest prawdziwy rozwój nawet w najtrudniejszych warunkach. To, że Koszalin jest zaledwie średnim miastem, w niczym nie może przeszkadzać. Politechnika jest akademicką uczelnią o ogólnopolskim zakresie działalności edukacyjnej i naukowej, współpracującą z uczelniami na całym świecie. Jest niezależna od granic administracyjnych i w obecnych warunkach musi być ostoją samodzielności i filarem rozwoju regionu.

Nasi absolwenci i studenci mieszkający w mieście stanowią ponad 15% mieszkańców. Pracownicy Politechniki, prawie 90 profesorów i doktorów habilitowanych, ponad 150 doktorów, ponad 200 inżynierów i ekonomistów chce pomagać w rozwoju miasta służąc swoją wiedzą i doświadczeniem. Nasi pracownicy stwierdzają, iż zdecydowani są czynić to w znacznie większym stopniu, tego bowiem potrzebują nasze miasta i całe Pomorze Środkowe.

Koszalin jest jednym z 19 miast Polski, które mają politechnikę lub uniwersytet. Koszalin ma szansę i warunki, by rozwijać się jako miasto akademickie, na wzór innych miast, takich jak na przykład Getynga, stając się coraz atrakcyjniejszym dla partnerów krajowych i zagranicznych.

Dotychczasowy nasz rozwój, a jesteśmy uczelnią akademicką o największej w skali kraju dynamice rozwoju, jest dowodem na to, iż nie ma takich trudności, których nie można przezwyciężyć.

Rozwój Uczelni najlepiej charakteryzują fakty. W bieżącym roku Wydział Elektroniki uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektronika – zatem już trzy rady wydziałów mogą prowadzić przewody doktorskie. W ostatnim roku akademickim tytuły naukowe profesora uzyskali: prof. dr hab. Włodzimierz Janke, prof. dr hab. Tadeusz Pałosz i prof. dr hab. Krzysztof Wawryn.

Minister Edukacji Narodowej mianował na najwyższe stanowisko akademickie – stanowisko profesora zwyczajnego – 8 profesorów: prof. dr hab. Lecha Bystrzyckiego, prof. dr hab. Jerzego Kaniewskiego, prof. dr hab. Eugeniusza Michalskiego, prof. dr hab. Tadeusza Piecucha, prof. dr hab. Wojciecha Piotrowskiego, prof. dr hab. Zygmunta Silskiego, prof. dr hab. Stanisława Smoleńskiego oraz prof. dr hab. Kazimierza Szymańskiego. Ponadto na podstawie mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego zatrudniono 7 doktorów habilitowanych.

Nasze osiągnięcia w rozwoju kadr doktorów habilitowanych i profesorów są wyjątkowo duże nawet w skali całego kraju, co potwierdziło 24 rektorów wszystkich uczelni technicznych podczas corocznej konferencji, odbywającej się tym razem w Koszalinie.

Najdobitniej o naszych osiągnięciach świadczy porównanie stanu z 1993 roku i obecnego stanu Uczelni. Pięć lat temu mieliśmy 2 wydziały, obecnie mamy 4. Jedna rada wydziału miała uprawnienia do doktoryzowania – obecnie trzy rady mają takie uprawnienia. Prowadziliśmy 6 kierunków studiów, w tym 3 magisterskie, obecnie magisterskich jest 8, a wszystkich 10. W tym roku powstanie kolejny nowy kierunek (jest to zresztą nowy kierunek w Polsce, a bardzo ceniony w Unii Europejskiej) – zarządzanie i inżynieria produkcji.

Pięć lat temu mieliśmy 38 profesorów tytularnych i dr hab. a obecnie mamy 86. Liczba doktorów z 80 zwiększyła się do 150. Liczba projektów finansowanych przez Komitet Badań Naukowych i projektów międzynarodowych z 10 do prawie 30.

Od wielu już lat notujemy wielkie, wyjątkowe zainteresowanie naszą ciekawą, nowoczesną i różnorodną ofertą edukacyjną – prowadzimy wiele kierunków i specjalności technicznych, ekonomicznych, informatycznych, menedżerskich, artystycznych i rolniczych. Zróżnicowanie dyscyplin studiów zbliża nas do nowoczesnych zachodnich uniwersytetów technicznych. Wiele z naszych 40 magisterskich specjalności, charakterystycznych dla cywilizacji XXI wieku, przyciąga studentów nie tylko

z regionu Pomorza Środkowego, ale także z całego Pomorza, centralnej a nawet południowej Polski.

Na pierwszy rok studiów wydziały przyjęły ok. 5400 studentów, w tym ponad 2100 na studia dzienne. Nie było łatwo uzyskać indeks na wielu kierunkach i specjalnościach, możemy więc dziś gratulować tym, którzy wygrali w eliminacjach.

Prowadzimy również studia zamiejscowe w Chojnicach, Słupsku i Drezdenku (Gorzowskie). Obecnie w politechnice studiuje ok. 14500 studentów, w tym ponad 7000 na studiach dziennych i ok. 600 na studiach podyplomowych. Większość politechnik zazdrości nam takiego zainteresowania studiami.

Mamy wielu wybitnych profesorów, członków krajowych i międzynarodowych towarzystw i organizacji naukowych, przewodniczących i członków komitetów konferencji krajowych i zagranicznych, recenzentów i opiniodawców doktoratów, habilitacji, wniosków profesorskich, projektów badawczych, opracowujących swoje opinie na zlecenie krajowych i zagranicznych uczelni. Wśród nich prof. dr hab. Michał Białko – doktor honoris causa na Politechnice w Tuluzie – jest jedynym członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk na całym Pomorzu Zachodnim, Środkowym i Nadwiślańskim. Zatem Politechnika Koszalińska ma to, czego nie mają politechniki w Gdańsku i Szczecinie. Wśród naszych absolwentów – magistrów inżynierów i inżynierów, mamy wielu znanych i wyróżnianych twórców, naukowców i organizatorów. Wielu naszych inżynierów ma dobre wyniki i uznaną pozycję zawodową w Europie oraz Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Australii. Nasze dyplomy są bowiem dyplomami Euro-Inżyniera, co jest szczególnie ważne obecnie, przed bliską integracją z Unią Europejską.

Politechnika współpracuje z ponad dwudziestoma zagranicznymi ośrodkami akademickimi. Pracownicy Uczelni publikują corocznie 40 książek, monografii i skryptów oraz blisko 600 publikacji

Inauguracja roku akademickiego w Słupsku

naukowych, w tym ponad 150 zagranicznych. Co roku w Wydawnictwie Politechniki Koszalińskiej wydaje się ok. 50 tytułów – skryptów i monografii.

Wiele naszych osiągnięć naukowych jest znanych i cytowanych nie tylko w kraju, ale również w Europie i na innych kontynentach.

Uczeni jednak wiedzą, że choć nasza cywilizacja rozwija się tak szybko, to w miejsce równań rozwiązanych pojawiają się nowe i jest to proces nieskończony. Nauka prawdy nie tworzy, lecz ją stopniowo odkrywa, tworząc kolejne opisy i zbiory relacji prawdziwych. Bez tej pracy nie byłoby rozwoju świata, a bez rozwoju – świat współczesny istnieć by nie mógł.

Już tyko dwa lata dzielą nas od trzeciego tysiąclecia i XXI wieku. Przyczyniamy się do tego, iż powstają nowe dziedziny wiedzy. Otoczenie człowieka nasyca się coraz bardziej złożonymi urządzeniami, nowymi technologiami, nowymi metodami przesyłania i przetwarzania informacji oraz nowymi metodami zarządzania i komunikowania.

Na drodze do trzeciego tysiąclecia oprócz rzeczy wspaniałych jest też w kraju wiele zjawisk niekorzystnych. Państwo w coraz mniejszym stopniu tworzy warunki do nowoczesnej edukacji. Dotacja dydaktyczna na jednego studenta średnio w kraju zmniejszyła się 4-krotnie w ostatnich kilku latach. Zapowiadane zmiany tego stanu nie są realizowane. Nawet uchwały parlamentu są ignorowane.

Twórcza praca nie jest uważana za bogactwo przyszłości. Konflikty między demokracją dającą równość, a rynkiem tworzącym nierówność pochłaniają wiele energii.

Tak zdecydowanie dąży się do samorządności lokalnej, że ignoruje się opinię samorządów i społeczności lokalnych. Wiele krajów chce zjednoczenia w ramach Unii, ale najpierw toczy walki o podzielenie własnego kraju, a świat już zjednoczony jest duchem podzielony.

Wszystko to i jeszcze wiele innych niekorzystnych zjawisk powoduje, iż środowiska naukowe nie mogą zamykać się wyłącznie w wąskich specjalnościach. Obserwujemy bowiem we współczesnym świecie totalny i często zasłużony upadek autorytetów, kompromitację władzy i przywódców mocarstw światowych. Wiele osób dużo może, ale niewiele potrafi. Świat jest już zbyt skomplikowany, by pozostawiać go bez profesjonalnej opieki. Trzeba też pilnować, by jedyny punkt widzenia nie zastąpił szerokich horyzontów.

Teraz chciałbym zwrócić się głównie do studentów. To, że wybraliście na miejsce studiów uczelnię akademicką oznacza, iż macie wysokie ambicje i dobrze oceniacie swoje możliwości intelektualne. To pierwszy krok do sukcesu. Dobrymi w swym zawodzie będziecie, jeżeli będziecie chcieć być najlepszymi. Wiedza jaką zdobędziecie w Politechnice służyć będzie waszej kreatywności co najmniej do trzeciej dekady XXI wieku.

Studenci w naszej Uczelni mają dobre warunki do studiowania i wypoczynku. Ponad 25% studentów studiów dziennych zdobywa stypendia naukowe, dzięki czemu wielu z nich może studiować. Większość studentów mieszka w Domach Studenckich, w których tworzymy sieci komputerowe, co umożliwia korzystanie ze wspólnych zasobów informatycznych oraz wykładów multimedialnych.

W Uczelni zainstalowanych jest ponad 600 komputerów, połączonych sieciami lokalnymi i mających dostęp do Internetu. Wykładowcy w zajęciach dydaktycznych wraz ze studentami posługują się technikami komputerowymi. Politechnika Koszalińska zbudowała i zarządza miejską siecią komputerową, do której dołączone są obiekty Politechniki, a także inne placówki naukowe i dydaktyczne.

Piętnastotysięczna społeczność akademicka studentów i pracowników Politechniki, z której ok. 9-ciu tysięcy osób zamieszkuje w Koszalinie i okolicach, niewątpliwie będzie mieć duży wpływ na obraz miasta i będzie zauważana nie tylko podczas tradycyjnego tygodnia kultury studenckiej.

Naszym absolwentom, którzy opuszczają już Politechnikę, lecz zapewne będą do niej wracać, mówimy, że obecna i przyszła cywilizacja potrzebuje ludzi nie tylko wykształconych, ale i mądrych. Wiedza nigdy nie jest pełna, a mądrość pozwala to rozumieć.

Chciałbym podziękować Paniom i Panom prorektorom, dziekanom, prodziekanom, dyrektorom instytutów, kierownikom katedr, zakładów i pracowni, bibliotek i centrum komputerowego, nauczycie-

lom akademickim, pracownikom inżynieryjno-technicznym, pracownikom administracyjnym i pracownikom obsługi za wysiłek, którego efekty tu przedstawiłem.

Wszystkim studentom i pracownikom dziękuję za dobre wyniki w ubiegłym roku akademickim i życzę powodzenia w nauczaniu i nauce w atmosferze partnerstwa i wspólnoty celów.

A teraz podsumowując powiem tak:

- dzisiaj Politechnika – to wielka zbiorowość profesorów, doktorów, magistrów, inżynierów, techników i pracowników administracji oraz obsługi razem ok. 750 pracowników. Jest to ogromny potencjał intelektualny, o wielkiej efektywności i sprawności,
- dzisiaj Politechnika z uprawnieniami do nadawania stopni doktora, liczbą profesorów i studentów, to uczelnia mieszcząca się w pierwszej dziesiątce politechnik,
- dzisiaj Politechnika – to wielka i potrzebna różnorodność kierunków badań i kształcenia, duża wartość badań naukowych, szerokie otwarcie na świat i współpracę międzynarodową,
- dzisiaj Politechnika – to wielkie zgromadzenie ludzi oddanych swojemu powołaniu – nauce, kształceniu doktorów, inżynierów i ekonomistów,
- dzisiaj Politechnika – to wielkie zasoby materialne – obiekty dydaktyczne, badawcze i pomocnicze o powierzchni ponad 60 tysięcy m^2, wyposażenie laboratoryjne i dydaktyczne o wielkiej wartości użytkowej i materialnej,
- dzisiaj Politechnika – to nowe metody kształcenia – techniki multimedialne, kilkanaście lokalnych sieci komputerowych łączących ponad 600 komputerów, sieć metropolitalna światłowodowa i radiowa, powszechny dostęp do Internetu nie tylko w uczelni, ale także w akademikach.

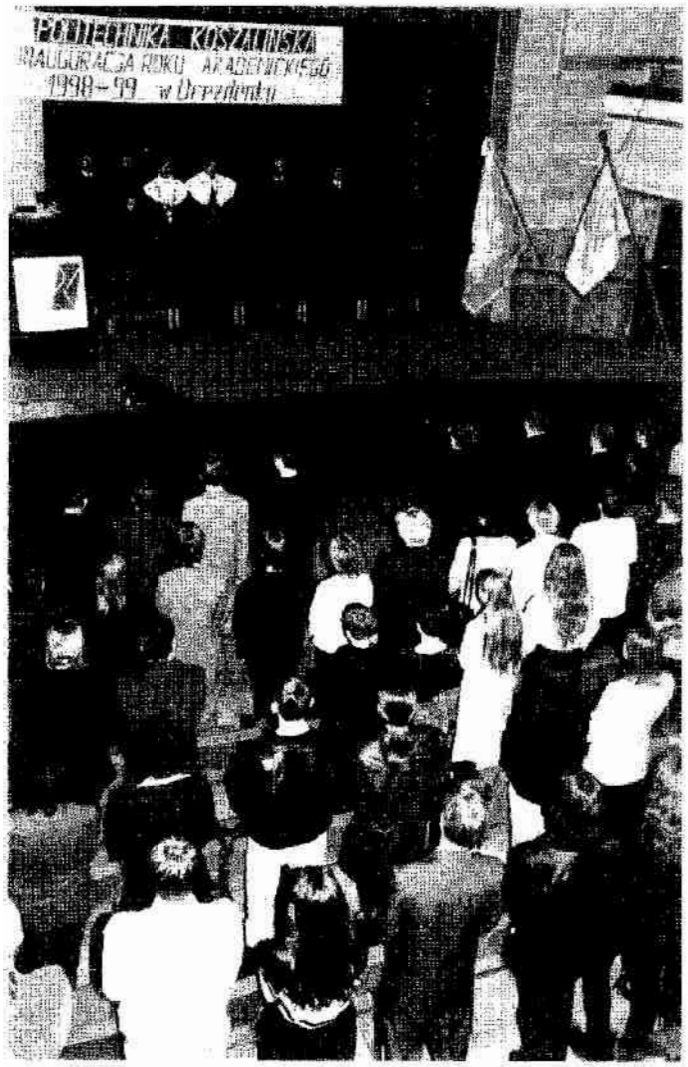

Inauguracja roku akademickiego w Drezdenku

A co jutro?

Jutro Politechnika – to jeszcze więcej, bo choć zasoby materialne są ograniczone, to intelektualne możliwości ludzi mądrych i oddanych swej uczelni zawsze generować będą nowe wartości.

Jutro Politechnika – to szansa dla dalszego rozwoju miasta, jako miasta akademickiego, z dużą liczbą studentów studiów dziennych, mieszkających i studiujących w Koszalinie.

Jutro Politechnika – to samodzielność w rozwoju Regionu Pomorza Środkowego i znacząca niezależność naszej społeczności regionalnej.

Jutro Politechnika – to nasza codzienna, pasjonująca praca, której nawet za inne walory nie zamienia się na inną.

Wiwat Politechnika.

Rok akademicki 1998/99 w Politechnice Koszalińskiej ogłaszam za otwarty.

Na Temat 4/2000 (21)

Wystąpienie inauguracyjne Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Krzysztofa Wawryna

Powitanie

Wysoki Senacie, Dostojni Goście, Szanowni Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej!

Uczestniczymy dzisiaj w wydarzeniu, które w Politechnice Koszalińskiej odbywa się po raz trzydziesty trzeci. Uroczysta inauguracja roku akademickiego jest jedną z najważniejszych chwil nie tylko w życiu szkoły wyższej, ale i wielu ludzi, którym bliskie są sprawy edukacji i postępu. Dlatego bardzo serdecznie witam na niej naszych gości:

- witam parlamentarzystów Rzeczypospolitej Polskiej: panią poseł Zofię Wilczyńską i panów posłów Jerzego Madeja, Seweryna Jurgielańca, Ryszarda Ulickiego,
- witam przedstawicieli władz wojewódzkich: pana Henryka Rupnika – wicemarszałka województwa zachodniopomorskiego, pana Władysława Husejkę – wicewojewodę zachodniopomorskiego,
- witam Jego Ekscelencję księdza biskupa prof. dr. hab. Mariana Gołębiewskiego, ordynariusza diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej oraz towarzyszących księży,
- witam władze samorządowe Koszalina: pana Marka Kęsika – przewodniczącego Rady Miejskiej i pana Henryka Sobolewskiego – prezydenta miasta oraz panią wiceprezydent Krystynę Kościńską i pana wiceprezydenta Jerzego Zarodę,
- witam pana Edwarda Wojtalika – starostę powiatu koszalińskiego,
- witam również burmistrzów Chojnic i Drezdenka – pana Arseniusza Finstera i pana Romana Cholewińskiego,
- wśród naszych gości serdecznie witam reprezentantów wyższych uczelni z zagranicy: witam pana profesora Pierre'a Marché – rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Bourges, witam

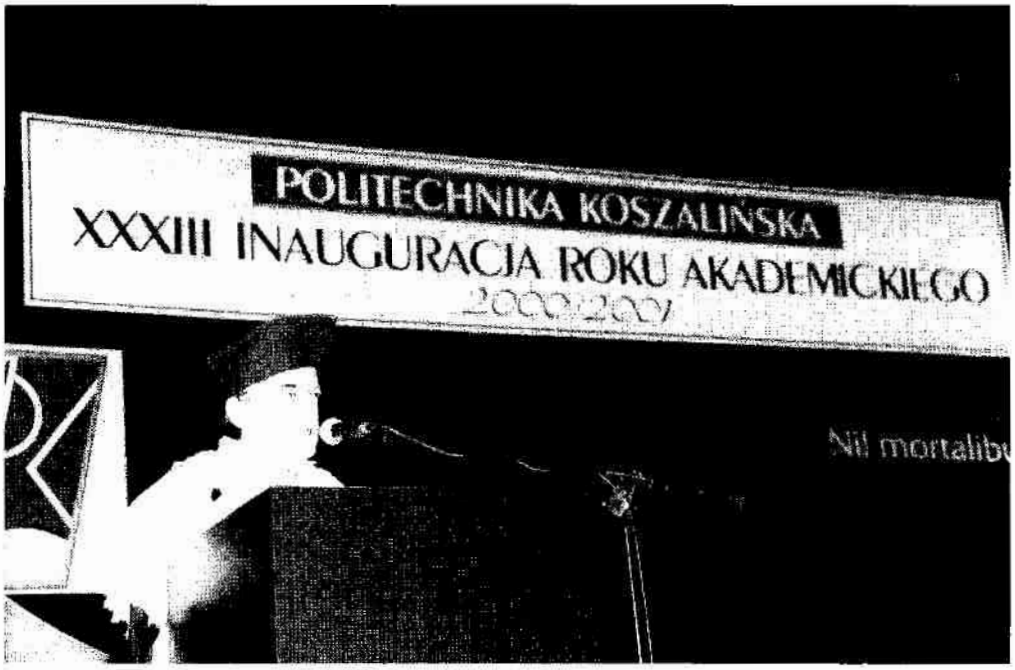

panią profesor Lidię Szymielewą – prorektora Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu Socjalnego wraz z delegacją profesorów,
- witam przedstawicieli uczelni polskich: pana prof. dr. hab. inż. Mieczysława Wysieckiego – rektora Politechniki Szczecińskiej, który przybył wraz z prof. Krzysztofem Malcherkiem i prof. Witoldem Biedunkiewiczem, pana prof. dr. hab. inż. Stanisława Gucmę – rektora Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie, księdza dr. Zdzisława Kroplewskiego – rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie, panią prof. dr hab. Dorotę Gierczyńską – prorektor Pomorskiej Akademii Pedagogicznej w Słupsku, pana prof. dr. hab. Sławomira Stankowskiego – prorektora Akademii Rolniczej w Szczecinie, pana prof. dr. hab. Adama Wirskiego – prorektora Bałtyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej w Koszalinie,
- witam pana płk. dypl. Tadeusza Frydrycha – komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie i pana płk. dypl. Zbigniewa Parola – komendanta Centrum Szkolenia Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie,
- serdecznie witam pana prof. dr. hab. Jerzego Kortza – prezesa Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego,
- witam dyrektorów szkół średnich, przedstawicieli koszalińskich zakładów pracy, związków zawodowych i organizacji społecznych,
- witam dziennikarzy,
- witam studentów i pracowników Politechniki Koszalińskiej,
- witam także wszystkich, których nie wymieniłem na tej długiej liście, za co przepraszam.

Do studentów

Rozpoczynamy dzisiaj trzydziesty trzeci rok akademicki w naszej uczelni. Będzie to rok wyjątkowy nie tyko dla nas, ale także dla całej ludzkości. Kończy się bowiem drugie tysiąclecie ery nowożytnej, rozpoczyna trzecie, niosące niespotykane dotąd wyzwania, a człowiek, który chce im sprostać, musi wykazać się wieloma talentami, wykształceniem, ambicją, kreatywnością i umiejętnością funkcjonowania w warunkach dużej konkurencji. Ale, jak powiedział Horacy, *NIL MORTALIBUS ARDUUM EST* – dla człowieka nie ma nic niemożliwego.

Jakże aktualne jest to starożytne motto dzisiaj, gdy potęga ludzkiego umysłu, ludzka praca, doświadczenie i wyobraźnia dokonują rzeczy nadzwyczajnych, sprawiają, że odwieczne dążenie człowieka do poznania, okiełznania i wykorzystania sił przyrody jest coraz bardziej realne. Postęp wymaga oczywiście ogromnej wiedzy. Wiedzy, którą, podobnie jak przed wiekami, zdobywa się na wyższych uczelniach. Wiedzy, która prowadzi do wielkich odkryć i wynalazków.

Dla człowieka nie ma nic niemożliwego. Sądzę, że w pewnym stopniu o prawdziwości tego przesłania mogli się przekonać studenci, którzy rozpoczynają dziś pierwszy rok studiów. To Wy, w trudnej rywalizacji o indeks okazaliście się najlepsi, najzdolniejsi i najbardziej kreatywni. Odnieśliście sukces, którego Wam gratuluję. Witam Was w gronie społeczności akademickiej, życząc jednocześnie, abyście takie i jeszcze większe sukcesy osiągali podczas studiów i potem, w pracy zawodowej. Życzę wam również dokonania wspaniałych odkryć i wynalazków, które przyczynią się do postępu cywilizacyjnego i poprawy poziomu życia w XXI wieku.

Rok akademicki przełomu wieków

Można się spodziewać, że niezwykle szybki rozwój cywilizacji, który obserwowaliśmy w ostatnich latach, w XXI wieku nabierze jeszcze większego tempa. W jakim kierunku pójdzie świat? Dotychczasowe, graniczące z cudami osiągnięcia naukowców i wynalazców w dziedzinach mikroelektroniki, teleinformatyki, fizyki molekularnej, czy inżynierii genetycznej, pozwalają przypuszczać, że nowe stulecie przyniesie kolejne niespodzianki. Może będzie to podbój „Internetu", może realniejszy niż dotąd podbój kosmosu, a może coś zupełnie innego, przy czym wynalazki XX wieku pójdą w zapomnienie?

Odpowiedzi na te pytania dają dziś ludzie wykształceni, decydujący o postępie cywilizacyjnym. Ich zdaniem w nadchodzących latach kierunki rozwoju świata, także i Polski, wyznaczą nowoczesne technologie wytwarzania, głównie te, związane

z gromadzeniem, przetwarzaniem i przesyłaniem informacji za pomocą wszelkich mediów.

Rozwój technologiczny pociąga za sobą zmiany gospodarcze oraz organizacji życia społecznego i politycznego. Dla Polski oznaczają one uczestnictwo w coraz bardziej integrującej się Europie. Dla Politechniki Koszalińskiej zaś, konieczność dostosowania poziomu i kierunków kształcenia kadr do potrzeb XXI wieku. Nasza uczelnia w dużej mierze spełnia te wymagania. Przygotowuje specjalistów nie tylko w zakresie nowoczesnych technologii, informatyki oraz ekonomii i zarządzania, ale kształci również na kierunkach filologicznych, rolniczych, a nawet artystycznych.

Tak wszechstronna oferta koszalińskiej uczelni oraz obecność w niej wysoko kwalifikowanych nauczycieli akademickich, wprowadzających najnowsze metody dydaktyczne przy zastosowaniu współczesnych zdobyczy techniki pozwala stwierdzić, że cel, którym jest sprostanie wyzwaniom początku trzeciego tysiąclecia, staje się osiągalny. Realny jest zatem jeszcze ważniejszy cel – wykształcenie człowieka zdolnego stawić tym wyzwaniom czoła, umiejącego funkcjonować w warunkach silnej konkurencji na rynku europejskim, człowieka decydującego o przyszłości i kreującego ją.

Osiągnięcia ubiegłego roku akademickiego

Mówiąc o wyzwaniach przyszłości, trzeba zauważyć, że dostosowywanie się do nich jest procesem stałym, wieloletnim. Świadczy o tym ponad trzydziestoletnia historia naszej uczelni, która z niewielkiej, lokalnej szkoły stała się dużym ośrodkiem naukowo-dydaktycznym. Ośrodkiem, który pełni ważną rolę nie tylko w regionie, ale jest coraz lepiej odbierany w kraju, a także za granicą. Doceniają go studenci, których wraz z 5 tysiącami nowo przyjętych jest już ponad 18,5 tysiąca. Doceniają go również centralne władze i instytucje naukowe, systematycznie przyznające Politechnice Koszalińskiej nowe uprawnienia i wyższe kategorie.

W tej dziedzinie szczególnie wiele wydarzyło się w minionym roku akademickim. Politechnika Koszalińska znalazła się oto w ekskluzywnym gronie uczelni mogących nadawać stopień doktora habilitowanego. Są to najwyższe uprawnienia akademickie w Polsce, a otrzymał je Wydział Mechaniczny

w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn. Trudno pominąć fakt, że Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułu Naukowego przyznała te uprawnienia, doceniając przede wszystkim wieloletni dorobek i osiągnięcia badawcze pracowników Wydziału.

Jak zawsze, tak i w poprzednim roku akademickim, pracownicy Politechniki uzyskiwali kolejne tytuły i stopnie naukowe. Tytuł profesora otrzymał Jurij Zozulak, zaś stopień doktora habilitowanego Michał Jasiulewicz. Ponadto nasi pracownicy uzyskali sześć stopni doktora. Kolejno byli to: Zbigniew Maria Taszycki, Andrzej Mazurek, Dariusz Tomkiewicz, Jacek Katzer, Igor Kierkosz i Tomasz Skubała. Pracę na uczelni podjęło natomiast dziesięciu profesorów: Eugeniusz Janowicz, Zdzisław Harabin, Daniel Dutkiewicz, Zdzisław Łosiński, Tomasz Matuszewski, Stefan Berczyński, Ryszard Sikora, Jarosław Mikielewicz, Marek Grzybowski i Siergiej Anissimow. Jednocześnie dotknęła nas ogromna strata – zmarł profesor Andrzej Rasmus z Wydziału Mechanicznego, wspaniały człowiek i naukowiec.

W ubiegłym roku zmarli także przebywający na emeryturze: prof. Włodzimierz Świątkiewicz z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, panie Stanisława Gabrukiewicz, Anna Jaworska i Anna Ebel – byłe pracownice pionu administracyjnego. Proszę o uczczenie ich pamięci chwilą ciszy.

Kolejnym osiągnięciem minionego okresu jest podwyższenie przez Komitet Badań Naukowych kategorii Wydziałowi Mechanicznemu do drugiej i Wydziałowi Budownictwa i Inżynierii Środowiska do trzeciej. Dzięki temu wzrósł nie tylko prestiż docenionych wydziałów, ale poprawiło się finansowanie prowadzonych przez nie badań naukowych.

Ważnym kierunkiem działalności uczelni jest uczestnictwo w przedsięwzięciach, związanych ze współpracą międzynarodową, szczególnie zaś z integracją europejską. W ubiegłym roku akademickim nasi studenci i pracownicy w ramach europejskiego programu ERASMUS wyjeżdżali do Francji, Hiszpanii, Portugalii, Grecji i Austrii, a studenci, kształcący się w specjalności integracja europejska, odwiedzili instytucje Unii Europejskiej w Brukseli. Natomiast naszą uczelnię odwiedzili: były prezydent RP na obczyźnie Pan Ryszard Kaczorowski, ambasador Jan Truszczyński, stały przedstawiciel RP przy Unii Europejskiej oraz wielu nauczycieli i studentów uczelni europejskich.

Z integracją europejską wiąże się również wprowadzenie specjalnego programu studiów, według Europejskiego Systemu Punktów Kredytowych, który umożliwia naukę jednocześnie na kilku uczelniach europejskich, w tym na Politechnice Koszalińskiej. System pozwala na taką formę nauki zarówno naszym, jak i zagranicznym studentom. Dostępne są już angielskojęzyczne wersje programu, opracowane przez Wydział Elektroniki.

W ramach przygotowań do udziału w V Ramowym Programie Rozwoju Technologicznego Unii Europejskiej utworzyliśmy przy uczelni Regionalny Punkt Kontaktowy. Jego zadaniem jest wyszukiwanie w naszym regionie firm, które mogą podjąć współpracę z uczelniami i firmami zagranicznymi.

Rozwój uczelni byłby trudny lub wręcz niemożliwy, gdyby nie poprawiały się jej warunki lokalowe. W minionym roku akademickim oddaliśmy do użytku kolejne obiekty dydaktyczne. Przy ul. Kwiatkowskiego zagospodarowaliśmy ponad 6 tysięcy metrów kwadratowych powierzchni dla Wydziału Ekonomii i Zarządzania, Nauczycielskiego Kolegium Języka Angielskiego i Studium Języków Obcych. Przy ul. Śniadeckich natomiast dla wydziałów technicznych urządziliśmy zespół sal projektowych i audytoriów o powierzchni 2 tysięcy metrów kwadratowych, wyposażonych w nowoczeny sprzęt audiowizualny.

Wysoki Senacie, Dostojni Goście, Szanowni Studenci i Pracownicy Politechniki Koszalińskiej, po tym krótkim podsumowaniu osiągnięć i sukcesów naszej uczelni w minionym roku akademickim pozwolę sobie wrócić do motta dzisiejszej uroczystości: *Dla człowieka nie ma nic niemożliwego.* Bo przecież gdyby nie człowiek, gdyby nie ludzie – pracownicy Politechniki i jej studenci, gdyby nie ich wieloletnie zaangażowanie i poświęcenie, ambicja i osobiste osiągnięcia, nie mielibyśmy dziś tylu powodów do dumy.

Wszystkim serdecznie za to dziękuję i życzę jeszcze wielu, wielu sukcesów – na miarę oczekiwań, na miarę czasów.

Zamierzenia na rok 2000–2001

Nowy rok akademicki, który dziś mam zaszczyt otwierać, podobnie jak poprzedni, będzie obfitował w wydarzenia ściśle związane z rozwojem uczelni. Już od dziś, jako konsekwencja uzyskania uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego, uruchamiamy w uczelni studia doktoranckie. Dzięki temu, wzorem uczelni europejskich i w Politechnice Koszalińskiej wprowadzamy trójstopniowy system kształcenia studentów. Pierwsza grupa uczestników studiów doktoranckich będzie liczyła 47 osób.

W tym roku, jeśli uda się zatrudnić kilku profesorów, planujemy uruchomić nowe kierunki kształcenia – geodezję, politologię i być może wychowanie fizyczne. W dalszym ciągu będziemy dbać o podnoszenie rangi Politechniki. Przygotowaliśmy już wnioski o uzyskanie uprawnień do nadawania stopni doktora nauk ekonomicznych oraz nauk technicznych, odpowiednio w dyscyplinach ekonomia i inżynieria środowiska. Będziemy się też ubiegać o wyższą kategorię KBN dla wydziału Ekonomii i Zarządzania, a dla Wydziału Mechanicznego, który ma uprawnienia habilitacyjne, o najwyższą, pierwszą kategorię KBN.

W roku 2000–2001 będziemy kontynuować i rozszerzać swój udział w programach europejskich. Na pewno, w ramach wspomnianego wcześniej programu ERASMUS, z cyklem wykładów przyjadą do Koszalina pracownicy uczelni z francuskiego Bourges i z hiszpańskiej Granady. Studenci zaś z tych miast część studiów odbędą w Politechnice Koszalińskiej. Również nasi słuchacze w większej niż dotąd liczbie wyjadą za granicę. Współpracę międzynarodową będziemy rozwijać także w nowym programie – LEONARDO da VINCI, w ramach którego razem z partnerami z Wielkiej Brytanii, Włoch i Hiszpanii przygotujemy szkolenia zawodowe w dziedzinie technik multimedialnych.

Zapoczątkowany w ubiegłym roku V Ramowy Program Rozwoju Technologicznego Unii Europejskiej powinien przynieść pierwsze wymierne efekty. Liczymy, że dwa projekty, dotyczące ochrony środowiska i technologii super twardych warstw zostaną sfinansowane przez Unię i zrealizowane przez nas i naszych partnerów z Hiszpanii, Niemiec i Holandii. Będą też przygotowywane wnioski o sfinansowanie następnych projektów.

Wprowadzony niedawno na Wydziale Elektroniki program uwzględniający Europejski System Punktów Kredytowych i powalający studiować na kilku uczelniach jednocześnie, chcemy rozszerzyć o kolejne wydziały.

Jak w latach ubiegłych, także w najbliższej przyszłości Politechnika będzie jednym z większych inwestorów w mieście. Już jesienią tego roku oddamy do użytku siedmiokondygnacyjny budynek o powierzchni 6,5 tys. m^2 przy ulicy Śniadeckich dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, a wiosną 2001 roku przy ul. Kwiatkowskiego oddamy do użytku największe w uczelni audytorium dla Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

Jeśli władze Koszalina przekażą nam niezagospodarowane tereny i niszczejące obiekty przy ul. Kwiatkowskiego, a znajdujące się w sąsiedztwie Politechniki, będziemy mieli możliwość poprawienia warunków nauki i życia studentów i kadry uczelni. Planujemy bowiem umiejscowienie tam sal do nauki języków obcych, popularnej dziś w Polsce politologii oraz wybudowanie akademików i domów asystenta. Gdyby taki plan został zrealizowany, poprawiłby się wizerunek tej części miasta, zaś Politechnika zyskałaby nowe możliwości rozwoju.

Podziękowanie oraz życzenia

Wielokrotnie nasze, pracowników i studentów Politechniki ambitne plany spotykały się ze zrozumieniem i życzliwością władz lokalnych i regionalnych. Tym bardziej, iż nieraz już okazywało się, że rozwój uczelni jest nierozłączną częścią naszego miasta, częścią, stanowiącą o jego przyszłości, częścią, z którą utożsamia się wielu mieszkańców Koszalina i całego regionu. Sądzę, że tak będzie nadal i za to z góry bardzo dziękuję.

Wszystkim obecnym na dzisiejszej uroczystości serdecznie dziękuję za przybycie. Wszystkim też gościom oraz studentom i pracownikom Politechniki Koszalińskiej życzę zdrowia, szczęścia osobistego i wspaniałych sukcesów w pracy i nauce.

Vivat Politechnika. Vivant Professores.

Na Temat 1/2005 (41)

Przemówienie inauguracyjne Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Tomasza Krzyżyńskiego

Wysoki Senacie, Dostojni Goście, Szanowni Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej!

Witam Państwa na trzydziestej ósmej inauguracji roku akademickiego w Politechnice Koszalińskiej. Uroczyście rozpoczynamy dzisiaj rok akademicki 2005/2006, który będzie pierwszym rokiem działania nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* i będzie też pierwszym rokiem nowej kadencji, wyłonionego w wyborach kierownictwa Uczelni. Jako nowy rektor mam zaszczyt przewodniczyć dzisiejszej uroczystości, w której po raz pierwszy uczestniczą nowy Senat Politechniki Koszalińskiej, nowi prorektorzy oraz dziekani i prodziekani, a także nowi studenci Politechniki Koszalińskiej. Serdecznie Państwa witam.

Serdecznie witam naszych gości, witam parlamentarzystów Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana senatora-elekta **Pawła Michalaka,** witam Pana senatora-elekta **Piotra Zientarskiego,** witam Panią poseł-elekt **Reginę Wasilewską-Kitę,** witam Pana posła-elekta **Czesława Hoca,** witam Pana posła-elekta **Stanisława Wziątka** – wojewodę zachodniopomorskiego.

Witam przedstawiciela Urzędu Marszałkowskiego – Pana **Krzysztofa Modlińskiego** – wicemarszałka województwa zachodniopomorskiego.

Serdecznie witam Jego Ekscelencję księdza biskupa **Kazimierza Nycza** – ordynariusza diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej.

Bardzo dziękuję Waszej Ekscelencji za przewodniczenie porannej akademickiej mszy świętej, która została odprawiona w koszalińskiej Katedrze.

Witam reprezentantów samorządów lokalnych:

Pana **Mirosława Mikietyńskiego** – prezydenta Koszalina oraz Pana Piotra Krolla – zastępcę prezydenta, witam **Ryszarda Wiśniewskiego** – przewodniczącego Rady Miejskiej w Koszalinie, witam Pana **Ryszarda Osiowego** – starostę powiatu koszalińskiego oraz Pana **Zdzisława Pawłowskiego** – przewodniczącego Rady Powiatu Koszalińskiego, witam Pana **Arseniusza Finstera** – burmistrza Chojnic.

Serdecznie witam naszych gości z innych uczelni:

Pana prof. **Franciszka Ziejkę** z Uniwersytetu Jagiellońskiego. W poprzedniej kadencji Pan Profesor był rektorem tej zacnej Uczelni oraz przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, a obecnie jest honorowym przewodniczącym Konferencji.

Witam Pana Profesora **Pierre'a Marchée** z francuskiej Państwowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Bourges, doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej. ***Je veux saluer a mon cher ami prof. Pierre Marché.***

Witam Pana Profesora **Jean-Guy Fontaine** – również z uczelni w Bourges. ***Je veux saluer a mon cher ami prof. Jean-Guy Fontaine.***

Witam Pana Profesora **Włodzimierza Kiernożyckiego** – rektora Politechniki Szczecińskiej, witam Panią Profesor **Danutę Gierczyńską** – rektor Pomorskiej akademii Pedagogicznej w Słupsku, witam Księdza doktora **Wacława Łukasza** – rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Koszali-

nie,witam Pana Profesora **Krzysztofa Formickiego** – prorektora ds. nauki Akademii Rolniczej w Szczecinie, witam Pana Profesora **Mieczysława Wysieckiego** z Politechniki Szczecińskiej, rektora tej uczelni w oprzednich dwóch kadencjach.

Witam Pana płk **Przemysława Shielkego** – komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie i Pana płk **Jana Olecha** – komendanta Centrum Szkolenia Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w Koszalinie.

Witam dyrektorów szkół średnich oraz innych placówek oświatowych i instytucji kultury, witam przedsiębiorców, dyrektorów koszalińskich zakładów pracy, przedstawicieli organizacji społecznych i związków zawodowych. Witam dziennikarzy prasy, radia i telewizji.

Serdecznie witam wszystkich, byłych i obecnych Pracowników naszej Uczelni, jej studentów i absolwentów, witam członków Stowarzyszenia Wspierania Rozwoju Politechniki Koszalińskiej, witam wszystkich uczestników dzisiejszej uroczystości.

Wysoki Senacie, Dostojni Goście, za kilkanaście minut społeczność akademicka naszej Uczelni uroczyście przyjmie w poczet swoich studentów przedstawicieli pierwszego roku, którzy w imieniu swoich koleżanek i kolegów złożą ślubowanie. Następnie najlepsi z naszych tegorocznych absolwentów otrzymają dyplomy, a dzisiejsze spotkanie zakończy wykład inauguracyjny, który wygłosi pan Profesor **Franciszek Ziejka** z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Całą zaś uroczystość wzbogacą pieśni w wykonaniu Chóru Akademickiego Politechniki Koszalińskiej pod dyrekcją Pana dr **Marka Bohuszewicza**.

Szanowni Państwo, Drodzy Studenci, na pewno wielu z Was, podejmując decyzję o rozpoczęciu studiów zastanawiało się, ile wysiłku musi włożyć, by osiągnąć zamierzony cel, jakim jest zdobycie wykształcenia akademickiego oraz umiejętności i kwalifikacji, dających szanse, by w przyszłości skutecznie konkurować na rynku pracy. I na pewno dla większości z Was nie było innej odpowiedzi, niż ta, że „bez pracy nie ma kołaczy". To proste i stare polskie przysłowie zawiera w sobie jeszcze starszą prawdę, którą sformułował wielki myśliciel Seneka, mówiąc, że **„Nihil est, quod non expugnet opera et intenta ac diligens cura"**, co oznacza, iż **„Nie ma rzeczy, której nie można by zdobyć wytrwałą pracą i pilnym staraniem"**. Ta formuła jest nieco szersza niż przysłowie i stanowi motto dzisiejszej uroczystości, uroczystości, która rozpoczyna najważniejszy etap Waszej drogi ku przyszłości, etap zdobywania wykształcenia akademickiego.

Stawiając dzisiaj ten pierwszy krok i rozpoczynając studia, na pewno robicie to z przekonaniem nie tylko o własnych możliwościach, ale też z wiedzą, iż przy obecnym tempie rozwoju cywilizacyjnego, w świecie konkurencji i specjalizacji, jest to sposób, by zapewnić sobie jak najlepszy start. Zapewniam, że w osiągnięciu takiego celu pomoże Wam Politechnika Koszalińska, która zaoferowała Wam możliwości efektywnego zdobywania wiedzy i umiejętności pod okiem wysoko kwalifikowanych i doświadczonych nauczycieli akademickich, studiowanie w nowoczesnych, dobrze wyposażonych laboratoriach i pracowniach, a przy tym wiele form wypoczynku i uczestnictwa w życiu kulturalnym i sportowym.

Waszym najważniejszym zadaniem będzie natomiast jak najpełniejsze, zgodne z Waszymi potrzebami i oczekiwaniami wykorzystanie tych możliwości. Nie jest to oczywiście aż tak proste, jak się mówi, ale przecież **„nie ma rzeczy, której nie można by zdobyć wytrwałą pracą i pilnym staraniem"**. Życzę Wam, aby ta „wytrwała praca i pilne staranie", wsparte Waszym talentem, wszechstronnością oraz ciekawością poznania i ambicjami, przyniosły Wam satysfakcję i sukces, którym będzie uzyskanie dyplomu ukończenia studiów wyższych z jak najlepszym wynikiem.

Wysoki Senacie, Szanowni Goście, o tym, jakie efekty można osiągnąć wytrwałością w pracy i konsekwencją w działaniu świadczą dotychczasowe sukcesy naszej Uczelni, jej dzisiejsza pozycja i perspektywy rozwoju. Nie można zapominać, że w 37-letniej historii największy wpływ na losy naszej Uczelni miały, często niesprzyjające, warunki zewnętrzne, w których funkcjonowała. Mimo to rozwijała się i rozwija dzięki konsekwencji w działaniu i wyobraźni władz Uczelni, ludzi kierujących wydziałami, instytutami, katedrami i innymi jednostkami.Dzięki takiej postawie i pracy całej spo-

łeczności Politechniki Koszalińskiej tylko ostatnie lata przyniosły uzyskanie najwyższych uprawnień akademickich, nadanie pierwszego „uczelnianego" stopnia doktora habilitowanego, wypromowanie pierwszego „naszego" profesora i nadanie czterech tytułów doktora honoris causa.

W naszym dorobku są również wzbogacenie oferty edukacyjnej do 12 kierunków kształcenia i uruchomienie studiów doktoranckich. Znaczący jest przy tym rozwój kadry naukowej, wśród której 114 osób to profesorowie i doktorzy habilitowani, rozwój badań naukowych i współpracy zagranicznej, a także rozwój innych dziedzin działalności, między innymi inwestycyjnej, dzięki której w dużym stopniu poprawiły się warunki pracy i studiowania w Politechnice.

Szanowni Państwo, skuteczność działań naszej Uczelni bardzo dobrze ilustrują jej osiągnięcia, związane z przygotowaniem i wejściem do struktur Unii Europejskiej. Do tego momentu przygotowywaliśmy się przez wiele lat, rozwijając współpracę z uczelniami całej Europy, uczestnicząc w międzynarodowych programach badawczych i edukacyjnych, czy biorąc aktywny udział w pracach największych organizacji akademickich Europy. Okazało się, że dzięki temu 1 maja 2004 roku, gdy Polska wstępowała do Unii Europejskiej, Politechnika Koszalińska właściwie już w niej była, już wówczas uczestnicząc w Procesie Bolońskim, w budowaniu wspólnej dla Zjednoczonej Europy przestrzeni edukacyjnej i badawczej oraz już wtedy posiadając możliwości skutecznej rywalizacji na rynku usług edukacyjnych na Starym Kontynencie.

Wysoki Senacie, Dostojni Goście, nawiązując do treści motta dzisiejszej uroczystości, uważam, że właśnie systematycznością oraz konsekwencją w działaniu i realizowaniu planów powinna cechować się nasza praca, tak w bieżącym roku akademickim, jak i w całej 3-letniej kadencji. Jest to niezbędne, aby utrzymać dotychczasowe tempo rozwoju, ale także, aby przeprowadzić zmiany, które wynikają z przepisów ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*. W związku z tym już w najbliższym czasie przystąpimy do prac nad nowym statutem naszej Uczelni, regulaminem organizacyjnym, regulaminem pracy i regulaminem studiów. Będzie to ogromne i trudne zadanie, tym bardziej, że – zgodnie z nową ustawą – w uczelniach takich, jak nasza, posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora w czterech dyscyplinach, odpowiedzialność za wprowadzenie w życie zmian będzie spoczywać na Senacie.

Jestem, Szanowni Państwo, przekonany, że zmiany, które wprowadzimy, a przede wszystkim nowy Statut, będą solidną podstawą rozwoju Uczelni w najbliższych latach. Zobligowani nowym *Prawem o szkolnictwie wyższym* pierwsze kroki w tym kierunku już postawiliśmy, podejmując działania, których celem jest skoncentrowanie aktywności dydaktycznej w mniejszej niż dotąd liczbie tak zwanych punktów zamiejscowych, a w efekcie podniesienie jakości kształcenia.

Istotne dla budowania podstaw dalszego rozwoju Uczelni będzie, moim zdaniem, wykonanie wielu zadań już w bieżącej kadencji. Wymienię tylko te najważniejsze.

W zakresie kształcenia – za takie uważam przygotowanie programów i warunków prowadzenia studiów trójstopniowych przez wydziały Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Mechaniczny, a także wyodrębnienie jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za prowadzenie studiów podyplomowych.

W szczególnie dziś znaczącym dla pozycji Uczelni **zakresie organizacji badań naukowych** i rozwoju kadry powinniśmy natomiast działać w kierunku uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinach inżynieria środowiska i elektronika, przygotowując jednocześnie wnioski o przyznanie kolejnych praw doktoryzowania na wydziałach Elektroniki i Informatyki, Ekonomii i Zarządzania oraz Mechanicznym. Dla wzmocnienia istniejących i uruchomienia nowych kierunków studiów oraz spełnienia wymagań stawianych uczelniom autonomicznym celowe będzie aktywne poszukiwanie i zatrudnianie samodzielnych pracowników naukowych, a dla młodych pracowników naszej Uczelni – opracowanie modelu kariery akademickiej.

Wśród zadań w **organizacji wewnętrznej Uczelni** wyróżniłbym zamiar wprowadzenia systemu pla-

nowania i realizacji zadań jednostek poprzez decyzje budżetowe wraz z systemem nadzoru i kontroli ich realizacji, opracowanie i wdrożenie systemu planowania zajęć dydaktycznych zawierającego elementy analizy kosztochłonności przedsięwzięć dydaktycznych oraz wprowadzenia zasady wyposażenia w kompetencje i odpowiedzialność osób funkcyjnych. To, co się dzieje w Politechnice Koszalińskiej i w jej otoczeniu ma niewątpliwie duże znaczenie dla mieszkańców Koszalina i całego Regionu, a także dla środowisk gospodarczych.

Mam nadzieję, że to znaczenie wzrośnie, gdy wykonamy takie zadania, jak: budowa wspólnie z miastem Koszalin hali sportowo-widowiskowej, wybudowanie zespołu laboratoriów wydziałów Elektroniki i Informatyki oraz Budownictwa i Inżynierii Środowiska, wykonanie termomodernizacji budynków przy ulicach Racławickiej i Rejtana, doprowadzenie sieci PIONIER do obiektów Uczelni, czy rozbudowa sieci komputerowej zapewniająca realizację teleinformatycznych technik nauczania oraz zdalnej obsługi procesu kształcenia.

Szanowni Państwo, jest jeszcze wiele innych zadań, których nie wymieniłem, ale które na pewno zrealizujemy – przy udziale wszystkich pracowników Politechniki Koszalińskiej. Szczególnie liczę na życzliwe wsparcie Senatu naszej Uczelni oraz nowych prorektorów, Pana Profesora **Tomasza Heese** – prorektora ds. nauki i współpracy z gospodarką, Pana Profesora **Zbigniewa Suszyńskiego** – prorektora ds. kształcenia i Pana Profesora **Michała Jasiulewicza** – prorektora ds. studenckich, organizacji i rozwoju. Liczę również na wsparcie ze strony dziekanów i dyrektorów jednostek dydaktycznych. Są to: Pan Profesor **Kazimierz Szymański** – dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Pan Profesor **Czesław Partacz** – dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania, Pan Profesor **Henryk Budzisz** – dziekan Wydziału Elektroniki i Informatyki, Pan Profesor **Leon Kukiełka** – dziekan Wydziału Mechanicznego, Pani Doktor **Monika Zawierowska-Łozińska** – dyrektor Instytutu Wzornictwa, Pan Profesor **Bolesław Andrzejewski** – dyrektor Instytutu Neofilologii i Europeistyki – na dzisiejszej uroczystości Instytut reprezentuje Pani Doktor **Anna Mrożewska.**

Szanowni Goście, Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej, dzisiejszą uroczystością inaugurujemy rok akademicki 2005/2006. Rozpoczyna go 14 tysięcy studentów, z których 2.900 to studenci pierwszego roku. Będą oni studiować na czterech wydziałach i w dwóch instytutach, na 12 kierunkach studiów i ponad 60 specjalnościach. Mam nadzieję, że będzie to rok dobry, i pełen sukcesów nie tylko w działalności dla Uczelni podstawowej, ale także kulturalnej i sportowej, jak w ostatnich latach, gdy piłkarki ręczne AZS Politechnika Koszalińska awansowały i do dziś uczestniczą w rozgrywkach Ekstraklasy, gdy szachistki Klubu „Hetman – Politechnika Koszalińska" zdobywały medale mistrzostw świata, czy tancerze Akademickiego Klubu Tańca uzyskiwali medalowe pozycje na arenach międzynarodowych.

Wszystkim Państwu dziękuję za dotychczasową pracę na rzecz Uczelni, za udział w jej rozwoju i sukcesach, za skuteczne budowanie jej pozycji i coraz lepszego wizerunku. Szczególne podziękowania kieruję do Pana Profesora **Krzysztofa Wawryna**, który przez sześć ostatnich lat był rektorem naszej Uczelni i za którego kadencji tak wiele osiągnęliśmy.

Wysoki Senacie, Drodzy Goście, Szanowni Państwo, Państwa obecność na dzisiejszej uroczystej inauguracji roku akademickiego w Politechnice Koszalińskiej jest dla nas wielkim zaszczytem i mam nadzieję, że świadczy ona o tym, iż nasza Uczelnia jest instytucją ważną dla mieszkańców Koszalina i całego Regionu. Mam także nadzieję, że zechcą Państwo być naszymi ambasadorami w swoich środowiskach.

Dziękuję Państwu, władzom wojewódzkim i samorządom lokalnym za wszelkie wsparcie naszych działań i za życzliwość dla Politechniki Koszalińskiej.

Wszystkim obecnym na dzisiejszej uroczystości, Gościom oraz Studentom i Pracownikom Politechniki Koszalińskiej dziękuję za przybycie i życzę zdrowia, wielu sukcesów w pracy i nauce i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Vivat Politechnika. Vivant Professores.

UCZELNIA I JEJ PRACOWNICY

Na Temat 01/1997 (01)

KOSMAN w sieci

Środowisko naukowe naszej uczelni od dawna przyglądało się z zazdrością innym ośrodkom w kraju, które dysponowały dostępem do dużych mocy obliczeniowych i bezpośrednim elektronicznym kontaktem pomiędzy sobą. Pracownicy naukowi chcąc korzystać z zasobów informacji dostępnej w świecie radzili sobie poprzez korzystanie z kont przyjaciół i znajomych założonych na serwerach różnych uczelni. Jak długo można jednak było nadużywać uprzejmości innych ludzi?

Narastający nacisk środowiska uczelnianego spowodował podjęcie w 1994 roku działań w celu stworzenia struktury informatycznej, która byłaby w stanie zapewnić korzystanie z podstawowych usług internetu oraz zapewniać możliwość wykonywania obliczeń naukowych na komputerach dużej mocy. Potrzeby ówczesnej WSInż. zbiegły się z sugestiami innych środowisk naukowych i dydaktycznych dotyczącymi tego samego problemu. Z inicjatywy naszej uczelni zawarte zostało w styczniu 1995 roku porozumienie kierowników ośrodków naukowo–akademickich w sprawie prowadzenia wspólnej inwestycji pod nazwą Miejska Sieć Komputerowa KOSMAN. Z założenia miała to być sieć niekomercyjna i służąca głownie celom badawczym. Porozumienie podpisali:

- Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie, występująca jako jednostka wiodąca i reprezentant sieci jednocześnie;
- Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Obrony Przeciwlotniczej;
- Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej;
- Bałtycka Wyższa Szkoła Humanistyczna w Koszalinie;
- Computer College POW „AYA".

Powołana została Rada Użytkowników KOSMAN, której przewodniczącym wybrano prof. dr hab. inż. Krzysztofa Wawryna.

Można by długo opisywać znojną drogę organizacji, finansowania, budowy, zakupu instalacji urządzeń czy konfiguracji sieci jako fragmentu internetu. Dość powiedzieć, że po upływie roku zaczął funkcjonować najpierw eksperymentalnie, później już całkiem poważnie organizm miejskiej sieci komputerowej. Przyjęto jako rozwiązanie transmisyjne technologię ringu FDDI, czyli światłowodowy podwójny pierścień łączący różne punkty w mieście i zapewniający prędkość transmisji 100 Mbps (megabitów na sekundę). W ring włączono największy jak do tej pory w Koszalinie komputer zapewniający pracownikom naukowym zwiększenie dostępnej mocy obliczeniowej. Jest to SUN Sparc SERVER 1000E wyposażony w 20 GB dyski, 256 MB RAM, dwa procesory SuperSparc, urządzenia zabezpieczające, streamery i inne. Najważniejsze jed-

nak z punktu Politechniki Koszalińskiej było utworzenie jednej wspólnej struktury z sieci miejskiej i wszystkich sieci lokalnych uczelni. Dysponujemy w tej chwili systemem, który łączy ze sobą wiele komputerów w różnych miejscach uczelni:

- SUN 1000E – serwer miejski – *kos* (Instytut Elektroniki),
- SUN IPX – komputer administracji siecią – *kruk* – Instytut Elektroniki;
- SUN 20 – serwer uczelniany – *lew* – Centrum Komputerowe;
- P150 – serwer studencki – *puma* – Centrum Komputerowe;
- SUN 20 – *moskit* – Instytut Elektroniki
- SUN 20 – *termit* – Instytut Elektroniki
- SUN 5 – *komar* – Instytut Elektroniki
- SILICON GRAPHICS – *borys* – Wydział Mechaniczny
- SILICON GRAPHICS INDY R5000 – *moon* – Wydział Mechaniczny
- P133 – *panda* serwer NT – Wydział Mechaniczny.

Wszystkie wymienione maszyny pracują pod systemem UNIX. System operacyjny i fakt ich włączenia poprzez urządzenia transmisyjne do sieci internet oznacza, iż można ich używać zdalnie, traktując inne komputery włączone w sieć jako terminale. Nie bez znaczenia jest również fakt, że światłowodowy system połączeń pozwolił na to, by można było z dowolnego komputera uczelnianego korzystać ze wszystkich serwerów NOVELL znajdujących się w budynkach przy ul. Racławickiej lub przy ul. Partyzantów.

Zwiększanie potencjału sieci pociągnęło za sobą wzrost wymagań użytkowników. To ze wszech miar pozytywne zjawisko stało się ciągłym elementem stresującym administratorów serwerów. W pierwszej fazie użytkownicy radowali się samym faktem możliwości korzystania z poczty elektronicznej i transmisją „w świat" z prędkością 9,6 kbps. Dzisiaj zgłaszają (niekiedy dość agresywnie) słuszne żądania poprawy łącza, bowiem 64 kbps przy tej ilości korzystających (kilkuset) jest irytująco małą przepływnością. Posiadanie konta na jednym z serwerów i adresu e-mail (poczty elektronicznej) są sprawami tak oczywistymi, że awarie systemu, które niekiedy niestety się zdarzają, traktowane są jak katastrofa.Pierwszym łączem internetowym w Koszalinie był węzeł NASK, administrowany przez Centrum Komputerowe, zapewniający transmisję do Gdańska za pomocą dzierżawionej linii telefonicznej o maksymalnej przepływności 9600 bps. Nie posiadaliśmy wtedy urządzeń pozwalających efektywnie kierować transmisją danych (routerów). Prawdę mówiąc oznaczało to, że deklarowana prędkość jest raczej pobożnym życzeniem.

Po dwóch latach rozwoju sieć miejska i uczelnia dysponują pięcioma routerami wysokiej klasy, zapewniającymi dużą wydajność sterowania ruchem w internecie. Koszalin połączony jest z krajową siecią NASK za pomocą dwóch linii – w kierunku Gdańska (via Słupsk) i Szczecina. Obie dysponują efektywnym pasmem 64 kbps. Prowadzone są działania w kierunku podniesienia przepływności do 128 lub nawet 256 kbps. Istnieją całkiem poważne obawy, że w chwili uruchomienia nowych łączy użytkownicy uznają je za niewystarczające.

Oprócz uczelni przyłączone zostały do sieci różne instytucje, chociaż niestety, nie wszyscy sygnatariusze pierwotnego porozumienia. Na serwerze miejskim funkcjonuje kilkaset kont użytkowników, a na serwerach uczelnianych ok. 3500. Sposób finansowania sieci uniemożliwia pełne korzystanie z sieci przez szkoły i uczelnie prywatne. Wydaje się, że w najbliższym czasie konieczne jest znalezienie sposobu na rozwój sieci w kierunku wszystkich zainteresowanych środowisk. Mnogość zainteresowań użytkowników (zarówno tych ze sfery nauki, jak i spoza niej) narzuca konieczność tworzenia nowych usług.

Serwer uczelniany i miejski udostępniają serwis *WWW* (graficzne przeglądanie zasobów informacyjnych), *FTP* (transmisja danych z innych komputerów włączonych w internet), *e–mail* (poczta elektroniczna), *news* (wymiana informacji o nowościach), *telnet* (zdalna praca na odległych komputerach). Ważną usługą świadczoną przez serwer miejski jest udostępnianie swojego oprogramowania zdalnym użytkownikom. Programy MATLAB, MATHEMATICA, MATLE, kompilatory, edytory są dostępne z każdego komputera PC włączonego w dowolną

z sieci przyłączonych do struktury miejskiej. Wszystkie te usługi przeznaczone są głównie do wymiany informacji naukowej, ale oczywiście, jak to bywa, inwencja internautów (ciekawe określenie) nie ma granic. Można zaobserwować, że potrafią się porozumiewać między sobą fonicznie korzystając z połączeń komputerowych, używają serwerów do prowadzenia dyskusji za pomocą usługi IRC, tworzą listy dyskusyjne za pomocą poczty elektronicznej i inne. Trudno sobie wyobrazić jakie jeszcze zastosowania zostaną wymyślone. Zostawmy to jednak ich pomysłowości. Każdy nowy pomysł znajdzie na pewno zastosowanie w nauce lub gospodarce.

Należy spodziewać się, że w najbliższym czasie nastąpi dalszy rozwój sieci komputerowych w świecie, co niewątpliwie pociągnie za sobą rozwój usług sieciowych w mieście i uczelni. Wyraźną tendencją jest kierowanie się w kierunku transmisji multimedialnych. Wymiana informacji w postaci obrazów i dźwięku, za pomocą łączy cyfrowych, ma duże wymagania w zakresie prędkości transmisji. Oznacza to dążenie do zwiększania przepływności i mocy obliczeniowych komputerów (obróbka obrazów i dźwięków).

W takich też kierunkach planowana jest rozbudowa sieci na terenie uczelni. Przewiduje się, że w tym roku rozbudowane będą serwery uczelniane i być może zainstalowany dodatkowy serwer klasy SUN 1000 lub większy. Prowadzone są rozmowy z NASK na temat zwiększenia prędkości transmisji na łączach do Koszalina. Trwa przebudowa i rozbudowa istniejącej sieci uczelnianej. Wszystkie te działania doprowadzą do poprawy jakości dostarczanych usług i zadowolenia użytkowników, o ile ich wymagania nie będą rosły szybciej.

mgr inż. Artur Wezgraj
Centrum Komputerowe
Politechniki Koszalińskiej

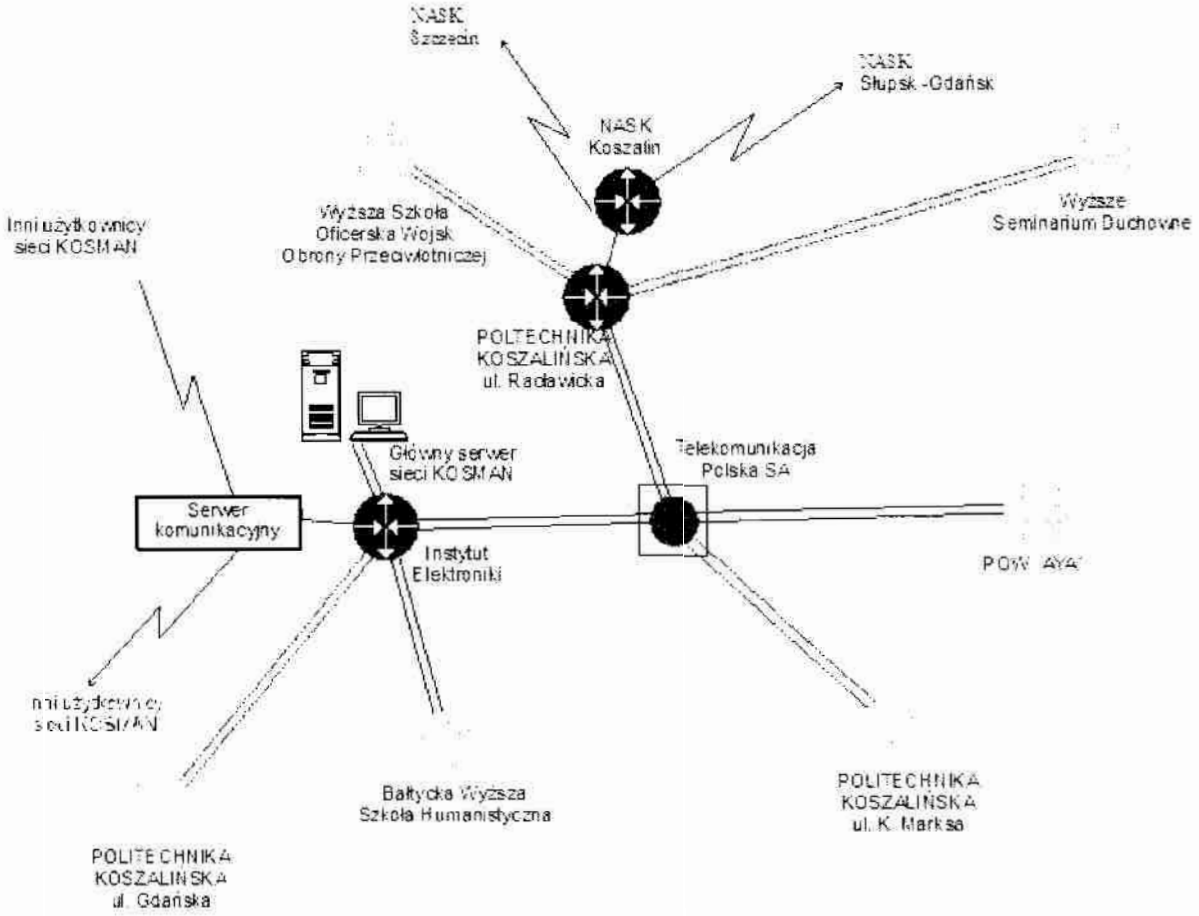

Na Temat 01/1997 (01)

Droga do habilitacji

W ubiegłym roku stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskali: Leon Kukiełka i Zbigniew Sienkiewicz, a dr inż. Anna Anielak zdała kolokwium habilitacyjne. Natomiast stopień doktora uzyskali: Ryszard Skrzypniak, Bogdan Warcholiński, Dariusz Gretkowski i Danuta Mariańska. W tym roku kolokwium habilitacyjne zdał dr inż. Jarosław Plichta. Przedstawiamy pierwszego z wymienionych nauczycieli akademickich – prof. nadzw. dr. hab. inż. Leona Kukiełkę.

W 1996 r. otrzymał Pan tytuł doktora habilitowanego. Słowo „otrzymał" w przypadku habilitacji wydaje się być bardzo nieadekwatne – wszyscy wiemy, że droga do tego osiągnięcia jest zwykle długa i wyboista – wymaga dużego nakładu pracy, sprecyzowanych zainteresowań, a także i szczęścia. Jak to wyglądało w Pana przypadku?

– Moje zainteresowania problemami naukowymi skrystalizowały się już na III roku studiów na Wydziale Mechanicznym w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie. W tym czasie zostałem wybrany Przewodniczącym Komisji Rady Uczelnianej ds. Nauki, zaś legitymując się wysoką średnią ocen (4,75) otrzymywałem stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Studia ukończyłem w 1973 roku, z drugą lokatą, zdobywając tytuł inżyniera mechanika. W 1974 roku rozpocząłem pracę na stanowisku asystenta w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zakładzie Maszyn i Urządzeń Rolniczych pod kierownictwem dr inż. Ryszarda Klikowicza. Pierwsze prace naukowo–badawcze dotyczyły konstrukcji nowoczesnych maszyn rolniczych oraz technologii regeneracji części maszyn rolniczych. W 1975 r. rozpocząłem współpracę naukową z doc. dr. inż. S. Ficem nad wykorzystaniem metody ślizgowego nagniatania z prądem do regeneracji różnych części samochodów ciężarowych oraz maszyn rolniczych. Pod jego kierownictwem

w 1976 roku napisałem pracę magisterską nt. „Technologia naprawy głównej kosiarko–sieczkarki typ E–067" oraz wykonałem 10 prac naukowo–badawczych zleconych przez przemysł, napisałem 3 artykuły oraz opracowałem 4 zgłoszenia patentowe, a także wygłosiłem kilka referatów na konferencjach krajowych. Pracując dalej w Zakładzie Maszyn i Urządzeń Rolniczych wykonałem szereg prac naukowo–badawczych dotyczących mechanizacji prac w systemie obiektów przechowalniczych, opracowywanym przez specjalnie powołany Międzyinstytutowy Zespół Uczelniany. Jestem zaliczany do grupy twórców systemu obiektów przechowalniczych opartego na budowie modułowej. Na jego podstawie zbudowano przechowalnie między innymi w Czartołomiu i w Instytucie Ziemniaka w Bo-

ninie. Z tytułu osiągnięć naukowych „Za badania nad systemem przechowalni ziemniaków i innych ziemiopłodów" otrzymałem zespołową nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego II stopnia. W tym czasie byłem również współautorem kilku opracowań naukowo–badawczych dotyczących konstrukcji maszyn rolniczych i technologii ich napraw oraz szeregu artykułów i zgłoszeń patentowych. Za osiągnięcia naukowe i naukowo–badawcze byłem wielokrotnie nagradzany przez JM Rektora WSInż. w Koszalinie.

Jak kształtowały się Pana zainteresowania naukowe, czy już w czasie studiów? Skąd przychodziła inspiracja?

– Głównym kierunkiem moich zainteresowań naukowo–badawczych była technologia warstwy wierzchniej, kształtowana nagniataniem z miejscowym podgrzewaniem za pomocą prądu elektrycznego. Tą technologią zajmuję się najdłużej. Albowiem już temat mojej pracy dyplomowej magisterskiej dotyczył wykorzystania tej technologii do tworzenia warstwy wierzchniej części regenerowanych. W 1978 roku nawiązałem współpracę z doc. dr. inż. Kazimierzem Wieczorowskim z Politechniki Poznańskiej. Pod jego kierownictwem naukowym powstały moje najważniejsze prace. Pierwsze z nich dotyczyły wzrostu wydajności obróbki, trwałości narzędzia nagniatającego i poprawy jakości technologicznej wyrobu. Osiągnięto to poprzez wprowadzenie tocznych elementów nagniatających w miejsce elementów ślizgowych. Rozwiązano przy tym złożone problemy związane z doprowadzeniem, do strefy kontaktu narzędzia z przedmiotem, prądu elektrycznego o natężeniu do 1000 A. Dzięki dobrej współpracy z przemysłem województw koszalińskiego i słupskiego możliwe było zbudowanie, zaprojektowanego przeze mnie, unikatowego stanowiska laboratoryjnego do nagniatania tocznego z prądem części typu wałek, z możliwością jednoczesnej obróbki toczeniem z prądem. Na tym stanowisku prowadzono kompleksowe badania procesu nagniatania tocznego zarówno z prądem, jak i bez prądu, z jednoczesnym poprzedzającym toczeniem lub bez. Badania te pozwoliły wyjaśnić wiele problemów, mało dotąd poznanych.

Czy pozytywne rezultaty naukowe i ich przedstawienie zawdzięcza Pan określonym metodom badawczym?

Od samego początku współpracy z doc. dr. inż. K. Wieczorowskim interesowała mnie tematyka wykorzystania metod statystycznych, zwłaszcza stosowanych metod matematycznych, do dokładnego i szybkiego planowania badań i analizy wyników. Dużym osiągnięciem w tym zakresie było zastosowanie nowoczesnych metod planowania eksperymentu, statystycznego opracowania wyników oraz identyfikacji i analizy modelu matematycznego do opracowanego przeze mnie pakietu programów komputerowych o nazwie PLANEKS–STAT. Wykorzystanie tego programu w prowadzonych badaniach procesu nagniatania pozwoliło skrócić te badania i zmniejszyć koszty, a przede wszystkim poprawić jakość uzyskiwanych wyników. W efekcie opracowano wiele równań regresji w postaci modeli matematycznych wybranych parametrów. Otrzymany układ równań regresji pozwolił następnie przeprowadzić analityczne badania optymalizacyjne i polioptymalizacyjne procesu nagniatania.

Jakie są praktyczne rezultaty prowadzonych przez Pana badań naukowych?

– Dzięki zbudowanemu stanowisku badawczemu oraz posiadaniu pakietu programów komputerowych PLANEKS–STAT możliwe było wykonanie licznych prac zleconych przez przemysł. Prowadziłem bardzo szeroką współpracę z wieloma zakładami a szczególnie:

- Państwowym Ośrodkiem Maszynowym w Dębnicy Kaszubskiej w zakresie technologii napraw i regeneracji części sieczkarki polowej E–067,
- Państwowym Ośrodkiem Maszynowym w Karlinie w zakresie technologii napraw i regeneracji części ładowacza „Cyklop" oraz zastosowania nagniatania z prądem jako obróbki wymiarowo–umacniającej tłoczysk siłowników przyczep wywrotek,
- Państwowym Ośrodkiem Maszynowym w Wiekowie głównie w zakresie technologii napraw i regeneracji części kombajnu do zbioru ziemniaków i rozsiewacza nawozów mineralnych,
- Państwowym Ośrodkiem Maszynowym w Człu-

chowie głównie w zakresie modernizacji technologii napraw zespołu przednich osi ciągników kołowych typu URSUS i MF,
- Spółdzielnią Inwalidów „INPROMET" w Koszalinie w zakresie zastosowania nagniatania bezkłowego do obróbki powierzchniowej rur stalowych ze szwem,
- Zakładem Techniki Próżniowej „Kazel" w Koszalinie nad zastosowaniem nagniatania z elektrokontaktowym nagrzewaniem do obróbki stali nierdzewnej 1H18N9T.

Wiele wyników badań zostało wdrożonych do przemysłu, przy czym wkład w rozwój technologii obróbki w wymienionych zakładach był duży, określany zarówno efektami ekonomicznymi, jak i poprawą jakości wyrobu oraz poprawą warunków pracy. W uznaniu zasług otrzymałem między innymi odznakę honorowa m. Słupska „Za działalność naukowo-badawczą", srebrny medal Racjonalizator produkcji „Za działalność wynalazczą", Brązowy Krzyż Zasługi „Za działalność wynalazczą", odznakę honorową „Za zasługi w rozwoju województwa koszalińskiego".

Ze współpracy z przemysłem wynika więc dalsza inspiracja do Pana opracowań naukowych?

– Po kilku latach badań zebrałem obszerny materiał doświadczalny, który posłużył do opublikowania wielu artykułów naukowych, wygłoszenia referatów na konferencjach w gronie specjalistów z zakresu nagniatania i warstwy wierzchniej, a także do opracowania kilku zgłoszeń patentowych. Najważniejszym jednak efektem było napisanie pracy doktorskiej nt. „Wpływ dodatkowego prądu płynącego w układzie OPN na charakterystykę warstwy wierzchniej przedmiotów nagniatanych tocznie" (promotor: doc. dr inż. Kazimierz Wieczorowski), obronionej w 1983 roku na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej.

Jak rozwijały się dalej Pana prace badawcze i kontakty naukowe?

– W mojej działalności naukowej dużą rolę odegrały kontakty z zagranicznymi ośrodkami naukowymi i uniwersyteckimi. Odbyte staże w Département Mécanique de Contact w Institut Nationale des Sciences Appliqués Villeurbanne de Lyon (Prof. Maurice Godet), w Département Mécanique des Solides (Prof. François Sidoroff) oraz w Département de Metallurgie (XI.1984÷II.1985) (Prof. Léo Vincent) i w Département Materiaux-Mécanique Physique (II÷VII.1992) (Prof. Léo Vincent) w Ecole Centrale de Lyon, w których przeprowadziłem szereg obliczeń numerycznych i unikatowych eksperymentów dotyczących dynamicznych naprężeń uplastyczniających materiałów metalicznych w zmiennych temperaturach, wpływu dyslokacji na proces umacniania się materiału, zastosowania metody wizjoplastyczności do modelowania procesu deformacji ciała podczas frettingu. Ponadto możliwe było pogłębienie wiedzy z nieliniowej mechaniki ośrodków ciągłych, mechaniki kontaktu i termodynamiki materiałów niesprężystych, a także zdobycie bogatej literatury. Wykorzystanie zdobytej wiedzy do modelowania obróbki nagniataniem z prądem pozwoliło na znaczny rozwój podstaw teoretycznych tego procesu. W rozwoju technologii nagniatania istotną rolę odegrały również tzw. zlecenia wewnętrzne (finansowane przez Uczelnię) oraz grant MEN wykonywany przez zespół pod moim kierownictwem naukowym. Najistotniejszym osiągnięciem było zastosowanie metody elementów skończonych i metody wizjoplastyczności do wyjaśnienia mechanizmu plastycznego płynięcia materiału nierówności podczas zgniotu oraz opracowanie odcinkowo-liniowej teorii pozwalającej określić stan przemieszczenia i odkształcenia materiału.

Na czym skupiła się tematyka pracy habilitacyjnej? Jak procentowały zdobyta wiedza i doświadczenie?

Zdobyta wiedza i doświadczenie pozwoliły podjąć się rozwiązania wielu skomplikowanych problemów, z których najważniejszym było zastosowanie nagniatania do gładkościowej obróbki rur cienkościennych ze szwem, nawet silnie skorodowanych i pokrzywionych. Realizacja tego tematu pod moim kierownictwem przez zespół pracowników Uczelni i przemysłu doprowadziła do opanowania tej oryginalnej technologii. Oryginalność opracowanej metody polega na tym, że w jednym przejściu możliwe jest całkowite wyciśnięcie korozji, wyprostowanie rury i wygładzenie powierzch-

ni (średnie odchylenie profilu od linii średniej Ra<0,1 mm). Z tego okresu badań opublikowałem wiele prac w kraju i za granicą. Podsumowaniem tych prac było napisanie monografii habilitacyjnej nt: „Teoretyczne i doświadczalne podstawy powierzchniowego nagniatania tocznego z elektrokontaktowym nagrzewaniem". Głównym celem pracy było zastosowanie nieliniowej mechaniki ciała stałego, termodynamiki materiałów niesprężystych, metody elementów skończonych, metody elementarnych bilansów i metody wizjoplastyczności do opracowania teoretycznych podstaw procesu nagniatania powierzchniowego z elektrokontaktowym nagrzewaniem części o zdeterminowanym, okresowym profilu chropowatości. Na podstawie takiego opisu możliwe jest nie tylko prawidłowe projektowanie procesu nagniatania i sterowanie jego przebiegiem, lecz również analizowanie i symulacja przebiegu złożonych i mało poznanych procesów fizycznych towarzyszących nagniataniu. Pracę habilitacyjną obroniłem 1.03.1996 roku na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej. 27 maja 1996 r. Centralna Komisja do spraw tytułu naukowego i stopni naukowych zatwierdziła wniosek Rady Wydziału o nadaniu mi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych, w zakresie budowa i eksploatacja maszyn. Jest to pierwsza habilitacja obroniona wśród absolwentów WSInż. w Koszalinie. 1 sierpnia 1996 roku Jego Magnificencja Rektor Politechniki Koszalińskiej mianował mnie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Obok działalności naukowo–badawczej prowadziłem pracę dydaktyczną. W zajęciach dydaktycznych w dużym stopniu wykorzystuję doświadczenia zdobywane w działalności badawczej oraz podczas pobytów w uniwersyteckich ośrodkach zagranicznych. Pod moim kierunkiem realizowane są również prace dyplomowe, których wykonano 55. Wiele prac zostało nagrodzonych lub wyróżnionych w konkursach na najlepszą pracę dyplomową. Można tu wymienić przykładowo pracę mgr inż. R. Pucuły, która została nagrodzona w Ogólnopolskim Turnieju Młodych Mistrzów Techniki o tytuł „Dyplom dla kraju", na szczeblu regionalnym praca dyplomowa inż. L. Dmytrzaka została nagrodzona przez SITR, natomiast prace mgr inż. Z. Cabonia, mgr inż. A. Finstera i mgr inż. P. Dutczaka zostały nagrodzone w konkursie organizowanym przez SIMP. Jestem współautorem dwóch skryptów, w tym jeden jest wznowiony, zaś kolejny skrypt „Podstawy badań inżynierskich" jest w przygotowaniu. Wiele programów komputerowych w tym pakiet programów PLANEKS–STAT wdrożyłem do procesu dydaktycznego. Pozwoliło to na znaczne podniesienie poziomu dydaktyki. Za pracę dydaktyczno–wychowawczą byłem odznaczony Medalem Edukacji Narodowej i kilkakrotnie wyróżniany nagrodą JM Rektora WSInż. w Koszalinie.

Czy przy dużym obciążeniu pracą związaną z zarządzaniem Uczelnią i jej reprezentowaniem może Pan mówić o własnych planach na przyszłość?

– Plany na przyszłość wynikają w dużej części z zadań stawianych przez władze Uczelni i Wydziału Mechanicznego nowo utworzonej Katedrze Maszyn Roboczych, której jestem kierownikiem. Od nowego roku akademickiego rozpoczynamy nabór na nowo utworzonej specjalności – Maszyny Robocze. Obok zajęć dydaktycznych prowadzimy badania naukowe. W okresie trzech lat zamierzamy opracować nowoczesną metodykę modelowania i analizy procesów nagniatania tocznego na zimno. Na ten cel zostały nam przyznane środki z KBN–u. Jesteśmy jedynym ośrodkiem w kraju, który prowadzi badania nad zastosowaniem metod wariacyjnych, metody elementów skończonych i metod numerycznych w mechanice nieliniowej, do modelowania, analizy i symulacji procesu nagniatania. Opracowanie odcinkowo–nieliniowej teorii tego procesu pozwoli na zwiększenie dokładności opisu i wzrost jakości technologicznej wyrobu. Będzie to kolejny krok na drodze do świadomego kształtowania właściwości warstwy wierzchniej wyrobów poprzez zgniot plastyczny.

Uznaniem w tej dziedzinie są liczne zaproszenia do udziału w konferencjach międzynarodowych. W ubiegłym roku wygłosiłem dwa referaty we Francji i Anglii. Na ten rok otrzymałem już zaproszenia do wygłoszenia referatów w Anglii, Japonii i Australii.

Na Temat 04/1998 (10)

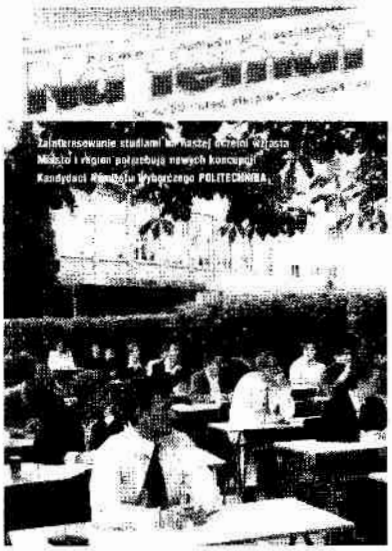

Zainteresowanie studiami na naszej uczelni wzrasta

– mówi Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju, prof. dr hab. inż. Józef Falkowski, oceniając tegoroczną rekrutację

– Jak w tym roku wyglądała oferta naszej uczelni dla kandydatów na studia?

– W roku akademickim 1998/99 Politechnika Koszalińska, zgodnie z ofertą zamieszczoną w „Informatorze o studiach w Politechnice Koszalińskiej w roku akademickim 1998/1999", kształcić będzie studentów na 8 kierunkach studiów na poziomie magisterskim, 2 kierunkach studiów na poziomie inżynierskim i na 1 kierunku licencjackim:

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA: – *Budownictwo*, – *Inżynieria Środowiska;* WYDZIAŁ ELEKTRONIKI: – *Automatyka i Robotyka (Studia Inżynierskie)*, – *Elektronika i Telekomunikacja*, – *Informatyka (Studia Inżynierskie);* WYDZIAŁ MECHANICZNY: – *Mechanika i Budowa Maszyn*, – *Technika Rolnicza i Leśna*, – *Wzornictwo;* INSTYTUT ZARZĄDZANIA I MARKETINGU: – *Ekonomia*, – *Zarządzanie i Marketing;* NAUCZYCIELSKIE KOLEGIUM JĘZYKA ANGIELSKIEGO (Licencjat).

Wymienione powyżej kierunki studiów obejmują wiele specjalności magisterskich i inżynierskich. Zainteresowanie kandydatów poszczególnymi kierunkami studiów ilustruje poniższe zestawienie. Pewną niewiadomą stanowiło zainteresowanie nowym kierunkiem studiów – *Informatyką*; był to pierwszy nabór po uruchomieniu tego kierunku studiów w Politechnice Koszalińskiej. Okazało się, że na studia dzienne zgłosiło się 199 kandydatów, z których przyjęto 68, zaś na studia zaoczne 209 kandydatów, spośród których przyjęto 194.

– Daje się słyszeć głosy, że uczelnia niedziałająca w mieście wojewódzkim może stracić na popularności. Czy takie tendencje dało się zauważyć w trakcie tej rekrutacji?

– Poniższa tabela świadczy o zwiększonym zainteresowaniu studiami na naszej uczelni. Spadek liczby kandydatów na studia dzienne w Instytucie Zarządzania i Marketingu z liczby 1685 w roku ubiegłym na 1052 w roku bieżącym należy tłumaczyć faktem zwiększonego naboru na sąsiednich uczelniach Gdańska i Szczecina. Jak widać jednak, zainteresowanie studiami zaocznymi w tym Instytucie wzrosło z 1667 do 2014. Liczbę przyjętych na studia dzienne w nadchodzącym roku akademickim, pomimo generalnego wzrostu liczby kandydatów, ograniczono ze względu na koszt i dbałość o po-

ziom jakości kształcenia. Zbyt szczupła dotacja budżetowa z Ministerstwa Edukacji Narodowej powoduje, a nawet wymusza, przesunięcie liczby przyjmowanych na studia w stronę studiów zaocznych. Ilustruje to drugie zestawienie – przyjętych na pierwszy rok studiów.

– Czy jest Pan zadowolony z przebiegu i efektów tegorocznej rekrutacji?

– Z oceną przygotowania nowo przyjętych studentów należy wstrzymać się do zakończenia pierwszego semestru nowego roku akademickiego 1998/99. Póki co należy stwierdzić ich przemęczenie zauważalne w okresie egzaminów wstępnych. Mianowicie, wobec decyzji Ministerstwa Edukacji Narodowej o równoważności z oryginalnym świadectwem dojrzałości dwóch jego odpisów, kandydaci w pełni wykorzystywali możliwość przystępowania do egzaminów wstępnych w innych uczelniach. Zjawisko to miało widoczny wpływ na wyniki kandydatów nawet z renomowanych szkół średnich, którzy przystępując w trzeciej kolejności do egzaminu wstępnego w naszej uczelni nie zmieścili się na liście przyjętych.

– W wywiadzie udzielonym dla naszej gazety rok temu optymistycznie ocenił Pan możliwości kadrowe uczelni. Mimo rzeczywiście dynamicznego rozwoju kadry okazało się, że obciążenia niektórych nauczycieli bywały zbyt duże. Jak sytuacja wygląda w tym roku? Czy nauczyciele poradzą sobie z taką liczbą studentów?

– Powyższa tabela ilustruje nie tylko liczbę przyjętych na studia, lecz i aktualne możliwości kadrowe poszczególnych jednostek organizacyjnych uczelni. W tym roku akademickim liczba przyjętych na studia osiągnęła swoje apogeum. W ślad za tym stanem naboru nie następuje jednak istotny wzrost zatrudnienia kadry dydaktycznej, bowiem za kilka lat przewidywać już należy objawy niżu w populacji absolwentów szkół średnich. W semestrze zimowym, wobec pewnego opóźnienia w przekazaniu dodatkowej powierzchni dydaktycznej w budynkach uczelni przy ul. E. Kwiatkowskiego, Instytut Zarządzania

i Marketingu korzystać będzie z wynajętych sal dydaktycznych w Szkole Podstawowej nr 17. Jest to jednak utrudnienie przejściowe wobec dwóch obiektów w końcowej fazie realizacji przy ul. E. Kwiatkowskiego i rozpoczętej budowy większej liczby obiektów uczelni przy ul. Gdańskiej.

– Uczniowie szkół średnich rozpoczynający naukę w pierwszej klasie będą już zdawać zupełnie inną, nową maturę. Czy uczelnia jakoś do tych zmian będzie się przygotowywać?

– Nie chciałbym uprzedzać postanowień, między innymi w tej sprawie, jakie zostaną wypracowane na spotkaniu Prorektorów ds. Kształcenia Wyższych Szkół Technicznych w Poznaniu 19 i 20 października br. Należy jednak z góry przewidywać pewne ułatwienia w przebiegu rekrutacji zarówno dla ubiegających się na studia, jak i dla uczelnianych komisji rekrutacyjnych poszczególnych uczelni.

– Coraz bardziej nasza Uczelnia humanizuje się – mam na myśli choćby wprowadzenie takich kierunków, jak np. marketing, wzornictwo. Jak daleko, według Pana, ten proces zajdzie; czy na Technical University of Koszalin będzie można studiować stricte uniwersyteckie przedmioty, jak np. literaturę, kulturoznawstwo, czy archeologię?

– Takie są tendencje światowe i póki są nie należy ich hamować. Uczelnia nasza, może z racji bliskości Europy Zachodniej, należy do grupy uczelni krajowych wprowadzających nowe atrakcyjne kierunki odważnie, aczkolwiek rozważnie.

Rozmawiała Alina Leszczyńska

Kandydaci na studia w Politechnice Koszalińskiej 1998/99:

Wydział, Instytut	studia dzienne	studia zaoczne (wieczorowe)
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	498 (351)	437 (352)
Wydział Elektroniki	582 (402)	271 (103)
Wydział Mechaniczny	892 (728)	682 (624)
Instytut Zarządzania i Marketingu	1052 (1685)	2014 (1667)
Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego	69 (51)	41 (54)
	3088 (3217)	3445 (2800)

Przyjęci na studia w Politechnice Koszalińskiej 1998/99:

Wydział, Instytut	studia dzienne	studia zaoczne (wieczorowe)
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	455 (351)	425 (352)
Wydział Elektroniki	331 (236)	248 (86)
Wydział Mechaniczny	728 (628)	679 (623)
Instytut Zarządzania i Marketingu	626 (478)	2009 (1667)
Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego	26 (30)	20 (23)
	2166 (1661)	3381 (2751)

(w nawiasie) – dane dotyczące poprzedniego roku akademickiego, tj. 1997/98

Na Temat 03/1999 (15)

Pierwsza praca doktorska z elektroniki

21 maja br. Rada Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej, na podstawie przeprowadzonego przewodu doktorskiego, podjęła pierwszą w swojej historii uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektronika. Jest to pierwsza praca doktorska obroniona na Wydziale Elektroniki, któremu Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych nadała uprawnienia w roku ubiegłym.

Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński z Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej. Recenzentami pracy doktorskiej byli: prof. dr hab. Aleksander Urbaś z Instytutu Systemów Elektronicznych Politechniki Warszawskiej oraz prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn z Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej.

Autor pracy doktorskiej – dr inż. Artur Wezgraj – w swojej pracy zaproponował nowe koncepcje układów prądowych, które nie tylko zostały sprawdzone symulacyjnie, ale też został zaprojektowany układ scalony, który następnie został wykonany fizycznie w technologii CMOS. Parametry tak wykonanego układu scalonego zostały pomierzone i porównane z uzyskanymi w drodze symulacji, potwierdzając modelowe przewidywania doktoranta. Ważnym jego osiągnięciem było opracowanie kryteriów porównawczych pozwalających dokonać oceny porównawczej układów prądowych z ich odpowiednikami napięciowymi. Warto nadmienić, iż praca doktorska Artura Wezgraja została oceniona bardzo wysoko przez obu recenzentów, którzy wnioskowali o jej wyróżnienie. Wydział Elektroniki jest trzecim wydziałem uczelni, który uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora, co niewątpliwie ułatwi dalszy jego rozwój kadrowy.

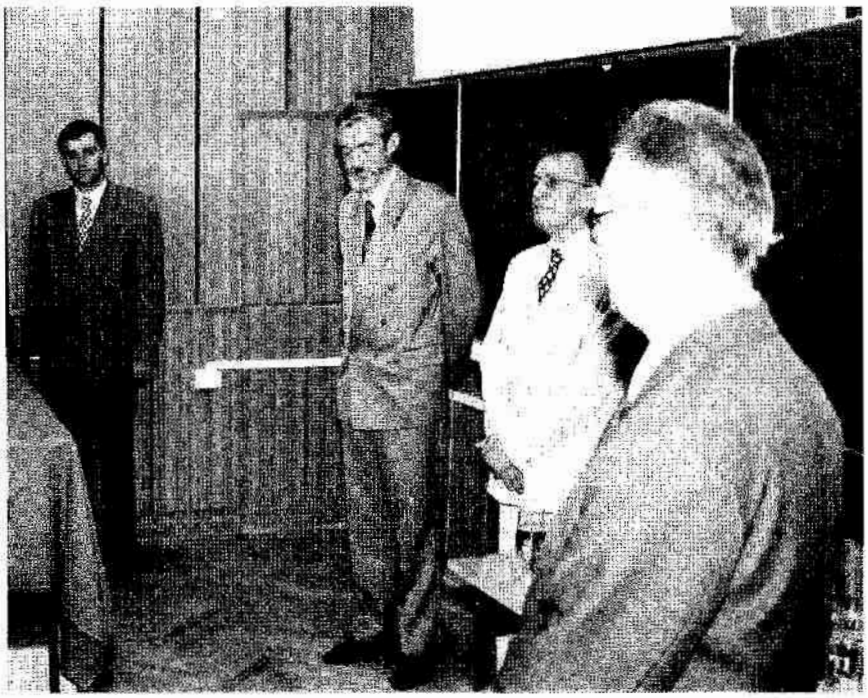

Od lewej: dr inż. Artur Wezgraj – autor rozprawy doktorskiej, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke – prodziekan Wydziału Elektroniki, prof. Andrzej Guziński – dziekan Wydziału i promotor rozprawy, prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak – rektor uczelni.

Na Temat 05/1999 (17)

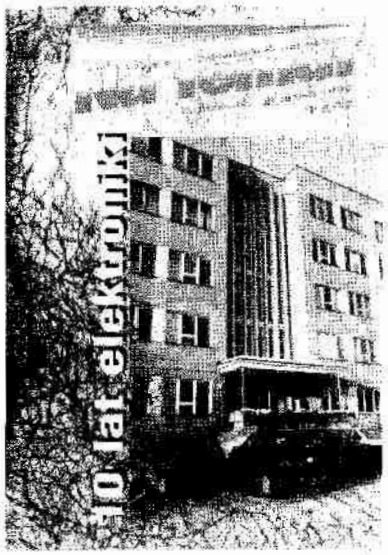

O rozwoju Wydziału Mechanicznego

Rozmowa z prof. dr. hab. inż. Wojciechem Kacalakiem – dziekanem Wydziału Mechanicznego w kadencji 1999 – 2002

Panie Profesorze, obejmując stanowisko dziekana Wydziału Mechanicznego w kadencji 1999–2002, tuż po zakończeniu dwóch kadencji na stanowisku rektora Politechniki Koszalińskiej, zna Pan, lepiej niż kto inny, możliwości i bariery rozwoju Wydziału. Jakie kierunki rozwoju Wydziału widzi Pan jako priorytetowe w pierwszym okresie obecnej kadencji?

– Wydział Mechaniczny ma szanse uzyskać uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Obecnie prowadzimy około 20 przewodów doktorskich, a wiele innych jest przygotowanych do otwarcia. Oczekujemy, że w ciągu najbliższych trzech lat nastąpi zakończenie od sześciu do ośmiu habilitacji pracowników wydziału. Nasi profesorowie, poprzez udział w pracach Komitetu Badań Naukowych oraz jako opiniodawcy projektów krajowych i międzynarodowych mają możliwości wpływać pozytywnie na zwiększenie aktywności naukowej swoich zespołów oraz dobrze reprezentować Wydział i Uczelnię. W obecnej kadencji zamierzamy prowadzić różnorodne seminaria naukowe, których podstawowym celem będzie przyśpieszenie rozwoju kadry. Będą one nastawione przede wszystkim na kształcenie i rozwój warsztatu naukowego nowych pracowników oraz na upowszechnienie nowoczesnych narzędzi i metod pracy.

Czy jako zapowiedź ukierunkowania rozwoju Wydziału można rozumieć propozycję zmiany nazwy Wydziału Mechanicznego? Dotychczasowa, istniejąca 31 lat nazwa wydaje się mieć dostatecznie dużą „pojemność"?

– Senat Politechniki Koszalińskiej uchwałą z dnia 1 lipca 1999 roku zaakceptował wniosek Rady Wydziału Mechanicznego o zmianę jego nazwy w brzmieniu *Wydział Automatyki, Budowy Maszyn i Cybernetyki*. Celem zmiany dotychczasowej nazwy wydziału jest jej dostosowanie do obecnego stanu i zakresu działalności Wydziału, wypracowanych kierunków rozwoju, zakresu działalności dydaktycznej, prowadzonych kierunków i specjalności oraz zakresu badań naukowych i współpracy zagranicznej.

Współcześnie budowa maszyn integruje się z automatyką, inżynierią materiałową, cybernetyką, tech-

nikami komputerowymi i najnowszymi technologiami. Wydział Mechaniczny Politechniki Koszalińskiej jest tego szczególnym przykładem. Na wszystkich kierunkach studiów prowadzonych przez wydział jest wiele specjalności związanych właśnie z automatyką, robotyką, automatyzacją produkcji, budową maszyn, bioniką, zarządzaniem, techniką komputerową, cybernetyką i wzornictwem. Odpowiada temu również struktura publikacji naukowych pracowników wydziału (około 200 rocznie), to znaczy ok. 30% dotyczy automatyki, 35% budowy i eksploatacji maszyn i ok. 30% cybernetyki.

Wydział tworzy obecnie około 45% potencjału naukowego Politechniki Koszalińskiej. Jest jednak „zlepkiem" naukowych specjalności typu konstrukcyjnego, technologicznego, pedagogicznego i artystycznego. Integracja naukowa i wypracowanie wspólnych dla Wydziału priorytetów rozwoju naukowego jest problemem niezwykle trudnym. Jakie przewiduje Pan metody integracji naukowej w ramach Wydziału w nowej kadencji?

– Interdyscyplinarność nie jest przeszkodą w rozwoju naukowym wydziału, a odwrotnie. Poszczególne dziedziny naukowe mogą wiele skorzystać ze swojej specyfiki. Tak na przykład, uważa się współcześnie, że konstrukcja i technologia nie istnieją jako dwie odrębne dyscypliny, lecz są zintegrowane w jedną metadyscyplinę naukową (mówi się już obecnie o zintegrowanym projektowaniu). Kierunki artystyczne (w naszym przypadku – Wzornictwo) mogą być również dobrą inspiracją do działań twórczych, zwłaszcza takich jak na przykład programowanie komputerów (jest to zarówno działalność naukowa, jak i artystyczna). Nauki biologiczne są z kolei niezwykle istotne dla zastosowań cybernetyki, rozwoju biotechnologii, a więc tych dziedzin, które mogą być podstawą tworzenia przyszłościowych systemów informatycznych. Niektóre specjalności naukowe Wydziału są już obecnie kompatybilne z ich odpowiednikami na innych wydziałach Uczelni. Jakie są sposoby większej, niż obecnie naukowej integracji międzywydziałowej?

Wydział Mechaniczny będzie inicjatorem, większej niż obecnie, integracji i współpracy naukowej i dydaktycznej poszczególnych wydziałów i innych jednostek funkcjonujących w Uczelni. Mamy wspólne zadania i wspólne cele. Wzajemne korzystanie z umiejętności i wiedzy kadry oraz odrzucenie praktyki hermetyzacji jednostek, na rzecz wspólnego prowadzenia kierunków studiów i specjalności może być, już w najbliższej przyszłości nowym bodźcem rozwoju Uczelni.

Kształcenie i rozwój kadry naukowej są niejako wpisanym obowiązkiem władz Wydziału. Jakie są cele i zadania w nowej kadencji 1999–2002?

– Jak już powiedziałem, w odpowiedzi na pierwsze pytanie, przewiduje się zakończenie ośmiu przewodów habilitacyjnych i ponad 20 doktorskich. W planach rozwoju wydziału zakłada się, że w 2002 roku wydział będzie zatrudniał 38 profesorów i doktorów habilitowanych, w tym 17 osób z tytułem naukowym profesora.

Plany rozwoju Wydziału powinny spełniać kryteria perspektywicznego, pełnego wejścia Polski do struktur europejskich. Czy mógłby Pan Dziekan przedstawić preferencje dla rozwoju współpracy międzynarodowej oraz zadania integracji europejskiej widziane z poziomu Wydziału Mechanicznego?

– Priorytetem w działalności naukowej będzie zwiększanie liczby prowadzonych projektów badawczych krajowych i międzynarodowych. W latach 1998-1999 Wydział Mechaniczny prowadził 9 grantów, co stanowi ok. 35% wszystkich, a obecnie prowadzi ok. 50% wszystkich grantów KBN realizowanych na Uczelni. W Komitecie Budowy Maszyn złożony został wniosek odpowiedniego zespołu o przyznanie Wydziałowi dwóch kategorii, co jest wyróżniającą oceną naszego dorobku. Zamierzamy stosować specjalne preferencje w postaci honorariów dla pracowników przygotowujących projekty badawcze. Obecnie jest w przygotowaniu kilka wniosków o finansowanie prac w oparciu o Piąty Program Europejski.

Pojawiają się głosy, że oferowanie przez Wydział trzech magisterskich kierunków studiów z około 20 specjalnościami oraz uzupełniające studia magisterskie i studia podyplomowe to zbyt dużo jak na możliwości Wydziału. Czy podziela Pan Dziekan te obawy? Czy nie wyczerpały się

już możliwości tworzenia nowych kierunków i specjalności?

– Obecnie Wydział zatrudnia 32 profesorów i doktorów habilitowanych. Mógłby zatem prowadzić nawet cztery kierunki studiów magisterskich. Wybrano jednak strategię prowadzenia na wydziale silnych kierunków, gdyż przyszłe zasady finansowania będą premiować przekraczanie minimalnych wymagań kadrowych, dotyczących kierunku studiów (to znaczy minimum ośmiu prof. i dr hab. na każdym kierunku). Wydział Mechaniczny tradycyjnie już wspiera, w miarę możliwości inne jednostki Uczelni w ich aspiracjach dydaktycznych. Zamierzamy zachować tą zasadę dla dobrej i korzystnej współpracy jednostek Uczelni. Z inicjatywy pracowników wydziału zostały podjęte prace dla utworzenia nowego kierunku studiów Inżynieria i Zarządzanie Produkcją. Osobiście jednak uważam, że korzystniejsze byłoby wspomaganie, a nawet wspólne prowadzenie ekonomiczno – inżynierskich kierunków studiów z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania, niż tworzenie równoległych form kształcenia.

Z poprzednimi problemami wiążą się niewątpliwie mniej lub więcej przewidywalne bariery finansowania. Ma to również związek z wielkością rekrutacji na I rok studiów w następnych latach. Jaka jest Pańska opinia w tej sprawie?

– Najważniejszym problemem Wydziału Mechanicznego jest obecnie nie tyle niedostatek środków finansowych, co brak powierzchni dydaktycznej i laboratoryjnej. Dzięki różnorodnym przedsięwzięciom zwiększającym dochody i nakłady na badania naukowe oraz wprowadzonym oszczędnościom Wydział uzyskuje pozytywne wyniki ekonomiczne. Jest to w skali całego kraju zjawisko niezwykle rzadkie, bowiem wydziały mechaniczne, z kosztownymi oraz wymagającymi znacznej powierzchni urządzeniami technologicznymi i zestawami laboratoryjnymi należą do jednostek wymagających wyższych nakładów finansowych, niż to wynika z zastosowania obligatoryjnych współczynników kosztochłonności.

30-letnia historia dowiodła, że pracownicy Wydziału tworzą twórczą, ambitną grupę o nieograniczonych, praktycznie możliwościach zaangażowania. O ile formy uznania ich dorobku naukowego są obecnie określone, o tyle występuje brak opracowanych kryteriów uznawania dorobku dydaktycznego. Czy nie uważa Pan Dziekan, że problem ten powinien znaleźć się w spisie zadań władz Wydziału?

– Realizacja zadań dydaktycznych jest nie mniej ważnym i nie mniej satysfakcjonującym zadaniem, niż realizacja zadań naukowych. Bywa na ogół tak, że najlepsi w badaniach naukowych są również dobrymi dydaktykami. Zamierzeniem władz Wydziału jest wprowadzenie zmodyfikowanego systemu wynagradzania za działalność dydaktyczną, w tym za godziny ponadwymiarowe tak, aby było to zgodne z obiektywną oceną nakładów i efektów tej pracy.

Widoczne są już obecnie dokonane przez Pana w krótkim czasie pewne zmiany organizacyjne na Wydziale, w tym w organizacji pracy dziekanatu. Wyrażam nadzieję, że będą one kontynuowane z jeszcze większą intensywnością w najbliższych miesiącach i latach...

– Dziekanat jest jednostką powołaną do wspomagania współpracy naukowej i dydaktycznej wszystkich jednostek organizacyjnych wydziału w zakresie obsługi tych form działania wydziału oraz jego pracowników i studentów. Dlatego zaproponowano nową formułę „dziekanatu otwartego", w którym wszystkie czynności administracyjne będą realizowane tak, aby nie ograniczać dostępności dziekanatu i jego pracowników dla studentów i kadry.

Dziękując za rozmowę chciałbym na zakończenie postawić jeszcze jedno niedyskretne pytanie. Czy mógłby Pan Profesor zdradzić tajemnicę, jak w 24-godzinnym planie dnia i nocy można twórczo pracować naukowo i tak wszechstronnie zaangażować się w pracę dla dobra Uczelni i Wydziału?

– Doba liczy 24 godziny i nie można w żaden sposób zrobić z tego 48 godzin. Można jednak tak zorganizować pracę i tak pracować, by w ciągu doby wykonać tyle, co w 48 godzin.

Rozmawiał mgr inż. Henryk Charun

Na Temat 01/2000 (18)

XXX lat Zakładu Termomechaniki i Chłodnictwa

Jedno ze sformułowań drugiej zasady termodynamiki mówi: „Czas i przyroda są nieodwracalne". Nieodwracalność ma jednak to do siebie, że pozostawia określone, trwałe skutki w otoczeniu. Refleksja taka przychodzi na myśl w związku z Jubileuszem XXX-lecia Zakładu Termomechaniki i Chłodnictwa Politechniki Koszalińskiej oraz 40-leciem całokształtu pracy naukowo-dydaktycznej jego kierownika doc. dr. inż. Mariana Czappa. W takich momentach wracają wspomnienia, wyraźniej rysują się obrazy współczesności i tworzą się zarysy perspektywicznego rozwoju. Niby niewiele, a jednak około 11000 dni działalności. Czy zrobiono wszystko, w istniejących uwarunkowaniach, by nie zmarnować czasu, w którym przyszło żyć i pracować? A może nie warto było tworzyć i rozwijać takiej jednostki organizacyjnej w Uczelni? Pytań jest wiele, a ich eskalacja może prowadzić do sentymentalizmu. Ludzie techniki, unikając takich skłonności, kierują się przede wszystkim faktami i wnioskami z doświadczenia. Pozostańmy więc w tej sferze podsumowania. Faktem jest, że Zakład Termomechaniki i Chłodnictwa działał od 1969 roku w strukturach organizacyjnych Wydziału Mechanicznego byłej Wyższej Szkoły Inżynierskiej, a obecnie Politechniki Koszalińskiej. Odcisnął trwałe ślady w efektach działalności edukacyjnej i naukowo-badawczej o profilu energetycznym na Pomorzu Środkowym i w skali kraju. Zakład nie był nigdy gigantem organizacyjnym w sensie liczebności kadry, stawiał jednak zawsze na pierwszym miejscu jakość działalności. Świadomość, że można było zrobić więcej, nie jest obca pracownikom zakładu, ocenę dotychczasowego dorobku pozostawiamy innym.

Jak było dotychczas

Jednostka naukowo-dydaktyczna o nazwie *Zespół Termodynamiki i Energetyki Cieplnej* pojawiła się w pierwszej strukturze organizacyjnej Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie w 1968 roku. W semestrze zimowym w roku akademickim 1969/70 zespół podjął działalność dydaktyczną (w obsadzie trzech pracowników) w pełnym wymiarze planu zajęć. Utworzenie w roku akadem. 1974/75 nowej specjalności *Maszyny i Urządzenia Przemysłu Spożywczego i Chemicznego* spowodowało przemianowanie jednostki na *Zakład Termodynamiki i Chłodnictwa* oraz rozwinięcie działalności naukowo-dydaktycznej w ramach kierunku dyplomowania o nazwie *Maszyny i Urządzenia Chłodnicze*. Zachowanie ciągłości stabilnego rozwoju jednostki oraz rozszerzenie oferty jej działalności przyczyniły się do zmiany jej nazwy w 1984 roku na *Zakład Termomechaniki i Chłodnictwa*. Pod taką nazwą Zakład funkcjonuje do dziś, jako pionierska jednostka naukowo-dydaktyczna Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej. Od początku jej powstania kieruje nią doc. dr inż. Marian Czapp.

Jak jest obecnie

Zakład Termomechaniki i Chłodnictwa prowadzi działalność dydaktyczną w ramach przedmio-

tów technicznych podstawowych, przedmiotów specjalnościowych oraz w zakresie kierunku dyplomowania. Wśród przedmiotów podstawowych należy wymienić następujące: Termodynamika (Technika Cieplna, Termomechanika), Mechanika Płynów, Laboratorium Termodynamiki i Laboratorium Mechaniki Płynów, które obejmują studentów studiów dziennych i zaocznych na wszystkich kierunkach studiów (oprócz Wzornictwa Przemysłowego) Wydziału Mechanicznego, Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska (na kierunku Inżynieria Środowiska) oraz Wydziału Elektroniki (na kierunku Automatyka i Robotyka).

Niedofinansowanie szkolnictwa wyższego powoduje, że zmniejsza się drastycznie liczba godzin dydaktycznych przeznaczonych na przedmioty o profilu energetycznym,a określone przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego minimum nie jest w praktyce wystarczające.Wiadomo, że te problemy dotyczą również innych uczelni i powinny zostać jak najszybciej rozstrzygnięte na poziomie Ministerstwa Edukacji, przede wszystkim dla dobra wykształcenia polskiego inżyniera.Na kierunku dyplomowania *Urządzenia Chłodnicze*, wchodzącego w skład specjalności *Maszyny i Urządzenia Przemysłu Spożywczego i Chemicznego* Zakład prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: Urządzenia Chłodnicze, Urządzenia Klimatyzacyjne, Wymiana Ciepła i Wymienniki, Gospodarka Energetyczna, oraz zajęcia laboratoryjne z tych przedmiotów, a także prace przejściowe, seminaria dyplomowe i prace dyplomowe. Pracownicy Zakładu prowadzą też niektóre przedmioty specjalnościowe na innych kierunkach dyplomowania, jak na przykład na kierunku studiów *Technika Rolnicza i Leśna* w ramach specjalności *Inżynieria Żywności*, gdzie prowadzone są zajęcia z technologii chłodniczej. W następnych latach przewiduje się dalsze rozszerzenie oferty edukacyjnej

Zakładu o specjalność *Energetyka Cieplna*.

Przedstawiony powyżej przegląd prowadzonych w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa zajęć dydaktycznych obejmuje zakres odpowiadający, na miarę planów studiów, działalności instytutów techniki cieplnej w innych uczelniach.

Szczególną wagę przywiązuje się do tego, aby materiał wykładowy i ćwiczeniowy został podbudowany zajęciami laboratoryjnymi. Zaplecze laboratoryjne odgrywa więc w takiej koncepcji kształcenia bardzo istotną rolę. W pomieszczeniach laboratoryjnych o łącznej powierzchni około 320 m^2 rozmieszczono kilkadziesiąt stanowisk dydaktycznych oraz naukowo-badawczych zgrupowanych umownie w czterech pracowniach:

- Pracowni Termodynamiki,
- Pracowni Mechaniki Płynów,
- Pracowni Chłodnictwa i Wymiany Ciepła,
- Pracowni Maszyn Przepływowych.

Do wszystkich zajęć laboratoryjnych i projektowych pracownicy Zakładu opracowali skrypty, które okazały się pomocą nie tylko dla studentów Politechniki, ale także korzystają z nich inne uczelnie i przemysł. Niektóre prace przejściowe i dyplomowe typu eksperymentalnego są wykonywane na stanowiskach przeznaczonych do prac naukowo-badawczych. Łącznie w skali roku akademickiego pracownicy Zakładu obsługują dydaktycznie kilkuset studentów.

Stan kadrowy Zakładu

W roku akademickim 1999/2000 zatrudnionych jest w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa łącznie 9 pracowników, w tym 6 nauczycieli akademickich: doc. dr inż. Marian Czapp, prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Bilicki, dwóch adiunktów – dr inż. Tadeusz Bohdal i dr inż. Krzysztof Majka (aktualnie Senator RP z Pomorza Środkowego) oraz mgr inż. Henryk Charun – st. wykładowca i mgr inż. Krzysztof Dutkowski – asystent. Trzech pracowników zatrudnia Zakład na stanowiskach naukowo-technicznych: Henryk Bednarz, Robert Maśniak i Waldemar Kuczyński. Jeśli ich znacie, będzie to okazja do ponownego spotkania, a jeżeli nie – mam przyjemność ich przedstawić.

Nauczyciele akademiccy:

Doc. dr inż. Marian Czapp, kierownik Zakładu Termomechaniki i Chłodnictwa, absolwent Politechniki Gdańskiej; 1967 r. – obrona pracy doktorskiej, w latach 1960–1970 pracownik naukowy Politechniki Gdańskiej, a od 1969 roku WSInż. w Koszalinie. Prodziekan Wydz. Mechanicznego w latach 1973–1974. 1976–1978 dyrektor Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn WSInż. Koszalin. Przez dwie kadencje 1987–1993 i 1993–1999 był Dziekanem Wydz. Mechanicznego. Zainteresowania naukowe: zagadnienia wymiany ciepła w wymiennikach chłodniczo-klimatyzacyjnych, wymiana ciepła przez promieniowanie, chłodnictwo sprężarkowe i absorpcyjne. Autor i współautor ponad 100 artykułów, 8 skryptów dydaktycznych i opracowań technicznych. Promotor jednej pracy doktorskiej, dwóch przewodów doktorskich otwartych i około 200 prac dyplomowych absolwentów. Członek wielu stowarzyszeń naukowych.

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Bilicki, profesor zwyczajny, w latach 1984–87 zatrudniony na stanowisku docenta w WSInż., obecnie profesor zwyczajny Politechniki Koszalińskiej, jednocześnie pracownik IMP PAN w Gdańsku. Zainteresowania naukowe: przepływy dwufazowe, w tym z uwzględnieniem nierównowagi termodynamicznej, zagadnienia własności falowych przepływów mieszanin cieczy i pary, energetyka cieplna w teorii i praktyce. Członek wielu stowarzyszeń międzynarodowych i krajowych, przewodniczący Podsekcji Przepływów Wielofazowych w Sekcji Mechaniki Płynów Komitetu Mechaniki PAN, zastępca redaktora naczelnego czasopisma „Archive of Thermodynamics". Autor bardzo wielu publikacji naukowych zagranicznych i krajowych.

Dr inż. Tadeusz Bohdal, adiunkt, absolwent WSInż. w Koszalinie, zatrudniony w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa od 1976 roku, obecnie na stanowisku adiunkta. Zainteresowania naukowe: zagadnienia wymiany ciepła podczas wrzenia w przepływie, intensyfikacja wymiany ciepła w wymiennikach chłodniczych i klimatyzacyjnych, problemy zastosowania termomechaniki i chłodnictwa w gospodarce energetycznej. Autor i współautor 4 skryptów, ponad 70 publikacji w pismach zagranicznych i polskich oraz ok. 80 opracowań naukowo-technicznych. Został wybrany na drugą kadencję prodziekanem Wydz. Mechanicznego.

Dr inż. Krzysztof Majka, adiunkt, absolwent Politechniki Gdańskiej, zatrudniony w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa od 1973 roku, obecnie na stanowisku adiunkta; studia doktoranckie w Indian Institute of Science Bangalore w Indiach. Zainteresowania naukowe: problemy przepływów wtórnych w palisadach łopatek sprężarkowych, przechowalnictwo ziemniaków, gospodarka energetyczna. Autor wielu publikacji zagranicznych i krajowych. W latach 1993–1996 był Konsulem RP w Bombaju (Indie), a od 1997 roku jest Senatorem RP z byłego woj. koszalińskiego.

Mgr inż. Henryk Charun, st. wykładowca, absolwent Politechniki Gdańskiej, zatrudniony w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa od 1970 roku, obecnie na stanowisku st. wykładowcy. Zainteresowania naukowe: zagadnienia wymiany ciepła w przepływach jedno- i wielofazowych, badania chłodniczych i klimatyzacyjnych wymienników ciepła oraz problemy gospodarki energetycznej. Współautor 9 skryptów dydaktycznych, jednej monografii, ok. 70 artykułów naukowych i naukowo-technicznych oraz ok. 80 udokumentowanych opracowań technicznych dla różnych podmiotów gospodarczych.

Mgr inż. Krzysztof Dutkowski, asystent, absolwent Politechniki Koszalińskiej, od 1995 roku zatrudniony w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa na stanowisku asystenta. Zainteresowania naukowe: problemy wymiany ciepła podczas konwekcji swobodnej w przestrzeni ograniczonej, badania wymienników ciepła chłodniczych i klimatyzacyjnych, pomiary w gospodarce energetycznej. Współautor jednej monografii, jednego skryptu i 9 publikacji naukowych i naukowo-technicznych.

Pracownicy techniczni:

Henryk Bednarz, st. mistrz, zatrudniony od lipca 1988 roku; łączny staż pracy 35 lat, w tym wiele lat w przemyśle, specjalista-monter urządzeń i instalacji sanitarnych i chłodniczych.

Robert Maśniak, st. technik, zatrudniony w Uczelni od grudnia 1988 roku, absolwent Zespołu Szkół Rolniczych w Boninie; łączny staż pracy 13 lat, w tym 3 lata w przemyśle; obecnie kontynuuje studia zaoczne w Politechnice Koszalińskiej.

Waldemar Kuczyński, st. technik, od stycznia 1999 roku zatrudniony w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa na stanowisku starszy technik; kontynuuje studia zaoczne w Politechnice Koszalińskiej.

Charakterystyka działalności naukowo-badawczej

Działalność naukowo-badawcza pracowników Zakładu obejmuje: prace rozwojowe (podstawowe i stosowane), wdrożeniowe, kwalifikacyjne własne, opinie i ekspertyzy, udział w konferencjach międzynarodowych i krajowych, publikacje rozpraw, monografii, artykułów i skryptów. W większości przypadków prac, zwłaszcza eksperymentalnych i publikacji zwartych, mobilizują one do pracy zespołowej, nie odbiera to jednak indywidualnego charakteru pracom poszczególnych autorów.

W zakresie prac naukowo-badawczych zainteresowania zespołu koncentrują się wokół zagadnień maszyn i urządzeń energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych. Wśród głównych kierunków działalności naukowo-badawczej wyróżnia się:

- badania podstawowe i stosowane w dziedzinie wymiany ciepła i oporów przepływu podczas przemian fazowych czynników (w tym czynników proekologicznych), a przede wszystkim podczas wrzenia i skraplania w przepływie;
- wybrane zagadnienia konwekcyjnej wymiany ciepła w warunkach konwekcji swobodnej i wymuszonej;
- badania procesów chłodniczej obróbki termicznej produktów spożywczych, w szczególności podczas ich chłodzenia i zamrażania;
- kompleksowe i szczegółowe badania wymienników ciepła stosowanych w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych w zakresie charakterystyk cieplnych i przepływowych, pod kątem ograniczenia ich energo- i materiałochłonności;
- optymalizacyjne badania o charakterze wdrożeniowym prototypowych wymienników chłodniczo-klimatyzacyjnych dla nowych typoszeregów polskich producentów;
- badania i projektowanie wybranych układów w przechowalnictwie płodów rolnych;
- doskonalenie metod oceny gospodarki energetycznej, z uwzględnieniem branży spożywczej;
- współpraca regionalna w zakresie poradnictwa, opinii i ekspertyz dla różnych podmiotów gospodarczych w dziedzinie techniki cieplnej, urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych, miernictwa cieplnego i urządzeń w energetyce cieplnej;
- udział w pracach wykonanych w ramach współpracy z SIMP-NOT, w zakresie prac rzeczoznawców i biegłych sądowych (dr inż. Tadeusz Bohdal i mgr inż. Henryk Charun posiadają uprawnienia Biegłych Sądowych Sądu Okręgowego w Koszalinie w zakresie maszyn i urządzeń chłodniczych oraz gospodarki cieplnej i pomiarów cieplnych).

Wyszczególnienie wszystkich osiągnięć naukowo-badawczych i dydaktycznych w okresie 30-letniej działalności Zakładu znacznie przekroczyłoby ograniczoną objętość tego opracowania. Przegląd ważniejszych osiągnięć Zakładu przedstawiono w oddzielnym zestawieniu. Natomiast biorąc przykładowo pod uwagę ostatnie 5 lat działalności należy wymienić:

- publikacje naukowe: ogółem 32 artykuły, w tym 10 w uznanych wydawnictwach zagranicznych i krajowych, 6 referatów na konferencjach zagranicznych i 10 krajowych;
- aktywny udział pracowników w 5 zagranicznych i 9 krajowych kongresach, konferencjach, zjazdach i seminariach;
- opracowanie i opublikowanie 5 skryptów, w tym 4 o profilu chłodniczym;
- wykonanie z pozytywną oceną grantu z Komitetu Badań Naukowych;
- udział w organizacji Zjazdu Termodynamików w 1996 roku;
- aktywny udział pracowników w uczelnianych i wydziałowych seminariach naukowych oraz w radach naukowych jednostek pozauczelnianych (w sekcjach PAN, w radzie naukowej OBR w Bydgoszczy itp.);
- nagrody i odznaczenia przyznane pracownikom Zakładu za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną.

Niepublikowane, a udokumentowane opracowaniami prace naukowo-techniczne obejmują około 150 pozycji w zakresie: bilansów energetycznych maszyn i urządzeń cieplnych w różnych obiektach zlokalizowanych na Pomorzu Środkowym, wyniki badań typoszeregów chłodnic i skraplaczy chłodniczych okrętowych wykonanych na zlecenie producentów, wyniki badań układów wentylacyjnych i klimatyzacyjnych obiektów, opracowania tech-

niczne projektowe urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych w przechowalniach ziemniaków, ekspertyzy i opinie w sprawie przyczyn awarii i oceny stanu technicznego urządzeń itp.

A jakie są perspektywy

Dalszy rozwój Zakładu zależy w dużym stopniu od kierunków rozwoju Wydziału Mechanicznego, a także od ludzi zatrudnionych w Zakładzie. Obowiązkiem obecnej kadry i przyszłych pokoleń jest pomnażanie dorobku i kultywowanie dobrych tradycji. Na pewno preferowana będzie działalność w zakresie problemów energetycznych, a zwłaszcza w dziedzinie chłodnictwa i klimatyzacji. Przekonaliśmy się, że czas jest ważnym, nieodwracalnym parametrem w życiu człowieka i nawet planując probabilistycznie nie można do końca przewidzieć, co nastąpi. Utwierdzeni jesteśmy w przekonaniu, że najważniejszą osobą, która będzie przekraczać próg Zakładu jest na pewno *student*. Po to bowiem tworzyliśmy i rozwijaliśmy tę jednostkę organizacyjną Wydziału i Uczelni.

Opracował: mgr inż. Henryk Charun

Na Temat 03/2000 (20)

Przyznanie najwyższych uprawnień akademickich

Wydział Mechaniczny Politechniki Koszalińskiej uzyskał w dniu 29 maja 2000 roku uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie budowy i eksploatacji maszyn. Jest to najwyższe uprawnienie akademickie nadawane na podstawie zgodnej decyzji Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, uzyskiwane po szczegółowym sprawdzeniu kwalifikacji i dorobku naukowego profesorów i doktorów habilitowanych zatrudnionych na wydziale, poziomu naukowego wydziału, poziomu i liczby wypromowanych doktorów oraz bazy naukowej wydziału.

Na 22 uczelnie techniczne tylko 11 posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie budowy i eksploatacji maszyn (a dziedzina ta jest prowadzona we wszystkich uczelniach), co oznacza, iż Wydział Mechaniczny Politechniki Koszalińskiej wszedł do elitarnej grupy wydziałów o najwyższych uprawnieniach. Poza uprawnieniami do prowadzenia przewodów habilitacyjnych i do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, Wydział i Politechnika uzyskały wiele nowych niezwykle ważnych uprawnień. Uczelnia odtąd ma prawo do nadawania tytułu doktora honoris causa na wniosek Wydziału, który może habilitować.

Wydział Mechaniczny może prowadzić dzienne i zaoczne studia doktoranckie dla własnych pracowników oraz doktoranckie studia środowiskowe dla innych jednostek organizacyjnych i pracowników innych środowisk naukowych. Przewody habilitacyjne mogą być prowadzone również dla pracowników innych uczelni lub jednostek badawczych. Wraz z nadaniem tych uprawnień Rada Wydziału uzyskuje prawo do samodzielnego prowadzenia postępowania o nadanie tytułu naukowego

profesora dla pracowników własnych i z innych ośrodków. Ponadto cała Uczelnia dzięki temu uzyskuje szczególne uprawnienia dotyczące reprezentacji środowisk akademickich.

Nowa ustawa o szkolnictwie wyższym przyznaje wydziałom mającym prawa do habilitowania jeszcze wiele dodatkowych uprawnień dotyczących zakresu i organizacji procesu kształcenia.

Jest to osiągnięcie, ważne nie tylko dla Wydziału i Politechniki, ale również dla miasta i regionu, dzięki któremu kierunek rozwoju Koszalina jako miasta akademickiego zyskuje coraz lepsze podstawy.

Rektor Politechniki Koszalińskiej
– prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn,
Dziekan Wydziału Mechanicznego
– prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Na Temat 03/2000 (20)

Nowe pokolenie pracowników naukowych Politechniki Koszalińskiej coraz częściej zdobywa doktoraty na rodzimej uczelni. Prawa doktoryzowania mają trzy wydziały: Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Wydział Elektroniki oraz Wydział Mechaniczny.

Pierwszy doktorat z budownictwa

Dr inż. Jacek Katzer jest pierwszym, który uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w dziedzinie *budownictwo* na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek – kierownik Katedry Konstrukcji Betonowych. Obrona pracy odbyła się 14 kwietnia br. Opowiada dr inż. Jacek Katzer.

Jestem lokalnym patriotą. Szukając określenia, które najtrafniej opisałoby moją osobę, stwierdziłem, że tak na prawdę całym sercem i duszą jestem zatwardziałym lokalnym patriotą. Kocham moje miasto i żyjąc w nim jestem szczęśliwy; choć może się ono niektórym bardziej światowym osobom wydawać nieco prowincjonalne, to jednak ma swój niezaprzeczalny urok oraz właściwy ludzki rozmiar. Jako prawdziwy lokalny patriota urodziłem się w Koszalinie, tutaj spędziłem dzieciństwo, chodziłem do szkoły podstawowej nr 11, a następnie do Liceum Ogólnokształcącego imienia W. Broniewskiego, pieszczotliwie nazywanego w tamtych czasach „stodołą" (w odróżnieniu od konkurencyjnego Liceum nr 1 im. St. Dubois nazywanego „klasztorem"). Po szczęśliwym zdaniu matury (wtedy jeszcze w skali ocen od 2 do 5) i połączonych z nią egzaminów wstępnych rozpocząłem studia w Wyższej Szkle Inżynierskiej w Koszalinie. Na wybór takiej, a nie innej uczelni wpłynęło kilka czynników. Po pierwsze wiedziałem, że chcę pójść na jakąś uczelnię techniczną (to już taka rodzinna tradycja), po drugie nie za bardzo chciałem opuszczać moje przytulne ukochane miasto. Ostatecznie szalę przeważyły egzaminy wstępne zorganizowane w 1989 roku razem z maturami w wybranych szkołach średnich ówczesnego województwa koszalińskiego. Wizja bycia studentem już w maju i 120 dni następujących potem wakacji była naprawdę kusząca.

O studiach. Moja macierzysta uczelnia miała wtedy o wiele mniejszy rozmiar niż dzisiaj, a samych studentów było na tyle mało, że prawie każdy był znany wykładowcy z imienia i nazwiska. Ze zrozumiałych względów sposób studiowania, kontaktu z wykładowcami i w ogóle klimat panujący w całej szkole był zupełnie inny niż dzisiaj. Przy-

Dr inż. Jacek Katzer podczas obrony pracy doktorskiej

znaję się bez bicia, że do nauki od samego początku się przykładałem, co przyniosło mi najpierw na pierwszym roku nagrodę rektora za wyniki w nauce, a następnie stypendium naukowe przez resztę studiów. Żeby nie wyjść na totalnego kujona z dumą muszę przyznać, że raz w ciągu całych studiów udało mi się nie zdać egzaminu i to nie z byle czego, tylko z samej matematyki!!! Jak to się zwykle mówi w takich sytuacjach, „zadania mi w ogóle nie podeszły", ale na poprawce we wrześniu wszystko mi już „podeszło" i bez dodatkowych perturbacji studiowałem dalej. Na piątym roku zostałem asystentem stażystą w Katedrze Budownictwa i Materiałów Budowlanych. Pracę magisterską pisałem u dr. inż. Lesława Macieika na temat wodoszczelności betonów modyfikowanych mikrokrzemionką. Moje badania związane z pracą magisterską polegały w dużym uproszczeniu na 14-dniowym badaniu wodoszczelności betonów. Niestety, maszyna wodoszczelnościowa nie była wtedy jeszcze wspomagana komputerowo i o przesączeniu się wody przez beton informowała poprzez zapalanie się czerwonej kontrolki. Czerwona kontrolka, sama w sobie bardzo ładna, zmuszała mnie jednak do odwiedzania uczelni co 4 godziny przez całą dobę siedem dni w tygodniu. W trakcie tych badań, oprócz wodoszczelności betonu, gruntownie zapoznałem się ze wszystkimi ochroniarzami, uczelnianym psem Reksem, systemem alarmowym, paniami portierkami oraz całym ogrodzeniem uczelni. Budynki przy ulicy Racławickiej są na prawdę romantycznym i pięknym miejscem o czwartej nad ranem w bezchmurną księżycową wiosenną noc. Tych, którzy nie wierzą, zachęcam do samodzielnego organoleptycznego sprawdzenia tego zjawiska.

Betony, i co dalej? Pracę magisterską obroniłem w czerwcu 1994 roku i od razu rozpocząłem dalszą działalność badawczą jako asystent w Katedrze Budownictwa i Materiałów Budowlanych. Betony stały się moją pasją, ale nie zapominałem o całej reszcie budownictwa, odbywając praktyki budowlane tak projektowe, jak i wykonawcze. Trud odbywania praktyk budowlanych zaowocował dopuszczeniem do egzaminu na uprawnienia budowlane projektowe, który udało mi się zdać w 1996 roku. Moja praca dydaktyczno-naukowa na uczelni pozwoliła mi na napisanie 40 publikacji naukowych i popularnonaukowych. Część publikacji napisałem samodzielnie, część razem z dr. inż. Lesławem Macieikiem, a część z promotorem mojej pracy doktorskiej prof. dr. hab. inż. Zdzisławem Piątkiem. Doświadczenie naukowe oraz zdobyty materiał badawczy pozwoliły mi na napisanie pracy doktorskiej pod tytułem: „Piaskobetony specjalne na bazie piasku odpadowego modyfikowane mikrokrzemionką i zbrojeniem rozproszonym". Jako lokalny patriota w swojej dysertacji zająłem się „betonowym problemem" Pomorza Środkowego polegającym na prawie całkowitym braku kruszyw grubych i olbrzymim nadmiarze piasków dobrej jakości.

Jeszcze o pracy doktorskiej. Przedmiotem mojej pracy były badania kompozytów piaskobetonowych, mające na celu udowodnienie, że można skomponować beton na bazie miejscowych piasków odpadowych modyfikowany mikrokrzemionką i zbrojeniem rozproszonym, który będzie w pełni spełniał wymogi konstrukcyjne i eksploatacyjne stawiane betonom zwykłym bądź specjalnym. Dotychczasowe badania prowadzone nad betonami żwirowymi z dodatkiem mikrokrzemionki oraz nad fibrobetonami pozwalały przypuszczać, że dzięki zastosowaniu tych dodatków w piaskobetonie na bazie piasku odpadowego można będzie wyeliminować takie niekorzystne parametry piaskobetonu jak dużą nasiąkliwość, małą wodoszczelność, ograniczoną wytrzymałość oraz takie niekorzystne zjawiska reologiczne jak duży skurcz czy pełzanie. Badania opisane w pracy doktorskiej były prowadzone nad piaskobetonami wykonanymi przy użyciu tylko i wyłącznie materiałów produkcji krajowej. Przy planowaniu badań wykorzystano matematyczne planowanie eksperymentu. Równolegle były prowadzone badania skurczu i pełzania wybranych kompozytów fibropiaskobetonowych. Otrzymane wyniki pozwoliły stwierdzić, że jest możliwe wyeliminowanie lub zminimalizowanie dużej części niekorzystnych cech charakteryzujących niemodyfikowany piakobeton. Udało się między innymi znacznie ograniczyć nasiąkliwość, zwiększyć wodoszczelność oraz wytrzymałość omawianych kompozytów piaskobetonowych. Zmiana tych kilku podstawowych cech pozwala na uzyskanie pełnowartościowego betonu specjalnego o ściśle określonym przeznaczeniu. Przeprowadzone badania pozwoliły na określenie optymalnych składów kompozytów betonowych na bazie piasku odpadowego, modyfikowanych mikrokrzemionką i zbrojeniem rozproszonym.

Prace doktorską obroniłem w kwietniu bieżącego roku na naszej uczelni. Korzystając z okazji chciałem jeszcze raz gorąco podziękować mojemu promotorowi prof. Piątkowi za cierpliwość i iście ojcowskie podejście, prof. Świtońskiemu za okazaną życzliwość i pomoc teoretyczną, doktorowi Macieikowi za udostępnienie laboratorium „o każdej porze dnia i nocy" oraz nieocenionym: inżynierowi Kobace, który jest prawdziwym sercem Laboratorium Techniki Budowlanej, oraz inż. Drozdowskiej za pomoc przy „papierkowej robocie", której szczerze nie cierpię.

Chętnie wracam do pracy. Cieszę się, że nigdy nie musiałem wyjeżdżać z mojego ukochanego miasta, żeby się wykształcić, czy realizować zawodowo. To, że tak jestem przywiązany do miasta i uczelni nie znaczy, że w ogóle z niego nie wyjeżdżam. Moim hobby jest podróżowanie i od 10 lat co roku choć kilka wakacyjnych tygodni spędzam za granicą. Niektóre swoje wrażenia z tych podróży opisywałem na łamach „Głosu Koszalińskiego", „Gońca Pomorskiego", „Najwyższego Czasu!" oraz „Twojego Filara". Pełen wakacyjnych wrażeń zawsze chętnie wracam do domu oraz do pracy na uczelni.

dr inż. Jacek Katzer

Doktorant Jacek Katzer i promotor – profesor Zdzisław Piątek

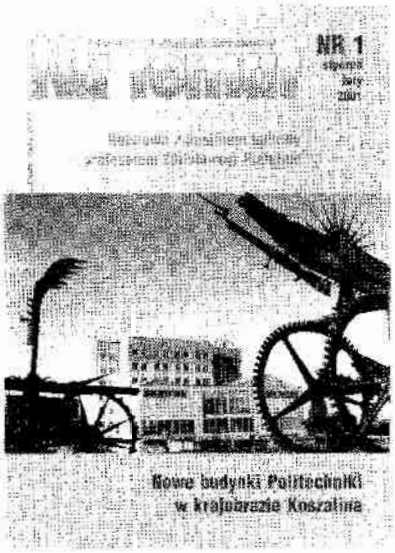

Na Temat 01/2001 (23)

PWN doceniło wartość książki profesor Anny M. Anielak pt. „Chemiczne i fizykochemiczne oczyszczanie ścieków".

Edytorski sukces

W październiku 2000 r. Wydawnictwo Naukowe PWN opublikowało książkę monograficzną dr hab. inż. Anny M. Anielak pt. „Chemiczne i fizykochemiczne oczyszczanie ścieków". W książce opisano fizykochemiczne procesy stosowane w inżynierii środowiska – neuralizację, utlenianie i redukcję, koagulację, adsorpcję, flotację, wymianę jonową i procesy membranowe. Teoretyczne podstawy tych procesów przedstawiono w powiązaniu z teorią zjawisk zachodzących na granicy faz w podwójnej warstwie elektrycznej. Autorka wyjaśnia również mechanizm powstawania ładunku powierzchniowego i podwójnej warstwy elektrycznej. Na zakończenie przedstawia przykłady zastosowania opisanych procesów do oczyszczania ścieków przemysłowych i komunalnych.

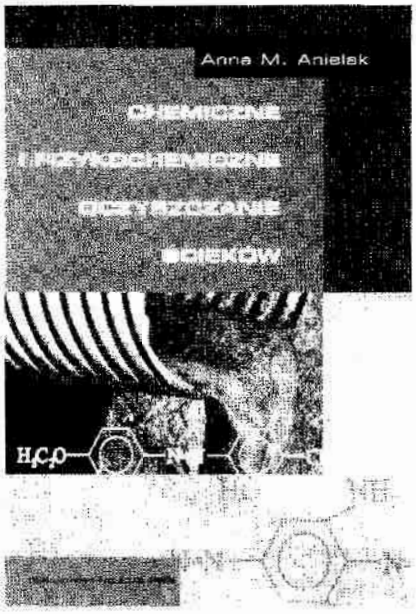

Prezentowany materiał jest wynikiem studiów i własnych rozważań teoretycznych, a także wieloletniej współpracy autorki z licznymi zakładami przemysłowymi. Zawiera opisy nowoczesnych urządzeń i technologii, w tym dotychczas niepublikowane.

Książka ma indywidualne i oryginalne cechy, jest napisana dobrze, przedstawia nowy punkt widzenia na problematykę oczyszczania ścieków. Jest to pierwsza pozycja ogólnopolska, w dużej części monograficzna, w której jest przedstawione oczyszczanie ścieków fizykochemicznymi metodami. Książka ta nie miała prywatnych sponsorów i po uzyskaniu wysokiej oceny recenzentów ukazała się nakładem w całości finansowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Książka jest przeznaczona dla studentów inżynierii środowiska, a także chemii i fizykochemii. Cieszy się dużym zainteresowaniem wśród pracowników i studentów wielu uczelni, jednostek badawczych i projektowych. Według informacji uzyskanej w wydawnictwie, w ciągu 4 tygodni dystrybucji książki w księgarniach naukowych sprzedano ponad 60% nakładu.

Sukces jest tym większy, że mimo coraz częstszych wydań publikacji pracowników naukowych Politechniki Koszalińskiej przez wydawnictwa centralne, takie jak WNT czy Arkady, ta jest pierwszą w PWN pracą naszej uczelni.

Na Temat 04/2001 (26)

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2001 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski nadał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych dr. hab. Tomaszowi Heesemu. Uroczyste wręczenie aktu nadania tytułu odbyło się w czerwcu 2001 roku. Profesor T. Heese jest obecnie najmłodszym profesorem w naszej uczelni.

Najmłodszy profesor

Co Pan może powiedzieć o swojej karierze naukowej, o najszybszej w dotychczasowej historii naszej uczelni drodze do tytułu profesora?

– Pracę rozpocząłem w 1982 roku i niedługo będę miał jubileusz 20 lat pracy. Był to okres bardzo aktywnych i intensywnych badań, na pewno bardzo ważny w moim życiu. Było to spędzenie cząstki swojego życia z jakimś konkretnym celem. A co było ważne w mojej drodze. To, że może miałem szczęście, że trafiłem na wspaniałych wykładowców na uczelni, którą ukończyłem. Jako student bardzo aktywnie pracowałem w ruchu naukowym, a swoją pierwszą publikację, i to w języku angielskim, miałem w 1981 roku, na rok przed ukończeniem studiów. Moi nauczyciele bardzo o to dbali. I właściwie bez tego nie przyspieszy się kariery naukowej. Później, po podjęciu pracy na uczelni w Koszalinie, trafiałem na dobry klimat pracy. Jest to niezwykle ważne. Klimat pracy na wydziałach tworzą dziekani, prodziekani, bo oni regulują cykl pracy, a także współpracownicy, kierownicy katedr. Ten dobry klimat wokół danej osoby pomaga w rozwoju jej kariery.

Ale jest jeszcze inna rzecz. Przez prawie 7 lat pracowałem w administracji wydziału, i sporą część swojego czasu musiałem poświęcić organizacji życia naukowego i studenckiego na naszym wydziale, i dzisiaj wiem, że nie jest to czas stracony dla prac naukowych. Uważam, że to można połączyć. Przy okazji uczyłem się nowych rzeczy, nowego podejścia; współpracując z kierownikami zespołów przy opracowywaniu różnych materiałów, jak na przykład sprawozdań do KBN, dla potrzeb Rady Głównej itp., trzeba było nauczyć się słuchać innych.

Jest jeszcze jedna rzecz ważna. Dotyczy osobistego angażowania się w życie naukowe pomiędzy uczelniami krajowymi i zagranicznymi. Jest to rzecz trudna, bo wymaga od nas dużej dyscypliny. I ona również jest konieczna do kariery. Nie można zamknąć się w swoich ścianach i nie prezentować swoich wyników. Trzeba je jak najszybciej prezentować, to nie muszą być końcowe wyniki. Chodzi o to, że poprzez aktywny udział w środowisku naukowym, szybciej weryfikujemy swoje błędy. Musimy jak najszybciej pozwolić na ocenę swoich wyników,

upewnić się, czy podjęty temat jest właściwy i nie obrażać się na czasami szorstkie słowa recenzentów. To tylko może nam pomóc w rozwoju naukowym. Trzeba to przełknąć, wybrać z tych ocen to, co jest cenne, ważniejsze, niekiedy sprawy osobiste odłożyć na bok i pracować dalej z tym nowym bagażem. Każdą krytykę trzeba wykorzystać maksymalnie. A w wielu przypadkach to są naprawdę ważne rzeczy, a zwłaszcza jeśli są to nowe pomysły. Ta droga nie jest wygodna, ale daje efekty.

Często zabiegamy o wynik w postaci publikacji, to jest ważne, ale najważniejsze jest drążenie. I ten niepokój, który ciągle musi nam towarzyszyć. Jeżeli wydamy jakąś publikację, to widząc jej niedostatki, myślami gonimy dalej. Taka jest właśnie natura poznania, nie można odpoczywać za wiele.

Jak się osiąga dobre wyniki w badaniach naukowych?

– Zazwyczaj staramy się jasno przedstawiać swoje racje i to jest dobrze, szczególnie w badaniach naukowych, kiedy mamy pełne zaufanie do swoich wyników, ale czasami brakuje nam krytycyzmu. Jeżeli pracujemy w zespole, to nie ma obawy, że ktoś z członków zespołu zdryfuje za bardzo, bo jest ciągle recenzowany, nie tylko przez recenzentów publikacji, ale również przez własnych współpracowników. To sposób na bardzo wartościowe publikacje, zauważone przez innych badaczy i cytowane. Utworzenie dobrego zespołu badawczego jest jednym z najważniejszych zadań profesora! Czy ja mam taki dobry zespół, czas chyba pokaże. Udaje nam się realizować już dziś duże projekty badawcze, oraz również zlecenia zewnętrzne dla organizacji pozarządowych, dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska, współpracujemy z Duńczykami z agencjami doradczymi, jak np. Water Consult. Nasze zainteresowania wykraczają poza granice Polski. W tej chwili dosyć ważny projekt związany z restytucją sieci w jeziorze Łebsko jest już zarejestrowany przez Komisję Helsińską, działającą na rzecz ochrony Morza Bałtyckiego. Nasza aktywność zaczyna nabierać rozpędu i jest coraz bardziej widoczna, nie tylko w Polsce, ale i u nasz zachodnich sąsiadów. Ważny jest też rozwój metod badawczych, a więc to, co nazywamy szkołą badawczą, sztuką dyskusji, sprecyzowanie celu swoich badań, tworzenie i stawianie hipotez i nowe pomysły. To jest najważniejsze. Niech na 100 pomysłów zrealizuje się kilka, to efekt badań naukowych będzie dobry. Staramy się zrobić raz w tygodniu seminarium, na którym każdy z pracowników omawia, co zrobił; to mobilizuje do ciągłej pracy, do większej aktywności. Na tych seminariach nie oszczędzamy siebie. Czasami padają dosyć surowe i ostre słowa, że ktoś nie zrobił nic przez tydzień lub dwa ze swoich planów badawczych. Mamy więc taki swój wewnętrzny mechanizm dyscyplinowania.

Jakie są dalsze plany i zadania czekające Pana zespół w przyszłości?

– W tej chwili chcemy zakończyć badania dotyczące Parsęty i doprowadzić do utworzenia projektu pilotażowego, związanego z ochroną mokradeł. To jest dla nas ważna rzecz, bo przy okazji mamy doskonałe motywy zrobienia dużego eksperymentu, nie na skalę techniczną czy półtechniczną, ale w środowisku naturalnym, na obszarze ponad 100 ha. Dla nas jest to niezwykle ważna rzecz, że możemy wykonać eksperyment na „żywym organizmie", którym jest ekosystem, jakiś wycinek natury. To jest plan, który chcemy zrealizować w ciągu 2–3 lat. Na wykonanie tego projektu są środki europejskie. Jednym z nowych podjętych wyzwań jest to, że chcemy część zespołu przygotować do zupełnie nowego zadania, to jest oceny funkcjonowa-

nia ekologicznego małych zbiorników wodnych; dotyczy to stawów przy elektrowniach, tzw. stawów młyńskich, małych zbiorniczków przeciwpowodziowych. Funkcjonowanie tych sztucznych, utworzonych przez człowieka ekosystemów nie jest znane i zazwyczaj po utworzeniu takiego obiektu mamy do czynienia z różnokierunkowymi procesami, ale najczęściej przyspieszoną eutrofizacją i ostatecznie degradacją. Objawia się to wzrostem zanieczyszczeń i utratą walorów rekreacyjnych takiego akwenu. A na obszarach, gdzie jest bardzo mało jezior albo podlegają one ciągłemu wysuszaniu i zanikaniu, jest to bardzo ważny problemem dla lokalnych społeczności. Tą problematyką są również zainteresowani specjaliści od ochrony przeciwpowodziowej. Kolejna część zespołu ma podjąć całkowicie oryginalne zadanie, dotyczące pojawienia się nowych zagrożeń cywilizacyjnych, jakimi są toksyny sinicowe. Badania dowodzą, że są silniejsze od jadu węży, np. kobry. Pojawiają się w wielu akwenach, również zbiornikach wody pitnej. Mogą wystąpić wtedy, kiedy w ekosystemie następuje zaburzenie równowagi między biogenami, a więc związkami fosforu i azotu. Ten kierunek badań jest u nas intensywnie rozwijany, zakupujemy aparaturę i sprzęt, no i najważniejsze, szkolimy pracowników. Dzięki współpracy z ośrodkiem z Uniwersytetu w Olsztynie planujemy rozpocząć badania cytogenetyczne, dzięki którym będzie można określić wpływ tych toksyn na chromosomy, głównie na zjawiska związane z utratą pewnej części chromosomów, czyli części informacji genetycznej. Jeden z asystentów przygotowuje program badawczy, właśnie pod kątem takich badań cytogenetycznych, a więc przygotowujemy się do skoku w nową epokę badań.

Wracając do osobistych refleksji, to chciałbym, żeby moje wyniki pracy badawczej można było zamienić na konkretne namacalne efekty, czyli po prostu je wdrażać do praktyki. Zawsze warto odpowiedzieć sobie na kilka pytań: Czy ja potrafię jeszcze coś zrobić? Czy ja potrafię tylko uczyć? Czy potrafię swoje wyniki zamienić na rzeczywisty efekt, który jest związany z ochroną danego ekosystemu, z życiem gospodarczym, żeby moje prace badawcze miały rację bytu i przełożenie nie za kilkanaście czy kilkadziesiąt lat, tylko już teraz. Czy ja umiem skonsumować wiedzę, którą stworzyłem wspólnie z zespołem? Są pewne typy badań, polegające na tworzeniu materiałów dokumentacyjnych, przydatnych może za 100 lat, jako dane źródłowe, to też są ważne elementy. Ale bardzo ważne jest, aby przełożyć do życia praktycznego to, co udało się nam spostrzec, zbadać, ocenić, skwantyfikować, nazwać. Jest dużo takich spraw.

Jest Pan profesor promotorem prac doktorskich. Czego one dotyczą?

– Obecnie jestem promotorem pracy związanej z ekologią gatunku ryby występującego w Bałtyku; przewód jest otwarty na słupskiej uczelni. Tam Instytut Biologii i Ochrony Środowiska otrzymał uprawnienia doktoryzowania i stał się bardzo mocną jednostką na Wybrzeżu Środkowym. A praca o tyle jest istotna, że jest to gatunek ryby, który po dokładnym zbadaniu chcemy zarekomendować Komisji Helsińskiej do stałego monitoringu toksyn w wodach głębinowych Bałtyku. Jak się okazało, cały cykl życiowy tego gatunku odbywa się w wodach głębinowych (inne gatunki ryb wędrują między głębinami a strefą przybrzeżną). Gatunek ten to motela, która żyje bardzo długo i nie zmienia strefy życia, a więc można założyć, że nie dochodzi u niej do wymiany pewnych toksyn. W rybach zwykle toksyny gromadzą się i następuje ich biomagnifikacja, czyli powiększanie zawartości w poszczególnych organach, w wątrobie, kościach i mięśniach. Nasze wcześniejsze badania na rybach wędrujących między jeziorem Jamno a Bałtykiem udowodniły, że ryby potrafią przez kilka miesięcy wymienić ołów zawarty w tkankach na inny metal, np. ołów na miedź. Tak że nawet te dawki groźne już dla naszego zdrowia, a znajdujące się w rybach, mogą zostać wymienione w wyniku zmiany środowiska. Nauka kiedyś zakładała, że te wszystkie substancje będą się gromadzić wraz z życiem i potęgować. Badania szczegółowe pokazują, że nie zawsze tak jest. Te sprawy są przedstawione i udowodnione we wcześniejszym doktoracie pana dra Tomasza Modzelewskiego, którego byłem także promotorem.

Jak pan łączy intensywną pracę naukową z innymi sprawami w życiu?

– Czasami niektórzy koledzy widzieli, jak przemieszczałem się po korytarzach Wydziału w kaloszach, woderach i w szarym fartuchu i zastanawiali się, co ja robię. Niekiedy, gdy pakowaliśmy naszą łódź badawczą i wyjeżdżaliśmy w teren, to patrzyli zazdrosnym okiem: o, jadą sobie popływać po jeziorku i wypoczywać. Nieprawda, to jest bardzo ciężka praca, niekiedy prawie ponad siły. Często wracaliśmy z terenu niezwykle zmęczeni, i to w godzinach nocnych. Ale z bezpośredniego kontaktu z naturą jest dużo satysfakcji. A jeśli chodzi o życie prywatne, to wiele zależy jednak od organizacji. Na życie rodzinne też musi być czas. Mam dwoje dzieci, córka starsza jest studentką prawa, młodszy syn kończy liceum. Małżonka jako lekarz ma też zainteresowania ścisłe, ale dzieci, jak się okazało, interesują się sztuką. Biorą czynny udział w występach koszalińskiego „Dialogu", przygotowują sztuki, córka wygrała nawet kiedyś konkurs recytatorski. To są chyba jakieś cechy, które dzieci przejęły po dziadkach. Od rodziny bardzo dużo zależy i jeśli zapewnia ona pewien spokój wewnętrzny, to przyspiesza rozwój i sukcesy – jak to się mówi – karierę. To nie ulega wątpliwości. Wyrozumiałość i pomoc ze strony rodziny są niezbędne. Niekiedy są drobne konflikty dotyczące tego, jak wolny czas wykorzystać, czy na odpoczynek, czy na spotkanie ze znajomymi, czy na ... pracę. Nie ukrywam, że trochę życie prywatne cierpi z powodu dużej aktywności naukowej, można to jednak pogodzić. Jest to trudne, co nie znaczy, że niemożliwe.

Rozmawiał A. Markiewicz

Na Temat 05/2001 (27)

Pierwszy przewód habilitacyjny prowadzony przez Wydział Mechaniczny Politechniki Koszalińskiej został zamknięty. Rada Wydziału Mechanicznego nadała w dniu 28 listopada 2001 roku dr. inż. Tadeuszowi Bohdalowi stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie Budowy i Eksploatacji Maszyn. Życzymy jak najszybszego zatwierdzenia przez Centralną Komisję ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Pierwsza habilitacja

W posiedzeniu Rady Wydziału Mechanicznego 28 listopada 2001 roku wzięli udział zaproszeni goście, a w szczególności JM Rektor Politechniki Koszalińskiej prof. dr hab. inż. **Krzysztof Wawryn**, prorektorzy: prof. nadzw. dr hab. inż. **Józef Falkowski**, prof. nadzw. dr hab. inż. **Borys Storch** i prof. nadzw. dr hab. inż. **Leon Kukiełka**, dziekani pozostałych wydziałów oraz przedstawiciele prasy, radia i telewizji. Dr inż. Tadeusz Bohdal przedstawił rozprawę habilitacyjną nt. *„Zjawiska wrzenia pęcherzykowego czynników chłodniczych"*. Recenzentami rozprawy i dorobku naukowego byli: prof. dr hab. inż. **Roman Domański** z Politechniki Warszawskiej, prof. dr hab. inż. **Leon Troniewski** z Politechniki Opolskiej oraz prof. dr hab. inż. **Zbigniew Bilicki** z Politechniki Koszalińskiej. Monografia habilitacyjna, której recenzentami wydawniczymi byli: prof. dr hab. inż. **Roman Domański** i prof. dr hab. inż. **Jarosław Mikielewicz** z Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku (który jest również profesorem Politechniki Koszalińskiej) została opublikowana w Wydawnictwie Uczelnianym Politechniki Koszalińskiej i stanowiła podstawę wszczęcia przewodu habilitacyjnego 14 kwietnia 2001 roku. Na posiedzeniu 7 listopada 2001 roku Rada Wydziału Mechanicznego podjęła

uchwałę o dopuszczeniu do kolokwium habilitacyjnego 28 listopada 2001 roku.

Po przedstawieniu autoreferatu rozprawy i odpowiedziach do uwag recenzentów rozpoczęło się kolokwium habilitacyjne, podczas którego dr inż. T. Bohdal udzielił wyczerpujących odpowiedzi na kilkanaście pytań członków Rady Wydziału i recenzentów, dotyczących zarówno problemów będących przedmiotem rozprawy, jak również aktualnych problemów technicznych w budowie i eksploatacji maszyn. W tajnym głosowaniu Rada Wydziału przyjęła jednomyślnie kolokwium habilitacyjne. Następnie w głosowaniu wytypowano jeden z trzech zgłoszonych tematów wykładu habilitacyjnego pt. „*Model Nusselta kondensacji błonowej. Stare i nowe spojrzenie*". Z pełną ekspresją i głębokim znawstwem problemu przedstawiony został wykład habilitacyjny. W opinii członków Rady Wydziału sposób prezentacji wykładu trafił nie tylko do przekonania specjalistów, ale również do osób niezwiązanych z zagadnieniami energetycznymi. Uchwałą Rady Wydziału w głosowaniu tajnym przyjęto jednomyślnie wykład habilitacyjny, podkreślając wybitne zdolności dydaktyczne i wrodzone predyspozycje kandydata do zawodu nauczyciela akademickiego. Nie było żadnych wątpliwości, że wniosek dziekana o nadanie dr. inż. Tadeuszowi Bohdalowi stopnia naukowego doktora habilitowanego zostanie w głosowaniu tajnym poparty jednomyślnie. Decyzja o zatwierdzeniu uchwały Rady Wydziału Mechanicznego z 28 listopada 2001 roku, na którą wszyscy będziemy z niecierpliwością oczekiwać, należy od tej chwili do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

Dr. inż. Tadeusz Bohdal w trakcie kolokwium habilitacyjnego

dr inż. Tadeusz Bohdal

Cała społeczność akademicka Wydziału Mechanicznego składa gratulacje nowo promowanemu doktorowi habilitowanemu, życząc mu zdrowia, pomyślności i dalszej wspaniałej aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej. Tak trzymać Doktorze!

Henryk Charun

Na Temat 05/2001 (27)

Wywiad z prof. dr. hab. Eugeniuszem Zdzisławem Zdrojewskim z okazji otrzymanej przez niego nominacji profesorskiej, wręczonej w Pałacu Prezydenckim 6 lipca br.

Jestem pasjonatem

Panie Profesorze, rok 2001 przynosi Panu wiele okazji do gratulacji i podsumowań. Niedawno obchodził Pan okrągły jubileusz – 70. urodziny, a w czerwcu 2001 r., decyzją prezydenta RP, otrzymał Pan tytuł profesora nauk ekonomicznych. Była to na pewno doniosła, ale jednak niezaskakująca chwila, bowiem patrząc na Pana życie zawodowe, była naturalną konsekwencją systematycznych, wieloletnich dokonań. Jak to się zaczęło?

– Moje zainteresowania naukowe rozwijały się stopniowo w czasie studiów. Najpierw, w 1956 r. rozpocząłem studia w systemie zaocznym, w 3-letnim Zaocznym Studium Nauczycielskim w Gdańsku. Już pod koniec I roku studiów miałem propozycję przeniesienia się na studia magisterskie. Wytrwałem jednak do końca, co ostatecznie wpłynęło na przedłużenie okresu studiów do 7 lat (po ZSN zostałem przyjęty na II rok pięcioletnich studiów w WSP, również w Gdańsku).

W 1965 r. trafiłem na seminarium doktoranckie prowadzone przez panią prof. Stanisławę Zajchowską na UAM w Poznaniu. Pod jej kierunkiem przygotowałem rozprawę doktorską pt.: „Procesy przemian demograficznych w woj. koszalińskim w latach 1946 – 1968", którą obroniłem w 1971 r. W następnym roku rozprawa ta została opublikowana przez PWN. W 1973 r. Rada Naukowa Koszalińskiego Ośrodka Naukowo-Badawczego, który tworzyłem od podstaw, wystąpiła z wnioskiem o powołanie mnie na stanowisko docenta. Wniosek ten pozytywnie oceniła Rada Naukowa Instytutu Zachodniego w Poznaniu. Również ciąg dalszy procedury kwalifikacyjnej kontynuowanej w Warszawie był dla mnie pomyślny. Na tej podstawie sekretarz naukowy PAN powołał mnie z początkiem 1974 r. na stanowisko docenta w KONB. Od lipca tego samego roku, na wniosek WSP w Słupsku, sekretarz naukowy PAN zezwolił mi na dodatkowe zatrudnienie w Zakładzie Geografii tamtejszej uczelni. Tak rozpoczęta przygoda z nauką i szkolnictwem wyższym trwa do tej pory.

prof. dr hab. Eugeniusz Zdrojewski

Jest Pan cenionym przez specjalistów autorem wielu prac z zakresu demografii. Rezultaty Pana badań były niejednokrotnie wykorzystywane w opracowaniach centralnych. Skąd się wzięło to zainteresowanie?

– W trakcie studiów interesowały mnie wszystkie kolejno wprowadzane przedmioty. Ponieważ mieszkałem i pracowałem w Koszalinie, w szczególności fascynowało mnie zasiedlenie ziem zachodnich i północnych, a zwłaszcza migracje definitywne. Chociaż podejmowałem także wiele innych tematów badawczych, problematyce ludnościowej pozostałem nadal wierny.

Ukończyłem studia geograficzne, specjalizując się w zakresie geografii ekonomicznej. Początkowo zajmowałem się głównie geografią ludności i osadnictwa. Jednakże od początku dostrzegałem powiązania tej dyscypliny naukowej z historią, socjologią, ekonomią, a zwłaszcza z demografią. Ściślejsze związki z demografią i demografami rozpoczęły się z początkiem lat 70., kiedy to mój dorobek w tej dziedzinie został zauważony. W połowie tej dekady zupełnie niespodziewanie dla mnie zostałem zaproszony do udziału w realizacji centralnie koordynowanych badań ludnościowych. Zaproszenie dostałem od prof. dra hab. Mikołaja Latucha, którego znałem wcześniej z licznych publikacji poświęconych migracjom ludności. Zadeklarowałem więc udział w grupie tematycznej dotyczącej ruchu wędrówkowego ludności. Mój raport końcowy z badań został wówczas opublikowany w Biuletynie Rządowej Komisji Ludnościowej. Później były kolejne zadania badawcze realizowane w ramach centralnych programów badań podstawowych, kolejne raporty i publikacje. W związku z prowadzonymi badaniami organizowano liczne seminaria i konferencje naukowe. W ten sposób zostałem wciągnięty w orbitę oddziaływań znanych demografów. W rezultacie doprowadziło to do tego, że z zakresu demografii habilitowałem się na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym dawnej SGPiS (obecnie Szkoły Głównej Handlowej) w Warszawie. Moje liczne prace (około 280) są rzeczywiście w szerokim zakresie wykorzystywane. Cieszę się bardzo, ponieważ nawiązuje do nich kilkudziesięciu innych autorów. Są ujmowane w różnych bibliografiach.

Drugim nurtem Pana zainteresowań badawczych jest problematyka zatrudnienia. Czy wpływ na wybór tej tematyki miała niezwykle trudna sytuacja w tym zakresie w naszym regionie?

– Różnorodna tematyka ludnościowa rzeczywiście była i nadal pozostaje głównym nurtem moich zainteresowań. Ale szerzej rozumiana problematyka demograficzna obejmuje też strukturę społeczno-zawodową ludności. Obejmuje ona m.in. takie zagadnienia, jak: stosunek do pracy (czyli podział na czynnych i biernych zawodowo), źródła utrzymania ludności itp. Tu są już dostrzegalne styki z zatrudnieniem i bezrobociem.

Jednakże z innego powodu zrodziło się moje zainteresowanie problematyką zatrudnienia. Jeszcze w końcu lat 60. i na początku dekady lat 70. pewne kontrowersje budziło określanie ogólnoekonomicznego charakteru dawnego województwa koszalińskiego. Ponieważ szczegółowa analiza struktury zatrudnienia oraz źródeł utrzymania ludności może stanowić przesłanki do określenia struktury funkcjonalnej miasta czy regionu, podjąłem ten temat badawczy. Jego realizacja (w powiązaniu z nakładami inwestycyjnymi, udziałem w tworzeniu produktu krajowego brutto), dała rzeczywiście odpowiedź na szereg nurtujących mnie pytań.

Na podjęcie tematyki zatrudnienia, a w ostatnich 10 latach również problematyki bezrobocia, ma również wpływ miejsce mojego zamieszkania i pracy. Region zachodniopomorski, a zwłaszcza tzw. Pomorze Środkowe, należało i nadal należy do obszarów o największych rozmiarach i najwyższej stopie bezrobocia w skali całego kraju. Dość wnikliwie obserwuję przemiany w tym zakresie od momentu rozpoczęcia rejestracji bezrobotnych. Dokonując analizy i oceny tego zjawiska, wykonałem kilkanaście opracowań, sformułowałem wiele uwag i wniosków w sprawie ograniczenia jego rozmiarów oraz negatywnych następstw.

Był Pan twórcą i długoletnim szefem KONB. Jak Pan ocenia z perspektywy czasu znaczenie tej jednostki dla regionu i czym dla Pana osobiście było to doświadczenie?

– Kiedy w 1964 r. likwidowano Koszalińskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk i tworzono Koszaliń-

skie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne (KTS-K), od początku opowiadałem się za utworzeniem placówki badawczej w organizacyjnych ramach tegoż Towarzystwa. Już w roku następnym powstał Ośrodek Badań Naukowych (OBN) jako pierwsza placówka naukowa na tym obszarze. Nie było jeszcze wówczas Instytutu Ziemniaka w Boninie ani wyższych uczelni w Koszalinie i w Słupsku.

Od samego początku istnienia OBN nawiązałem z nim współpracę, zwłaszcza z Pracownią Socjologii. W 1967 r. powierzono mi misję utworzenia Pracowni Geografii Ekonomicznej i Demografii. Wkrótce postawiono mi trudny do przyjęcia warunek: albo przejdziesz na pełny etat do Ośrodka, albo zlikwidujemy tę Pracownię. Pracując wówczas w Wojewódzkiej Pracowni Planów Regionalnych zarabiałem znacznie więcej. Z kilku powodów uległem tej presji i tracąc kilka tys. zł w połowie 1969 r. przeszedłem do pracy w OBN. Szedłem tam jednak z mocnym postanowieniem rozwoju i umocnienia pozycji tej placówki naukowej w regionie i w skali kraju. Już w roku następnym zostałem wybrany na sekretarza generalnego KTSK i równocześnie powierzono mi funkcję dyrektora OBN. Wkrótce doprowadziłem do afiliacji OBN w ówczesnym Komitecie Nauk i Techniki, po czym podjąłem starania zmierzające do wydzielenia OBN ze stowarzyszenia i przekształcenia go w samodzielną placówkę badawczą na prawach instytutu resortowego. Przeszkód i trudności do pokonania było bardzo dużo. Mimo to, po uzyskaniu pozytywnej opinii Wydziału I PAN i Rady Towarzystw Naukowych przy Prezydium PAN, za zgodą Ministra Szkolnictwa Wyższego, Nauki i Techniki udało się ten cel osiągnąć już w 1972 r. Nowo utworzona placówka przyjęła nazwę: Koszaliński Ośrodek Naukowo-Badawczy. Od tej pory notowano dynamiczny jego rozwój. Stan zatrudnienia wzrósł z kilku do kilkudziesięciu pracowników. Wcześniej istniejące Pracownie (Historii, Socjologii i Geografii Ekonomicznej z Demografią) przekształcono w zakłady. Utworzono też dwa nowe: Gospodarki Żywnościowej oraz Turystyki i Ochrony Środowiska, a ponadto dwa działy: Wydawnictw oraz Informacji i Dokumentacji Naukowej, z dobrze wyposażoną biblioteką.

Dysponując odpowiednią kadrą i bazą materialną, doprowadziłem do włączenia KON-B do udziału w realizacji centralnie planowanych tematów: rządowego, węzłowego, międzyresortowego i kilku resortowych. Z podjętych zadań wywiązywaliśmy się bez najmniejszych zastrzeżeń.

Przy Ośrodku zorganizowałem 5 doktoranckich grup seminaryjnych (z ekonomii, geografii, ekonomiki rolnictwa, socjologii i historii). W ramach tych grup przygotowano około 20 osób do obrony prac doktorskich, najwięcej z ekonomii i geografii. Napotykając na wiele trudności, uzyskałem zezwolenie na wydawanie drukiem kwartalnika pn. „Koszalińskie Studia i Materiały". Oprócz kwartalnika i przejętego wcześniej „Rocznika Koszalińskiego", co roku KON-B uzyskiwał zgodę na publikowanie co najmniej kilkunastu innych pozycji książkowych. KON-B był głównym organizatorem kilkudziesięciu konferencji ogólnokrajowych i kilku międzynarodowych. Wiele z nich organizowano przy udziale różnych organów PAN, GUS i szeregu ministerstw (rolnictwa, administracji, kultury, turystyki). W 1973 r. zorganizowałem konferencję naukową na wzór II Kongresu Nauki Polskiej, która już w trakcie obrad zyskała miano I Kongresu Nauki Pomorskiej. Były to największe moje i zespołu pracowników KON-B sukcesy, za które w 1975 r. zostałem odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Ukończył Pan studia pedagogiczne i nawet prowadząc placówkę typowo naukową, jaką był KONB, był Pan pedagogiem – zajmował się Pan rozwojem naukowym pracowników. Teraz, z racji obowiązków na Politechnice Koszalińskiej, ma Pan szczególnie duże pole do działania w tym zakresie. Czym dla Pana jest nauczanie? Dlaczego poświęca Pan tyle cennego czasu na promowanie magistrów, doktorów – czy jest to po prostu zawodowa solidność, chęć dobrego spełnienia swoich służbowych obowiązków, czy może coś więcej?

– Ukończyłem studia geograficzne, ale w uczelniach pedagogicznych. Wcześniej i później pracowałem w szkolnictwie (podstawowe i średnie), a od 1974 r. pracuję w szkolnictwie wyższym. Od wielu lat zajmuję się badaniami , organizacją różnych pla-

cówek naukowych i terenowych ogniw kilku towarzystw naukowych. Ale ani przez chwilę nie przestałem być nauczycielem. To także mój wybór, pasja i pełna poświęcenia praca.

Szczególnie dużo powodów do satysfakcji daje mi udział w promowaniu magistrów, licencjatów, a zwłaszcza doktorów. Uważam to nie tylko za swój obowiązek, ale za pewną misję naukowca – pedagoga. Jestem absolutnie przekonany o potrzebie pomocy młodym ludziom w zgłębianiu wiedzy i zdobywaniu stopni naukowych. Jestem promotorem 2 doktorów, 3 inne prace doktorskie recenzowałem, uczestniczyłem też w 3 przewodach habilitacyjnych w charakterze recenzenta. Jednakże dość efektywnej pomocy (w różnej formie) udzieliłem bez mała około 100 osobom zdobywającym stopnie naukowe i to z różnych dziedzin wiedzy. To z tego powodu uczestniczyłem bądź byłem zapraszany na uroczystości związane z obronami prac w różnych ośrodkach. Prace związane z promowaniem młodych ludzi zawsze miały i będą miały pierwszeństwo. Pełniąc jakby rolę „dyżurnego konsultanta", zawsze mam dużo pracy, jestem stale zajęty.

Przy tych wszystkich zawodowych obowiązkach dużo czasu poświęca Pan działalności społecznej. To dla Pana takie ważne?

– Od początku lat 60. aktywnie uczestniczę w społecznej działalności naukowej, pełniąc wiele funkcji kierowniczych. Przy czym nigdy nie pytałem: za ile, co będę z tego miał? – a równocześnie nigdy powierzonych mi obowiązków nie lekceważyłem, niczego nie „zawaliłem". Ponieważ jest to długa lista, tylko wymienię jedynie niektóre z nich. Ze względu na to, iż przez wiele lat powojennych w regionie zasadniczo nie było placówek naukowych, niezbędną wiedzę i doświadczenie zdobywałem uczestnicząc w pracach towarzystw naukowych i innych organizacji. Były to: Koszalińskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Polskie Towarzystwo Geograficzne, Towarzystwo Rozwoju Ziem Zachodnich, PTTK, PTE, KTS-K i inne. Począwszy od 1973 r. przez dwie kadencje byłem wiceprzewodniczącym Rady Naukowej przy Oddziale Instytutu Kształcenia Nauczycieli i Badań Naukowych w Koszalinie. W latach 70. byłem członkiem, a przejściowo przewodniczącym Rady Naukowo-Ekonomicznej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Naukowej, a następnie – przy wojewodzie koszalińskim. Przez szereg lat byłem członkiem Społecznych Rad Rozwoju WSI w Koszalinie i WSP w Słupsku, wiceprzewodniczącym Zarządu Miejskiego TWP w Koszalinie, a później członkiem Zarządu Wojewódzkiego i Prezydium w Koszalinie, następnie w Słupsku, członkiem TNOiK i Rady Naukowej przy ZO w Słupsku, wiceprzewodniczącym ZO Stowarzyszenia Autorów Polskich w Słupsku. Przez kilkanaście lat uczestniczyłem w pracach Komisji Rozwoju – najpierw Makroregionu Nadmorskiego, a następnie Makroregionu Północnego. Dość wcześnie i aktywnie włączyłem się do pracy różnych organów PAN.

Od połowy lat 60. przez około 25 lat brałem udział w pracach Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju przy Prezydium PAN. Przez cztery kadencje (lata 1972 – 1984) byłem wybierany do Rady Towarzystw Naukowych i Upowszechniania Wiedzy przy Prezydium PAN. W tym czasie nawiązałem też współpracę z Komitetem Badań i Prognoz „Polska 2000" PAN.

Od początku lat 70. przez dwie kadencje byłem członkiem Rady ds. Regionalnych Towarzystw Społeczno-Kulturalnych przy ministrze Kultury i Sztuki. Od 1974 r. przez dwie kadencje byłem członkiem Rady Naukowej resortowego Instytutu Badań nad Młodzieżą w Warszawie. Przez dwie 5-letnie kadencje (1975 – 1984) na mocy decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa pełniłem funkcję przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Przyrody w Koszalinie. Od 1981 r. jestem członkiem-założycielem Polskiego Towarzystwa Demograficznego i członkiem jego władz. Od podstaw organizowałem (z J. A. Niekraszem) Koło, a później Oddział PTD w Koszalinie. Przez wiele lat współpracowałem z Komitetem Nauk Demograficznych PAN, zwłaszcza z Sekcją Demografii Społeczno-Ekonomicznej. Obecnie jestem (kolejną kadencję) członkiem tegoż Komitetu. Już trzecią kadencję jestem członkiem jednego z zespołów Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauczycielskich w Krakowie. W 1997 r. Prezes GUS powołał

mnie do Programowej Komisji Spisowej, przygotowującej Narodowy Spis Powszechny 2002 r. Zostałem też zaproszony do prac Rady Statystyki GUS.

Jaka jest Pana filozofia życiowa – co stara się Pan przekazać młodym ludziom studiującym na WEiZ?

– Jestem człowiekiem bardzo pracowitym, wręcz pasjonatem. Cenię dobrą organizację, porządek wokół siebie, solidność i dokładność, odpowiedzialność za to, co się robi. Wobec siebie jestem bardzo wymagający, dla innych – o wiele bardziej wyrozumiały, ale zawsze uczciwy i sprawiedliwy w ocenianiu. Stale stawiam sobie nowe i trudne zadania. Te cechy staram się preferować i wpajać swoim podopiecznym. Zachęcam ich do systematyczności, nowatorskiego myślenia i ciągłego poszukiwania nowych rozwiązań różnorodnych problemów badawczych, rozwijania umiejętności korzystania ze źródeł i literatury naukowej. Cieszę się bardzo, jeśli spotykam osoby o takich cechach charakteru i osobowości.

Osiągnął Pan tak wiele, że naturalną rzeczą byłoby zwolnić tempo, a Pan, przeciwnie, jest bardzo aktywny. Praca naukowa, dydaktyczna, publikacje, opieka nad dyplomantami, działalność społeczna... Jaka jest tajemnica tej niezwykłej energii?

– To wszystko prawda. Praca naukowa i dydaktyczna mnie nie męczy. Nawet w czasie urlopu nie potrafię bezczynnie spędzać czasu. Odkąd pamiętam, nigdy się nie nudziłem. Zawsze mam dużo spraw do załatwienia, wiele opracowań do czytania i chęci do napisania czegoś nowego. Widocznie nabrałem zbyt dużego rozpędu. Nie ukrywam jednak, iż niekiedy odczuwam nadmiar pracy i obowiązków. Mam świadomość, że powinienem zwolnić tempo, ale jakoś mi to nie wychodzi. Od wielu lat współpracuję z wieloma osobami i ośrodkami naukowymi. Najprawdopodobniej jest to główną przyczyną tego, że nie mogę skutecznie wyhamować. Ale może to i dobrze?

A co z planami na przyszłość?

– Hołduję zasadzie, iż plany trzeba mieć na wiele lat, a żyć tak, jakby to życie miało się już jutro skończyć, wszak wszyscy: młodzi i starzy jesteśmy w ostatniej podróży.

Moi najbliżsi współpracownicy przekonują mnie – i to skutecznie – że nadal jestem potrzebny. Oczywiście mam plany badawcze i wydawnicze. Nie będę się już „porywał" na wielkie tematy, wymagające długotrwałych badań. Chciałbym jednak razem z koleżankami i kolegami przygotować do druku kilka monografii, skryptów i przewodników do ćwiczeń.

Od kilku lat prowadzę seminarium doktoranckie, składające się z około 10 osób. Wszystkim, którzy rzeczywiście poważnie myślą o doktoratach i nad odpowiednimi rozprawami usilnie pracują, będę służył radą i chętnie w miarę możliwości pomogę w uzyskaniu stopni naukowych.

Rozmawiała Alina Leszczyńska

Na Temat 01/2002 (28)

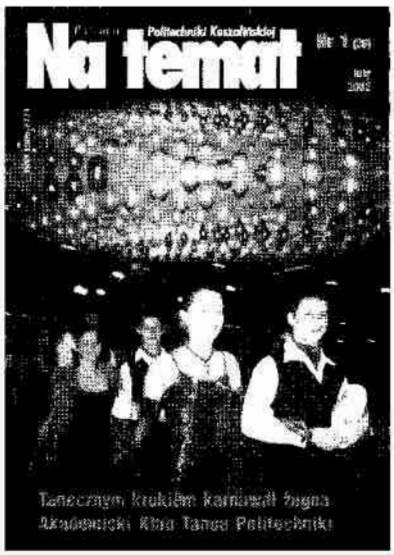

Przede wszystkim – jakość kształcenia

Prof. dr hab. inż. Zdzisław F. Piątek, dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej, odebrał 11 stycznia 2002 roku z rąk ministra edukacji narodowej i sportu, w obecności Prezydenta RP, nominację na członka Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Panie Profesorze, proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji nominacji. Sądzę, że to jest wspaniałe ukoronowanie jubileuszu 40-lecia Pańskiej pracy w szkolnictwie wyższym.

Prof. Z. F. Piątek: – Dziękuję za gratulacje. Wyróżnienie traktuję jako wyraz uznania dla naszej Uczelni oraz mojego dotychczasowego dorobku naukowego i pracy organizacyjnej. Jubileusz 40-lecia, oczywiście, nie ma żadnego związku z moim wyborem do Komisji.

Dlaczego doszło do powstania Państwowej Komisji Akredytacyjnej?

– W ostatnich dziesięciu latach nastąpił znaczący rozwój szkolnictwa wyższego, co związane jest z żywiołowym wzrostem liczby studentów. Brać studencka powiększyła swoje grono prawie pięciokrotnie, a stało się to możliwe m.in. dzięki powstaniu wyższych uczelni niepaństwowych oraz państwowych wyższych szkół zawodowych.

Prawdopodobnie liczba szkół wyższych waha się obecnie w granicach 300 – 350, a są już następne wnioski o utworzenie kolejnych. W tak dużym zbiorze, zgodnie z rozkładem Gaussa, są szkoły bardzo dobre, ale i są słabe.

Dlatego, od dłuższego czasu, środowiska akademickie postulowały unormowanie tej kwestii. Stąd w nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym z 20 lipca 2001 roku pojawił się zapis o Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Jak Pan Profesor objaśni w tym kontekście znaczenie słowa „akredytacja"?

– Akredytacja to proces, w którym określa się, czy program edukacyjny (lub uczelnia) spełnia kryteria jakości, które gwarantują poziom kształcenia uznany za minimalny poziom satysfakcjonujący. Efektem akredytacji jest opinia, czy program, bądź uczelnia, spełnia standardy jakości. Innymi słowy – jest to uzyskanie pozwolenia na prowadzenie procesu dydaktycznego na danym kierunku studiów lub, w przypadku nowo powstającej uczelni, na rozpoczęcie działalności dydaktycznej.

Czym będą się różnić kompetencje Państwowej Komisji Akredytacyjnej od istniejących dotychczas takich gremiów, jak: Rada Główna Szkolnictwa Wyższego i Komitet Badań Naukowych? Jakie wobec tego są cele i zadania PKA?

– Rada Główna Szkolnictwa Wyższego współdziała z ministrem edukacji narodowej i sportu oraz innymi organami władzy publicznej w ustalaniu polityki edukacyjnej państwa w zakresie szkolnictwa wyższego. A więc opiniuje m.in.: projekty aktów prawnych (projekty ustaw o utworzeniu, przekształceniu, zniesieniu i zmianie nazwy uczelni), projekt budżetu państwa w zakresie części, której dysponentem jest minister edukacji narodowej i sportu, zasady przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa oraz projekty statutów uczelni. Komitet Badań Naukowych zajmuje się wyłącznie finansowaniem nauki polskiej poprzez przyznawanie dotacji na badania statutowe i granty. Natomiast Państwowa Komisja Akredytacyjna przedstawia ministrowi edukacji narodowej i sportu opinie i wnioski do-

tyczące utworzenia uczelni, przyznania uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku i poziomie kształcenia oraz utworzenia przez uczelnie filii, a także dokonanej oceny kształcenia na danym kierunku.

Czy Państwowa Komisja Akredytacyjna będzie oceniać poziom nauki czy nauczania? Wiadomo bowiem, że jedno często nie idzie w parze z drugim. Wybitny naukowiec wcale nie musi być wspaniałym pedagogiem i odwrotnie.

– PKA będzie oceniać przede wszystkim jakość kształcenia. Ocenie zostanie poddana więc liczebność kadry, w tym udział profesorów i doktorów habilitowanych w realizacji programu zajęć. Istotny będzie również wskaźnik liczby studentów do sumy liczby profesorów, doktorów habilitowanych i doktorów, prowadzących zajęcia na akredytowanym kierunku. Komisja przyjrzy się również organizacji procesu dydaktycznego – strukturze kształcenia, minimom programowym, planom i programom studiów, zgodności prowadzonych zajęć ze specjalnością naukową i dorobkiem badawczym prowadzących zajęcia nauczycieli akademickich, powiązaniu programów nauczania ze współczesnymi osiągnięciami naukowymi, realizacji praktyk studenckich i stosowanym metodom nauczania. Oceniana będzie również infrastruktura dydaktyczna, a więc: baza lokalowa dydaktyczna, techniczne wspomaganie dydaktyki, wyposażenie laboratoriów i pracowni komputerowych oraz charakterystyka zasobów bibliotecznych. Brana pod uwagę będzie również współpraca krajowa i międzynarodowa oraz charakterystyka badań naukowych.

Prof. dr hab. inż. Z. F. Piątek

Czy PKA będzie wydawać wyłącznie opinie i oceny, czy też będzie decydować o jakichkolwiek pieniądzach?

– Jak już wspomniałem wcześniej, Komisja będzie przedstawiać ministrowi wnioski o jakości oraz warunkach kształcenia. Na tej podstawie minister będzie podejmował odpowiednie decyzje finansowe. Akredytacja będzie przyznawana na pięć lat i po tym okresie – aktualizowana. Jeżeli nie będą spełnione odpowiednie standardy kształcenia, kierunek (lub uczelnia) może zostać zamknięty lub otrzymać warunkowe przedłużenie akredytacji na dwa lata, celem wypełnienia stawianych wymogów.

Jaka jest struktura Państwowej Komisji Akredytacyjnej i kto zasiada w Komisji?

– Prezydium stanowią: przewodniczący Komisji, którym został prof. dr hab. Andrzej Jamiołkowski, sekretarz (prof. dr hab. Kazimierz Przybysz) oraz przewodniczący zespołów. W skład Komisji wchodzi 10 zespołów kierunków studiów: humanistycznych, przyrodniczych, matematyczno-fizyczno-chemicznych, rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, medycznych, wychowania fizycznego, technicznych, ekonomicznych, społecznych i prawnych oraz artystycznych. W każdym zespole są co najmniej trzy osoby posiadające tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauki lub dyscyplinie naukowej związanej z danym kierunkiem studiów. Pozostali muszą posiadać co najmniej stopień naukowy doktora. Komisja ma liczyć nie mniej niż pięćdziesięciu i nie więcej niż siedemdziesięciu członków. Obecnie w PKA zasiada 65 członków. Kadencja Komisji trwa trzy lata.

Wynika stąd, że nie wszystkie uczelnie mają swoich przedstawicieli w PKA?

– Tak. Powołując członków Komisji minister kierował się przede wszystkim doświadczeniem organizacyjnym kandydatów. W Komisji znalazły się więc osoby będące wcześniej lub obecnie rektorami lub dziekanami. Innym kryterium było geograficzne usytuowanie uczelni.

Czy Pan Profesor reprezentuje Politechnikę Koszalińską, czy też znalazł się tam Pan w uznaniu swoich zasług naukowych i organizacyjnych?

– Członków Komisji powołuje minister spośród kandydatów zgłoszonych przez senaty uczelni, stowarzyszenia naukowe, zawodowe, twórcze oraz organizacje pracodawców. W tym roku zgłoszono ogółem ponad sześćset kandydatur, wśród nich było pięć, zaproponowanych przez Senat Politechniki Koszalińskiej, jestem więc jej przedstawicielem. Biorąc udział w pracach Komisji, oczywiście, nie będę mógł oceniać naszej Uczelni.

Jak będzie działać PKA? Czy członkowie danego zespołu będą osobiście wizytować uczelnie?

– Ogółem jest ponad sto kierunków kształcenia, z tego na nauki techniczne przypada 22. Ja, naturalnie, pracuję w zespole nauk technicznych. W mojej kompetencji, oprócz budownictwa, znalazły się również: architektura i urbanistyka, geodezja i kartografia oraz górnictwo i geologia. Nasze grono liczy osiem osób. Znajduje się w nim przedstawiciel reprezentujący inżynierię środowiska, trzech mechaników, jeden chemik, jeden elektronik i jeden informatyk. Zespoły będą działać poprzez ekspertów. Każdy z nas może zgłosić kilkanaście kandydatur, które następnie muszą być zatwierdzone przez prezydium PKA. Zadaniem ekspertów będzie przygotowywanie raportów. Wspólnie z ekspertami będziemy wizytować poszczególne uczelnie.

Czy potrzebna jest jeszcze jedna komisja do wydawania opinii o poziomie kształcenia studentów? Mamy wolny rynek pracy, niech więc o poziomie kształcenia studentów decydują pracodawcy, zatrudniając absolwentów uczelni X, a rezygnując z absolwentów uczelni Y.

– Państwo, finansując szkolnictwo wyższe, powinno wiedzieć, czy dana uczelnia spełnia określone standardy. Rosną również oczekiwania ze strony uczelni niepublicznych na dotacje państwowe. Jeżeli więc daje się pieniądze, to należy również wymagać. Państwo musi dbać o młodego człowieka i o jego edukację, a więc wymagany być musi odpowiedni poziom kształcenia. W kontekście tego pytania chciałbym dodać, że w Komisji są również przedstawiciele pracodawców.

Dlaczego o jakości kształcenia ma decydować liczba profesorów i doktorów habilitowanych? Wiadomo przecież, że niektórzy profesorowie niezbyt garną się do dydaktyki, preferując natomiast pracę naukową. Może jakąś propozycją byłby ogólnopolski test na zakończenie studiów, sprawdzający wiedzę absolwentów?

– Sądzę, że nie jest to dobry pomysł, uruchamiający jednocześnie całą machinę biurokratyczną – układających testy, przeprowadzających egzamin i sprawdzających. Poza tym, każde środowisko ma wypracowane własne oceny w tym zakresie. Dlatego wydaje mi się, że lepszym rozwiązaniem jest ustalenie czytelnych, precyzyjnych i jednolitych kryteriów oceny jakości kształcenia. Powołanie PKA spełnia powszechne oczekiwania.

Czy praca w PKA jest społeczna, czy też będzie wynagradzana?

– Praca w Komisji przynosi bardziej splendor niż dochód. Za każdy dzień posiedzenia członek Komisji otrzymuje dietę. Do tego dochodzi honorarium za wykonane opracowania. Wynagradzana jest wyłącznie konkretna praca.

Zaczynał Pan Profesor swoją karierę naukową od stanowiska studenta–asystenta na Politechnice Warszawskiej. Czy przyjęcie nominacji na członka PKA jest może pierwszym krokiem w celu powrotu do Warszawy?

– Absolutnie nie! Po zebraniu doświadczeń 32 lat pracy, gdybym miał jeszcze raz podjąć decyzję o wyjeździe z Warszawy i osiedleniu się w Koszalinie, postąpiłbym identycznie.

Rozmowę przeprowadził:
dr inż. Mariusz Meller

Na Temat 02/2002 (29)

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2001 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski nadał tytuł naukowy profesora sztuk plastycznych Panu prof. Piotrowi C. Kowalskiemu z Katedry Inżynierii Produkcji i Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej. Uroczyste wręczenie aktu nadania tytułu odbyło się w Pałacu Prezydenckim 22 stycznia 2002 r. Poniżej wypowiedzi Profesora Piotra C. Kowalskiego o sobie, swojej twórczości i widzeniu świata w rozmowie z dr. inż. Bronisławem Słowińskim.

„Ostro malowane"

Panie Profesorze, patrząc na Pana pracę widzę, że ostro chce Pan zmienić świat na kolorowo. Maluje Pan bowiem wszystko, co tylko się da, nie tylko papier rozpięty na sztaludze, ale i samą sztalugę, a nawet krzesło, które stoi obok niej. Pomalował Pan też swój krawat, w który Pan się upiększył na uroczystość wręczenia nominacji, a także i okulary, w które upiększył Pan naszego Prezydenta – co paparazzi uchwycili zaraz swymi aparatami. Wszystko chce Pan zamalować na kolorowo?

– A dlaczego by nie. Kolor to życie, świat bez koloru byłby martwy. Jeżeli można więc dodać więcej życia światu, to należy to robić. A czy ostro maluję? Może i tak. Tak zresztą nazywał się cykl mojej twórczości z lat osiemdziesiątych, gdzie faktycznie przemalowałem na „ostro" wszystkie przedmioty znajdujące się w mojej pracowni – nie tylko sztalugę, paletę, krzesło, czy okno, ale i żarówkę oraz wycieraczkę. Krawat, który miałem na sobie i okulary wręczone panu Prezydentowi Kwaśniewskiemu, to jakby reminiscencja tamtych zmagań artystycznych z przedmiotami, które nas otaczają. Krawatu wówczas nie pomalowałem – bo go nie miałem. Teraz, kiedy trzeba było jechać na uroczystość do Warszawy, pomyślałem sobie, że na tę okoliczność może dobrze byłoby jakiś krawat wziąć – jak przystoi człowiekowi, który ma otrzymać dokument na to, że jest profesorem. Nominacja profesorska dla malarza nie ma żadnego znaczenia, czy dostałbym ją, czy nie, i tak malowałbym dalej, ale poważania dla urzędu trochę trzeba okazać. Bo nawet i Jacek Kuroń, nieprzejednany zwolennik jeansowego stroju, kiedy startował na prezydenta, to też „wbił" się w obcy sobie garnitur. Ja jednak, zachowując „treść" (krawatową), popracowałem nad jego formą. Znalazłem więc w domu stary fioletowy krawat i pomalowałem go farbami akrylowymi w grube stożki, przez co miałem z nim jednak trochę kłopotu, bo malowałem go w przeddzień wyjazdu i farba na krawa-

cie nie wyschła zupełnie i musiałem go dosuszać w pociągu na kaloryferze. Pan Prezydent zauważył mój krawat, wręczając mi nominację. Swoim zainteresowaniem dodał mi odwagi. Wyjąłem okulary z kieszeni: to prezent dla Pana Prezydenta – fragment mojej twórczości – powiedziałem. Wziął je do ręki, obejrzał, założył. Podał mi rękę – no i dostałem zdjęcie na tę okoliczność.

Panie Profesorze, jak już jesteśmy przy Pana twórczości, to musi Pan przyznać, że nie jest Pan konwencjonalnym malarzem. Przypomnę tu chociażby Pana „malowanie morza" w Gąskach w 2001 r. za pomocą nie tylko farb, ale także materiałów znalezionych na plaży jak: muszelki, kamienie, piasek, bursztyn i wszelkiego rodzaju śmieci, czyli połamanych zabawek dziecięcych. Na wielu swoich wystawach indywidualnych, od Koszalina po Zakopane, przedstawiał Pan cykle obrazów, między innymi: obrazy pisane, obrazy smaczne, obrazy niesmaczne, obrazy uliczne, obrazy graniczne, obrazy przejściowe, obrazy przelotne, obrazy przełomowe, obrazy wiszące, obrazy stojące, obrazy leżące. Maluje Pan piaskiem, błotem albo kurzem – nie kocha Pan farb?

– Malując – używam wszystkiego, czym mogę wyrazić swoją wizję. Nie jestem jednak w malowaniu tymi środkami oryginalny – wielu malarzy używało, używa i będzie używać w swojej twórczości różnych materiałów. U mnie zainteresowanie tymi niekonwencjonalnymi materiałami malarskimi wywołane zostało potrzebą chwili, kilkanaście lat temu nie mając farb, ale mając ochotę na malowanie zrealizowałem obrazy przy pomocy jagód, poziomek i czeremchy. Teraz też to się często zdarza: jestem na plaży – oprócz farb maluję również piaskiem, jestem na drodze – maluję błotem czy kurzem. W 1999 roku w Koszalinie przed Domem Kultury postawiłem płótno. Stało tam kilka miesięcy. Samochody jeździły, deszcz padał, wiatr wiał. Błoto padało na płótno – powstało coś niesamowitego. To zresztą nic nowego pod słońcem. Już bowiem Eugeniusz Delacroix powiedział: „gdybym nie miał farb, malowałbym błotem". Moje obrazy „na zewnątrz" są jakby zrośnięte z danym miejscem na dobre i złe. Noszą więc autentyczne ślady miejsca i czasu. Praca na „zewnątrz" w przeciwieństwie do pracy w zamkniętej pracowni uzmysłowiła mi też, że często ludzie przypadkowi i w bardzo różnym wieku, chętnie i aktywnie włączają się w proces twórczy. Postanowiłem wyjść temu naprzeciw i choćby w minimalnym stopniu zaspokoić „głód" na sztukę, na malarstwo. Obok ulubionych dla mnie miejsc, jak np. plaże, żwirownie, lasy czy podmokłe łąki, pracuję też w takich kontrastowo różnych miejscach, jak: szkoła, szpital, więzienie, kościół, stacje PKP, a także ulice, place, mosty lub przejścia graniczne. Prawdę powiedziawszy, to nie ja wybieram te miejsca, ale one mnie. Malując samemu, umożliwiam malowanie także innym, tym, którzy chcą zostawić swój ślad na moich obrazach.

A gdybyśmy chcieli poszukać śladów po Panu, to gdzie ich szukać?

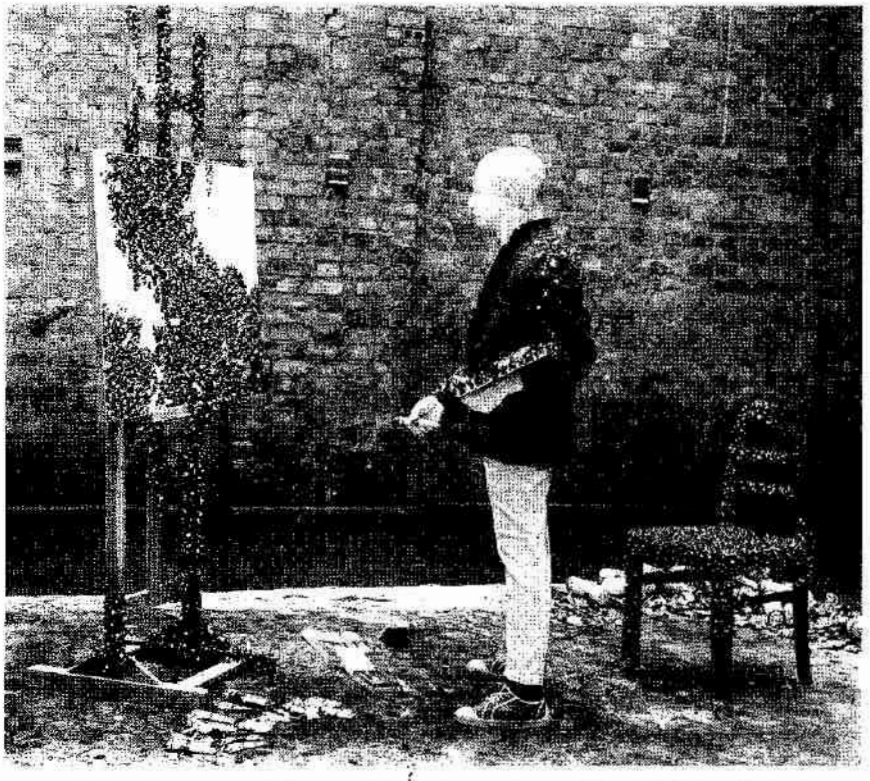

„Ja i moja pracownia" – z cyklu „ostro malowane", rok 1986 – Galeria „Wielka 19", Poznań. Fot. Włodzimierz Kowaliński

– Należałoby zacząć od Mieszkowa koło Jarocina, gdzie się urodziłem w 1951 r., następnie w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Poznaniu, gdzie się uczyłem w latach 1965–70. Potem warto zajrzeć do teatru im. Al. Fredry w Gnieźnie, gdzie w latach 1970/71 pracowałem jako asystent scenografa oraz statysta w sztuce Alfreda de Musseta pt: „Nie igra się z miłością". Z Wielkopolski można by można udać się na Ziemię Lubuską do Krosna Odrzańskiego, Żar, Żagania czy Gubina, gdzie w latach 1971/73 odbywałem służbę wojskową. Następnie, w latach 1973/78, studiowałem w PWSSP w Poznaniu i robiłem dyplom z malarstwa w pracowni prof. Stanisława Teisseyre'a. Bezpośrednio po studiach zatrudniony zostałem w macierzystej Uczelni, jako asystent, w pracowni malarstwa na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, kierowanej przez doc. Jana Gawrona, a następnie w II pracowni malarstwa w Architekturze i Urbanistyce. Od 15 lat prowadzę samodzielnie pracownie malarstwa dla studentów zaocznych na Wydziale Edukacji Artystycznej ASP w Poznaniu. W latach 1993 – 1996 byłem też dziekanem na tym Wydziale.

W 1995 r. zostałem adiunktem, w 1998 r. adiunktem II stopnia. 12 grudnia 2001 r. otrzymałem tytuł profesora w dziedzinie Sztuk Plastycznych. Dwadzieścia kilka lat temu ożeniłem się z Joanną Janiak (która aktualnie jest producentem telewizyjnym i realizuje filmy dotyczące sztuki oraz reportaże). Mamy dwójkę dzieci: córka Justyna – studiuje obecnie kulturoznawstwo na UAM w Poznaniu, a syn Tymon jest w pierwszej klasie gimnazjum. W Poznaniu mieszkam na stałe, ale od 1995 r. bardzo często bywam też w Koszalinie, gdzie na Politechnice Koszalińskiej (równolegle z ASP) prowadzę zajęcia z malarstwa oraz bioniki na kierunku Wzornictwo Przemysłowe.

Zatrzymajmy się może dłużej przy Pana pracy w Koszalinie. Pracując na dwóch uczelniach, ma Pan możliwość dokonania pewnych porównań. Co wynika z tej konfrontacji? Jak Pan realizuje tu swój program nauczania?

– Mój program nauczania ze studentami Politechniki Koszalińskiej niczym nie różni się od tego z ASP w Poznaniu, nawet tematy studenci realizują podobne – myślę oczywiście o malarstwie. Biorąc pod uwagę specyfikę studiów zaocznych zajęcia

Prof. Krzysztof Meisner obok obrazu Piotra C. Kowalskiego pt. „Gąski I" (w trakcie realizacji) z cyklu „Parawany malowane w plenerze", rok 2001, format 60×1640 cm, technika – płótno lniane, farba olejna, klej wikol oraz piasek, kamienie, muszelki, bursztyn i fragmenty połamanych plastikowych, kolorowych zabawek dziecięcych znalezionych na plaży w Gąskach. Foto: Piotr C. Kowalski

Syn profesora Tymon, prezydent Kwaśniewski, prof. Piotr C. Kowalski

dzielę na 3 części: praca na Uczelni, ćwiczenia domowe, no i plener. Tu muszę dodać, że najbardziej lubię plener, a to dlatego, że malujemy wspólnie: i oni, i ja. Malując obrazy obok studentów, nie ukrywam przez to ani tajemnicy mojego warsztatu malarskiego, ani technologii malarstwa, gdyż wspólnie przygotowujemy płótna i robimy grunty. Zawsze przywiązywałem wielką wagę do podstaw technologii, szczególnie wśród studentów I roku, ale technologia – to nie wszystko, gdyż najbardziej zależało mi zawsze w pracy pedagogicznej na uszanowaniu indywidualnych osobowości poszczególnych studentów – każdy z nich jest przecież inny. Poza tym wydaje mi się, że malarstwo jest najtrudniejszym przedmiotem na świecie, gdyż nie tylko nigdy nie ma gotowej odpowiedzi, gotowego wyniku, ale finał może być zarówno na początku danej realizacji, jak i może go w ogóle nie być. Poza tym w sztuce nie ma natychmiastowych rozwiązań, gdyż ocena dzieła sztuki wymaga czasu.

Tak było dawniej, tak jest teraz i (mam nadzieję) będzie w przyszłości, gdyż w tym tkwi tajemnica malarstwa i malowania. Chciałbym w tym miejscu przytoczyć krótki cytat malarza francuskiego Georges'a Braque'a: „Jedyne, co jest coś warte w malarstwie to to, czego nie można wytłumaczyć". Rola pedagoga – to czuwanie nad realizacją, pomaganie w dojściu do „finału" – albo inaczej: czuwać nad realizacją „nie przeszkadzając".

Poza tym, różnica między pedagogiem a uczniem polega na tym, że jeden dysponuje doświadczeniem, a drugiemu brak doświadczenia, za to ma niespożytą jeszcze energię twórczą, którą pragnie odpowiednio realizować i należy mu w tym pomóc – ale sam musi tego oczywiście chcieć.

Fantastyczny w tym wszystkim jest ten niesamowity dialog między uczniem a mistrzem – jeżeli tak można powiedzieć – między młodym i tym „nieco" starszym. Jeden i drugi lub nieco inaczej – każdy z nas dysponuje energią, której dostarcza drugiemu do pracy, energią, którą dzieli się z drugim, gdyż wcale nie jest tak, jak niektórzy sądzą, że „jeden tylko daje, a drugi tylko bierze".

Zbacza Pan chętnie na grunt malarstwa i nie dziwię się temu – przecież jest Pan Profesorem, ale ucieka Pan od tematu: co z impresjami dotyczącymi Koszalina?

– Na Politechnice Koszalińskiej pracuję od 6 lat i to, co zdążyłem zauważyć – istnieje znaczna różnica w nauczaniu między studentami kierunku Wzornictwo a innymi kierunkami (na Wydziale Mechanicznym), gdyż w przypadku studiów artystycznych – a Wzornictwo Przemysłowe do takich z pewnością należy – pracuje się indywidualnie. Nie ma innej możliwości, nie można robić kartkówek, czy szukać jakiegoś innego miernika pozyskania wiedzy. Oczywiście, zawsze więcej czasu poświęca się tym, którzy więcej pracują, bo mogą więcej pokazać i jest o czym rozmawiać.

Poza tym w sztuce nie ma równości, nie ma równi, a jeżeli już jest – to jest to równia pochyła: „albo w górę, albo w dół". Ci, którzy nie pracują, albo ci, którym nie chce się pracować – powinni odpaść (a już na pewno nie powinno być dla nich miejsca w tej samej pracowni). Dlatego student winien mieć prawo wyboru pracowni, a profesor winien mieć prawo wyboru studenta. Po co, po jaką cholerę, człowiek ma się użerać z kimś, kto nie chce pracować, kto sobie bimba, a jeśli już ma dwie „lewe ręce do pracy" – to niech je wykorzysta, niech maluje, rysuje, czy rzeźbi jednocześnie tymi dwiema lewymi rękoma, a efekty będą – ręczę za to – tylko nich

chce mu się chcieć. Dlatego tak długo, jak długo nie będzie minimum dwóch alternatywnych pracowni artystycznych na Politechnice Koszalińskiej, tak długo nie będzie normalnej (porównywalnej) sytuacji z innymi podobnymi kierunkami na Akademiach Sztuk Pięknych.

Dosyć „ostro Pan maluje" ten obraz mistrzów sztuki z Koszalina. Wynika z niego, że wielu z nich nie chce być sztukmistrzami w swoim fachu, a jedynie sztukatorami, czyli takimi, co tylko „sztukują" swój czas: od przerwy do przerwy, od jednego dnia do drugiego. Sądzę jednak, że jest to znacznie szerszy problem nie tylko Koszalina i nie tylko studiów artystycznych. Nie czas i miejsce tu na jego rozważanie. Może więc przejdźmy do Pana planów i zamierzeń.

– Nie czas to i miejsce na szerokie dywagacje na ten temat, wspomnę może tylko o jednej mojej inicjatywie dotyczącej Koszalina. Kilka lat temu zaproponowałem utworzenie na Wzornictwie czegoś w rodzaju „minimuzeum wzornictwa przemysłowego". Chciałem zainicjować zbieranie starych i dopiero co „wychodzących z mody" urządzeń technicznych, których mnóstwo „wala" się po strychach czy piwnicach lub wyrzuca się je na śmietnik. Sam przywiozłem kilka starych suszarek do włosów, przedwojenną maszynę do liczenia i inne eksponaty, gdyż żal było mi je wyrzucić na śmietnik. Pomyślałem, że dobrze byłoby je uchronić od zapomnienia, gdyż jakiś projektant kiedyś się trudził nad nimi, a z tego co wiem, na żadnej uczelni nie ma tego typu zbiorów. Mogłoby to być nie tylko dobrym miejscem uczenia historii wzornictwa (przedmiotu wykładanego na Politechnice), ale także elementu promocyjnego Uczelni. Niestety, jak dotąd, pomysł ten nie znajduje dobrego „gruntu" do zaistnienia – i muszę dodać, że wcale nie chodziło tu o pieniądze.

Nasza rozmowa zaczyna przybierać minorowy nastrój, to może, żeby tak nie kończyć, wróćmy jeszcze do Pana CV. Czym się Pan interesuje poza malarstwem i zbieraniem „wychodzących z mody urządzeń technicznych"? Mówiąc krótko: jakie Pan ma hobby?

– W zasadzie wszystko jest związane z malarstwem. Robię zdjęcia. Fotografuję swoje obrazy. Jak jestem w plenerze nie będę przecież ze sobą woził fotografa. Od czasu do czasu piszę – ale tylko wtedy, kiedy jadę pociągiem (szczególnie na trasie: Poznań – Koszalin i Koszalin – Poznań), bo to lubię, ale też o malarstwie. Lubię słuchać różnej muzyki – szczególnie, gdy jadę samochodem. Bardzo bliski jest mi zespół The Doors, Janis Joplin, Gilbert Becout, Georges Brassens. Z przyjemnością wysłuchuję kompozycji Wolnej Grupy Bukowina (z Bellonem oczywiście), Toma Waitsa, Philipa Glassa oraz Kazika i Staszka Staszewskiego. W Poznaniu jestem częstym gościem klubu Blue Note, gdzie króluje niezły jazz. Kiedyś malowałem jazzmenów: Guilespie'go, Coltrane'a i Parkera – miałem takie zlecenie od przyjaciela z Kaiserslautern, malowałem ich portrety dla pieniędzy, malując – słuchałem ich nagrań (dla uchwycenia klimatu). Teraz już od dawna jazzu nie maluję – tylko słucham. Jeżeli mam wolną chwilę, to lubię czytać – szczególnie bliski jest mi Miron Białoszewski, ale większość czasu przeznaczam na to, co jest mi najbliższe – czyli na malowanie.

Gdybym nie był malarzem, pewnie zostałbym kolejarzem, tak jak mój dziadek, ojciec i brat. Może byłbym jak mój ojciec dyżurnym ruchu i zawiadowcą stacji i nosił czerwoną czapkę, może maszynistą jak mój brat i wtedy może jeździłbym pociągami pośpiesznymi np. do Koszalina nad morze? A może...?

Widzę, że zamyka Pan „przegląd siebie". Nie zostanie już Pan maszynistą, bo wszedł Pan na drabinę kariery akademickiej i doszedł Pan na niej do szczytu – stąd nasza rozmowa. Powiedział Pan, że pracując na Uczelni zdobywanie kolejnych stopni jest koniecznością – w przeciwnym razie można usłyszeć: „Panu to już podziękujemy". Z racji uzyskania tytułu Profesora tego już na Uczelni Pan nie usłyszy. Usłyszy to Pan jednak teraz ode mnie: Panu teraz podziękujemy (bardzo serdecznie) za możliwość spotkania się i rozmowy.

Rozmawiał:
dr inż. Bronisław Słowiński

Na Temat 03/2003 (35)

Jubileusz profesora Michała Białki

Prof. dr hab. inż. Michał Białko jest członkiem rzeczywistym PAN, doktorem h.c. INP de Toulouse we Francji. Rozpoczął pracę jako nauczyciel akademicki w Politechnice Gdańskiej, był przez trzy kadencje prodziekanem i dziekanem Wydziału Elektroniki PG. Były dyrektor Instytutu Informatyki PG, były wiceprzewodniczący Gdańskiego Oddziału PAN, uzyskał wybitne wyniki w pracy naukowej i szkoleniu kadry, tworząc od podstaw własną i pierwszą w Polsce – uznaną w kraju i za granicą – szkołę naukową mikroelektronicznych układów analogowych dla potrzeb elektroniki, telekomunikacji i automatyki. Wypromował 25 doktorów, z czego 7 uzyskało habilitacje, 5 uzyskało tytuł profesora; dwaj z jego doktorów posiadają stanowiska „full professor" w USA. Należy dodać, że szkoła prof. Białki nie ogranicza się do grona jego bezpośrednich wychowanków. Jego doktoranci, którzy uzyskali już tytuły profesorskie, są promotorami i wychowawcami następnych pokoleń wartościowych naukowców. Profesor Białko był recenzentem ponad 20 prac doktorskich i kilkunastu habilitacyjnych, a także kierownikiem Studium Doktoranckiego w Politechnice Gdańskiej. Publikacje naukowe Profesora – 6 monografii, w tym 3 indywidualne, jedna wydana przez Prentice Hall w Anglii, ponad 150 artykułów i referatów konferencyjnych – ukazywały się w kraju i w renomowanych czasopismach za granicą. W uznaniu autorytetu naukowego Profesora wielokrotnie powierzano mu organizowanie konferencji krajowych oraz międzynarodowych konferencji ECCTD – w roku 1980 był Przewodniczącym Komitetu Naukowego, był także zapraszany jako członek komitetów konferencji międzynarodowych IEEE ISCAS oraz komitetów naukowych międzynarodowych konferencji ECCTD; wygłaszał referaty na konferencjach międzynarodowych, a także referaty na uniwersytetach w USA, Kanadzie, Francji, Niemczech, Szwajcarii, Japonii, Anglii, Korei Płd. Profesor prowadzi ożywioną naukową współpracę międzynarodową.

Kontakty zagraniczne zainicjował w 1967 r. współpracą z University of Maryland (USA), w której poza wymianą osobową i wspólnymi publikacjami uzyskał

Grant Natnl. Science Foundation (1974–1977). Kolejną owocną współpracę nawiązał w 1973 r. z Institut National Polytechnique de Toulouse (Francja), w której do roku 1995 prowadzono wspólne badania uwieńczone wieloma publikacjami i książką. Za tę współpracę uzyskał w roku 1995 tytuł honorowy dr. h.c. tej uczelni. Dalszą wieloletnią współpracę nawiązał w roku 1974 z Universitaet Fridericiana zu Karlsruhe (Niemcy), która trwała do roku 2002 i w ramach której, poza wspólnymi publikacjami i wymianą osobową, prowadzono program TEMPUS (1991–1994). Za tę współpracę uzyskał Medal Zasługi (Verdienstmedaille) od Senatu tej uczelni.

Prof. Michał Białko kieruje się w swych działaniach wyższymi racjami dobra środowiska akademickiego i kraju, wykazując przy tym umiejętności naukowe, edukacyjne i organizacyjne, dzięki którym przyczynił się wydatnie do pomnożenia osiągnięć nauki w reprezentowanej przez siebie dziedzinie. W roku 1998 zainicjował utworzenie Koszalińskiego Towarzystwa Naukowego, którego jest prezesem. W roku 1999 profesor Michał Białko przeszedł na emeryturę, zachowując pełną aktywność naukową i dydaktyczną.

W czasie trwania II Krajowej Konferencji Elektroniki, korzystając z dużego zgromadzenia elektroników, zorganizowano posiedzenie poświęcone 50-leciu pracy naukowo-dydaktycznej profesora Michała Białki.

Prof. M. Białko urodził się 19 czerwca 1929 r. w Baranowiczach (woj. nowogródzkie) w rodzinie urzędnika państwowego. W roku 1945 wraz z rodzicami przyjechał do Tczewa, gdzie uczęszczał do 3 i 4 klasy gimnazjum i 1 klasy liceum. W roku 1948 wyjechał do Szczecina, gdzie w roku 1949 uzyskał świadectwo maturalne. W tym samym roku po zdaniu egzaminów wstępnych rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej – kierunek: „słabe prądy" – radiotechnika. Studia inżynierskie ukończył na nowo utworzonym Wydziale Łączności w lutym 1952 r. i rozpoczął studia magisterskie na tym wydziale, które ukończył w roku 1955 (specjalność radiotechnika), przy czym praca magisterska dotyczyła teorii i praktycznej realizacji wzmacniaczy tranzystorowych, w oparciu o germanowe tranzystory ostrzowe wytwarzane w Laboratorium Elektroniki PAN. Były to pierwsze zastosowania polskich tranzystorów. Pracując jako asystent w Politechnice Gdańskiej opracował samodzielnie rozprawę doktorską (formalnym promotorem był prof. F. Błocki z Politechniki Warszawskiej) na temat „Metody projektowania szerokopasmowych wzmacniaczy tranzystorowych z silnym sprzężeniem zwrotnym", którą obronił w czerwcu 1961 r. na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W ramach przygotowań rozprawy habilitacyjnej odbył w roku 1965 sześciomiesięczny staż naukowy w Leningradzkim Instytucie Elektrotechnicznym. Znamienne było to, że miał dostęp tylko do bibliotek, co pozwoliło na głębokie przemyślenia i przygotowanie habilitacji w ciągu następnych dwóch lat. Zgodnie z ówczesnymi wymaganiami, rozprawa habilitacyjna składała się z kilkunastu artykułów wraz z szerokim opracowaniem wiążącym o tytule „Liniowe bezindukcyjne układy pasmowe dla zastosowań w mikroelektronice" i została obroniona na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej w 1967 roku (specjalność – układy mikroelektroniczne).

W latach 1982–84 pracował jako „Visiting Scientist" w Auburn University, USA. W roku 1996 przeniósł się do Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie (wkrótce została przekształcona w Politechnikę Koszalińską), pozostając nadal w Politechnice Gdańskiej na części etatu. Członkiem korespondentem PAN został w roku 1986, a rzeczywistym – w roku 1998. Wykłady prowadził w Politechnice Gdańskiej, Wyższej Szkole Morskiej w Gdyni, Auburn University, USA, Universitaet Karlsruhe, RFN i Politechnice Koszalińskiej. Zainteresowania naukowe Profesora związane są głównie z układami elektronicznymi, a ostatnio również z zastosowaniami metod sztucznej inteligencji w automatyzacji projektowania i optymalizacji urządzeń elektronicznych. Pierwsze prace i publikacje naukowe dotyczyły pomiarów parametrów tranzystorów, które były niezbędne do projektowania układów tranzystorowych. Na ich podstawie powstały pierwsze w kraju, wytwarzane w Politechnice Gdańskiej, urządzenia do pomiarów różnego

rodzaju parametrów tranzystorowych na potrzeby instytucji naukowych i ówczesnego przemysłu (fabryka półprzewodników TEWA). Dalsze prace dotyczyły projektowania wzmacniaczy tranzystorowych ze sprzężeniem zwrotnym (wśród nich rozprawa doktorska). Zasadniczym nurtem badawczym były prace nad bezindukcyjnymi układami selektywnymi, nazywanymi również filtrami aktywnymi, zapoczątkowane publikacjami przed habilitacją, obejmujące rozprawę habilitacyjną i kontynuowane przez wiele następnych lat. Pierwsze jego publikacje międzynarodowe, które pozwoliły na bezpośredni kontakt ze znanymi naukowcami, były opublikowane w Electronics Letters (Anglia), w 1967 r. Oryginalnym wkładem do nauki są: – opracowanie teorii filtrów aktywnych RC o zerowych wrażliwościach dobroci na zmiany wartości elementów, a w tym realizacja filtru aktywnego trzeciego rzędu, nazywanego w literaturze amerykańskiej „Białko circuit" (1967); – opracowanie realizacji żyratorów indukcyjnych i pojemnościowych dla zastosowań w bezindukcyjnych układach selektywnych (1968); – koncepcja 4-warstwowej linii RGC o stałych rozłożonych i filtry aktywne o zerowych wrażliwościach dobroci z jej zastosowaniem (1970); – wykazanie możliwości realizacji wszystkich liniowych skupionych układów elektronicznych przy użyciu różnicowego źródła prądowego sterowanego napięciem i pojemności (1971) – pracę tę cytuje wielu autorów krajowych i zagranicznych, gdyż obecnie większość układów analogowych wykonuje się z wymienionych dwóch rodzajów elementów (tranzystor i kondensator).

Na prośbę o wyjaśnienie w sposób możliwie najprostszy – popularnonaukowy, tematyki własnej szkoły naukowej mikroelektronicznych układów analogowych, profesor Michał Białko odpowiedział:

Zacznę od układów elektronicznych – są to zespoły, nazywane też obwodami, odpowiednio połączonych ze sobą elementów elektronicznych, jak: tranzystory, kondensatory, cewki indukcyjne oraz inne, i służą do przetwarzania elektrycznych sygnałów mowy i wizji tak, aby można było przesyłać je na odległość, umożliwić odbiór różnych stacji telewizyjnych przy użyciu jednego odbiornika TV, umożliwić rozmowy z wieloma osobami przy użyciu jednego telefonu, itp. Natomiast układy mikroelektroniczne są bardzo silnie zminiaturyzowanymi układami elektronicznymi i są wykonywane jako mikroukłady scalone w płytkach krzemowych, w których można wytworzyć miliony tranzystorów na 1 cm^2. Układy elektroniczne dzielone są na dwie grupy: analogowe i cyfrowe. Układy analogowe służą do przetwarzania sygnałów zmieniających się w sposób ciągły – są to np. sygnały mowy, zmiany temperatury, itp. – żyjemy w świecie analogowym, natomiast sygnały cyfrowe stosowane są przede wszystkim w technice komputerowej.

Część analogowych układów mikroelektronicznych, nazywana filtrami aktywnymi, stosowana np. w telefonach komórkowych, służy do wyboru tylko jednego rozmówcy (jednej stacji), podczas gdy w „eterze" istnieją sygnały elektromagnetyczne od milionów innych rozmówców. Właśnie filtry aktywne nadają się do mikrominiaturyzacji – dlatego telefony komórkowe są takie małe. Prace moje i ponad 20 moich uczniów-doktorów w Gdańsku i Koszalinie dotyczyły prac teoretycznych pozwalających poznać właściwości tych układów, aby można je było w sposób efektywny wytwarzać w postaci mikroukładów. We wczesnej fazie rozwoju filtrów aktywnych – lata 60. i 70. – opublikowałem kilka oryginalnych układów aktywnych, na podstawie których powstały prace doktorskie, a już w roku 1971, wraz z moim kolegą ze Stanford University, USA, wykazaliśmy, że wszystkie liniowe układy analogowe mogą być wykonywane tylko z tranzystorów i kondensatorów – są to elementy dające się miniaturyzować. Miało to istotne znaczenie poznawcze i praktyczne, gdyż obecnie większość mikroelektronicznych filtrów wykonywana jest w ten sposób. Podsumowując można powiedzieć, że filtry aktywne pozwalają na mikrominiaturyzację sprzętu elektronicznego. Prace mojego zespołu przyczyniły się też do rozwoju tej dziedziny w Polsce i szerokiej prezentacji wyników na forum międzynarodowym, przez co nauka polska, w tym zakresie, stała się widoczna za granicą.

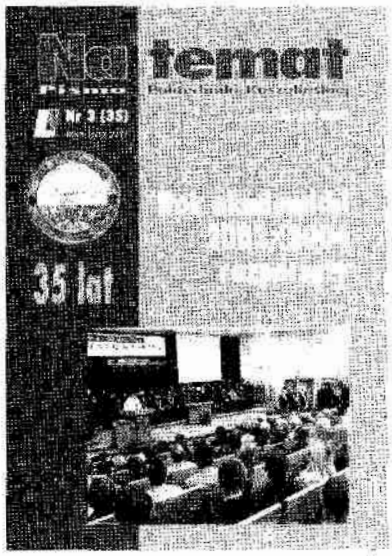

Na Temat 03/2003 (35)

Dziesiąty doktorat profesora Polaka

Panie Profesorze, w czerwcu dziesiąty Pana doktorant uzyskał stopień doktora w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Gratuluję tak znaczącego osiągnięcia. Z czego ono wynika?

– Z zamiłowania, z rozmysłem zdecydowałem się przed laty na wybór, wręcz na powołanie zawodu nauczyciela akademickiego, badacza. Z takim przekonaniem i wizją swojej przyszłości poszedłem na studia historyczne. Wcześniej, epizodycznie „zatrzymałem" się na prawie, kierując się więzami koleżeństwa dołączyłem do grupy przyjaciół, którzy wybrali ten właśnie kierunek. Ale szybko, po kilku miesiącach, okazało się, iż było to całkowite nieporozumienie. Studia historyczne ukończyłem systemem indywidualnym wraz z Jerzym Hauzińskim, profesorem a wcześniej rektorem Pomorskiej Akademii Pedagogicznej.

Czym był dla Pana uniwersytet?

– Było to niezapomniane na całe życie obcowanie z profesorami, często niemieszczącymi się tylko w wymiarze europejskim, jak na przykład z profesorem Jerzym Topolskim, czy z profesorem Gerardem Labudą. Od szkoły podstawowej interesowałem się naszymi dziejami ojczystymi XIX i XX w. I tu ogromny wpływ na moją przyszłość naukową odegrali tak znakomici badacze jak profesor Zdzisław Grot, profesor Franciszek Paprocki, profesor Antoni Czubiński, profesor Benon Miśkiewicz. Każdy z nich dał mi coś od siebie, za co, jako ich uczeń, jestem im wdzięczny. Tworzenie tzw. szkoły naukowej było niejako wpisane w powołanie do

zawodu, choć z finalizacją habilitacji i starań o tytuł zbytnio się nie spieszyłem. Życzliwie wytykali mi to recenzenci, którzy w obu przypadkach stwierdzili, że mój dorobek od lat spełniał wymagania formalne. I jest to racja, gdyż na wielu uniwersytetach coraz większa grupa pracowników nauki sięga po tytuły profesorów grubo przed czterdziestką. Widać to zresztą także na uczelniach technicznych.

Uniwersytet to także niezapomniane przeżycie natury koleżeńskiej i poważne sprawy, jak praca

w kołach naukowych, w komisjach ZSP, w radzie wydziału, w AZS. Ale także nieprawdopodobne figle, do których – jak wiadomo – zdolni są tylko studenci. A mam ich sporo na koncie!

Idąc zatem za głosem powołania w promowaniu młodych naukowców, znajduje Pan Profesor formę spełnienia?

– Oczywiście, choć nie zawsze muszą to być wyłącznie młodzi naukowcy. Na swoim seminarium mam doktorantów i habilitantów o bardzo dużej rozpiętości wieku, od dwudziestokilkulatków po pięćdziesięciolatków.

Niektórzy z nich przez lata, z różnych względów, nie mieli możliwości napisania rozprawy doktorskiej. I bywa, że robią to po czterdziestce i krótko po pięćdziesiątce. Często legitymizują się znacznym dorobkiem naukowym. Ci, którzy pomyślnie zakończyli już przewody doktorskie, w zdecydowanej większości powiększają swój dorobek naukowy, konsekwentnie podążając ku habilitacji. Kilkanaście osób otworzyło już przewody doktorskie, inni przygotowują się do prezentacji przed radami naukowymi w prestiżowych uczelniach.

Wprawdzie na seminarium przeważają panowie, ale panie talentem i pracowitością na krok im nie ustępują, czego dowodem są doktoraty pań: dr Marii Siwko, dr Katarzyny Ryglewicz, dr Anety Chmielewskiej-Szymańskiej, a ostatnio także dr Agnieszki Lipskiej-Sondeckiej. Zespół ten tworzyłem od 1990 roku w Koszalinie, Słupsku, Poznaniu i Lesznie, choć dzisiaj pracuję z doktorantami z jeszcze bardziej oddalonych miejscowości.

Czy przez trzynaście lat (1990–2003) liczba dziesięciu doktorów to liczba imponująca?

– Myślę, że jest to liczba rozsądna, świadcząca o tym, że moi doktoranci przy swoich licznych obowiązkach w sensie dosłownym, nie ścigają się z czasem, choć pan dr Andrzej Jaracz uporał się z doktoratem w dwa lata.

Czy środowiska wielkich uczelni są życzliwe dla doktorów z „zewnątrz", z prowincji?

– Uważam, że życzliwość jest wręcz warunkiem koniecznym do otwarcia i finalizacji przewodu. Widzimy to na każdym kroku. Oczywistym jest fakt, że bardzo liczy się pozycja naukowa promotora, jego kontakty ze środowiskiem, publikacje, udział w konferencjach naukowych, komitetach naukowych, recenzowanie grantów dla KBN i innych formach życia naukowego. Uczelnia nasza jeszcze w trudnych latach osiemdziesiątych dobrze zapisała się w wymazywaniu modnych wówczas „białych plam". Często wyprzedzaliśmy znaczące ośrodki, a niektóre nasze publikacje są już pozycjami klasycznymi, m.in. w badaniach nad wojną polsko-bolszewicką, kampanią wrześniową, stosunkami polsko-ukraińskimi w XX w., myślą techniczno-wojskową itd. Nasze badania z zakresu biografistyki znane są nie tylko w państwach europejskich. IV międzynarodowe Forum Historyków Wojskowych, które odbyło się w Koszalinie, dobitnie to potwierdziło. Przyjechali do nas dosłownie wszyscy liczący się badacze z kraju, ale także przedstawiciele państw sąsiadujących.

Sukcesy kierowanej przez Pana Profesora katedry to nie tylko doktoraty?

– Nie tylko, potwierdził to pan prodziekan profesor Czesław Partacz, w listopadzie zeszłego roku pięknie finalizując przewód habilitacyjny. Włączył się też aktywnie w tworzenie grupy seminaryjnej i już w czerwcu br. otworzył przewód doktorski w UAM w Poznaniu.

Czekamy na dalsze doktoraty i habilitacje. Ukazujące się monografie, wydawnictwa źródłowe i artykuły dobrze rokują rozwój naukowy adiunktom i asystentom, a także coraz częściej absolwentom naszego wydziału.

Panie Profesorze, jakie są Pana najbliższe plany naukowe?

– Aktualnie pracuję nad dwoma kolejnymi tomami źródeł do *Myśli Ekonomicznej II Wielkiej Emigracji 1939–1989*, nad dziejami polskich sił zbrojnych na Zachodzie i szeroko pojętą biografistyką. Wraz z kolegami opublikuję też kilka tomów materiałów konferencyjnych. Na finalizację oczekuje biografia gen. Wł. Andersa i monografia pisma „Orzeł Biały" (1941–2000).

Rozmawiała Monika Pieniak

Na Temat 03/2003 (35)

Od studenta do profesora

Jak już pisaliśmy w poprzednim numerze, „koło historii Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej trzykrotnie już zatoczyło pełny obrót". Ta literacka przenośnia oznacza, że dotychczas trzech absolwentów tego Wydziału uzyskało stopnie naukowe doktora habilitowanego i pracują obecnie na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W kolejności chronologicznej są to: *prof. nadzw. dr hab. inż. Leon Kukiełka, prof. nadzw. dr hab. inż. Jarosław Plichta i prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Bohdal.* W roku jubileuszu stworzyli oni „piękne ogniwa łańcucha wiążącego historię i teraźniejszość Uczelni i Wydziału".

Poznać Wydział z obu stron

O konieczności integralnego kształcenia studentów na Wydziale Mechanicznym Politechniki Koszalińskiej z profesorem Politechniki Koszalińskiej dr. hab. inż. Jarosławem Plichtą rozmawiał Henryk Charun

H.Ch.: Panie Profesorze, koło historii Pana pobytu w koszalińskiej Uczelni zatoczyło w 1997 roku pełny obrót: absolwent Wydziału Mechanicznego jest od kilku już lat profesorem zatrudnionym na swym macierzystym Wydziale. Pana nazwisko wpisane zostało na stałe do kart historii Wydziału, znalazł się Pan w gronie trzech znakomitych absolwentów. Jak Pan wspomina lata studenckie na Uczelni?

– J. P.: Lata studenckie, podobnie jak studenci obecnie studiujący na Wydziale Mechanicznym Politechniki Koszalińskiej, wspominam bardzo dobrze nie dlatego, że zwykle odnosimy się do młodzieńczych lat z sentymentem, ale dlatego, iż był to okres równie ważny dla samej Uczelni. Chociaż od tego czasu minęło już ponad ćwierć wieku, często wracam myślami do tamtego okresu wspominając z nutką rozrzewnienia początkowy okres tworzenia Uczelni, nie tylko tej w sensie instytucjonalnym, ale i fizycznym. W ramach praktyk studenckich prowadziliśmy wtedy prace ziemne i budowlane przy kilku obiektach mieszczących się przy ul. Racławickiej. Bardzo dobrze pamiętam osiedlanie się w Koszalinie kolejnych grup pracowników naukowych pochodzących niemal ze wszystkich ośrodków uczelnianych w kraju, między innymi profesorów: *Śp. J. Białkowskiego, T. Karpińskiego, W. Kacalaka* itd. Uczelnia rozwijała się na naszych oczach, a my braliśmy w tym czynny udział. Studentów było wówczas stosunkowo niewielu (mój rocznik był drugim naborem Uczelni), byliśmy nie tylko starannie kształceni, ale również dokładnie egzaminowani. Rygory były daleko większe niż dzisiaj, a przyjście na egzamin bez garnituru równało się z jego oblaniem. Studenci byli mocno zintegrowani. Powstawały pierwsze przyjaźnie, narzeczeństwa, a w przyszłości małżeństwa. I tak właśnie i ja wraz z żoną Stanisławą Plichtą rozpoczynaliśmy wtedy naszą edukację. Mam również miłe wspomnienia ze studenckiego życia kulturalnego. Już od samego początku działał aktywnie Klub Studencki, a ponieważ był to okres muzyki rockowej, równie chętnie i często spotykaliśmy się posłuchać dobrej muzyki „zza żelaznej kurtyny", a w klubie grały wówczas wybitne gwiazdy muzyki

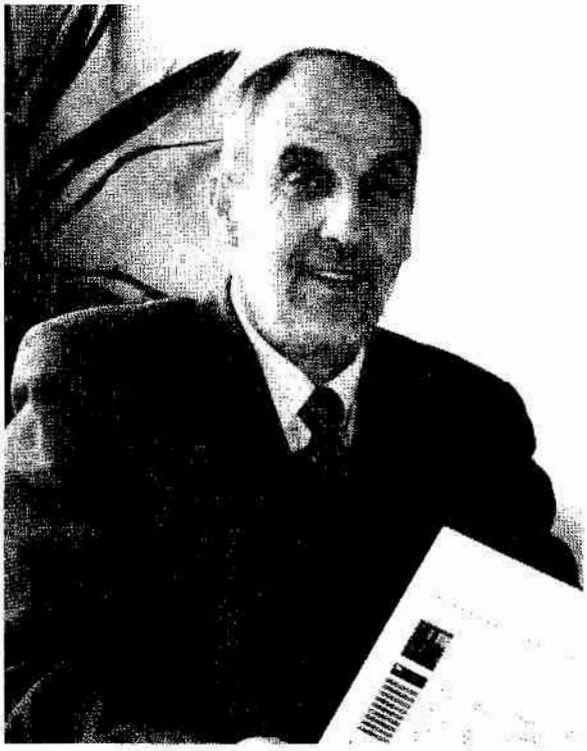

***Prof. nadzw. dr hab. inż. Jarosław Plichta** jest absolwentem studiów dziennych inżynierskich Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie z 1973 roku w specjalności „Obrabiarki, narzędzia i technologia maszyn". W 1975 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera w tej specjalności. Rozprawę doktorską nt. „Wybrane zagadnienia oceny topografii roboczej powierzchni ściernicy" obronił w 1981 roku w Instytucie Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej. W lutym 1997 roku przedstawił rozprawę habilitacyjną nt. „Podstawy szlifowania ściernicami z mikrokrystalicznym ziarnem regularnego azotku boru ze spoiwem ceramicznym" na Wydziale Mechanicznym Politechniki Szczecińskiej, a Rada Wydziału nadała mu stopień naukowy doktora habilitowanego, zatwierdzony w kwietniu 1997 roku uchwałą Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Aktualnie jest profesorem nadzwyczajnym zatrudnionym w Katedrze Inżynierii Produkcji na Wydziale Mechanicznym Politechniki Koszalińskiej.*

tamtych lat, np. znany do dziś zespół *Breakout*. Miałem też to szczęście, że w tamtym okresie studiowało wielu nietuzinkowych ludzi, a nawet różnorakich osobowościowo oryginałów. Tworzyli oni swoisty klimat tamtego okresu. Przypomnę, że był to także okres subkultury hippisów, co wymagało od nas myślenia i zachowywania się według określonych wzorców. To często było nie do przyjęcia przez naszych profesorów i wywoływało zabawne sytuacje, np. staranne chowanie długich włosów pod czapkę munduru wojskowego na zajęciach w Studium Wojskowym. Wspomnienia z tamtych lat próbujemy podsumowywać na spotkaniach towarzyskich i zjazdach absolwentów. Ostatnio taki większy ogólnowydziałowy zjazd, którego byłem przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego, odbył się w 1998 roku z okazji trzydziestolecia Uczelni.

Uważam, że 35. rocznica Wydziału Mechanicznego jest w pełni wystarczającą okazją, aby przedstawić dokonania takich zasłużonych absolwentów i pracowników naukowych, którzy znają Wydział z „obu stron katedry". Jednocześnie cenne są uwagi i spostrzeżenia takich osób jak Pan. Jak widzi Pan problem dążenia Wydziału Mechanicznego do wypracowania charakterystycznej specyfiki działalności?

– Obecnie tradycyjna nazwa Wydziału Mechanicznego wydaje mi się nieco przestarzała i słabo oddająca istotę działalności naukowej i dydaktycznej. Pomijam już sprawę odległych kierunków egzystujących w ramach jednego organizmu, np. Technika Rolnicza i Leśna i Wzornictwo Przemysłowe. Odnosząc się tylko do kierunku Mechanika i Budowa Maszyn, od którego wzięła się nazwa Wydziału, można powiedzieć, że jest on hybrydowym połączeniem mechaniki, mechatroniki, inżynierii materiałowej, technik komputerowych i wielu innych nowoczesnych dziedzin nauki. Bez takiego związku trudno sobie wyobrazić opracowanie i produkcję nowoczesnych wyrobów, a jeszcze trudniej konkurencję na rynkach globalnych. Taki stan rzeczy powoduje oczywiście duże rozproszenie specjalności, a przez to stosunkowo słabą spójność programową. W takiej sytuacji trudniej jest wypracować jednoznaczną specyfikę Wydziału – swoiste „logo", rozpoznawalne w kraju i za granicą. Być może należałoby starać się łączyć niektóre specjalności pod wspólnym szyldem, lepiej legitymującym zakres ich działalności. Może dobrym rozwiązaniem byłoby powołanie instytutów? W ramach tzw. *Instytutów przyszłości* należałoby dążyć do tworzenia specjalności ściśle związanych z rozwojem naj-

nowszych gałęzi przemysłu. Wymienić tu można: innowacyjne techniki opracowania i rozwoju produktu, innowacyjne wykorzystanie nauki w technice, niekonwencjonalne techniki wytwarzania, humanizacja i ekologia produkcji, a nade wszystko transfer światowych technologii i systemów produkcji. Myślę, że nieodzowny byłby w tym względzie głos doradczy przedstawicieli nowoczesnych gałęzi przemysłu krajowego, którzy mogliby zasiadać w Radzie Wydziału. Oni bowiem wiedzą najlepiej o tendencjach rozwojowych współczesnego przemysłu i na ich tle umieliby dobrze sprecyzować wymagania w zakresie wiedzy i umiejętności absolwenta, które byłyby potrzebne dzisiaj, za pięć czy dziesięć lat. Istotne znaczenie w rozwoju i integracji Wydziału mogłaby mieć również rada programowa, korygująca i opracowująca programy studiów oraz sylwetki absolwentów poszczególnych specjalności.

Współistnienie w ramach Wydziału Mechanicznego bardzo wielu katedr, zakładów i innych jednostek organizacyjnych, o odległych niekiedy specjalnościach, nie jest ułatwieniem w integracji kadry wokół wspólnych zadań Wydziału. Czy widzi Pan możliwości uaktywnienia takiego procesu?

– Integracja jednostek organizacyjnych Wydziału wokół wspólnych zadań jest rzeczywiście poważnym problemem organizacyjnym. Rozproszona nadmiernie tematyka działalności naukowej nie sprzyja w sumowaniu wspólnych dokonań, pomimo iż poszczególne jednostki mają w swoim zakresie duże osiągnięcia. Współczesne dokonania w opracowaniu i produkcji nowych wyrobów, tworzeniu nowego oprogramowania wspomagającego projektowanie, wytwarzanie, analizę i obliczenia, opracowaniu systemów sterowania i nadzoru powstają w dużych interdyscyplinarnych zespołach. Sądzę, że jest to wzór do naśladowania i jedynie słuszny na poziomie dzisiejszego rozwoju nauki i techniki. Dlatego też uważam, że istotnym elementem integrującym działalność naukową Wydziału powinny być wspólne projekty naukowe o wysokim stopniu kompleksowości i komplementarności. Mogą one obejmować zarówno prace statutowe, jak i granty KBN. W ich wyniku powinny powstać kompleksowe opracowania naukowe i techniczne, rozwijane i promowane przez Park Technologiczny, wraz z możliwością zastosowań praktycznych. Takie rozwiązania dają szanse wdrożeń przemysłowych, a więc i szansę na zyski i dalszy rozwój zaplecza naukowo-badawczego.

Wydaje mi się, że jedną z form integrujących kadrę Wydziału Mechanicznego może być konieczność wspólnej realizacji interdyscyplinarnego kształcenia inżynierów mechaników, zwłaszcza w aspekcie wejścia Polski do Unii Europejskiej. Co Pan o tym sądzi?

– Tak jak dzisiejszy rozwój nauki nie może odbywać się bez interdyscyplinarnej współpracy zespołów, tak i dzisiejszy proces kształcenia musi ten aspekt uwzględniać. To bardzo ważne dla ukształtowania świadomości technicznej i pewności działania współczesnych inżynierów. Analizując programy studiów poszczególnych specjalności prowadzonych na Wydziale Mechanicznym można powiedzieć, że wiedza z zakresu np. wzornictwa przemysłowego, projektowania maszyn i urządzeń, technologii maszyn, zarządzania produkcją, inżynierskich zastosowań komputerów i wielu innych jest podawana z uwzględnieniem nowoczesnych osiągnięć nauki i techniki. Jej wzajemna integracja jest jednak stosunkowo słaba, co ma niestety ujemny wpływ na współpracę przyszłych zespołów inżynierów, np. opracowujących nowe produkty czy procesy.

Dlatego też uważam, iż dobrym integratorem byłaby tutaj interdyscyplinarna praca dyplomowa lub przejściowa, realizowana przez studentów różnych specjalności. Jej celem mogłoby być opracowanie projektowe i technologiczne nowego wyrobu, mogącego znaleźć swoje miejsce na rynku. Obejmowałaby ona np. badania marketingowe, wzornictwo przemysłowe, projektowanie konstrukcyjne, obliczenia i analizy inżynierskie, technologie produkcji oraz zarządzanie produkcją – czyli: *„od pomysłu do przemysłu"*. Studenci realizujący taką pracę dyplomową mieliby możliwość poznania poszczególnych etapów cyklu rozwoju produktu. To dałoby w przyszłości lepszą pewność ich działania dzięki poznaniu sprzężeń zwrotnych występujących w poszczególnych fazach opracowywania, a w konsekwencji pewność podejmowania

decyzji w warunkach produkcyjnych. Może w przyszłości taka grupa studentów otworzyłaby własne studio projektowe, czy małe przedsiębiorstwo, z pełną świadomością wybierając asortyment produkowanych wyrobów oraz nowoczesnych technik jego opracowywania, wytwarzania i dystrybucji.

Jest Pan specjalistą w zakresie automatyzacji produkcji i zintegrowanych systemów wytwórczych. Na łamach pisma *„Na temat"* opublikowano wiele bardzo interesujących artykułów Pana autorstwa, traktujących o konieczności kształcenia studentów według nowych elastycznych zasad i programów. Czy dobrze rozumiem Pana pogląd, że kształcenie inżynierów mechaników w XXI wieku powinno być oparte na filozofii wytwarzania dóbr w komputerowo zintegrowanych systemach? Prosiłbym o rozwinięcie tej kwestii.

– Decydującym kryterium wprowadzenia nowego produktu na rynek, oprócz jego szeroko rozumianej jakości i atrakcyjnej ceny, jest krótki czas jego opracowania i wdrożenia do produkcji, który zapewnia przewagę konkurencyjną. Osiąga się to przez coraz krótsze cykle rozwoju produktu od pomysłu do wdrożenia, dzięki integracji komputerowej. Jej idea jest oparta na kompleksowym wykorzystaniu trójwymiarowego modelu komputerowego (*3D*) danego wyrobu we wszystkich etapach jego rozwoju. Model taki służy zarówno do opracowań stylistycznych, konstrukcyjnych, obliczeń i analiz weryfikacyjnych i optymalizacyjnych, szybkiego prototypowania, jak i wytwarzania i zarządzania produkcją. Wszyscy członkowie zespołu wytwórczego mogą w sposób równoległy wykorzystywać dane pochodzące z tego modelu do swoich działań, co znacznie skraca czas opracowywania wyrobu i minimalizuje liczbę błędów. Model taki jest bowiem ciągle aktualizowany i pełni rolę integratora w zintegrowanych systemach *CAD/CAM/CAE*.

W Katedrze Inżynierii Produkcji i Wzornictwa opieramy program dydaktyczny właśnie na jednym z takich systemów o nazwie I-DEAS, produkcji USA. Jest on dzisiaj standardem przemysłowym i w takich systemach powstają współczesne samochody, samoloty i sprzęt gospodarstwa domowego. Przykłady takich rozwiązań można wskazać już w wielu polskich przedsiębiorstwach, np. *AMICA, ZELMER, TONSIL*. Uważam, że w oparciu o zintegrowane programy *CAD/CAM/CAE* można konstruować programy studiów dla specjalności Budowa i Eksploatacja Maszyn i to od pierwszego do dziesiątego semestru.

Zastosowanie zintegrowanych systemów wytwórczych możliwe i konieczne jest w różnych dziedzinach i specjalnościach. Obawiam się, że poziom wiedzy na ten temat nie jest chyba wystarczająco duży. Jakie są Pana propozycje w popularyzowaniu tej wiedzy, zwłaszcza na naszym Wydziale?

– To chyba nie jest takie proste. Zintegrowane systemy komputerowe, o których tu mówimy, są głównie dedykowane dla producentów wyrobów mechanicznych. Ich możliwości i struktura funkcjonalna zostały już w tym względzie daleko zoptymalizowane, chociaż mają oczywiście aplikacje specjalistyczne, np. do projektowania form wtryskowych, czy układów rurowych. Stąd mechanicy są niejako w uprzywilejowanej sytuacji. Wiem jednak, że coraz częściej pojawiają się takie programy dla potrzeb elektroniki, budownictwa, a nawet projektowania i szycia odzieży oraz produkcji obuwia.

Mam jednak świadomość, że integracja komputerowa jest jedną z głównych dziedzin postępu i widzę konieczność szybkiego jej rozwoju dla wielu dziedzin gospodarczych. Na pewno na Wydziale Mechanicznym trzeba szybko ją popularyzować. Staraliśmy się o tym wielokrotnie pisać, nie tylko na łamach pisma Politechniki Koszalińskiej „Na temat". Dwa lata temu napisaliśmy wraz z małżonką skrypt pt. *„Komputerowo Zintegrowane Wytwarzanie"*. Obecnie opracowujemy skrypt *„Techniki Komputerowe w Technicznym Przygotowaniu Produkcji Nowoczesnych Wyrobów"*.

Katedra Inżynierii Produkcji, w której jest Pan zatrudniony, odgrywa znaczącą rolę na Wydziale Mechanicznym. Czy mógłby Pan przybliżyć kierunki działalności naukowej i perspektywy rozwojowe? Jakie są Pana dziedziny zainteresowań naukowych?

– Moje zainteresowania naukowe są obecnie ukierunkowane na procesy dokładnej obróbki ściernej z wykorzystaniem supertwardych narzędzi z regularnego azotku boru i diamentu syntetycznego.

Z tego zakresu napisałem monografię habilitacyjną pt. „*Podstawy szlifowania ściernicami z mikrokrystalicznym ziarnem regularnego azotku boru ze spoiwem ceramicznym*". Aktualnie staram się wykorzystać te narzędzia w innowacyjnych procesach obróbki. Jest to między innymi: szlifowanie ostrzy technicznych w nowym układzie kinematycznym, wydajnościowe szlifowanie otworów w jednym przejściu ściernicą, o strefowo zróżnicowanej budowie i specjalnie ukształtowanej części roboczej, a także szlifowanie materiałów kruchych z dokładnościami nanometrycznymi w warunkach plastycznego ich płynięcia w strefie obróbki. Z tego zakresu prowadzę kilka prac doktorskich. Ponadto rozpoczęliśmy realizację prac dotyczących monitorowania i diagnostyki procesu szlifowania. Rodzi się także ciekawa praca badawcza dotycząca problemu wykorzystania ciepła powstającego w strefie obróbki do utwardzania warstwy wierzchniej powierzchni szlifowanych przedmiotów. W realizacji tych prac biorą udział doktoranci, a także studenci realizujący prace dyplomowe. Tematyka moich zainteresowań jest więc ściśle skorelowana z pracami prowadzonymi w Katedrze Inżynierii Produkcji i Wzornictwa, kierowanej przez profesora T. Karpińskiego. Mamy nadzieję, że uda się nam w przyszłości opracować podstawy wieloaspektowej optymalizacji procesów obróbki dokładnej i superdokładnej.

Panie Profesorze, Wydział Mechaniczny korzysta w pełni z przysługujących mu praw do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego. Pracownicy Wydziału nie muszą już, jak to było również w Pana przypadku, „emigrować" do innych ośrodków, aby uzyskiwać stopnie naukowe. Ułatwienia takie są niezwykle korzystne, lecz niosą z sobą również pewne zagrożenia. Co Pan o tym sądzi?

– Jestem szczerze zadowolony z faktu, iż na naszym Wydziale można dzisiaj zdobywać wszystkie stopnie naukowe. To duża szansa dla rozwoju własnej kadry naukowej w krótkim okresie czasu. Ten proces rozwija się bardzo dynamicznie – kilkanaście obronionych prac doktorskich i trzy prace habilitacyjne to duży sukces. Wcześniej nie było takich możliwości. Musieliśmy często prezentować nasze osiągnięcia w innych ośrodkach uczelnianych, co nie tylko hartowało nas w ostrych dyskusjach i sporach naukowych, ale również zapewniało akceptację innego niż rodzime środowiska naukowego. Łatwiej można było znaleźć recenzenta i ocenić swoją rzeczywistą wartość. Zagrożeń wynikających z możliwości nadawania stopni i tytułów naukowych nie widzę. Dotychczas prezentowane prace doktorskie i habilitacyjne odznaczały się wysokim poziomem, a większość z nich została dobrze oceniona przez inne ośrodki akademickie. Myślę, że kolejne prace doktorskie będzie charakteryzować jeszcze wyższy poziom naukowy, gdyż przyszli doktoranci są słuchaczami studiów doktoranckich. Oczywiście zdaję sobie sprawę z postępujących ograniczeń środków przeznaczonych na zakup aparatury i badania naukowe. Mogą stąd wynikać poważne opóźnienia czasowe w realizacji tych prac i obniżenie poziomu naukowego w odniesieniu do prac realizowanych w krajach wysokorozwiniętych. Innym mankamentem może być osłabienie korelacji tematyki prac badawczych, co utrudnia tworzenie dojrzałych szkół naukowych. Miejmy jednak nadzieję, że trudności te będą do pokonania przy zgodnej polityce władz Wydziału.

Wiem, że należy Pan do grona bardzo pracowitych osób na Wydziale Mechanicznym. Naturalna jest chyba możliwość zrealizowania, w dającej się przewidzieć perspektywie czasowej, programu: *od studenta do profesora zwyczajnego?*

– Wyznaję zasadę, że jeśli z odpowiednią powagą rozpoczyna się pracę na uczelni w roli asystenta, to powinno się ją kończyć w roli profesora. Uzyskanie tytułu profesora powinno być jednak naturalnym podsumowaniem ciągu działalności naukowej i organizacyjnej. Trudno jest z premedytacją nastawić się na „robienie" określonych stopni i tytułów naukowych w wyznaczonych ramach czasowych, przy zaniedbywaniu zajęć dydaktycznych oraz życia osobistego. Trzeba mieć w życiu inne, pozanaukowe zainteresowania i hobby, umieć cieszyć się z otaczającego świata, a nade wszystko mieć odpowiedni dystans do swojej działalności. Uważam, że najważniejsze jest znalezienie swojego miejsca w życiu, a wtedy na formalizację dokonań przyjdzie odpowiedni czas. Niemniej staram się podsumowywać swój dorobek i uzu-

pełniać brakujące jego obszary, mając nadzieję, że zostanie on kiedyś uznany i zakwalifikowany do tytułu naukowego.

Na zakończenie życzę Panu spełnienia wszystkich marzeń, i tych naukowych, i tych zupełnie prywatnych. Dziękując Panu za interesującą rozmowę chciałbym jednocześnie zadedykować uwagi i spostrzeżenia zawarte w Pańskich odpowiedziach zarówno władzom Wydziału, jak i społeczności akademickiej z okazji kolejnej inauguracji.

Rozmawiał Henryk Charun

Na Temat 03/2004 (38)

Politechnika kształci po niemiecku

Po wielu miesiącach starań o utworzenie nowego kierunku studiów na Politechnice Koszalińskiej w roku akademickim 2004/2005 rozpoczęły się zajęcia na Filologii Germańskiej. Otwarcie kierunku było uwieńczeniem zawartego porozumienia pomiędzy Politechniką Koszalińską a Fundacją Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Młodzież rozpoczęła kształcenie na studiach zawodowych (licencjat) w systemie dziennym i zaocznym. Rekrutacja odbyła się we wrześniu, w dwóch terminach. Do egzaminów, pisemnego i ustnego, przystąpiło 100 osób, z czego 60 zakończyło je pomyślnie i tym samym powiększyło brać studencką Politechniki Koszalińskiej. Uroczysta inauguracja roku akademickiego odbyła się 22 października 2004 roku. Swoją obecnością zaszczycili nas prof. dr hab. Michał Jasiulewicz – prorektor ds. studenckich, prof. dr hab. Bogusław Polak – dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania, prof. dr hab. Bolesław Andrzejewski – dyrektor Instytutu Neofilologii i Europeistyki oraz wykładowcy i zaproszeni goście. Wykład inauguracyjny wygłosił w języku niemieckim dr Krzysztof Nerlicki. Po uroczystym ślubowaniu pierwsi studenci filologii otrzymali z rąk władz uczelni swoje indeksy z życzeniami udanego studiowania i pomyślnego zakończenia studiów.

Instytut Neofilologii i Europeistyki został powołany przy Wydziale Ekonomii i Zarządzania. Siedzibą Instytutu są pomieszczenia w budynku Politechniki Koszalińskiej przy ulicy Partyzantów w Koszalinie, gdzie odbywają się również zajęcia.

Wręczenie indeksów podczas inauguracji roku na kierunku germanistyka

Kadrę naukowo-dydaktyczną stanowią pracownicy naszej uczelni oraz nauczyciele akademiccy wywodzący się z uniwersytetów w Szczecinie i Poznaniu. Zajęcia odbywają się głównie w języku niemieckim. Absolwenci naszego kierunku będą mogli podjąć pracę jako nauczyciele, lektorzy, tłumacze bądź specjaliści w firmach międzynarodowych.

W miarę rozwoju kierunku, powiększania się liczby studentów i wykładowców przewidywane są inne specjalności filologiczne. Uczelnia rozpocznie też starania umożliwiające kształcenie studentów na studiach magisterskich i uzupełniających studiach magisterskich. Do momentu ich uruchomienia nasi absolwenci będą mogli kontynuować naukę na innych uczelniach w kraju.

Karolina Ziobro,
Instytut Neofilologii i Europeistyki

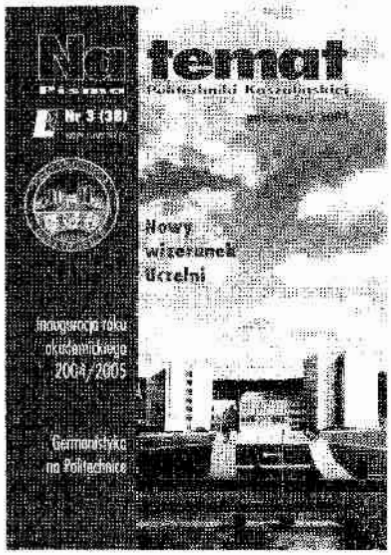

Na Temat 03/2004 (38)

Region koszaliński jest mi bliski

Z prof. dr. hab. Michałem Jasiulewiczem – prorektorem ds. studenckich Politechniki Koszalińskiej rozmawia dr inż. Mariusz Meller

W poprzednim numerze „Na temat" (37) opisałem spotkanie z młodzieżą LO w Połczynie Zdroju, które zostało przeprowadzone w ramach akcji rekrutacyjnej. Poniższa rozmowa jest konsekwencją podróży wraz z prof. Jasiulewiczem do Połczyna.

M. Meller: – Jak Pan Profesor wspomina lata spędzone w połczyńskim liceum?

Prof. M. Jasiulewicz: – Chociaż naszym głównym celem była wówczas nauka, był to jednak okres relatywnie beztroski. Codzienne życie odbiegało nieco od obecnego. Mieszkałem wtedy w internacie. Życie internackie miało swój rytm, któremu należało się podporządkować. Pokoje były wieloosobowe. Po południu było „silencium" – wspólna nauka w dużej sali (stołówce). To mobilizowało również do pracy. Jednak w pomieszczeniu, gdzie przebywało jednocześnie kilkadziesiąt osób, trudno było się uczyć.

Dużo czasu poświęcaliśmy na uprawianie sportów, oczywiście rekreacyjnie. Ale internat nie miał żadnych urządzeń sportowych. Gra w ping-ponga wyglądała następująco: zestawialiśmy cztery zwykłe stoły, za siateczkę służyły rozstawione zeszyty, a paletkami były książki z twardą oprawą, natomiast

piłeczka była już oryginalna. Aby pograć w piłkę nożną, chodziliśmy na boisko szkolne. W tamtym czasie boisko było jednak klepiskiem z drzewami pośrodku. Wiązało się z tym wiele atrakcji. Raz w tygodniu, po południu, było wyjście do szkoły, aby skorzystać z pryszniców, których w tym czasie nie było w internacie.

Pamiętam czas, gdy pojawił się pierwszy telewizor – obraz był kiepski i trudno go było dostroić. W strojeniu, pamiętam, pomagał prof. Meller. W internacie organizowaliśmy wieczorki taneczne (w soboty). Kolega grał na akordeonie, a potem ja się nauczyłem i również przygrywałem do tańca. Wspomnienia z tamtych lat dzięki naszej wizycie w liceum w Połczynie odżyły na nowo...

Prof. dr hab. Michał Jasiulewicz, prorektor ds. studenckich

Co przeważyło o tym, że zdecydował się Pan na podjęcie studiów geograficznych w Uniwersytecie M. Kopernika w Toruniu?

Zazwyczaj jest tak, że na zainteresowania ucznia ma wpływ nauczyciel. W moim przypadku rozkładały się one pomiędzy fizyką, którą w sposób niezwykle interesujący i zachęcający prowadziła prof. Mellerowa, a geografią, którą wykładał prof. Maj, a którą interesowałem się jeszcze w szkole podstawowej. Miałem więc trudności z wyborem. Zdecydowałem się jednak na geografię i po maturze złożyłem dokumenty na uniwersytet do Torunia.

Całe swoje życie zawodowe związał Pan z regionem koszalińskim. Był Pan nauczycielem geografii w szkole podstawowej w Koszalinie (9 lat), a następnie pracował jako asystent oraz adiunkt w Koszalińskim Ośrodku Naukowo-Badawczym. Od 1994 r. jest Pan zatrudniony w Politechnice Koszalińskiej (a więc skromny jubileusz), obecnie jako kierownik Katedry Polityki Społeczno-Gospodarczej i Ekonomiki Regionalnej. Również Pana działalność naukowa jest związana z tym regionem. Patriotyzm lokalny...

– Jestem bardzo związany z tym regionem. Tu moi rodzice zamieszkali w 1947 r., tu skończyłem szkołę podstawową i średnią, ten region znam dobrze i jest on mi bliski. Po ukończeniu studiów miałem inne oferty pracy, m.in. pozostania na Uniwersytecie w Toruniu jako asystent, ja jednak wróciłem do rodzinnych stron, uważając, że tu jest moje miejsce.

Jakie są Pana Profesora zainteresowania naukowo-badawcze?

– Moje zainteresowania naukowo-badawcze koncentrują się wokół następujących zagadnień: funkcjonalno-przestrzenne zagospodarowanie obszarów wiejskich, przemiany gospodarcze i społeczne na obszarach wiejskich w okresie transformacji, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich, dostosowanie gospodarki żywnościowej Polski do warunków Unii Europejskiej, rozwój regionalny, alternatywne źródła energii.

Temat Pańskiej pracy habilitacyjnej to: „Przekształcenia strukturalne i przestrzenne obszarów wiejskich Pomorza Środkowego w okresie transformacji systemowej". Jak wygląda polskie rolnictwo obecnie i jakie są jego szanse na tle „starych" krajów Unii Europejskiej w aspekcie wstąpienia Polski do Unii? Jakie stąd wynikają zagrożenia dla polskich rolników?

– Stan polskiego rolnictwa na tle rolnictwa europejskiego jest relatywnie niski. Istnieje kilka problemów natury strukturalnej, które należy zmienić. Myślę, że przy dużym wysiłku całego państwa jest to zadanie na około 20 lat. Przede wszystkim – struktura gospodarstw rolnych w skali kraju nie jest korzystna. Przeważają gospodarstwa małe. Przeciętna ich wielkość to 7,4 ha (trzy razy mniej niż przeciętna w „starych" krajach UE). Stąd zmiany w zakresie poprawy struktury będą wymagały czasu i wysiłku. Temu celowi służy wprowadzenie rent strukturalnych. Rolnik ukończywszy 55 lat może przekazać gospodarstwo swojemu spadkobiercy lub sprzedać innemu rolnikowi, który chce powiększyć swój areał upraw. Zachęca to młodsze pokolenie do powiększenia gospodarstwa, a rodzice mogą otrzymać rentę w zamian za przekazane grunty. W ten sposób struktura wielkościowa gospodarstw będzie się poprawiać. Innym problemem jest nadmiar siły roboczej na wsi (w rolnictwie). Istnieje potrzeba przeniesienia siły roboczej do działalności pozarolniczej (usługi, przetwórstwo), co wiąże się z wielofunkcyjnym rozwojem obszarów wiejskich. W większości krajów „piętnastki" zatrudnienie w rolnictwie jest niskie – 2–5%. W Polsce jest to 17%. A więc zdecydowanie za wysokie, stąd efektywność jest relatywnie niska. Przy konkurencyjności produkcji – przegrywamy pod względem efektywności produkcyjnej.

Następnym elementem strukturalnym są kierunki produkcji rolniczej. Porównując strukturę produkcji – jest ona w Polsce bardzo podobna do średniej w UE. Jednakże jest to zjawisko niekorzystne, gdyż weszliśmy do Unii w układzie konkurencyjnym, a nie komplementarnym. Zachodzi potrzeba dyferencjacji produkcji i poszukiwania nisz oraz wykorzystania walorów, które Polska ma, a inne kraje nie, tzn. czyste, nieskażone środowisko. Umożliwia to rozwój rolnictwa ekologicznego i turystyki, co stwarza dla Polski dużą szansę. W krajach Unii jest obecnie bardzo duży popyt na produkty naturalne (przy małym zużyciu nawozów sztucznych). Nasze opóźnienie w rozwoju rolnictwa wychodzi tym razem naprzeciw potrzebom na rynku unijnym, gdzie istnieje bardzo duży popyt na zdrową żywność.

Jaki był poziom rolnictwa na obszarach Pomorza Środkowego przed przemianami ustrojowymi? Jaki rodzaj rolnictwa dominuje obecnie na terenie województwa zachodniopomorskiego?

– Obszar Pomorza Środkowego to był teren, gdzie dominowała gospodarka uspołeczniona – zajmowała 67% ogólnego areału (w tym pegeery – 58%). W skali kraju był to poziom najwyższy. Przeciętna w Polsce – 23%. Transformacja ustrojowa zmieniła oblicze wsi w zasadniczy sposób. W wyniku działań politycznych podjęto decyzję o likwidacji pegeerów jako ostoi komunizmu. Zlikwidowano gospodarstwa dobre i złe. Nie zastananawiano się jednak nad skutkami tej decyzji. Skutki negatywne to m.in. bardzo wysokie bezrobocie we wsiach popegeerowskich. W tych wsiach nie było innej oferty pracy poza pracą w rolnictwie i obecnie ludzie ci powiększają armię bezrobotnych. Grunty orne przekazane zostały do Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, której powierzono również zadanie zagospodarowania gruntów i całości mienia gospodarstw uspołecznionych. Stąd też działania AWRSP zmierzały do rozdysponowania ziemi w formie sprzedaży bądź dzierżawy. Do tej pory sprzedano w skali kraju 25% gruntów, natomiast 2/3 – wydzierżawiono. Pozostałą część przekazano na cele komunalne, a także parków narodowych, lasów państwowych i innych. Na terenie województwa zachodniopomorskiego około 220 tys. ha jest odłogowanych. Jest to efekt transformacji w rolnictwie. Obecnie są prowadzone badania nad możliwością wprowadzenia upraw roślin niekonsumpcyjnych, np. roślin energetycznych. Zatem, generalnie, transformacja przyniosła zmiany w zakresie systemu gospodarowania oraz własności na obszarach wiejskich. Powstały nowe podmioty gospodarcze – spółki o różnym kształcie prawnym, często z kapitałem zagranicznym. Stąd dawne grunty pegeerowskie są zagospodarowywane dość racjonalnie. Spadło zatrudnienie w rolnictwie. Uprzednio było to 13–15 osób/100 ha użytków rolnych, a obecnie w dużych przedsiębiorstwach rolnych – 2–5 osób/100 ha. Rolnictwo musi być konkurencyjne, nowoczesne, efektywne i nie można liczyć na znaczne zwiększenie w nim zatrudnienia. Konieczne jest więc utworzenie nowych miejsc pracy o charakterze nierolni-

czym na obszarach wiejskich. Jest to przyszłość wsi, do której dążmy.

Dlaczego podupadł przemysł na terenach dawnego województwa koszalińskiego? Jak wyglądał rozwój gospodarczy tych terenów przed II wojną światową?

– Przed wojną tereny te były najuboższym obszarem w Rzeszy Niemieckiej. Nie było tutaj większych inwestycji, bogactw naturalnych, a przemysł był słabo rozwinięty. Koszalin był małym, prowincjonalnym miasteczkiem, zamieszkałym przez około 30 tys. osób. Upadek przemysłu na terenie dawnego województwa koszalińskiego jest związany z transformacją gospodarczą Polski. Gospodarka była nieefektywna, a stosowane technologie przestarzałe. Drugi element to upadłość pegeerów, które były powiązane z gospodarką żywnościową i przemysłem przetwórstwa rolnego, który również upadł ze względu na brak surowców i trudności ze zbytem. Był to cały ciąg gospodarczych zdarzeń, który zadziałał negatywnie.

Czy agroturystyka może przyczynić się do rozwoju gospodarczego Pomorza Środkowego?

– Jest to dziedzina mająca duże możliwości rozwoju w naszym regionie. W gospodarstwach agroturystycznych istnieje wiele form oferowanych turyście (np. przejazdy konno, łowienie ryb itd.), których turystyka masowa nie oferuje wczasowiczom. Jest to więc atrakcyjna oferta spędzania wolnego czasu. Z drugiej strony – dla rolnika jest to możliwość wykorzystania wolnej przestrzeni mieszkaniowej na potrzeby turysty, a przez to uzyskania dodatkowego dochodu. Nie jest błahy również aspekt społeczny tych kontaktów. W naszym regionie są dwie główne strefy agroturystyczne: pojeziorna (jeziora, lasy, urozmaicona rzeźba terenu) i nadmorska (wybrzeże, możliwość łowienia ryb łososiowatych itd.).

W październiku 2002 r. Pan Profesor brał udział w konferencji polskich i niemieckich naukowców w Prenzlau nt. „Przekształceń strukturalnych i ich wpływu na krajobraz kulturalny na obszarach wiejskich". Pańskie wystąpienie dotyczyło wykorzystania surowców rolniczych na cele energetyczne. Czy produkcja biopaliw wytwarzanych z takich roślin, jak: wierzba wiciowa, ślazowiec pensylwański czy róża energetyczna, stwarza szansę dla obszarów wiejskich naszego województwa, zwiększając ich potencjał gospodarczy?

– Uprawa roślin energetycznych stwarza ogromne możliwości wykorzystania gruntów odłogowanych i ugorów, których areał, jak już wspomniałem wcześniej, wynosi 220 tys. ha (tylko w województwie zachodniopomorskim, a w kraju – około 1,7 mln ha). Są to grunty słabej jakości, które do produkcji rolnej nie są wykorzystywane i nie będą. Są one zbyt mało konkurencyjne, gdyż potrzebne są zbyt wysokie nakłady, aby na nich prowadzić uprawy. Ogromną szansę wykorzystania tych gruntów stanowi wprowadzenie roślin energetycznych. Mogą one być uprawiane na gruntach słabszych i nawożone osadami z oczyszczalni ścieków, co częściowo rozwiązuje problemy wykorzystania ścieków. Uzyskaną biomasę wykorzystuje się do celów energetycznych: jako materiał współspalania z węglem (dodatek do 10% masy węgla) lub do produkcji pelet, które również są spalane w celu uzyskania energii. Spalanie biomasy jest bardzo korzystne, gdyż nie powoduje skażenia środowiska, nie powoduje efektu cieplarnianego, znikoma jest ilość popiołu, który można wywozić na pola (w przypadku spalanie węgla stanowi to duży problem). Jest to produkt ekologiczny, nieszkodzący środowisku. Wykorzysta się w ten sposób nieużytkowane grunty oraz powstaną nowe miejsca pracy.

Politechnika Koszalińska wychodząc naprzeciw idei przejęła grunty od Agencji Nieruchomości Rolnej (odłogowane), na których planuje się nasadzenie różnych gatunków roślin energetycznych i prowadzenie następnie badań naukowych nad nawożeniem, pracami agrotechnicznymi, zbiorem i wykorzystaniem ich na dużą skalę w kotłowniach, np. w koszalińskim MEC–u. Właśnie prowadzone są rozmowy nad możliwością wykorzystania biomasy jako materiału wsółspalanego z węglem. Jest to duże wyzwanie dla obu stron. Chciałbym dodać, w gospodarstwach rolnych istnieją możliwości wykorzystania biomasy do własnych potrzeb. Istnieje możliwość zwiększenia uprawy szklarniowej, która będzie jeszcze bardziej opłacalna, gdyż zmniejszą się koszty

ogrzewania w związku z wykorzystaniem „zielonego węgla". Możemy być wtedy bardziej konkurencyjni na rynku europejskim i stworzymy jednocześnie dużo nowych miejsc pracy.

Pan Profesor dużo współpracuje z naukowcami z Niemiec. Na czym te kontakty polegają?

– Współpracujemy w różnych dziedzinach od 10 lat, zarówno w kwestiach naukowych, jak i dydaktycznych. Od ośmiu lat nasi studenci z Wydziału Ekonomii i Zarządzania odbywają praktyki w Niemczech (w Dedelow i Greifswaldzie) – w urzędach i przedsiębiorstwach. Praktyki rozpoczynają się intensywnym kursem języka niemieckiego. Praktykanci sprawdzili się i już niektórzy pracują w Niemczech. Strona niemiecka – Wyższa Szkoła Zawodowa w Stralsundzie oraz Bildungszentrum w Greisfwaldzie – zaproponowała Politechnice Koszalińskiej współpracę i utworzenie wspólnej jednostki kształcącej studentów na poziomie licencjackim i magisterskim na różnych kierunkach i w różnych specjalnościach. Podpisaliśmy już wstępne porozumienie o współpracy. Propozycją ze strony niemieckiej jest możliwość odbywania praktyk przez polskich studentów w niemieckich przedsiębiorstwach i finansowaniu tego przedsięwzięcia przez przedsiębiorstwa niemieckie, które potem będą oferować miejsca pracy polskim absolwentom. Zajęcia dydaktyczne miałyby odbywać się w Greisfwaldzie, natomiast praktyki będą odbywać się na terenie całych Niemiec. Po zakończeniu studiów absolwenci będą mogli podjąć pracę od zaraz. Strona niemiecka jest zainteresowana zatrudnianiem Polaków, gdyż z uwagi na odpływ młodych Niemców do części zachodniej, część wschodnia Niemiec wyludnia się, co stworzyło wiele miejsc pracy.

Co zadecydowało, że Stowarzyszenie Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu wybrało na organizatora X Jubileuszowego Kongresu, który odbył się w 2003 roku, Politechnikę Koszalińską, a Pan Profesor został przewodniczącym komitetu organizacyjnego?

– Był to dla nas duży zaszczyt, że Koszalin wybrano jako miejsce obrad. Stowarzyszenie wybiera zawsze ośrodek znaczący w kraju pod względem naukowo-badawczym i dydaktycznym w zakresie agrobiznesu, ekonomiki rolnej i zagospodarowania obszarów wiejskich. W opinii Zarządu i Walnego Zgromadzenia SERiA uznano, że Politechnika Koszalińska zasługuje na to.

Co było tematem kongresu? Ilu było uczestników?

– Temat kongresu to: „Obszary wiejskie i gospodarka żywnościowa w przededniu integracji z Unią Europejską". W kongresie uczestniczyło ok. 200 osób z różnych ośrodków naukowych i instytucji związanych z agrobiznesem i gospodarką żywnościową, w tym 24 gości z zagranicy. Na kongres zgłoszonych zostało 259 referatów, z których 153 komitet organizacyjny wytypował do wygłoszenia podczas sześciu sesji problemowych.

Jak zaprezentował się ośrodek koszaliński?

– Bardzo dobrze. W opinii uczestników był to kongres udany – wzorowo przygotowany i przeprowadzony. Atmosfera na kongresie sprzyjała wymianie poglądów i doświadczeń.

Od 2002 roku Pan Profesor sprawuje urząd prorektora ds. studenckich. Jak Pan Prorektor ocenia ruch studencki i rozwój jego samorządności?

– Studenci wykazują się bardzo dużą aktywnością, przejawiają wiele inicjatywy i poświęcają wiele czasu na działalność społeczną. Cechują się ogromną rozwagą i obiektywnością. Podejmujemy wspólnie wiele decyzji, często bardzo ważnych i odpowiedzialnych, jak chociażby w sprawach pomocy materialnej studentom. Są to sprawy naprawdę trudne. Pole działania studentów jest duże. Samorząd studencki współuczestniczy w zarządzaniu Uczelnią, gdyż przedstawiciele braci studenckiej zasiadają w Senacie i radach wydziałowych. Parlament Studentów przejmuje również coraz więcej kompetencji. Za podejmowane decyzje studenci czują się jak najbardziej odpowiedzialni. W Politechnice Koszalińskiej działa aktywnie 12 studenckich kół naukowych w różnych dziedzinach wiedzy. Na uwagę zasługuje także działalność sportowa, w której mamy znaczne osiągnięcia, jak np. wejście piłkarek ręcznych do ekstraklasy czy czołowa lokata koszykarzy w I Lidze Akademickiej Koszykówki. Do wyróżniających się należy również ruch kulturalny, m.in.: Chór Akademicki PK

oraz Klub Tańca Towarzyskiego, którego trzy pary zdobyły tytuł mistrza Polski.

Jak przedstawia się obecnie baza bytowa studentów Politechniki Koszalińskiej?

– Nasza baza noclegowa liczy 1300 miejsc w czterech akademikach. Zmiana systemu pomocy materialnej dla studentów spowodowała, iż na progu nowego roku akademickiego część pokoi w DS-ach jest jeszcze wolna.

Jak Pan Prorektor ocenia coroczne TKS-y?

– Problem TKS-ów nie jest nową sprawą. Studenci uważają, że w tym czasie można wszystko. Nasze DS-y leżą w sąsiedztwie osiedli i zachowanie studentów nocą przeszkadzało okolicznym mieszkańcom i było oceniane negatywnie. Władze Politechniki Koszalińskiej i Parlamentu Studentów chciały sprawę w tym roku rozwiązać, by okoliczni mieszkańcy mogli spać spokojnie. Dlatego postanowiono, że imprezy nocne odbywać się będą wyłącznie w klubach studenckich i innych. Praktycznie nie dokuczało to mieszkańcom i nie było skarg. Jest to wspólny sukces władz Uczelni i Parlamentu Studentów. Program TKS-u był ciekawy i bogaty, a studenci bawili się dobrze.

Czy jako geograf lubi Pan podróżować po świecie? Jak Pan spędza urlopy?

– Oczywiście, że lubię podróżować. Gdziekolwiek wyjeżdżam lubię zapoznawać się z rzeczywistością danego kraju. Zimą, ze względu na aktywny wypoczynek, jeżdżę w austriackie Alpy, gdzie mam gwarancję śniegu i doskonałej infrastruktury. Latem udaję się do cieplejszych krajów. Ostatnio byłem na Majorce, Wyspach Kanaryjskich i w Turcji.

Rozmawiał dr inż. Mariusz Meller

Na Temat 03/2005 (12)

Uczelnia na XXI wiek – Politechnika Koszalińska w latach 1999 – 2005

Rozmowa na koniec drugiej kadencji z JM Rektorem – prof. dr. hab. inż. Krzysztofem Wawrynem

Panie Profesorze, dobiega końca druga kadencja piastowania przez Pana funkcji rektora Politechniki Koszalińskiej. W czasie trwania obu kadencji uczelnia obchodziła jubileusz 35-lecia, za rok minie 10 lat od czasu nadania jej statusu politechniki. Dla Pana osobiście ten rok jest rokiem jubileuszu 25-lecia pracy w naszej uczelni. Jest więc wiele powodów, by podsumować zmiany, które w niej nastąpiły, a w których od 1999 roku uczestniczył Pan jako rektor, a wcześniej – od roku 1993, jako prorektor ds. nauki.

– Rzeczywiście, przyszło mi pracować w kierownictwie Uczelni w okresie wspomnianych przez Pana przełomów i ważnych wydarzeń. Zaliczyłbym do nich także inne przełomy, które przeżywaliśmy zarówno z całym światem, jak i z całą Polską. Mam na myśli wejście ludzkości w XXI wiek, a jednocześnie w trzecie tysiąclecie oraz wstąpienie naszego kraju, w tym Politechniki Koszalińskiej, do struktur Unii Europejskiej. Te wydarzenia na pewno pozostaną już na zawsze w pamięci nas wszystkich. Dzisiaj, patrząc na minionych sześć lat mam dużą satysfakcję, że wraz z naszą uczelnią mogłem w nich uczestniczyć jako rektor. Tym bardziej, że

w tym okresie na Politechnice Koszalińskiej nastąpiło wiele istotnych zmian.

Jakie były najważniejsze?

– Gdy w roku 1999 zostałem wybrany rektorem Politechniki Koszalińskiej, w uczelni studiowało około 15 tysięcy osób i pod względem liczby studentów nie ustępowała ona średniej wielkości polskiej politechnice. I chociaż jeszcze na początku mojej pierwszej kadencji liczba naszych studentów wzrosła nawet do około 18 tysięcy, to najważniejszym wówczas zadaniem było umocnienie pozycji uczelni w środowisku akademickim. Przypominając, że o tej pozycji świadczą posiadane uprawnienia i rozwój kadr naukowych, mogę stwierdzić, że zadanie udało się zrealizować.

W ostatnich latach nastąpił szczególnie duży postęp w uzyskiwaniu uprawnień do nadawania stopni naukowych. Do roku 1999 posiadaliśmy tylko uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora (w trzech dyscyplinach). W 2000 roku Wydział Mechaniczny uzyskał pierwsze w historii uczelni uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego (w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn). Drugi wydział – Budownictwa i Inżynierii Środowiska jest w przededniu otrzymania takich uprawnień, gdyż jeszcze w maju tego roku jego wniosek o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie budownictwo uzyskał pozytywne oceny Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, a ostateczna decyzja będzie podjęta we wrześniu 2005 roku. Wcześniej, w maju 2004 roku ten sam wydział uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie inżynieria środowiska. Tym samym uczelnia posiada cztery uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora. W świetle wchodzącej w życie 1 września nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, fakt ten ma dla Politechniki duże znaczenie, gdyż pozwala jej stać się uczelnią o większej autonomii, która przejawiać się będzie m.in. tym, że uchwały Senatu, dotyczące statutu uczelni oraz spraw ważnych dla jej rozwoju nie będą wymagały zatwierdzenia przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu.

Ostatnie lata były także bardzo dobrym okresem pod względem rozwoju kadr. Wzrosło zatrudnienie kadry naukowej: profesorów tytularnych z 39 do 51, doktorów habilitowanych z 47 do 63 i doktorów ze 147 do 201. Te wyniki osiągnęliśmy m.in. dzięki uzyskaniu przez pracowników Uczelni 12 tytułów naukowych profesora, 17 stopni doktora habilitowanego i 74 stopni doktora.

Dla rozwoju własnych kadr były to zatem najlepsze lata w historii Uczelni. Oczywiście wielki i nieodłączny wpływ na uzyskiwanie kolejnych stopni i tytułów naukowych przez naszych pracowników mają posiadane uprawnienia, o których mówiłem wcześniej. By je uzyskać, Uczelnia potrzebowała ponad trzydziestu pięciu lat. Można powiedzieć, że dopiero dzięki nim Politechnika osiągnęła wiek w pełni dojrzały. Stało się tak dzięki wypromowaniu przez Radę Naukową Wydziału Mechanicznego w roku 2003 pierwszego w historii uczelni doktora habilitowanego, którym został dr hab. Tadeusz Bohdal, w roku 2004 – pierwszego „uczelnianego" tytułu naukowego dla profesora Leona Kukiełki oraz dzięki nadaniu czterech tytułów doktora honoris causa i zapoczątkowaniu w roku 2000 studiów doktoranckich.

Ten ostatni fakt sprawia, że Politechnika wpisała się w scenariusz tworzenia europejskiej przestrzeni dydaktycznej i badawczej, polegający na wprowadzeniu trójstopniowego systemu kształcenia, w którym pierwszy stopień to inżynier lub licencjat, drugi – magister, a trzeci – doktor.

Posiadane uprawnienia mają oczywiście znaczący wpływ na wzbogacenie naszej oferty edukacyjnej...

– Tak. Dzięki uzyskanym uprawnieniom do prowadzenia studiów pierwszego i drugiego stopnia na kolejnych kierunkach wzbogaciliśmy naszą ofertę kształcenia i rozszerzyliśmy ofertę edukacyjną do 12 kierunków, wprowadzając nowe – Geodezję i Kartografię, Filologię w zakresie specjalności filologia germańska i filologia angielska oraz Informatykę na poziomie magisterskim.Rozszerzając ofertę edukacyjną, nie można zapomnieć o zapewnieniu właściwego poziomu kształcenia. Wiąże się z nim działalność bardzo ważnej dla polskiego szkolnictwa wy-

ższego instytucji – Państwowej Komisji Akredytacyjnej, której zadaniem jest właśnie dbałość o jakość kształcenia. Do tej pory akredytację uzyskały następujące kierunki naszej Uczelni: marketing i zarządzanie na poziomie licencjackim, budownictwo oraz ekonomia na poziomie magisterskim, a kierunek technika rolnicza i leśna po wizytacji zespołu oceniającego oczekuje na pozytywny wynik akredytacji kształcenia na poziomie magisterskim.

Konkurencja na międzynarodowym rynku edukacji i badań naukowych rośnie, a uczelnie muszą rozwijać się w wielu dziedzinach, nie tylko związanych z kształceniem. Jak Pan Rektor ocenia przygotowanie naszej uczelni do funkcjonowania w takich warunkach?

– Uczelnię stale trzeba przygotowywać do wyzwań, jakie pojawiły się w związku z dynamiczną globalizacją. Przystępując więc do tworzenia wspólnej europejskiej przestrzeni edukacyjnej i badawczej rozpoczęliśmy jednocześnie rywalizację nie tylko o studentów, ale także o dostęp do dużych projektów badawczych i dydaktycznych. Aby sprostać temu wyzwaniu zmodernizowaliśmy uczelnię, tj. wybudowaliśmy nowe obiekty i wyposażyliśmy je w nowoczesną infrastrukturę informatyczną i aparaturę naukowo-dydaktyczną.

Zakupy i pozyskiwanie na własność obiektów, w których prowadzona jest działalność uczelni, stanowiła ważny element polityki rozbudowy Politechniki Koszalińskiej. W latach 1999–2005 zakupiliśmy obiekt wraz z gruntem przy ul. Partyzantów, grunt przy ul. Kwiatkowskiego, obiekt i grunt w Chojnicach oraz ponad 30 hektarów ziemi koło Kościernicy w gminie Polanów. Nabytki te uniezależniły uczelnię od pierwotnych właścicieli, pozwalając jej na ubieganie się o środki na inwestycje bądź remonty, powiększając tereny wokół obiektów przy ul. Kwiatkowskiego, a w przypadku gruntów rolnych otwierając możliwość rozwoju nowej działalności badawczej, związanej z uprawami roślin energetycznych.

Dla rozwoju uczelni, dla sprostania konkurencji oraz poprawy warunków kształcenia i prowadzenia badań naukowych, a także pozytywnego wizerunku uczelni, bardzo ważne było oddanie do użytku nowych obiektów Uczelni: audytorium przy ul. Kwiatkowskiego, obiektów przy ul. Śniadeckich dla wydziałów Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Elektroniki i Informatyki, a także rektoratu i administracji Uczelni. W latach 1999–2005 na budowę audytorium i obiektów przy ulicy Śniadeckich wydano ponad 40 mln zł. W audytorium w 2001 roku po raz pierwszy w historii przeprowadziliśmy

uroczystą inaugurację roku akademickiego na terenie Uczelni. Od tej pory inauguracje odbywają się tylko w Uczelni – w tym właśnie audytorium. Obiekty przy ulicy Śniadeckich z oddanym do użytku wejściem stanowią wizytówkę Koszalina, a na pięknym placu dostępny jest tak zwany hot spot, umożliwiający bezprzewodowe korzystanie z Internetu.

Na tym nie zakończyliśmy rozbudowy uczelni. Opracowane już zostały plany kolejnych inwestycji. Pierwszym jest plan zagospodarowania terenów przy ulicy Śniadeckich. Przewiduje on budowę kampusu, w którym budynki będą okalały wewnętrzny dziedziniec nazywany „forum integracyjnym". Będzie w nim park uczelniany „integrujący" studentów różnych wydziałów. Budynki będą natomiast połączone ze sobą na wysokości pierwszego i drugiego piętra przeszklonymi korytarzami, zapewniającymi wewnętrzną komunikację. W obiektach mają znaleźć się: laboratoria elektroniki i informatyki, laboratoria budownictwa i inżynierii środowiska, budynki wydziału mechanicznego, biblioteka i hala sportowa.

Dzięki uzyskaniu środków z funduszy strukturalnych oraz MENiS rozpoczęliśmy realizację kolejnego etapu budowy – Centralnego Laboratorium Wydziału Elektroniki i Informatyki za kwotę prawie 8 mln zł. Obecnie oczekujemy decyzji w sprawie finansowania Laboratorium Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Martwi nas, że decyzje o przyznaniu środków zapadają w Urzędzie Marszałkowskim w Szczecinie. W mieście tym jest przecież wiele uczelni i porzekadło, że bliższa ciału jest koszula ma niestety uzasadnienie w podejmowaniu wielu decyzji dotyczących innych części województwa zachodniopomorskiego.

Drugim planem jest plan zagospodarowania uzyskanego od miasta w 2002 roku terenu przy ulicy Kwiatkowskiego, gdzie będzie się tam mieścić Centrum Informacji Naukowej. Jednocześnie systematycznie prowadzimy modernizację i remonty budynków przy ul. Racławickiej oraz domów studenta przy ul Rejtana. W roku 2005 uzyskaliśmy na ten cel dodatkowe 6 mln zł z Funduszu Ochrony Środowiska oraz MENiS. Pracownicy i studenci będą musieli pogodzić się z utrudnieniami, które w najbliższym czasie czekają ich w związku z remontami obiektów przy ulicy Racławickiej.

Inwestycje budowlane poprawiające warunki pracy i studiowania są oczywiście niezbędnym warunkiem sprostania konkurencji. W XXI wieku jednak co najmniej równie ważnym warunkiem jest rozwój infrastruktury informatycznej. Dlatego w ostatnich latach Politechnika Koszalińska, w ramach programu PIONIER, uczestniczy w budowie niezwykle potrzebnej i przyszłościowej szkieletowej sieci światłowodowej w technologii 10 Gigabit Ethernet. Rezultatem będzie włączenie do niej sieci miejskiej KOSMAN, którą administrujemy, a nastąpi to już we wrześniu tego roku. Sieć szkieletowa, która kosztem 84 mln zł połączy naszą uczelnię i 20 innych ośrodków akademickich w Polsce, pozwoli na realizację największych nawet projektów europejskich, gwarantując nam szerokie „internetowe okno" na Europę i świat.

Z rozwojem Uczelni związana jest również rozbudowa Parku Naukowo-Technologicznego, którego zadaniem będzie transfer wiedzy i technologii do gospodarki regionu. Do tej pory, realizując plan budowy podstaw materialnych i organizacyjnych Parku, korzystaliśmy ze środków miasta i kontraktu wojewódzkiego, nie licząc takiego samego zaangażowania finansowego Politechniki. Ponadto na zakupy specjalistycznej aparatury naukowo-dydaktycznej przeznaczyliśmy kwotę ponad 25 mln zł. W dwóch minionych kadencjach za kolejne 20 mln zł wykonane zostały prace badawcze w ramach działalności statutowej, badań własnych i projektów badawczych KBN. Za efekty badań pracownicy otrzymali liczne nagrody i odznaczenia państwowe i resortowe. W ostatnich dwóch latach nasi naukowcy – Mirosław Maliński w 2003 roku i Przemysław Borkowski w 2004 roku – otrzymali prestiżowe nagrody „Zachodniopomorski Nobel", przyznawane przez Kapitułę Klubu Liderów Nauki Województwa Zachodniopomorskiego kierowaną przez światowej sławy wybitnego astronoma profesora Aleksandra Wolszczana.

Jak przejawia się międzynarodowa aktywność Politechniki Koszalińskiej w Europie?

– Wiele z wprowadzonych i zaplanowanych zmian w działalności uczelni wiąże się z prowa-

dzonymi przez kilka lat przygotowaniami do wstąpienia, a od 1 maja 2004 roku – z procesem dostosowawczym już po wstąpieniu Polski do struktur Unii Europejskiej. W działaniach tych polityka ustawodawcza państwa była i jest wspierana przez poszczególne uczelnie, również przez Politechnikę Koszalińską, bezpośrednio uczestniczącą w najważniejszych dla środowiska akademickiego przedsięwzięciach o charakterze międzynarodowym.

Największym z nich jest Proces Boloński, którego celem jest utworzenie europejskiej przestrzeni badawczej i edukacyjnej. W związku z nim w Politechnice Koszalińskiej został opracowany i wprowadzony w życie dokument o nazwie „Suplement do dyplomu", w którym zawarte są informacje o rodzaju odbytych studiów, staży, praktyk zawodowych, o nabytych kwalifikacjach akademickich i zawodowych.

Wdrażany jest jednocześnie system punktowy ECTS dotyczący transferu osiągnięć studenta w czasie nauki. System ten pozwala na uproszczenie procedur porównywania wykształcenia zdobytego w trakcie studiów w różnych uczelniach, a w efekcie na swobodne przemieszczanie się studenta w trakcie nauki pomiędzy uczelniami krajowymi i zagranicznymi. Zgodnie z Procesem Bolońskim, nasza Uczelnia przygotowuje się także do wprowadzenia elastycznego systemu studiów – dwustopniowych i trzystopniowych, do wprowadzenia systemu oceny jakości kształcenia opartego na standardach międzynarodowych, jak również zachęca studentów i nauczycieli do udziału w wymianie międzynarodowej.

Przystąpienie uczelni do realizacji Procesu Bolońskiego poprzedzone było podpisaniem 18 września 2002 roku przeze mnie dokumentu, który zapoczątkował proces integracji europejskiego szkolnictwa wyższego – Magna Charta Universitatum. Dokument ten zobowiązuje uczelnie do przestrzegania najważniejszych dla nowoczesnego szkolnictwa wyższego w Europie zasad, m.in. zachowania autonomii procesów dydaktycznych i badań naukowych, obrony ich niezależności światopoglądowej i politycznej oraz zasady swobodnego dostępu studentów do kształcenia. Aktywność Politechniki Koszalińskiej w Europie przejawia się również jej udziałem w międzynarodowych organizacjach akademickich. Politechnika, należąc od roku 2000 do jednej z dwóch największych organizacji akademickich w Europie – do CRE, stała się w roku 2001 członkiem-założycielem największej – zrzeszającego ponad 700 uczelni Stowarzyszenia Uniwersytetów Europejskich EUA (European University Association). Jego członkami są tylko uczelnie posiadające uprawienia do nadawania stopni naukowych w minimum trzech dyscyplinach. Politechnika Koszalińska jest jednym z 634 członków-założycieli EUA, a jej członkostwo zostało potwierdzone w roku 2001 w najstarszym hiszpańskim uniwersytecie w Salamance podpisaniem przeze mnie aktu założycielskiego. Stowarzyszenie powstało, by zjednoczyć europejskie środowisko akademickie i „jednym, wspólnym głosem" reprezentować je przed władzami Unii Europejskiej w Brukseli. Obecnie EUA zajmuje się między innymi ustaleniem standardów wyższego wykształcenia, wzajemnym uznawaniem dyplomów, kryteriami akredytacji kształcenia w Europie oraz rozwiązaniem problemów przenoszenia osiągnięć naukowych do sfery gospodarczej.

Jakie są efekty współpracy Politechniki Koszalińskiej z uczelniami zagranicznymi?

– Współpraca zagraniczna rozwija się głównie przez kontakty osobiste przeradzające się w bilateralne między uczelniami. Obecnie mamy 52 partnerów w 20 krajach Europy i Ameryki Północnej. Dzięki aktywności w życiu akademickim Europy, Uczelnia nasza coraz częściej jest też realizatorem lub współrealizatorem programów i projektów, finansowanych przez Unię Europejską. Ich celem są przedsięwzięcia zarówno naukowe, związane z prowadzonymi badaniami i ich transferem do gospodarki, jak i edukacyjne, polegające na wymianie studentów i kadry dydaktycznej. Udział w programach takich, jak 5. i 6. Program Ramowy Unii Europejskiej, SOCRATES/ERASMUS, LEONARDO DA VINCI, czy JEAN MONET, ma duże znaczenie dla rozwoju uczelni, prowadzonych w niej badań naukowych, a pracownikom i studentom pozwala na dynamiczny rozwój indywidualnych zainteresowań. Ważne dla uczelni okazało się również powołanie Konsorcjum edukacyjnego EUROPEAN GRADUATE STUDIES GROUP (EGSG).

Członkami Konsorcjum poza Politechniką Koszalińską, są uczelnie z Wielkiej Brytanii, Węgier, Niemiec, Finlandii, Hiszpanii i Szwecji. Konsorcjum realizuje obecnie projekt EUROGRAD, oferując studia magisterskie i doktoranckie oraz kursy podyplomowe zorganizowane w bloki tematyczne, umożliwiając studentom wybór najbardziej interesujących ich elementów programu studiów na różnych uczelniach. Równocześnie Konsorcjum, dla zrównoważenia skutków niżu demograficznego w Europie, przygotowuje ofertę edukacyjną, skierowaną do kandydatów z krajów Dalekiego Wschodu. Właśnie oferta głównie anglojęzyczna dla potencjalnych studentów z krajów Dalekiego Wschodu powinna odgrywać decydującą rolę w dalekosiężnej polityce Uczelni. Problemu niżu demograficznego doświadczyły już kraje „starej" Unii, a nas też on czeka. Lepiej więc zawczasu przyłączyć się do tych, którzy dzisiaj poszukują kandydatów w krajach przeludnionych. Nie brakuje w nich bowiem osób, które stać na opłacenie kosztów studiowania.

Co Pan Rektor uważa za swój największy, osobisty sukces w czasie 6-letniego kierowania uczelnią?

– W obu kadencjach było wiele sukcesów. Dzięki nim udowodniliśmy, że można nadrobić zaległości wynikające z młodego wieku uczelni. Moim zdaniem najważniejsze osiągnięcia to całkowita zmiana oblicza Uczelni, przygotowanie jej do działania w warunkach konkurencji związanej z wejściem do Unii Europejskiej oraz w warunkach nadciągającego niżu demograficznego. Jak stwierdziłem na początku naszej rozmowy, Politechnika osiągnęła już „wiek dojrzały", zmodernizowała się i rozbudowała na stałe wpisując się na mapę akademickich wyższych uczelni w Polsce, a także w Europie. Do tych sukcesów zaliczam zatem wybudowanie uczelni przestronnej i dobrze wyposażonej w aparaturę. Potwierdzają to przyjeżdżający do nas rektorzy, profesorowie, studenci i przedstawiciele życia publicznego z Polski i innych krajów Unii i Ameryki, którzy nie kryją miłego zaskoczenia tym, co widzą w Politechnice Koszalińskiej. To ma swoją wymowę. Na uwagę zasługują także uprawnienia, które w tych kadencjach nie tylko podwoiliśmy, ale uzyskaliśmy te najwyższe, dzięki którym zaliczamy się do uczelni o pełnych uprawnieniach akademickich. Są też sukcesy uczelni, o których mówi się najszerzej w prasie radiu i telewizji. Myślę o sukcesach naszych, akademickich sportowców, a wśród nich występujących w Ekstraklasie piłkarek ręcznych AZS Politechnika Koszalińska i zawodniczek klubu szachowego „Hetman – Politechnika Koszalińska" zdobywczyń złotego, srebrnego i brązowego medalu młodzieżowych mistrzostw świata.

Czy są jakieś zadania, których nie udało się Panu zrealizować lub zakończyć w czasie trwania kadencji?

– Rozwój Uczelni jest procesem długotrwałym, wychodzącym poza ramy jednej czy dwóch kadencji, dlatego uważam, że zmiany władz Uczelni nie powinny diametralnie zmieniać wcześniej prowadzonej polityki. I tak się dzieje. Profesor Tomasz Krzyżyński, rektor-elekt, w swoim programie przewiduje kontynuację zadań rozpoczętych wcześniej. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji Uczelni zaplanowanych na 10 lat. Kontynuowane więc będą zadania związane z uzyskaniem środków z programu europejskiego Erasmus/Mundus, którego celem jest pozyskanie studentów z krajów Dalekiego Wschodu. W pierwszych dniach sierpnia podpisałem umowę z głównym geodetą kraju dotyczącą m.in. uruchomienia w naszych obiektach przy ulicy Śniadeckich jednej z 70 stacji w Polsce gromadzących dane geodezyjne i geograficzne z wykorzystaniem łączności satelitarnej. Z pewnością zadanie to będzie realizowane w następnej kadencji. Wśród zadań niezakończonych jest wspomniany już wniosek o uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie budownictwo. W tej sprawie jednak do sfinalizowania procedury pozostało jedynie podjęcie decyzji przez prezydium Centralnej Komisji, które nie zebrało się w czerwcu.

Z pewnością ma Pan, Panie Rektorze swoją wizję rozwoju Politechniki Koszalińskiej. Jak ją Pan widzi za kilka, kilkanaście lat?

– Dla przyszłości Uczelni bardzo ważna będzie jej dalsza rozbudowa i modernizacja. Już rozpoczęliśmy starania o wprowadzenie do Narodowego Planu Rozwoju Regionu Zachodniopomorskiego na

lata 2007–2013 oraz do planu inwestycji MENiS, budowy całego kampusu przy ulicy Śniadeckich, budowy Centrum Informacji Naukowej przy ulicy Kwiatkowskiego, rozbudowę sieci informatycznej KOSMAN oraz rozbudowę Parku Naukowo-Technologicznego przy ulicy Racławickiej.

Z uwagi na położenie Uczelni aż w czterech lokalizacjach w różnych częściach Koszalina należy tak Uczelnię rozbudowywać, by następowała dalsza koncentracja i integracja kierunków według rodzajów nauk, czyli tak, by kierunki techniczne umiejscowione były w kampusie przy ulicy Śniadeckich, ekonomiczne – przy ulicy Kwiatkowskiego, filologiczne – przy ulicy Partyzantów, a rolnicze i artystyczne – przy ulicy Racławickiej. Mogłyby być to dobre podstawy, aby w dalszej przyszłości powstały tam odrębne szkoły nauk technicznych, ekonomicznych, humanistycznych, rolniczych, czy artystycznych, które wchodziłyby w skład uniwersytetu, jak to ma miejsce w wielu uczelniach na świecie.

Bardzo ważne będzie w najbliższych latach uzyskanie kolejnych uprawnień do nadawania stopni naukowych. Jak już wspominałem, od uprawnień zależy możliwość szybszego rozwoju kadr oraz pozycja Uczelni. Pozycję i rangę Uczelni w środowisku akademickim stale powinno się wzmacniać. Ponadto w nowej ustawie o szkolnictwie wyższym jest zapis regulujący nazewnictwo szkół wyższych. Nazwy „akademia", „politechnika" czy „uniwersytet" stają się chronione i będą przysługiwały wyłącznie uczelniom spełniającym określone kryteria. Nazwy „politechnika" będą mogły używać uczelnie posiadające minimum sześć uprawnień doktorskich, w tym cztery w dyscyplinach technicznych. Szkoły niespełniające obecnie tego wymogu będą miały czas do 2010 roku, by je uzupełnić. Dzisiaj naszej Uczelni brakuje dwóch uprawnień. Myślę, że uzyskamy je bez trudu. Władze Uczelni będą jedynie musiały podjąć decyzje, o które i w jakiej kolejności wystąpimy. Według mojej oceny, największe szanse mamy, bądź wkrótce będziemy mieli w dyscyplinach: mechanika, inżynieria rolnicza, automatyka i robotyka, informatyka, ekonomia lub zarządzanie i marketing.

Na przyszłość Uczelni trzeba też patrzeć przez pryzmat przewidywanego na przyszłą dekadę niżu demograficznego i rosnącej już obecnie konkurencji na europejskim rynku usług edukacyjnych. Dlatego uważam, że czeka nas konieczność opracowania programów nauczania w języku angielskim i skierowanie oferty nie tylko do studentów europejskich, ale przede wszystkim z krajów Dalekiego Wschodu. Dodrze byłoby zrobić to wspólnie z kilkoma uczelniami z innych krajów Unii i to jak najszybciej, by skorzystać z programu Erasmus Mundus i wyprzedzić potencjalnych konkurentów.

Był Pan Profesor prorektorem i rektorem, ale zawodowo od 25 lat jest Pan związany z elektroniką, a poprzez nią z historią Wydziału Elektroniki i Informatyki. W jaki sposób starał się Pan wpływać na jego rozwój?

– Rzeczywiście, w Uczelni pracuję od 1980 roku po 4-letniej pracy nad konstruowaniem aparatury medycznej w Dziale Konstrukcyjnym Zakładów Techniki Medycznej w Koszalinie. Z historią Wydziału Elektroniki i Informatyki jestem zaś związany od jego powstania, czyli od roku 1988, gdy do Koszalina przyjechał profesor Andrzej Guziński i za sprawą ówczesnego rektora podjął się utworzenia kierunku elektronika na bazie Zakładu Informatyki. W pierwszych latach elektroniki moja rola, oprócz prowadzenia zajęć dydaktycznych ze studentami, polegała na intensywnej pracy badawczej. Tak się złożyło, że byłem pierwszym w historii Wydziału pracownikiem, który uzyskał habilitację i także pierwszym, który uzyskał tytuł naukowy profesora. Na Wydziale pracuje dziś czterech doktorów, których wypromowałem. Kierowałem także kilkoma dużymi grantami, które przyniosły Wydziałowi ponad 1 mln zł na badania, a za swój sukces mogę uważać zorganizowanie od podstaw Katedry Systemów Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów. Jestem opiekunem kilku specjalności, takich jak aparatura medyczna, komputerowe systemy sterowania, komputerowe systemy diagnostyczne, mikrosystemy i przetwarzanie sygnałów.

Działalnością organizacyjną zajmuję się od maja 1992 roku. Do końca tamtej kadencji byłem zastępcą profesora Andrzeja Guzińskiego, wówczas

dyrektora Instytutu Elektroniki, a od 1993 roku stale byłem we władzach Uczelni. Zaowocowało to wieloma decyzjami i przedsięwzięciami wpływającymi na rozwój ówczesnego Wydziału Elektroniki, obecnie – i Informatyki. Gdy pełniłem funkcję prorektora ds. nauki wprowadziliśmy w Uczelni Internet i, co jest niezwykle ważne, utworzyliśmy miejską sieć komputerową KOSMAN, nasze internetowe okno na świat. Do objęcia przeze mnie funkcji rektora w 1999 roku kierowałem siecią KOSMAN. Od początku zarządzali nią powołani przeze mnie pracownicy Wydziału Elektroniki, dr inż. Artur Wezgraj, a następnie dr inż. Robert Suszyński. Przedsięwzięcie to rozwinęło się do tego stopnia, że od września tego roku będziemy włączeni do szkieletowej sieci światłowodowej PIONIER o przepustowości 10 Gb/s.

Jednak chyba najistotniejszą dla Wydziału Elektroniki i Informatyki decyzją, jaką podjąłem, było przeniesienie siedziby Wydziału do nowych obiektów. Gdy w 1999 powróciliśmy na budowę obiektów Uczelni przy ulicy Śniadeckich, wielu moich kolegów z niedowierzaniem przyjmowało mój optymizm, że za kilka lat przeprowadzimy się do nowych pomieszczeń. Przecież wówczas, w pierwszej kolejności przystąpiono do budowy siedziby Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Profesor Guziński – dziekan Wydziału Elektroniki, w obawie przed wieloma latami oczekiwań optował za remontami w obiekcie przy ulicy Partyzantów, gdzie wówczas mieściła się siedziba Wydziału. Zakupiliśmy ten obiekt i wykonywaliśmy w nim remonty, ale jednocześnie kontynuowaliśmy budowę przy ulicy Śniadeckich. Budowa szybko postępowała. Niestety, profesor Gruziński przedwcześnie zmarł i nie doczekał otwarcia nowej siedziby Wydziału. Dzisiaj Wydział ma bardzo dobre warunki do pracy. Do pełni szczęścia pozostało wybudowanie zespołu laboratoriów elektroniki i informatyki, ale dzięki konsekwentnym działaniom uzyskaliśmy finansowanie tej inwestycji z funduszy strukturalnych i MENiS, a wiosną tego roku ruszyła budowa, która zakończy się w połowie roku 2006. Wydział Elektroniki i Informatyki po wyposażeniu nowych laboratoriów będzie więc miał doskonałe warunki i śmiało będzie mógł konkurować o studentów z innymi uczelniami polskimi i zagranicznymi.

Kończy Pan pracę na stanowisku rektora. Jakie ma Pan plany na przyszłość?

– Moja przyszłość związana jest oczywiście z Politechniką Koszalińską i jej Wydziałem Elektroniki i Informatyki. Skoncentruję swoje siły na badaniach naukowych i na rozwoju Katedry Systemów Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów. Mam nadzieję, że więcej czasu będę mógł poświęcić doktorantom oraz łatwiej uporam się z licznymi recenzjami, na które zlecenia stale otrzymuję m.in. ze światowych fachowych czasopism. Będę ubiegał się też o zorganizowanie przez pracowników mojej katedry jednej z cyklicznych międzynarodowych konferencji naukowych. Liczę, że katedra, dzięki dobrej kadrze i również dobremu wyposażeniu w aparaturę naukowo-badawczą, będzie nadal uzyskiwać granty KBN, a w niedalekiej przyszłości także środki pochodzące z programów europejskich.

Właśnie w programach europejskich upatruję źródeł finansowania, które pozwolą lepiej funkcjonować w dydaktyce i badaniach naukowych, ponieważ wszystko wskazuje na to, że państwo polskie dydaktykę, a szczególnie badania naukowe będzie finansowało „na przetrwanie". Dlatego też część swojego czasu przeznaczę na przygotowanie wniosków o finansowanie przedsięwzięć ze środków Unii Europejskiej. Myślę tu także o działaniach na rzecz całej Uczelni, a nie tylko mojej katedry czy Wydziału Elektroniki i Informatyki. W tej sprawie już porozumiałem się z moim następcą na stanowisku rektora, profesorem Tomaszem Krzyżyńskim. Tworzenie Centrów Doskonałości za pieniądze unijne pozwoli na ugruntowanie pozycji naukowej Uczelni oraz transfer wiedzy do gospodarki regionu. Ponadto, gdy za dziesięć lat niż demograficzny wejdzie do wyższych szkół, rywalizacja o studenta będzie ogromna. Do tej pory powinniśmy mieć za sobą kilka lat kształcenia studentów z Dalekiego Wschodu. Działania w tym kierunku już podjęliśmy. Dotyczy to udziału w konsorcjum Eurograd, a także wniosku do programu Erasmus/Mundus. Pracy z pewnością mi nie zabraknie. Mam nadzieję, że zdrowia i sił także.

Panie Rektorze, koniec kadencji na pewno jest okazją do podsumowań, spotkań, podziękowań. Jakie refleksje towarzyszą Panu w tej chwili?

– W takich momentach myśli się o wielu sprawach związanych z minionym okresem, najczęściej jednak o ludziach, z którymi miało się okazję współpracować, współdziałać dla tej samej idei i wspólnie cieszyć się z osiągniętych rezultatów. I chociaż czyniłem to już wielokrotnie, przy różnych okazjach, to dzisiaj szczególnie gorąco, na zakończenie mojej rektorskiej misji, serdecznie dziękuję wszystkim pracownikom i studentom, którzy na przestrzeni obu kadencji swoją pracą i postawą pomogli mi w jej wypełnianiu, przyczyniając się do rozwoju naszej Uczelni. Szanowni Państwo, efekty swojej, naszej wspólnej pracy mogą Państwo oglądać na co dzień. Szczegółowo zaś to, co wspólnie zrobiliśmy, ujmuje wydana właśnie książka pt. „Politechnika Koszalińska 1999–2005". Jest ona dostępna w każdej jednostce organizacyjnej Uczelni oraz w bibliotece, a jej wersję na płycie kompaktowej otrzyma każdy pracownik.

Wielu sukcesów i dalszego rozwoju uczelni życzę swojemu następcy profesorowi Tomaszowi Krzyżyńskiemu oraz całej Politechnice. By rosła w siłę, jej pracownicy mieli wiele satysfakcji z pracy, studenci ze studiowania i razem z absolwentami byli zawsze dumni ze swojej Uczelni.

Rozmawiał: Mirosław Maliński

Na Temat 04 2005 (43)

Prawo do habilitowania dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska

W roku 2000 Politechnika Koszalińska otrzymała pierwsze prawo habilitowania dla Wydziału Mechanicznego w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn. Teraz uzyskała drugie takie uprawnienie w dyscyplinie budownictwo dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Jako uczelnia szybko rozwijająca się, Politechnika podejmuje starania w kierunku uzyskania najwyższych uprawnień akademickch również w innych dyscyplinach: inżynieria środowiska oraz elektronika, natomiast o przyznanie kolejnych ponad cztery posiadane już prawa doktoryzowania – na wydziałach Elektroniki i Informatyki, Ekonomii i Zarządzania oraz Mechanicznym.

Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów, działając na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, postanowiła przyznać z dniem 26 września 2005 r. Wydziałowi Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo. Aby otrzymać to uprawnienie, należało spełnić warunki formalne i merytoryczne dotyczące liczby profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych oraz ich dorobku naukowego. Minimum to oznacza co najmniej 6 profesorów tytularnych z dziedziny nauk technicznych, zatrudnionych na pierwszym etacie oraz co najmniej 5 profesorów i doktorów habilitowanych z danej dyscypliny, w tym przypadku z bu-

Gratulacje z okazji uzyskania nowych uprawnień akademickich. Od lewej: dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska – prof. Kazimierz Szymański oraz rektor – prof. Tomasz Krzyżyński

downictwa. Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska spełnił obydwa te warunki z nadmiarem. Obecnie na Wydziale pracuje 9 profesorów zatrudnionych na pierwszym etacie oraz 11 profesorów i doktorów habilitowanych z zakresu budownictwa. Oprócz oceny dorobku naukowego pracowników, brano również pod uwagę bazę laboratoryjną i biblioteczną Wydziału.

Wniosek o nadanie uprawnienia został złożony w październiku 2004 roku, w czasie gdy dziekanem Wydziału był prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski, i po niespełna roku oczekiwania Wydział otrzymał te najważniejsze uprawnienie akademickie. Przygotowanie wniosku było zadaniem niełatwym i pracochłonnym, wymagało bowiem obszernego kilkudziesiąciostronicowego opracowania, zawierającego dane dotyczące stanu kadry i jej dorobku naukowego w dydcyplinie budownictwo. Tak więc sukces Wydziału został osiągnięty również dzięki staraniu jej władz i administracji. W chwili obecnej tylko około połowy wydziałów budowlanych politechnik w Polsce może poszczycić się tym przywilejem. Od początku nowego roku akademickiego Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska należy również do tej elitarnej grupy.

Poza prawem do nadawania stopnia doktora habilitowanego, Wydział zyskał również kilka nowych, niezwykle ważnych uprawnień. Wydział może więc prowadzić studia doktoranckie, co wkrótce stanie się faktem. Jeszcze w bieżącym semestrze rozpoczną one działalność w zakresie budownictwa oraz inżynierii środowiska. Rada Wydziału uzyskała również uprawnienia do samodzielnego prowadzenia postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora. Politechnika Koszalińska na wniosek Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska ma prawo do nadawania tytułu doktora honoris causa wybitnym ludziom nauki. Poza tym Wydział zyskał wiele uprawnień dotyczących zakresu i organizacji procesu kształcenia.

Budownictwo, jako kierunek studiów istnieje w Uczelni od 1968 roku, kiedy to została ona powołana, a studia magisterskie na tym kierunku wprowadzono w 1972 roku. Prawa doktoryzowania w dyscyplinie budownictwo Wydział uzyskał w 1995 roku i od tego czasu wypromował 8 doktorów nauk technicznych w tej dyscyplinie.

Uzyskanie prawa do habilitowania przez Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska powoduje, że zdecydowanie wzrasta prestiż Politechniki Koszalińskiej jako ośrodka naukowego. Tym samym Uczelnia nasza dysponuje obecnie dwoma takimi uprawnieniami.

dr inż. Mariusz Meller

STUDENCI I ABSOLWENCI

Na Temat 03/1998 (09)

Jubileusz Tygodnia Kultury Studenckiej

Tegoroczny Tydzień Kultury Studenckiej reklamowano jako nieprzerwane pasmo imprez, wśród których każdy znajdzie coś dla siebie. Trzeba przyznać, że rzeczywiście tak było. Jubileuszowy – XX TKS, odbywający się od 11 do 15 maja, stał pod znakiem wszechogarniającej radości i zabawy. Niektóre imprezy TKS-u zaszczycili swoją obecnością przedstawiciele władz Uczelni i miasta. Na co dzień zaś bawili się tłumnie studenci i mieszkańcy Koszalina. Niekończące się konkursy, potyczki, regaty, turnieje i koncerty dostarczyły wszystkim wiele rozrywki. Komitet organizacyjny – Parlament Studentów Politechniki Koszalińskiej – spisał się na medal. Udało mu się sprawić, że duża część studentów zapomniała o zbliżającej się sesji egzaminacyjnej. Poniżej przypominamy najważniejsze wydarzenia Tygodnia Kultury Studenckiej.

Dzień I – Poniedziałek

W poniedziałek miało miejsce uroczyste rozpoczęcie Tygodnia Kultury Studenckiej na Rynku Staromiejskim. Zostało ono „uświetnione" deszczem, który spadł podobno po to, aby podkreślić wagę wydarzenia. Prezydent miasta – **Antoni Grzechowski**, po pojedynku na gigantyczne bierki z rektorem politechniki **prof. Wojciechem Kacalakiem**, przekazał studentom klucz do bram Koszalina. Oznaczało to, że na tydzień żacy objęli władanie nad miastem. Na szczęście studenci zrezygnowali z pomysłów „przerabiania" miasta. Zadeklarowali jedynie niewielkie unowocześnienie grodu.

Na rozpoczęciu TKS-u pojawiło się kilka dziwnych pojazdów, a wśród nich kolejka jeżdżąca bez udziału szyn. Właśnie ten pojazd wzbudził zainteresowanie prezydenta miasta i rektora, którzy nie namyślając się długo wsiedli do „pociągu". Po pożegananiu prezydenta Grzechowskiego przed ratuszem, studenci okazali się dobrymi podopiecznymi i zgodzili się odwieźć pojazdem „lokomocyjnym" pana rektora do bram politechniki.

Tradycją TKS-u jest koncert rockowy z udziałem polskich wykonawców. Jubileuszową edycję tygodnia uświetniły polskie zespoły – Closterkeller oraz weterani sceny muzycznej Lady Pank, które wieczorem rozgrzały do czerwoności studencką brać. Po koncercie żacy świętowali do białego rana inaugurację ich tygodnia na potupai.

Dzień II – Wtorek

We wtorek studenci dali świadectwo swojej znakomitej kondycji. Po zabawie do białego rana, stawili się w południe w komplecie na osiedlu akademickim, by wziąć udział w konkursie. Pierwsze zmagania odbywały się na polu architektury. Aby wygrać, należało zbudować nietypową budowlę. Właśnie wtedy powstało kilka replik paryskiej wieży Eiffla, wykonanych z różnych materiałów, m.in.

z papieru toaletowego i puszek po piwie. Kolejną tradycją TKS-u, kontynuowaną wieczorem, były finały konkursu „Śpiewać każdy może". W tegorocznej edycji mieszankę piorunująco-wykonawczą stanowiło osiem zespołów, prezentujących różne gatunki muzyki. Po zmaganiach muzycznych przyszedł czas na seans filmowy. Specjalnie dla studentów odegrano „Sarę" Marka Ślesickiego.

Ostatnim punktem programu była jak zwykle potupaja, która skończyła się około 2 nad ranem.

Dzień III – Środa

Gwoździem programu tego dnia były regaty na Dzierżęcince. Wystartowało w nich 9 jednostek pływających własnej konstrukcji. Załogi były zdeterminowane i zdolne do wszelkich poświęceń, aby dopłynąć do mety. Niestety, nie wszyscy śmiałkowie dokonali tej sztuki. Wielu z nich zażyło kąpieli w nurtach rzeki.

Po południu na terenie osiedla akademickiego odbył się „Turniej Piwny". W zmaganiach brały udział pięcioosobowe drużyny, startując w przeróżnych wymyślnych konkurencjach. Do następnego etapu, który stanowił konkurs „Toczenie Beczki Piwa", zakwalifikowały się trzy zepoły. Tego samego dnia w Klubie Podchorążych można było podziwiać „Turniej Tańca Towarzyskiego" z udziałem wielu zasłużonych par, m.in. mistrzów Polski.

Dzień IV – Czwartek

Przedostatni dzień TKS-u rozpoczął się „Szukaniem skarbu". Uczestnicy konkursu, na kuponach drukowanych przez lokalną gazetę, zbierali pieczątki, które były przystawiane w specjalnie ukrytych miejscach. Odkryć te miejsca można było przysłuchując się uważnie radiu. Najszybsi i najbardziej skuteczni poszukiwacze skarbów zostali nagrodzeni dżinsami, a wszystkie kupony powędrowały do urny. Zwycięzcę konkursu wytypowano przez losowanie. Wygrał on 1000 zł.

Równocześnie z „Szukaniem skarbu" rozgrywano turniej „Toczenie Beczki Piwa". Trzy drużyny walczyły dzielnie na trasie z Koszalina do Mielna o 50 litrów piwa.

Później odbył się „Turniej VIP-ów", który miał za zadanie odsłonić nieznane dotąd, nieoficjalne oblicze ważnych osobistości naszego miasta. Zmagania zaszczycili swoją obecnością **prorektorzy politechniki Józef Falkowski i Leon Kukiełka** oraz **prezydenci miasta Antoni Grzechowski i Mikołaj Kobus**. Utworzyli oni dwie drużyny, które musiały wykazać się sprawnością fizyczną w takich konkurencjach, jak: przetaczanie surowego jajka, golf, jazda na czas rowerem, a także sprawnością intelektualną. We wszystkich konkurencjach drużyny spisały się celująco.

Wieczorem odbył się „Pierwszy Wielki Wieczór Szantowy". Wystąpiły znane zespoły grający muzykę morza. Po szantach odbyła się, tradycyjna już, potupaja.

Dzień V – Piątek

Na piątek zaplanowano konkurs w malowaniu graffiti. Zadaniem jego uczestników było upiększenie szarych murów „Kreślarni". TKS zakończył, jak zwykle, występ kabaretów studenckich: „Po Żarcie" oraz „Kabaretu Moralnego Niepokoju".

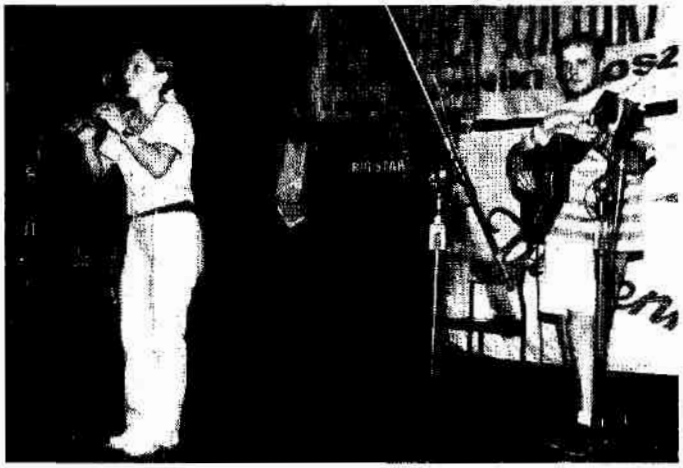

Zespół DAHUD w konkursie „Śpiewać każdy może"

„Kabaret Moralnego Niepokoju" w kabaretonie

Zespół szantowy „Mark Twain"

Regaty na Dzierżęcince. TYTANIK w trakcie „biegu na czas", zakończonego „tańcem morskim"

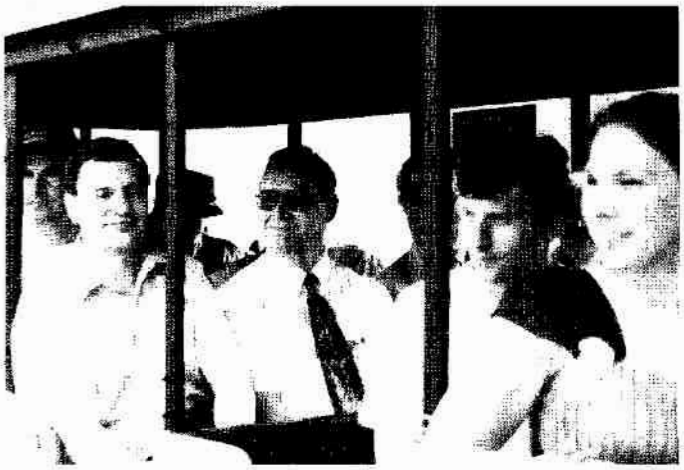

Rusza „Ciuchcia" w dniu otwarcia TKS

Konkurs graffiti na ścianie budynku Kreślarni

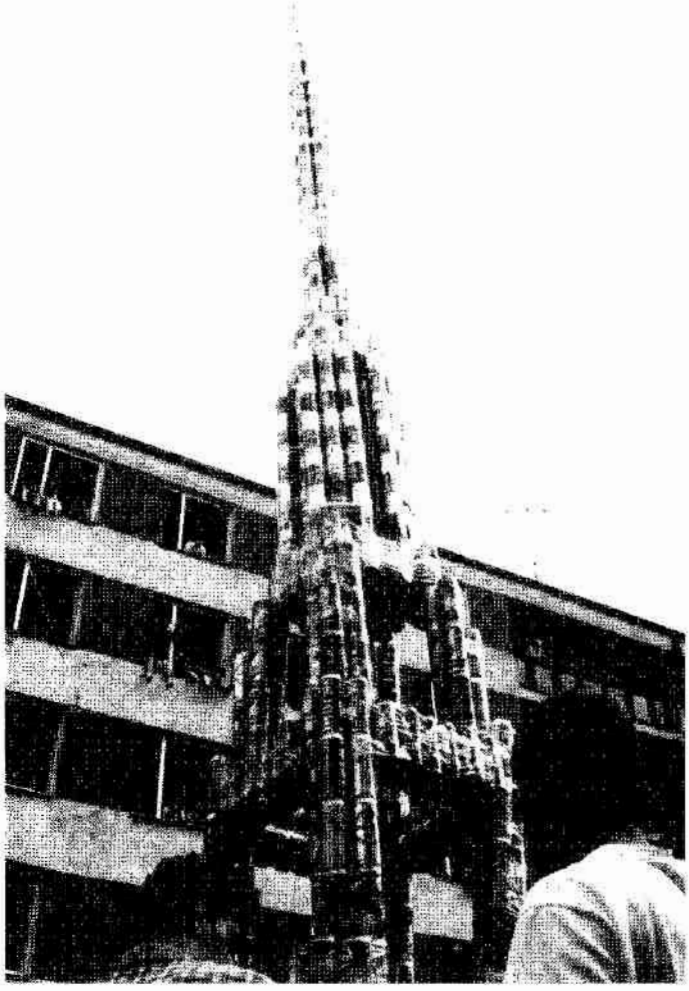

Konkurs na najefektowniejszą wieżę Eiffla

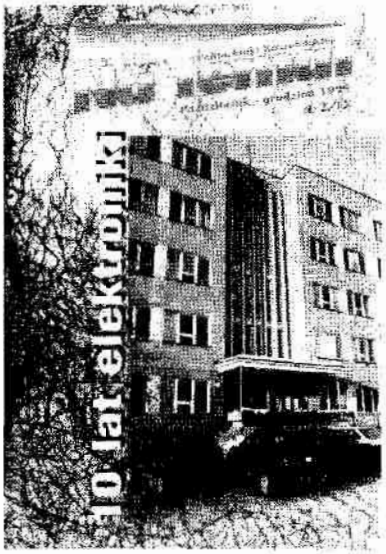

Na Temat 05/1999 (17

Z Uniwersytetu w Grenadzie

System edukacji na hiszpańskich uniwersytetach przybliżył nam Marcin Asman – student V roku IZK – który w roku akademickim 1998/1999 mógł osobiście się z nim zetknąć, studiując na Uniwersytecie w Grenadzie, w ramach międzynarodowego programu Socrates-Erasmus.

System edukacji

Po przyjeździe na Uniwersytet w Grenadzie w październiku 1998 r. zostałem przyjęty na Wydział Informatyki. Właśnie tam spotkałem się po raz pierwszy z nowym systemem szkolnictwa.

Na tym Wydziale realizowane zajęcia praktyczne miały szczegółowy plan, który studenci pracujący zazwyczaj w 2–3 osobowych grupkach musieli ściśle realizować podczas kolejnych zajęć. Prowadzący zajęcia wprowadzał studentów powierzchownie w temat i następnie pozostawiał ich samych z problemami, które – dzięki dobrze przygotowanym materiałom oraz wiedzy zdobytej na wykładach – zazwyczaj można było rozwiązać samodzielnie. Jeżeli jakieś zadanie pozostawało nadal niezrozumiałe dla studentów, prowadzący zajęcia zawsze starał się pomóc znaleźć rozwiązanie danego problemu. Bardzo podobało mi się to, że studenci znając wcześniej zagadnienia, które będą przerabiali, mogli z wyprzedzeniem się do nich przygotowywać, co ułatwiało zrozumienie szczególnie trudniejszych zagadnień.

Elastyczny system wyboru przedmiotów

Bardzo ciekawie rozwiązano na hiszpańskich uczelniach problem wyboru przedmiotów. Pozostawiono w tej kwestii studentom pewną swobodę w wyborze studiowanych przedmiotów, dzięki czemu, na kolejnych latach studiów, oprócz przedmiotów obowiązkowych pozostawia się studentowi wolną rękę w wyborze przedmiotów dodatkowych. Przedmioty dzielą się na grupy:

UNIVERSIDAD DE GRANADA
PROGRAMAS INTERNACIONALES
643
Nombre y apellidos MARCIN ASMAN
CÓDIGO UNIV. ORIGEN PL KOSZALIN
PROGRAMA Sócrates CENTRO DESTINO Inf. Informática
Periodo de estancia 9.10.98 15.07.99
Fdo. El Inspector Fdo. El Interesado

1. **Przedmioty obligatoryjne** – czyli obowiąz kowe dla danego roku i kierunku studiów.

2. **Przedmioty do wyboru** – student z grup zaproponowanych przedmiotów ze swojego wy działu musi wybrać z nich określoną liczbę – np na 12 zaproponowanych przedmiotów musi wybra 4. Istnieje tutaj pewna dowolność przy wyborze tyc przedmiotów – można zadecydować, czy będzie si je studiowało (jeżeli jest to możliwe) na I, czy te na II semestrze.

3. **Przedmioty z wolnej konfiguracji** – na da nym roku jest określony pewien limit kredytów, któ re należy zdobyć studiując dowolnie wybrane prze siebie przedmioty – mogą one odbywać się zarówn na rodzimym wydziale, jak też na innych wydzia łach uczelni. Znaczenie tych przedmiotów rośnie n kolejnych latach studiowania – dla przykładu na Wy dziale Informatyki na pierwszym roku jest ich tylk 10%, gdy na piątym jest ich już ok. 33%. Dzięki tem

student informatyki może studiować języki, prawo lub inne interesujące go zagadnienia.

Jeżeli student chce zdobyć więcej kredytów niż jest do tego zobligowany, może oczywiście dobrać sobie więcej przedmiotów z wolnej konfiguracji. Średnia wartość kredytów w roku akademickim waha się pomiędzy 60–80, przy czym jeden kredyt odpowiada 10 godzinom zajęć (60-minutowych).

Studia w Hiszpanii nie są niestety bezpłatne – studiując na studiach dziennych, za każdy kredyt trzeba zapłacić ok. 30 zł. Tak więc student bardziej ambitny, który chce studiować więcej przedmiotów, musi zapłacić więcej. Jeżeli student musi powtarzać jakiś przedmiot, za pierwszym razem płaci o 50%, a za drugim razem już 100% więcej.

Chcąc obniżyć koszty studiowania, można podobnie jak u nas, zdobyć stypendium – liczy się tutaj średnia uzyskanych ocen, sytuacja materialna oraz odległość od miejsca zamieszkania. Stypendium otrzymuje się jednorazowo w połowie roku i wynosi ono ok. 7500 zł.

Materiały pomocnicze

Każdy wydział wydaje książkę, w której znajduje się cały plan zajęć dla poszczególnych kierunków oraz wykaz wszystkich wykładanych przedmiotów. Zapoznając się z przedmiotem, możemy zapoznać się z podstawowymi informacjami związanymi z nim – takimi jak:

- liczba godzin ćwiczeń, teorii i laboratoriów
- nazwiska wykładowców
- opis zakresu materiału omawianego przedmiotu
- bibliografie.

Jest to spore ułatwienie dla studenta, który może w dużej mierze zorientować się, czy wybierany przez niego przedmiot, czy też kierunek studiów, jest dla niego interesujący i na tej podstawie dokonywać właściwych wyborów.

Oprócz tego do każdego przedmiotu prowadzący zajęcia przygotowuje skrypt z teorią oraz z zestawem ćwiczeń do zrealizowania podczas zajęć praktycznych (jeżeli program je przewiduje). Kopie tych skryptów można kupić w punktach ksero na terenie budynku danego wydziału.

Sposób sprawdzania wiedzy

Tak na wykładach, jak i na ćwiczeniach rzadkością jest sprawdzanie listy obecności studentów, nie ma też zwyczaju sprawdzania wiedzy w trakcie trwania semestru, za co studentom przychodzi odpokutować na koniec semestru, kiedy to muszą zdawać egzaminy ze wszystkich przedmiotów.

Co poza tym

Oprócz zdobytej wiedzy studia na tamtejszym Uniwersytecie pozwoliły mi opanować język hiszpański, zdobyć wielu przyjaciół z różnych zakątków Europy i Ameryki oraz poznać kulturę i zwyczaje Hiszpanów.

Zdobyte doświadczenie w komunikowaniu się ze studentami i wykładowcami z innych państw w obcym języku pozwoliło mi pozbyć się tremy przed tego typu kontaktami. Będąc na Uniwersytecie w Grenadzie spotykałem się ze studentami z całego świata, którzy chcieli dowiedzieć się czegoś więcej o Polsce. W tych momentach stawałem się ambasadorem Polski, starając się w jak najbardziej interesujący sposób przybliżyć naszą kulturę, historię, obyczaje i piękno naszego kraju – któ-

ESCUELA UNIVERSITARIA DE ARQUITECTURA TECNICA

PROGRAMA LEONARDO DA VINCI

Da. Denise Katchadourian, Subdirectora de la Escuela Universitaria de Arquitectura Tecnica y Coordinadora del Programa Sócrates/Leonardo Da Vinci: "Ristauro e rinnovamento"

CERTIFICO QUE:

Dª. Marcin Asman

Ha sido alumno del curso de "Español Especializado en el Lenguaje de la Construcción y Restauración", dentro del Programa Sócrates/Leonardo Da Vinci, con una duración de 80 horas (8 créditos ECTS) y ha obtenido la calificación de Sobresaliente.

Lo que firmo en Granada a 8 de Junio de mil novecientos noventa y nueve para que surta los efectos que proceda.

Granada 8 de junio de 1999

DENISE KATCHADOURIAN SUBDIRECTORA DE RELACIONES EXTERNAS

Fdo.: D. Katchadourian

rych to nie musimy się naprawdę wstydzić. Bardzo wielu moich znajomych z Hiszpanii, Francji, Włoch, Grecji i innych państw chciałoby tutaj przyjechać, gdyż udało mi się zainteresować ich Polską.

Myślę też, że po 9-miesięcznym pobycie za granicą stałem się bardziej „Europejczykiem" i byłoby mi teraz dużo prościej zmienić swoje miejsce zamieszkania (miasto czy nawet kraj) w razie takiej potrzeby – przestałem bać się gwałtownych zmian w życiu i nie bałbym się nowych wyzwań rzuconych mi przez los.

Elastyczny system wyboru przedmiotów, dzięki któremu mogłem wybrać interesujące mnie przedmioty na różnych wydziałach uczelni w Grenadzie, pozwolił mi na zdobycie interesującej wiedzy w dyscyplinach naukowych niewykładanych na mojej Uczelni.

Życie za granicą pozwoliło mi szybciej dojrzeć – musiałem dostosować się do nowego otaczającego mnie świata, nawiązać kontakty i zdobyć nowych przyjaciół, gospodarować swoimi pieniędzmi, rozwiązywać samodzielnie pojawiające się problemy... Jestem bardzo zadowolony i wdzięczny, że mogłem tego wszystkiego doświadczyć. Życzyłbym wszystkim młodym ludziom, aby mogli przejść tak interesującą i uczącą szkołę życia, jaką ja przeszedłem dzięki otrzymanemu stypendium.

Marcin Asman

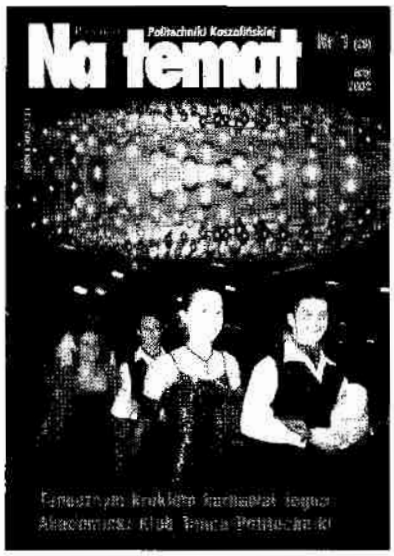

Na Temat nr 2(29)

Dobra praca po fińsku

Praca studentki Politechniki Koszalińskiej Agnieszki Łaszcz została opublikowana w języku fińskim w wydawnictwie poświęconym koncepcji Dobrej Pracy. Międzynarodowy program „Good Work Project" prowadzony jest z inspiracji Finów przez European Contact Group (Europejską Grupę Kontaktową), z którą współpracuje nasza uczelnia. Pracę nad zagadnieniami zawartymi w tym programie studenci podjęli, pod moim kierunkiem, w ramach lektoratów Studium Języków Obcych Politechniki Koszalińskiej.

Wysokorozwinięte społeczności krajów europejskich stopniowo zaczynają postrzegać pracę jako wartość wyższą niż ważne narzędzie do pomnażania dochodu narodowego. Organizacje pozarządowe, związki zawodowe i pracownicy naukowi wielu krajów zastanawiają się nad sposobami przywrócenia pracy cech zgodnych z naturą człowieka.

Wśród kryteriów wyróżniających „dobrą pracę", autorzy programu podkreślają: wytwarzanie dóbr o rzeczywistej wartości, szansę na spełnienie swojego powołania, służenie sąsiadom i szacunek dla środowiska naturalnego (ograniczanie zanieczyszczeń i eksploatacji surowców). Istotą jest respektowanie godności człowieka jako obrazu Boga i dowartościowanie każdego pracownika w jego społeczności zawodowej. Niemniej, nie można zapominać o właściwych warunkach zatrudnienia i uczciwych zarobkach, możliwości oddziaływania na tryb pracy, jej rytm, metody i zakres czynności. Ważna jest również równowaga między życiem rodzinnym a zarobkowym oraz czas na odpoczynek.

Ten ostatni aspekt wiąże się z ruchem dążącym do zachowania wolnej niedzieli. Bardzo aktywni są w tym względzie mieszkańcy Wielkiej Brytanii.

Agnieszka Laszcz

Hyvä työ puolalaisin silmin

On vaikeaa sanoa, millaista hyvän työn pitäisi olla. Jokaisella on oma vastauksensa. Toisille työssä on tärkeinta raha, toisille tyydytys.

Minun mielestäni työn pitäisi olla sopivaa, antaa monia mahdollisuuksia täyttää kutsumusta, näyttää ihmisen parhaat puolet. Hyvän työn pitäisi olla myös koulutuksen mukaista. Ansioiden pitäisi riittää normaaliin elämään ja vähän pitäisi jäädä säästöönkin kaikkea tarpeellista vertein ilmen, että tarvitsee ajatella lainanottoa ja velkaantumista.

Työn pitäisi kunnioittaa jokaisen ihmisen arvokkuutta. Ketään ei saa kohdella orjana tai alempiarvoisena. Työssäkin ihmiseltä on oikeus osoittaa tunteensa. Heidän ei pidä pelätä saavansa rangaistuksen siitä. Johdin pitää taata hyvät työskentelyolosuhteet, joilla ei ole negatiivisia vaikutuksia fyysiseen tai psyykkiseen terveyteen.

Puolassa, jossa ei vielä ole todellisia työmarkkinoita, ihmiset ovat usein stressaantuneita ja elävät työn menettämisen paineen alla. He pelkäävät, etteivät täytä johtajien vaatimuksia. Nykyään monet johtajat odottavat työntekijöiden toteuttavan heidän vaatimuksensa ilman vastalauseita. Se ei mahdollista ihmisten luovuutta ja itseluottamusta työssä. Heidän pitää myös tehdä ylitöitä ja olla käytettävissä.

Haluaisin, että työni mahdollistaa levon ja tasapainon perhe-elämän kanssa. Haluaisin tehdä työtä tehokkaasti. Työn pitäisi mahdollistaa sen, että vietän lomani ja vapaat sunnuntait ajattelematta työn ongelmia.

Minun kannaltani osa-aikatyö ja tauot naisilla, jotka hoitavat lapsiaan, oli-

Niemiec i Austrii (szczególnie związki zawodowe i kościoły). Rezultatem tych kampanii są wcześnie zamykane sklepy i punkty usługowe, a w niedziele pracują niemal wyłącznie służby niezbędne dla funkcjonowania kraju.

Autorzy programu podkreślają, że w krajach Europy Centralnej i Wschodniej panuje odwrotna tendencja. Sklepy i firmy pracują jak najdłużej, bywa, że 24 godziny na dobę, a rodziny spędzają weekendy robiąc zakupy w supermarketach. Obserwatorzy wyrażają obawę, że na dyskusję o dobrej pracy jest w krajach dopiero wkraczających w kapitalizm za wcześnie.

Tymczasem odpowiedź naszych studentów zaprzecza tym obawom. Młodzi ludzie, z którymi przeprowadziłam elementy programu, bardzo dojrzale i dalekowzrocznie podeszli do tematu, postrzegając w odpowiednich proporcjach kryteria intelektualne, społeczne i duchowe pracy, nie lekceważąc przy tym wartości materialnych. W wielu pracach przebijał jednak niepokój, że presja pracodawców w dobie bezrobocia jeszcze długo będzie wymuszać na pracownikach wyczerpującą pracę od poniedziałku do niedzieli, tak aby każdy dzień mnożył majątek właściciela. Zdaniem studentów, polskie społeczeństwo jeszcze nie jest przygotowane na zmianę stosunku do pracy.

Zajęcia poświęcone tej problematyce przeprowadzone były w języku angielskim. Zainteresowani mogli wyrazić swoje opinie w formie esejów. Choć eseje nie były obowiązkowe ani nie podlegały ocenie, otrzymałam około trzydziestu interesujących rozpraw w języku angielskim. Zostały one wysoko ocenione przez autorów programu. Redaktorzy fińskiej publikacji wybrali i przetłumaczyli pracę Agnieszki Łaszcz z II roku ekonomii – ich zdaniem, najbardziej reprezentatywną. Pozostałe eseje ukażą się w Internecie na specjalnej stronie poświęconej projektowi.

mgr Iwona Sznajderska

Na Temat 02/2003 (34)

Cieszę się, że ukończyłem ten sam Wydział, co tata...

Dwa pokolenia absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Po 35 latach funkcjonowania Uczelni jej mury opuszcza już drugie pokolenie absolwentów. Zdarzyło się również, że w tym gronie znaleźli się ojciec i syn: mgr inż. Maciej Kapsa (absolwent z 1972 r. i swego czasu również pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału) i mgr inż. Michał Kapsa (absolwent z 2002 r.).

Maćku, co Cię skłoniło do podjęcia studiów na Wydziale Budownictwa Lądowego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie? Dlaczego nie były to na przykład studia rolnicze bądź uniwersyteckie?

Mgr inż. Maciej Kapsa: – Od zawsze, bez jakiegokolwiek bodźca zewnętrznego, uważałem, że będę tylko budowlańcem. W związku z tym w rachubę wchodziły wyłącznie studia techniczne. Tak się szczęśliwe złożyło, że powstała właśnie w Koszalinie Wyższa Szkoła Inżynierska z Wydziałem Budownictwa Lądowego, więc po prostu złożyłem tutaj dokumenty, zdałem pomyślnie egzamin wstępny i w październiku 1968 r. rozpocząłem studiowanie. Natomiast studia rolnicze wybrał mój starszy brat.

Jak wspominasz tamte pionierskie lata Wyższej Szkoły Inżynierskiej?

– Byliśmy trochę „innymi" studentami. Nie było przecież roczników nas poprzedzających i po prostu nie umieliśmy studiować, bo nie mieliśmy przykładów ze starszych lat. Nie mieliśmy również możliwości skorzystania z wiedzy dotyczącej wykładowców i ich wymagań, nie było również „przodków" (projektów udostępnianych przez starszych kolegów).

Były to rzeczywiście lata pionierskie. Wspominamy je, gdy spotkamy się w gronie rówieśników jako przygodę, która pomogła nam dużo w pracy zawodowej, bo wytworzyła w nas dużą samodzielność. Pierwsza kadra wykładowców odnosiła się do nas w sposób ojcowski i opiekuńczy. Szczególnie ciepło wspominam pierwszych dziekanów: doc. Jastrzębskiego i doc. Wierowskiego oraz mgr. Jankowskiego. To oni właśnie tworzyli dobrą atmosferę na Wydziale. Warunki do studiowania były wówczas trudne. Wrzesień poprzedzający inaugurację roku akademickiego był również nietypowy. Zwoziliśmy bowiem sprzęty, ustawialiśmy ławki i krzesła w salach wykładowych w budynku A (przy ulicy Racławickiej). To był wtedy jedyny budynek dydaktyczny. Budynki B i C co prawda już istniały, ale były to wówczas akademiki.

Znalazłeś się w gronie pierwszego rocznika absolwentów opuszczających mury Uczelni. Jaki masz numer dyplomu?

– Mój dyplom ma numer 43; wydany został 29 IX 1972 r. i był podpisany przez doc. Smoleńskiego (rektor) i doc. Wierowskiego (dziekan).

Czy spotykasz się z kolegami ze swojego rocznika?

– Koledzy rozjechali się po województwie i kraju. Jedna koleżanka jest w Norwegii. W Koszalinie jest nas pięciu. Raczej nie spotykamy się często, chyba że na zjeździe absolwentów.

Jak potoczyły się Twoje losy po ukończeniu studiów?

– Po studiach bardzo chciałem iść do wykonawstwa i trafiłem do dużej firmy budowlanej, jaką wte-

Dwa pokolenia absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska: mgr inż. Maciej Kapsa (z lewej) i mgr inż. Michał Kapsa

dy była koszalińska „Przemysłówka". Wówczas (1972 r.) w kraju i w Koszalinie prowadzono wiele inwestycji budowlanych. Pomyślałem sobie, że w wykonawstwie będę pracował do momentu, aż uzyskam uprawnienia budowlane i zostanę kierownikiem budowy. To trwało cztery lata. Potem zdecydowałem się na podjęcie pracy w Uczelni. Głównym powodem była chęć odmiany. Dydaktykę lubiłem, a oprócz tego były ekspertyzy i różne prace projektowe (słynne „GP"). Moją specjalnością była fizyka budowli. W trakcie zatrudnienia w WSInż. brałem udział w pracach badawczych związanych z przechowalnictwem ziemniaków. W międzyczasie zdobyłem uprawnienia projektowe.

Jak wspominasz prof. Rzymkowskiego i doc. Wierowskiego – pionierów koszalińskiej Uczelni, z którymi zresztą pracowaliśmy w jednym Zakładzie?

– Prof. Rzymkowski był dla nas, studentów, człowiekiem z innego świata, był wzorcem osobowym, z którego wiedzy staraliśmy się maksymalnie korzystać. Do dzisiaj pamiętam wykłady z budownictwa ogólnego na II roku studiów. Przedmiot ten wykładał mgr inż. J. Borowik, a prof. Rzymkowski pojawiał się na każdym wykładzie, siadał w pierwszym rzędzie ławek i słuchał. Przed końcem wykładu zawsze zabierał głos, aby wskazać nam, co było istotne i co należy zapamiętać. Na ostatnim roku studiów prof. Rzymkowski prowadził zajęcia z budownictwa rolniczego. Były to wykłady, które w tamtym czasie nie miały podbudowy podręcznikowej. Dopiero później zaczęły powstawać podręczniki na ten temat. Z kolei doc. Wierowski prowadził zajęcia z budownictwa przemysłowego. Każde jego spotkanie ze studentami było związane z troską o ich sprawy bytowe i socjalne. To był człowiek do rozwiązywania problemów. Nie było sprawy, której by nie załatwił.

Po kilkunastu latach pracy w Uczelni zacząłeś pracę na własny rachunek, otwierając z kolegą firmę „Asbud". Czym zajmuje się wasza firma? Jak sobie radzicie w tych niełatwych przecież czasach?

– Zmiany, które nastąpiły w 1989 r., postawiły przede mną pytanie, czy chcę dalej pracować w Wyższej Szkole Inżynierskiej, czy też z uwagi na przemiany gospodarcze w kraju spróbować otworzyć własną firmę ? Wspólnie z kolegą Andrzejem Łukasiewiczem, absolwentem Politechniki Wrocławskiej, który dotąd pracował w biurze projektowym, założyliśmy firmę „Asbud", która zajmuje się projektowaniem i wykonawstwem w branży ciepłowniczej. Wykonujemy kotłownie i instalacje centralnego ogrzewania, zarówno w zakresie projektowym, jak i wykonawczym. Czas prosperity, niestety, już minął pod koniec lat dziewięćdziesiątych. Atutem naszej firmy nie jest wielkość, a wiedza jej pracowników. Zatrudniamy obecnie 18 pracowników, w tym 7 osób kadry kierowniczej.

Maćku, dlaczego Twój syn – Michał – rozpoczął studia na Wydziale, którego Ty jesteś absolwentem?

– Sądzę, że Michał, obserwując moją pracę, wybrał coś odpowiedniego dla siebie. Jako uczeń szkoły średniej pracował w czasie wakacji w naszej fir-

mie, co wciągnęło go i zainteresowało. Rozpoczynając studia, wybrał taki kierunek, jaka jest specjalność firmy.

Michał, dlaczego poszedłeś w ślady ojca?

Mgr inż. Michał Kapsa: – Kontakt z branżą miałem jeszcze przed studiami, w czasie nauki w liceum. Była to praca na tyle interesująca, że postanowiłem związać z tym kierunkiem swoje życie zawodowe. Wybór Politechniki Koszalińskiej był bardzo korzystny, gdyż pozwalał mi łączyć studia z praca zawodową. Cieszę się, że ukończyłem ten sam Wydział, co tata.

Czy to dobrze, gdy ojciec i syn pracują w jednej firmie?

Maciej Kapsa: – Uważam, że dobrze. Jest to kontynuacja pracy ojca. W każdej firmie muszą być nowe kadry i przyjemnie jest dla rodziny, gdy tę kadrę stanowi potomek.

Michał Kapsa: – Są plusy i minusy. Jest to bezpośrednia możliwość dodatkowego kontaktu poza godzinami służbowymi. Praca w firmie rodzinnej daje specjalne spojrzenie i możliwość większego zaangażowania się w problemy firmy.

Jakim pracownikiem jest Michał?

Maciej Kapsa: – Oczywiście, że dobrym. Już w tej chwili jest to pracownik z dużym doświadczeniem. Kontakt w czasie jego studiów z firmą był ścisły. Wolny czas i wakacje pracował w firmie. Na marginesie tego pytania chciałbym dodać, iż poziom przygotowania zawodowego absolwentów koszalińskiej Uczelni nie jest wcale niższy niż absolwentów renomowanych uczelni.

Rozmawiał: dr inż. Mariusz Meller

Na Temat 02/2004 (37)

Pierwszy wśród równych

„Primus Inter Pares" (Pierwszy Wśród Równych) to obejmujący studentów polskich uczelni konkurs, mający wyłonić najlepszego, najbardziej aktywnego społecznie studenta. Kandydat musi legitymować się m.in. wysoką średnią ocen, działalnością na rzecz środowiska akademickiego, aktywnym udziałem w konferencjach i seminariach naukowych, jak również poparciem władz macierzystej uczelni.

Pomysł konkursu powstał w połowie lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku, a pomysłodawcą było Zrzeszenie Studentów Polskich. Przez lata w szranki konkursu stawali studenci, którzy faktycznie wyróżniali się nieprzeciętnymi zdolnościami i umiejętnościami. Organizatorzy szacują, że co roku o miano „pierwszego wśród równych" walczy klika tysięcy osób.

Przez lata konkurs zasłużył sobie na miano jednego z najbardziej prestiżowych konkursów dla studentów. Wypracowana przez lata marka i tradycja zjednały mu przychylność i szacunek nie tylko władz poszczególnych uczelni, ale również najwyższych urzędników państwowych i samorządowych. Patronat nad konkursem „Primus Inter Pares" obejmowa-

li kolejni Prezydenci RP, Prezesi Rady Ministrów, przedstawiciele resortu Edukacji Narodowej, wojewodowie i przedstawiciele władz samorządowych. Tradycją stało się uroczyste zakończenie konkursu w Kancelarii Premiera RP, gdzie sam Premier wręcza nagrodę „Pierwszemu Wśród Równych".

Konkurs ma przebieg wieloetapowy. W pierwszym etapie – regionalnym, który odbywa się na przełomie marca i kwietnia, powoływane są komisje konkursowe. W ich skład wchodzą przedstawiciele władz i samorządów poszczególnych uczelni oraz reprezentanci Zrzeszenia Studentów Polskich. Kierując się wytycznymi regulaminu konkursu komisje wybierają uczestników finałów wojewódzkich. Następnie powołana zostaje komisja wojewódzka, której skład poszerzony jest o przedstawicieli władz wojewódzkich. Jej zadaniem jest wyłonienie trzech studentów, którzy będą przedstawicielami regionu podczas uroczystego finału ogólnopolskiego.

Ostatnim, najważniejszym etapem konkursowych zmagań jest Wielki Finał „Primus Inter Pares". Finał ten odbywa się na przełomie maja i czerwca w Urzędzie Rady Ministrów. Podczas Finału 2002/03 obecni byli rektorzy wyższych uczelni, przedstawiciele ogólnopolskich instytucji sponsorskich, przedstawiciele świata nauki, polityki oraz działacze wielu organizacji studenckich.

Podczas ostatniej edycji konkursu finały regionalne miały miejsce w 19 ośrodkach akademickich: Białymstoku, Bydgoszczy, Częstochowie, Gdyni, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Szczecinie, Toruniu, Warszawie, Wrocławiu i Zielonej Górze. Finały regionalne odbywały się w miejscach reprezentacyjnych, dodających konkursowi prestiżu. Nagrody wręczane były przez przedstawicieli najwyższych władz wojewódzkich, miejskich i uczelnianych oraz przedstawicieli sponsorów finałów środowiskowych. Całość była szeroko relacjonowana w mediach.

Oprócz uczestników konkursu w uroczystości wzięło udział przeszło 200 osób. Laureaci otrzymali dyplomy, statuetki, a zwycięzca nagrodę główną – samochód osobowy. Łączna wartość nagród przekroczyła 362 tys. złotych. Uroczystość finału relacjonowała Telewizja Publiczna. W tym roku organizatorzy postanowili poszerzyć tradycyjną formę konkursu, wyłaniając także najlepszych studentów w kategoriach: lekarz, prawnik, artysta, sportowiec, ekonomista, informatyk, ekolog. Wybór „najlepszych w swojej dziedzinie" nastąpi spośród finalistów szczebla uczelnianego. W skład komisji, która wyłoni najlepszego w danej „branży", wejdą przedstawiciele ministerstw, które objęły patronatem wybo-

ry w poszczególnych „branżach". Ponadto stworzona zostanie baza danych studentów – „ekspertów" z danego regionu oraz całego kraju.

Najlepsi w regionach otrzymają wyróżnienia w trakcie finałów regionalnych. Z kolei najlepsi w kraju, na finale ogólnopolskim, otrzymają certyfikaty z podpisem ministrów, którzy objęli patronatem poszczególne branże. Organizatorzy podkreślają, że stosując powyższe rozwiązanie rozwijają formę konkursu, przez co staje się on atrakcyjniejszy i bardziej prestiżowy. Stwarzają także szansę studentom, którzy posiadają szczególne predyspozycje do wykonywania wybranego przez siebie zawodu oraz rozwijają swoje zainteresowania w tym kierunku. Konkurs jest niezwykle ważny dla danego zawodu – wyłoni bowiem najlepszych w danej dziedzinie.

W roku przystąpienia Polski do Unii Europejskiej konkurs „Primus Inter Pares" wydaje się jeszcze bardziej prestiżowy, a jego laureaci będą mogli poszczycić się tym prestiżowym tytułem na rynku pracy całej zjednoczonej Europy.

Agata Augusiak

Nasi Prymusi

Pierwszy Uczelniany Finał Konkursu „Primus Inter Pares" i „Primus Expert" odbył się 4 maja br. Nad konkursem patronat objął Prezydent Koszalina Mirosław Mikietyński.

Studenci Politechniki Koszallińskiej, którzy zakwalifikowali się do regionalnego etapu konkursu „Primus Inter Pares", to w kolejności uzyskanych lokat: Daniel Kisała (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska), Paweł Marek Łukaczyk (Wy-

dział Ekonomii i Zarządzania), Marcelina Bielawska (Wydział Mechaniczny), Magdalena Bładyko (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska), Krzysztof Liberda (Wydział Mechaniczny), Renata Pobłocka (Wydział Mechaniczny).

W tym roku, w ramach konkursu „Primus Inter Pares" odbył się konkurs, w którym przyznano również tytuł „Primus Ekspert", dla osoby wyróżniającej się wiedzą na temat jednej dziedziny.

W konkursie regionalnym „Primus Ekspert" udział wzięli:

W kategorii *EKOLOG:* Magdalena Bładyko (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska), Krzysztof Liberda (Wydział Mechaniczny), Kamila Kowal (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska);

W kategorii *ARTYSTA:* Marcelina Bielawska (Wydział Mechaniczny), Renata Pobłocka (Wydział Mechaniczny), Ewelina Piskorowska (Wydział Mechaniczny);

W kategorii *EKONOMISTA:* Paweł Marek Łukaczyk (Wydział Ekonomii i Zarządzania), Joanna Krasnowska (Wydział Ekonomii i Zarządzania), Kamila Synak (Wydział Ekonomii i Zarządzania);

W kategorii *INFORMATYK:* Izabela Wasilewska (Wydział Elektroniki), Anna Jurczyk (Wydział Elektroniki), Mateusz Maksymiuk (Wydział Elektroniki).

Takim prymusem ekspertem – najlepszym w naszym województwie – jest **Magdalena Bładyko** (z inżynierii środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska), która zajęła I miejsce w kategorii „ekolog" na etapie regionalnym w Szczecinie i weźmie udział w ogólnopolskiej części konkursu.

Uczestnicy konkursu, którzy reprezentowali uczelnię w finale regionalnym w Szczecinie, otrzymali nagrody z rąk JM Rektora – prof. Krzysztofa Wawryna i prorektora – prof. Tomasza Heese (zdjęcia na stronie 199 i obok).

Na Temat 4 (43) 2005

Nagroda specjalna na biennale mediów

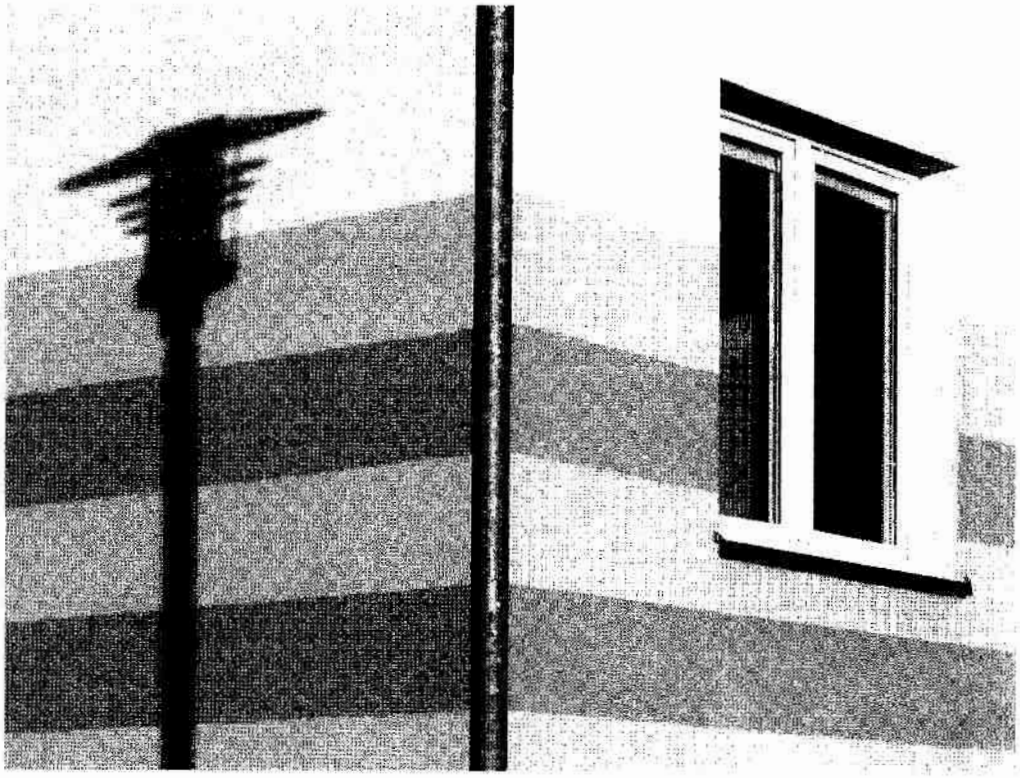

Pierwszego grudnia 2005 roku otwarto w Warszawie wystawę I biennale mediów. Wystawę organizowało Muzeum Gugenheima, Związek Polskich Artystów Plastyków oraz Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie. Celem wystawy była próba odpowiedzi na pytanie w jakim stopniu rozwój technik multimedialnych umożliwia wypowiedź twórczą. Biennale miało charakter konkursu, do którego zaproszono po jednym studencie i prowadzącym go profesorze z każdej uczelni artystycznej w Polsce i z każdej stolicy, w której znajduje się akademia sztuk pięknych. Instytut Wzornictwa w Koszalinie reprezentowali: student Andrzej Golc z piątego roku i mgr Stanisław Wolski. Andrzej Golc został wyróżniony w konkursie nagrodą specjalną jury. Jest to najwyższe wyróżnienie, jakie od ponad 25 lat zdobył ktokolwiek z Koszalina w zakresie sztuk pięknych.

Oto rozmowa z laureatem, Andrzejem Golcem.

– Jak trafiłeś na biennale?

– Uczestnictwo w biennale jest wynikiem mojego pobytu na plenerze intermedialnym w Lubiszewie w sierpniu bieżącego roku. Część wystawy zaprezentowanej w Warszawie była eksponowana przeze mnie właśnie tam. Udział w biennale zaproponował mi prof. Józef Robakowski, który uznał, że moje prace mogą wziąć udział w konkursie.

– Od kiedy interesujesz się nowymi mediami i fotografią?

– Fotografią interesuję się „od zawsze", a od czasu studiów zainteresowanie się pogłębiło. Jest to w moim przypadku proces ciągły. Natomiast multimediami zainteresowałem się na zajęciach z pa-

nem Zbigniewem Taszyckim, a obecnie zajmuję się nimi w galerii „Scena" (galeria prowadzona przez Roberta Knuta w gmachu biblioteki w Koszalinie).

– A co to jest Kabuum?

– Jest to nieformalny związek, w którym tworzę z kolegami od trzech lat. Można powiedzieć, że jest to poszerzony „Topless", czyli grupa twórcza, która powstała w kole naukowym „Nowe Media" prowadzonego przez pana (tj. niżej podpisanego – dop. red.). W jego ramach zrobiliśmy trzy wystawy w Polsce, poźniej jeszcze jedną w Niemczech na festiwalu w Neubrandenburgu. Obecnie grupa Kabuum w galerii „Scena" realizuje projekt „Casting".

– A plany na przyszłość?

– Ożenić się! Wziąć udział w biennale fotografii w marcu oraz chciałbym rozwinąć galerię „Scena". Przepraszam, ale jeszcze czeka mnie dyplom. Dlatego proszę promotora i władze instytut o cierpliwość i wyrozumiałość.

mgr Stanisław Wolski

Na Temat nr 2006 (44)

„Kreślarnia" na topie

O klubie studenckim „Kreślarnia", zdrobniale nazywanym „Kreską", znów zrobiło się głośno po ogłoszeniu rankingu w ogólnopolskim miesięczniku studenckim „Dlaczego". W klasyfikacji na najlepszy klub zajął on wysokie, drugie miejsce, ustępując jedynie „Stodole" na Politechnice Warszawskiej.

Celem tego rankingu było wyłonienie najlepszych, popularnych i kultowych lokali studenckich w kraju. Miesięcznik brał przede wszystkim pod uwagę te kluby, które przez brać studencką odwiedzane są najczęściej, same zwykle organizują koncerty, a ceny są przyjazne dla kieszeni studenta.

Wyróżnienie tym większe, gdyż zbiegło się ono z obchodami 20-lecia istnienia „Kreślarni". Gazeta doceniła ten klub za organizacje takich imprez jak: *Studencki Reggae Festiwal*, *Hanza Jazz Festiwal* oraz koncerty zespołów: *Hey*, *Pidżama Porno*, *Raz Dwa Trzy*, *Kaliber 44*, *Pogodno*, *Paprika Korps*. W „Kreślarni" występowali również soliści, tacy jak

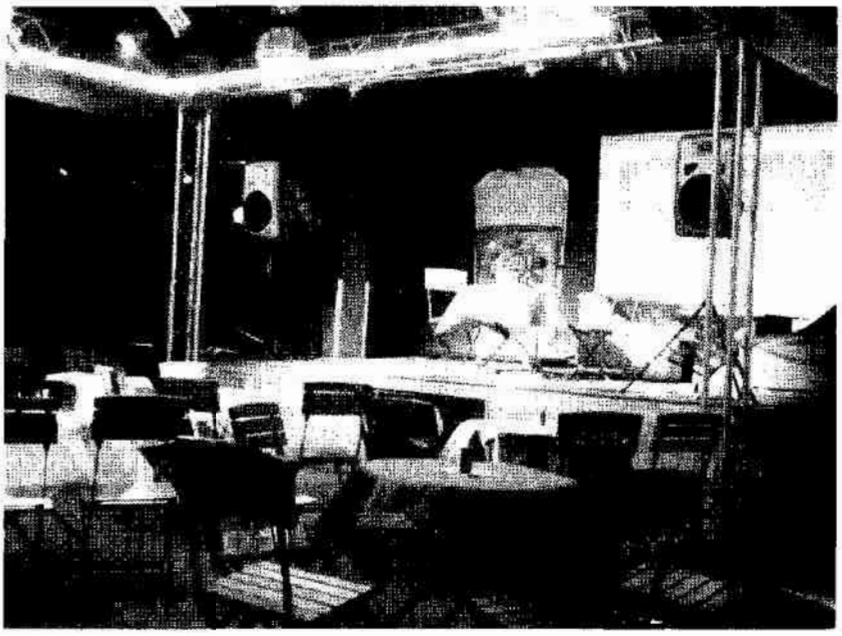

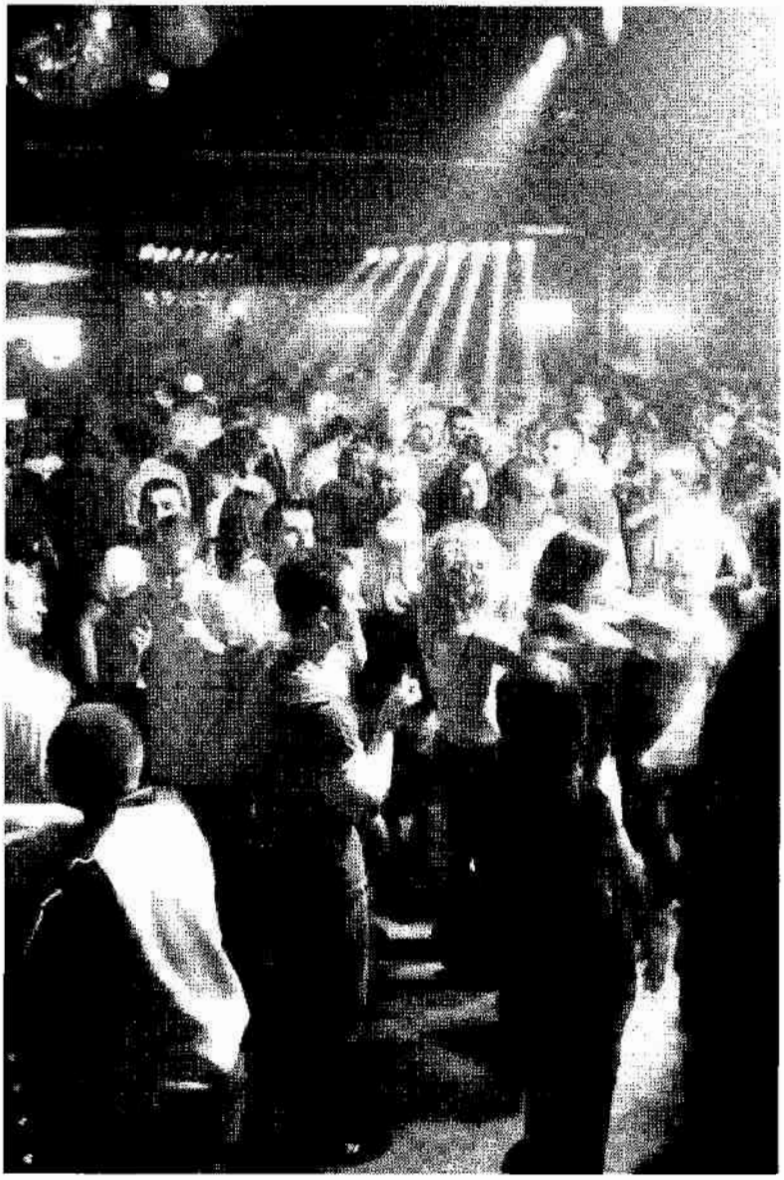

Sidney Polak czy Fisz. W sumie klub ten może pomieścić 450 osób; liczba ta po wakacjach znacznie się zwiększyła po przeprowadzonym w lokalu remoncie. Dwa poziomy zapewniają studentom wybór klimatu zabawy. Na dole znajduje się pub, a na górze sala koncertowa. Oprócz koncertów i dyskotek dodatkowymi atrakcjami są organizowane konkursy karaoke. Można też zmierzyć się w rozgrywkach w bilard, piłkarzyków czy rzutki. Natomiast miłośnicy piłki nożnej mogą oglądać mecze na wielkim ekranie. Lokal gwarantuje również ciepłe posiłki.

Wszystko to złożyło się na tak wysokie miejsce w rankingu. Ocena była całkowicie obiektywna. – Nie wiedzieliśmy nic o tym, że taka klasyfikacja jest przeprowadzana. Dowiedzieliśmy się później, że oceny dokonał specjalny anonimowy wysłannik z miesięcznika „Dlaczego" – powiedział obecny wiceprezes klubu Krzysztof Głowacki.

Zatem nie pozostaje nam nic innego jak życzyć „Kreślarni", aby znalazła się na samym szczycie tego rankingu w przyszłym roku.

Tegoroczny Top10 klubów studenckich według miesięcznika „Dlaczego" wygląda następująco:

1. Stodoła (Politechnika Warszawska) – 39 pkt.
2. **Kreślarnia (Politechnika Koszalińska) – 36 pkt.**
3. Kwadrat (Politechnika Krakowska) – 35 pkt.
4. Żaczek (Uniwersytet Jagielloński) – 34 pkt.
5. Park (Szkoła Główna Handlowa) – 33,5 pkt.
6. Tawerna (Politechnika Wrocławska) – 33 pkt.
7. Bukszpryt (Akademia Morska w Gdyni) – 30,5 pkt.
8. Karlik (Akademia Górniczo-Hutnicza) – 30 pkt.
9. i-club (PWSZ w Elblągu) – 29 pkt.
10. Aula (Politechnika Radomska) – 28 pkt.

Piotr Zaczek

Na Temat 01 2006 (11)

Źdźbło trawy i kropla rosy

Przemysław Jan Majchrzak, student z Instytutu Wzornictwa, został w czerwcu laureatem ogólnoeuropejskiego konkursu „Student Lighting Design Awards" za projekt i prototyp stojącej lampy „The Leaf of Grass". Nazwa projektu zdradza inspirację liściem – źdźbłem trawy. Ta właśnie lampa została wybrana spośród 200 prac nadesłanych przez studentów z całej Europy.

Konkurs organizowany jest corocznie przez brytyjskie stowarzyszenie The Lighting Association. Od kilkunastu lat konkurs adresowany jest do studentów szkół projektowych z całej Europy.

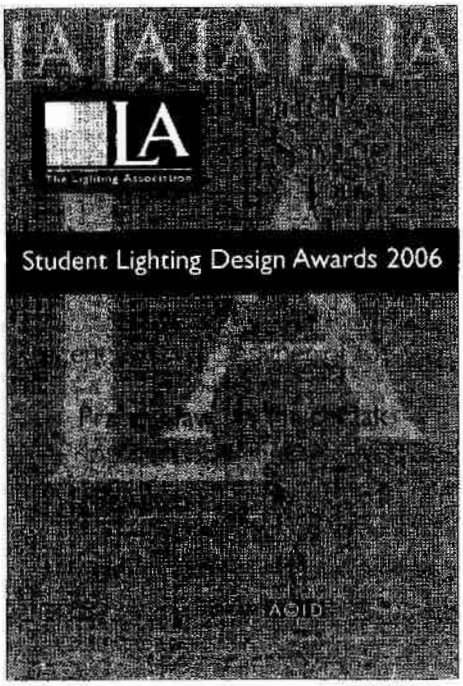

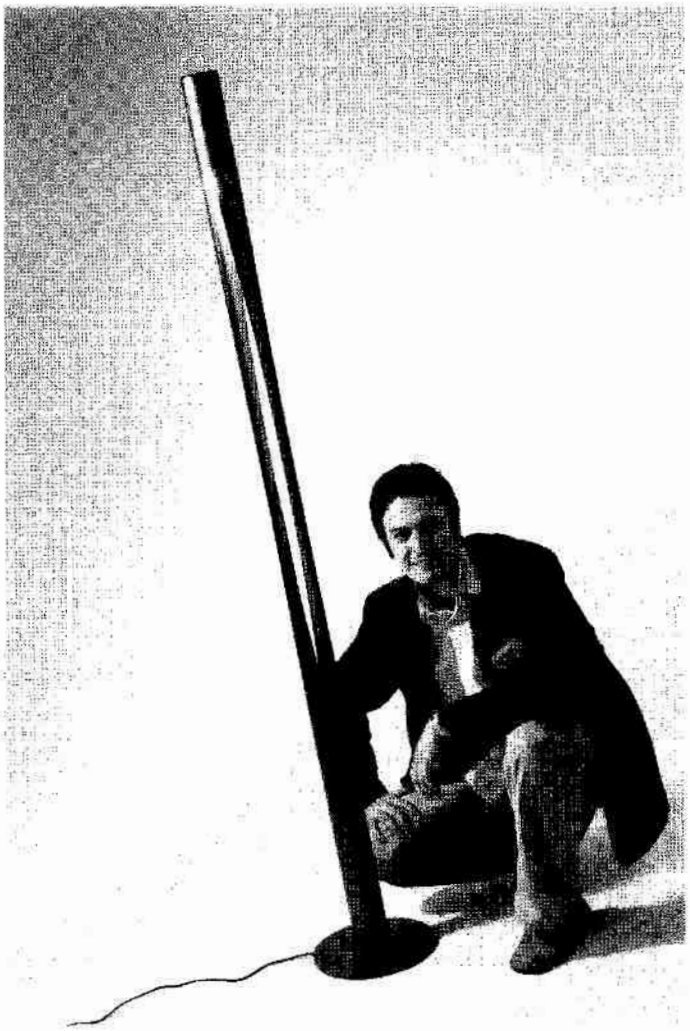

Przemysław Majchrzak i lampa konkursowa

Zawsze interesował się rysunkiem, formą i kształtem przedmiotów, chciał je zmieniać. Dlatego wybrał studia na kierunku wzornictwo przemysłowe. Oprócz prac wykonanych podczas stu-

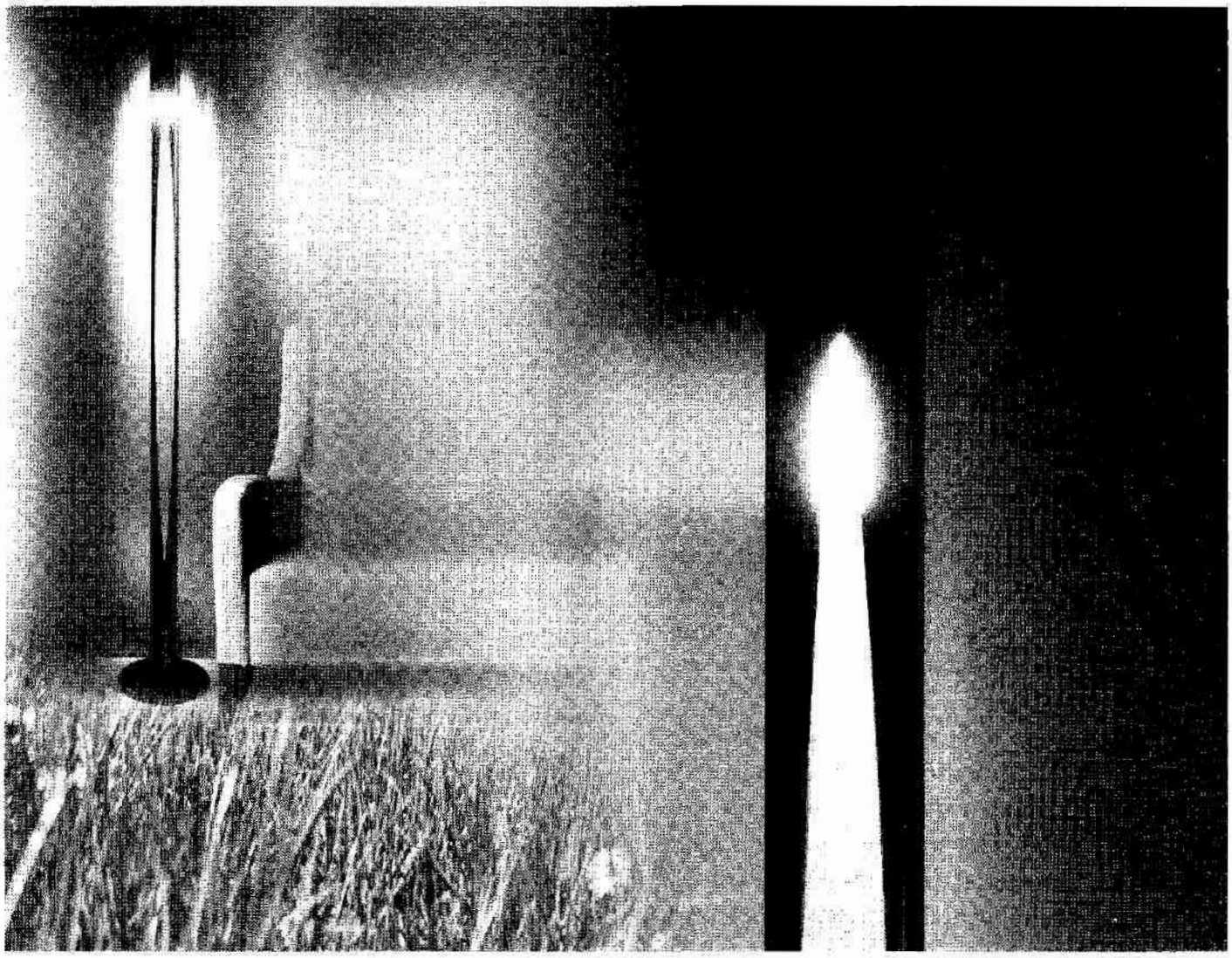

diów w Instytucie Wzornictwa na Politechnice Koszalińskiej, wykonywał też prace podczas półrocznego pobytu w Finladii, na stypendium otrzymanym w ramach programu wymiany studentów Unii Europejskiej – Socrates.

Lampa, która odniosła sukces na konkursie w Wielkiej Brytanii, była pracą semestralną i powstała w pracowni projektowej pod kierunkiem prof. Tomasza Matuszewskiego i asystentki mgr Anetty Kazimierskiej.

Jak wyjaśnia autor – pomysł lampy narodził się tradycyjnie, praktycznie od zera – zaczynając od szkiców, a kończąc na prototypie. Inspiracją była natura – źdźbło trawy, a właściwie kropla rosy, która spływa po tym źdźble trawy. Analiza kształtu i proporcji przełożona została na przedmiot użytkowy, powstał prototyp z materiału zastępczego – był to model papierowy w skali 1:1, bardzo przydatny do zbudowania właściwego prototypu ze stali nierdzewnej. Ważnym aspektem projektowania było opracowanie takiej konstrukcji lampy, aby można ją w łatwy sposób produkować.

Informacja o konkursie dotarła do Instytutu Wzornictwa przy Politechnice Koszalińskiej za pośrednictwem studenta, który studiował kilka miesięcy na jednej z brytyjskich uczelni, i dzięki temu praca semestralna powędrowała na ten konkurs.

Jako nagrodę w konkursie Przemysław Majchrzak otrzymał 1500 funtów, a uczelnia 500 funtów. Zdobył uznanie w branży oświetleniowej jako młody projektant, co niewątpliwie ułatwi mu start zawodowy. Otrzymał propozycję pracy w Instytucie Wzornictwa w charakterze asystenta.

AM

SPORT NA UCZELNI

Na Temat 01/2000 (21)

Tenis ziemny na Politechnice

Dla dorosłych

3 października zakończył się pierwszy, historyczny Turniej Tenisowy dla Pracowników naszej Uczelni. W finałowym meczu Zenon Ociepa pokonał Mariusza Szczawińskiego w trzysetowym pojedynku. To wydarzenie jest okazją do zaprezentowania uczelnianych kortów i ludzi z nimi związanych. Korty wybudowano 4 lata temu, w większości w czynie społecznym pracowników i studentów Uczelni, pod kierownictwem instruktora tenisa Lesława Gerlaczyńskiego i kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Jerzego Kielara. Od tego czasu działa wśród studentów sekcja tenisa ziemnego (20 osób) oraz prowadzi się naukę tenisa dla studentów (rocznie ok. 40 osób). W ubiegłym roku akademickim instruktor L. Gerlaczyński prowadził naukę tenisa ziemnego dla około 30 pracowników uczelni, a 22 osoby zadeklarowały chęć uczestnictwa w dalszych zajęciach tenisowych. Planuje się założenie sekcji tenisa ziemnego dla pracowników Politechniki Koszalińskiej, o tajemniczo brzmiącej nazwie „Head". Sekcja ta skupiałaby entuzjastów tenisa ziemnego w Politechnice, zajmo-

Zenon Ociepa wygrał w finale I Turnieju Pracowników Uczelni

Grupa najwytrwalszych uczestników letniej szkółki tenisa ziemnego w asyście Beaty Brożyny i trenera Tomasza Sobczyka

wałaby się organizowaniem kursów tenisowych, turniejów i propagowaniem tej szlachetnej dyscypliny sportowej w naszej Uczelni. Tenis to nie tylko sport, ale także rekreacja oraz kultura życia klubowego. Na korcie można spotkać także JM Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. Krzysztofa Wawryna.

Pogoda dopisuje i zostało co najmniej jeszcze miesiąc koleżeńskich spotkań na korcie. Zimową porą można ćwiczyć głównie przy tzw. ścianie, która dostępna jest przez cały rok.

Dla dzieci

W czerwcu tego roku powstała szkółka tenisa ziemnego dla dzieci pracowników Uczelni. Organizatorami są Beata Brożyna z działu kadr i Tomasz Sobczyk – trener, oraz pracownicy Studium Wychowania Fizycznego. Zgłosiło się około 20 osób, które uczęszczały na zajęcia w okresie wakacyjnym, dwa razy w tygodniu. Dzieci zrobiły duże postępy. Zdobywanie umiejętności zostało uwieńczone turniejem tenisowym, który odbył się na początku września. W czasie turnieju dzieci wykazały się dużą znajomością zasad gry, zrobiły duże postępy od czasu pierwszych kroków w tej dyscyplinie sportu.

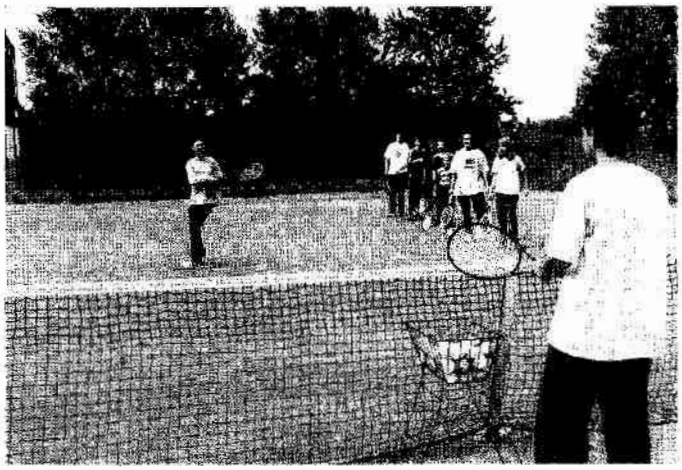

Na treningu

Turniej miał też grono kibiców, którymi byli głównie rodzice dzieci, co spowodowało, że emocje w czasie rozgrywek były bardzo duże.

Za osiągnięte wyniki dzieci otrzymały nagrody i upominki od sponsorów – głównym sponsorem było Towarzystwo Ubezpieczeniowe ZURICH.

Dzieci będą kontynuować naukę jesienią i wiosną, pod uczelnianą opieką mgr. Leszka Gerlaczyńskiego ze studium WFiS.

Na Temat 05/2000 (22)

Królowa sportu na Politechnice

Wśród wielu dyscyplin sportowych nasza Uczelnia ma bardzo silną, aczkolwiek nieliczną grupę studentów, którzy w sposób profesjonalny uprawiają królową sportu – lekkoatletykę.

Jest to dyscyplina, którą uprawiać może każdy, ale osiągnięcie znaczących wyników wiąże się z codziennym ciężkim treningiem, przeprowadzanym niezależnie od warunków atmosferycznych.

Często zdarza się tak, że trening odbywa się w strugach deszczu czy też przy dwudziestostopniowym mrozie. O ogromie wysiłku, jaki trzeba włożyć w uprawianie lekkoatletyki może świadczyć to, iż w niektórych okresach przygotowań do sezonu startowego liczba jednostek treningowych przekracza 14, liczba przebiegniętych kilometrów dochodzi do 210 km, a sprinterzy potrafią na jednym

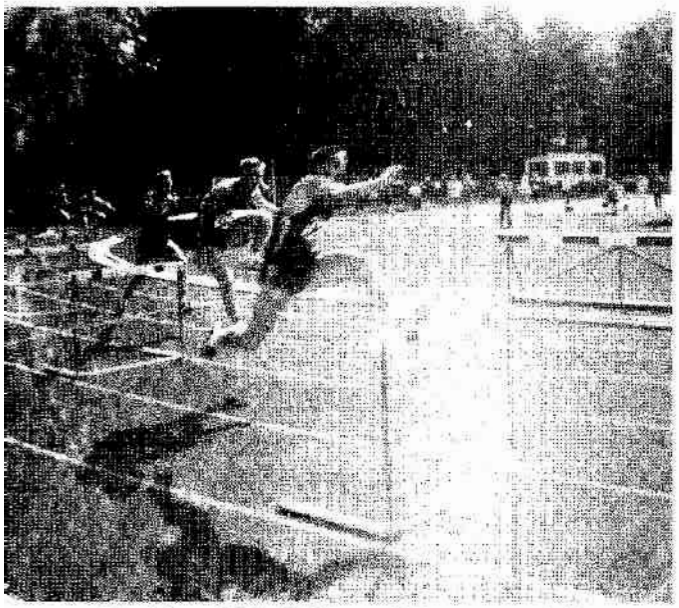

Finał Grand Prix PZLA na 400 m przez płotki

treningu siłowym przerzucić 20 ton! Mimo tak ciężkich wymagań, jakie stawia lekkoatletyka, są na uczelni studenci, którzy potrafią połączyć ten mozolny trening z nauką. Reprezentują oni Politechnikę Koszalińską na licznych imprezach rangi mistrzowskiej zarówno w kraju, jak i poza jego granicami, odnosząc znaczące sukcesy. Rywalizują oni zarówno w halach, na stadionach, jak i na trasach biegów przełajowych i ulicznych.

Swoje sukcesy zapoczątkowali już w 1999 roku podczas Akademickich Mistrzostw Polski, gdy trzyosobowa reprezentacja studentów wróciła z pięcioma medalami. Warto podkreślić, że cztery z nich były krążkami z najszlachetniejszego kruszcu.

Lekkoatleci:

- Bronisław Korda – oszczep (dwa złote medale),
- Marcin Kufel – 1500 m i 800 m (dwa złote medale),
- Grzegorz Suski – trójskok (brązowy medal),

byli wtedy studentami I roku, więc należeli do najmłodszych uczestników Akademickich Mistrzostw Polski, które zostały rozegrane w bardzo licznej obsadzie, np. w biegu na 800 m rywalizowało ponad 100 zawodników w 12 seriach na czas, a w konkursie rzutu oszczepem wzięło udział około 70 miotaczy.

Kolejny rok przyniósł również kilka sukcesów i nowych zawodników, reprezentujących Politechnikę. Zacznijmy od biegów przełajowych.

W kwietniu br., na krakowskich Błoniach, rozegrano Akademickie Mistrzostwa Polski w przełajach. W pionie politechnik „drewniany" medal (czwarte miejsce) zdobył Marcin Kufel. Nowy zawodnik – Krzysztof Wenta, który po dwuletniej przerwie spowodowanej przewlekłą kontuzją, wznowił treningi, uplasował się na 7 pozycji. W zawodach wzięło udział ponad 220 studentów – biegaczy.

Z początkiem czerwca lekkoatleci zawitali do Białej Podlaskiej, gdzie rozegrano Międzynarodowe Polsko-Ukraińskie Akademickie Mistrzostwa Polski. Na zawodach tych swoją formę sprawdzali przyszli olimpijczycy.

Mistrzostwa rozgrywane były w formule otwartej, tzn. nie było podziału na poszczególne typy uczelni. Mimo to reprezentanci Politechniki zajęli wysokie, finałowe lokaty.

Bronisław Korda, trapiony kontuzjami zajął w rzucie oszczepem czwarte miejsce.

Sztafeta 4×400 m w składzie: Robert Solnica, Marcin Kufel, Paweł Michałowski, Marcin Leszczyłowski, po zaciętej walce zajęła 5 miejsce, z bardzo niewielką stratą do brązowego medalu.

Punktowane 7 miejsce zajął, startujący również po bolesnej kontuzji mięśnia dwugłowego uda, Robert Solnica – student I roku, który biegał na dystansie 400 m przez płotki.

Wysoko sklasyfikowany został także nasz długodystansowiec Krzysztof Wenta, który w biegu na

Po biegu na Akademickich Mistrzostwach Polski w przełajach. Marcin Kufel, Krzysztof Wenta

zajął 9 miejsce. Oprócz zawodów akademickich zawodnicy ci startują w innych imprezach o randze Międzynarodowej Mistrzowskiej. Bronisław Korda, będąc już studentem Politechniki Koszalińskiej, wywalczył czwarte miejsce na Mistrzostwach Świata Juniorów we Aneecy we Francji. Niestety, Bronek opuścił kręgi Politechniki Koszalińskiej i re-

Akademickie Mistrzostwa Polski – bieg na 1500 m. Marcin Kufel wygrał Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych

prezentuje teraz AZS–AWF Poznań i studiuje na tamtejszej Politechnice.

Robert Solnica startował na Międzynarodowym Mityngu w Neubrandenburgu na nietypowym dla siebie dystansie 100 m, zajmując tam 2 miejsce, przegrywając tylko z mistrzem Niemiec. Marcin Kufel na tym samym Mityngu zajął 3 miejsce w biegu na 800 m. Miasto to okazało się szczęśliwe jeszcze raz, tym razem długodystansowcy M. Kufel i K. Wenta reprezentowali Koszalin w Międzynarodowej Sztafecie Maratońskiej. Zajęli tam drugie miejsce, pozostawiając w tyle reprezentantów Włoch, Francji, Hiszpanii, Łotwy, Litwy i egzotycznych Chin. Wyprzedzili ich tylko gospodarze imprezy – reprezentacja Niemiec.

Zawodnicy starują w Grand Prix Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, kwalifikując się do ścisłego finału, w którym może startować tylko najlepsza dwunastka z kraju. Marcin Kufel w tym roku zajął drugie miejsce w finale GP PZLA w biegu na 1500 m, a trzecie w biegu na 5000 m. Robert Solnica zaś zajął piąte miejsce w biegu na 400 m ppł.

Z bieżni przejdźmy teraz do startów na ulicy. Nasi „ulicznicy" to oczywiście Marcin i Krzysiek, którzy zapraszani są na liczne biegi uliczne, które, jak to u nich bywa w zwyczaju, wygrywają.

Bardzo znaczącym sukcesem było zwycięstwo Marcina Kufla w Międzynarodowym Biegu Przełajowym pod hasłem „Razem do Aten 2004" w Międzyzdrojach, który rozegrany został z okazji Inauguracji Dni Olimpijczyka. Gośćmi honorowymi na tym biegu było ponad 30 polskich medalistów olimpijskich. Starterem biegu był były rekordzista świata i mistrz olimpijski Zdzisław Krzyszkowiak, a gratulacje na mecie Marcinowi składała multimedalistka olimpijska Irena Szewińska.

W marcu tego roku Politechnika Koszalińska zasponsorowała wyjazd na Grand Prix PZLA w przełajach. Marcin i Krzysiek odwdzięczyli się zaś zajęciem odpowiednio 3 i 6 miejsca, w biegu na 7 km.

Ostatnim, jak dotychczas, akcentem tego sezonu było zajęcie 2 miejsca w XII Ogólnopolskiej Mili Niepodległości w Międzyzdrojach przez Marcina Kufla. Dał się wyprzedzić jedynie tegorocznemu mistrzowi Polski seniorów w biegu na 1500 m, wygrał natomiast ze srebrnym medalistą tychże mistrzostw. Napawa to optymizmem przed Młodzieżowymi Mistrzostwami Polski w biegach przełajowych, które odbędą się na początku grudnia w Stargardzie Szczecińskim. Niewątpliwą atrakcją Mili Niepodległości była możliwość sfotografowania się i uzyskania autografu od dwukrotnego medalisty

Po biegu w Międzyzdrojach w towarzystwie ministra sportu Mieczysława Nowickiego (drugi od prawej), Ireny Szewińskiej (trzecia od lewej). Marcin Kufel z przodu.

w chodzie Roberta Korzeniowskiego oraz złotej medalistki w rzucie młotem Kamili Skolimowskiej.

Uff... koniec osiągnięć, ale zawodnicy obiecują, że przyszły rok będzie co najmniej tak samo obfity w sukcesy jak ostatnie dwa sezony.

Jako pierwszy cel do realizacji postawili sobie zwycięstwo w Akademickiej Sztafecie Ulicznej w Krakowie, która corocznie gromadzi na starcie ponad 80 (!) sztafet uczelnianych. Niestety w tym roku nie mogli wystartować, gdyż brakowało jednego zawodnika na odpowiednim poziomie sportowym, warunkującym godne reprezentowanie uczelni. Kolejny cel to Akademickie Mistrzostwa Polski w czerwcu przyszłego roku, gdzie chcą powtórzyć sukces z 1999 roku. Na pewno pomoże im w tym fakt, iż otrzymali dofinansowanie do obozu zimowego od Parlamentu Studentów Politechniki Koszalińskiej, dzięki zaufaniu jakim obdarzył ich przewodniczący Mariusz Wasilewski.

Oprócz zadań czysto sportowych chcą również propagować zdrowy tryb życia wśród studenckiej braci. Dlatego też przyjęli entuzjastycznie propozycję ze strony mgr. Ryszarda Szafirowicza, aby założyć Klub Biegacza przy Studium Wychowania Fizycznego.

Relacjonowali:
Marcin Kufel, Robert Solnica, Krzysztof Wenta

Na Temat 03/2001 (23)

Rozwój uczelnianego klubu AZS

Rozmowa z założycielem Akademickiego Związku Sportowego w Koszalinie, dr. Leszkiem R. Wojciechowskim

Kiedy i w jakich okolicznościach powstał w Koszalinie AZS?

– Zanim odpowiem na zadane pytanie, pozwolę sobie na rys historyczny powstania w Polsce Akademickiego Związku Sportowego. Było to w roku 1908, a inicjatorem założenia Związku byli Wacław Majewski i Walery Goëtel. Tak więc było to 92 lata temu, mimo wojen i zmian ustrojowych AZS istnieje mając te same symbole, barwy i gryf. Trzeba nadmienić w tym miejscu, że o odbudowę AZS-u w Polsce po II wojnie światowej, w 1945 roku, usilnie zabiegali Władysław Twardo, Aleksander Pilarski, Zdzisław Straszak. Geneza powstania Akademickiego Związku Sportowego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie była następująca. W dniu 30.09.1968 roku, tuż przed pierwszą inauguracją roku akademickiego 1 października 1968 r., zostałem upoważniony przez Sekretarza Zarządu Głównego Stanisława Stadniczenko i Główną Księgową Ligię Chojnicką do formalnego powstania uczelnianego klubu sportowego. I tak 8 października 1968 roku o godz. 16 w ówczesnej auli Uczelni odbyło się zebranie organizacyjne, któremu, jak mówi zapis w kronice naszego AZS-u, przewodniczył z ramienia Zarządu Głównego kol. W. Twardo. W zebraniu założycielskim udział wzięli przedstawiciele władz sportowych województwa i miasta Koszalina. WKKFiT reprezentował mgr Marian

Kwiecień, Prezydium WRN mgr Ryszard Fiutek, władze uczelni prorektor doc. dr Leopold Jastrzębski, dyrektor mgr Jan Witek, kierownik Studium Wojskowego płk Jan Ziółkowski oraz ja jako kierownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Walne Zebranie dokonało wyboru Zarządu Klubu AZS WSInż.

Na prezesa wybrany został płk. Jan Ziółkowski, na wiceprezesa ds. organizacyjnych Jan Witek, a ds. sportowych Leszek Wojciechowski, sekretarzem Klubu została studentka Jolanta Szmagiero, a księgowym Jan Klepuszewski.

Celem zaktywizowania szerszego grona studentów, nabrania doświadczenia w działalności sportowej, powołani zostali tzw. dublerzy na każdą kadencję Zarządu. Pozwolę przytoczyć sobie nazwiska tych studentów: Jan Stasiuk, Ryszard Toczko, Jan Sobierajski, Tadeusz Życki, Irena Żywuszko, Jerzy Jarzynski, Romuald Szumigłowski.

Jakie były pierwsze osiągnięcia sportowe Klubu?

– Już jesienią 1968 roku rozpoczęły funkcjonować takie sekcje sportowe, jak piłki siatkowej – żeńskiej i męskiej, także męskiej piłki koszykowej, która stała się wiodącą sekcją w Klubie. W 1970 roku sekcja koszykówki męskiej uczestniczyła w rozgrywkach III ligi krajowej, po turnieju barażowym w Kielcach uzyskała awans do II ligi.

Po awansie naszych koszykarzy dziennikarz „Przeglądu Sportowego" 8 maja 1970 roku przeprowadził wywiad z rektorem. Z rozmowy chciał wysondować, jaki klimat będą stwarzać władze Uczelni dla sportu wyczynowego. Wywiad ten był bardzo korzystny dla Klubu AZS. Wyniki sportowe, które regularnie ukazywały się zarówno w gazetach centralnych, jak i lokalnych przyczyniły się do tego, że w kraju usłyszano o powstaniu uczelni technicznej na Pomorzu Środkowym. W ten sposób między innymi sport stał się ambasadorem naszej uczelni.

W jakich jeszcze imprezach sportowych, poza szczeblem wojewódzkim i krajowym, brali udział zawodnicy Klubu AZS?

– Studenci bardzo aktywnie uczestniczyli w licznych imprezach o różnym charakterze i w różnych dyscyplinach sportowych. Wymienię tylko niektó-

I Turniej Rektora w piłce koszykowej 8–9.11.1969 r.

Mistrzostwa Polski Uczelni Technicznych – 1973 r. w piłce siatkowej i koszykowej. Otwarcie turnieju przez rektora J. Smoleńskiego, prezesa płk. J. Ziółkowskiego, kier. SWFiS L. Wojciechowskiego, redaktora Polskiego Radia J. Sternowskiego

Reprezentacja Uczelni w piłce koszykowej przed rozpoczęciem Międzynarodowego Turnieju w 1970 r.

re z nich: biegi sztafetowe o Puchar Prezydenta Miasta z okazji rocznic wyzwolenia Koszalina, Mistrzostwa Koszalina w ringo, Mistrzostwa Uczelni w tenisie stołowym, w piłce siatkowej mężczyzn, w pływaniu, brydżu sportowym, w koszykówce męskiej, w piłce nożnej. Dużą popularnością wśród młodzieży akademickiej i nie tylko, cieszyły się spartakiady LA z okazji Dnia Sportu w Uczelni. Podobnym zainteresowaniem cieszyły się również organizowane turnieje o zasięgu krajowym o Puchar Rektora WSInż. w Koszalinie, obejmowały one gry zespołowe – piłkę siatkową żeńską i męską oraz piłkę koszykową męską. Na terenie uczelni organizowane były także Dni Olimpijczyka z udziałem koszalińskich olimpijczyków.

Należy także w tym miejscu podkreślić, że studentki i studenci trenujący w sekcjach sportowych AZS-u bardzo aktywnie angażowali się w uczelnianych obozach letnich i zimowych, nadając im rekreacyjno-sportowy charakter wymiaru.

Od momentu powołania sekcji sportowych w uczelnianym Klubie AZS „przewinęło się" wielu trenerów, którzy mieli istotny wpływ na wyniki sportu akademickiego. Czy może Pan wymienić ich nazwiska?

– Prace z młodzieżą prowadziło liczne grono trenerów o zróżnicowanej specjalizacji trenerskiej. Prezentację zacznę od piłki ręcznej: Tadeusz Kościuk, Jerzy Ciepliński, Marek Garnuszewski, pływanie: Wiesław Myśliwiec, Wiesław Cichecki, Andrzej Bejnarowicz, judo: Ryszard Szafirowicz, piłka siatkowa: Czesław Wielgus, Marek Oleszuk, Edward Dubrowski, Edward Sznajder, piłka koszykowa: Kazimierz Macioszek, Henryk Cieślak, Jacek Knittel, Zygmunt Przybysz, Jerzy Olejniczak, Karate KYKUSHIN: Roman Bielecki, LA: Kazimierz Holak.

Jak długo istniała w Koszalinie Wojewódzka Rada Koordynacyjna SZS-AZS i jej kluby na terenie województwa?

– Wojewódzka Rada Koordynacyjna SZS-AZS powstała wiosną 1974 roku i istniała do jesieni 1976 roku. Działacze władz centralnych sportu młodzieżowego i studenckiego uważali, że jeśli połączy się te dwa ogniwa, to nastąpi wzrost poziomu sportu w poszczególnych klubach oraz zwiększy się nakład finansowy na działalność sportową. Dlatego też w każdym województwie powołano Radę Koordynacyjną, która miała koordynować zadania sportu młodzieżowego w terenie.

Ze strony Szkolnego Związku Sportowego w koszalińskim organie uczestniczyli: Mieczysław Stadkiewicz, Maria Grodecka, Henryk Trzaskowski, Józef Romanowski, ze strony AZS – Jan Ziółkowski, Jan Witek, Leszek Wojciechowski, Ryszard Fiutek.

Połączenie to nie dało zakładanych efektów, ponieważ od strony finansowej wyglądało to tak, jakby połączył się „biedny z bosym", a sport zaczął coraz więcej kosztować. I tak fuzja ta zakończyła się w sposób naturalny, kluby w terenie powróciły

Wciągnięcie flagi na Mistrzostwach WSInż. i Politechnik w 1974 r. w lekkoatletyce. Na zdjęciu złota medalistka – studentka Danuta Okrutna

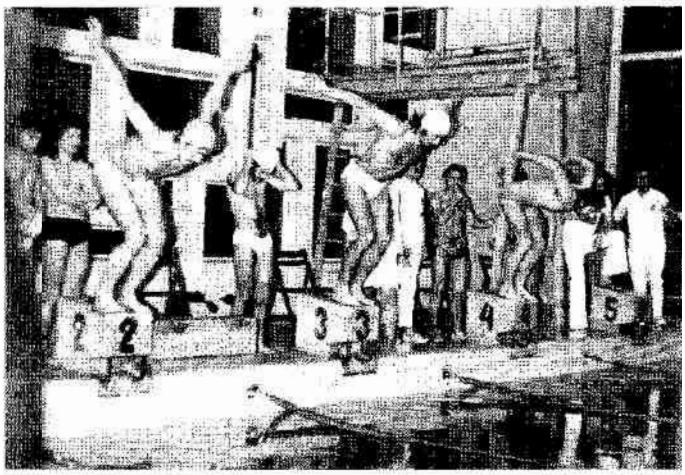

Spartakiada uczelniana w pływaniu, kwiecień 1974 r.

do nazwy pierwotnej, którą używały przed powstaniem SZS-AZS. Drugoligowy zespół koszykówki po zakończonym sezonie gry wrócił do nazwy AZS WSInż.

W pewnym okresie działalności AZS-u istniały dwa kluby: Klub Wyczynowy i Klub Sportu Masowego; proszę o szczegóły.

– Tak, to jest prawda, działacze zarządu zastanawiali się, jak można by zdobyć więcej pieniędzy na działalność sportową, bo sport w pewnym okresie zaczął sporo kosztować. Dlatego zdecydowaliśmy się na powołanie Klubu Wyczynowego, który swą siedzibę miał przy ul. Kniewskiego, obecnie ul. Wańkowicza i który miał możliwości korzystania ze środków wojewódzkich i miejskich.

Duże zasługi dla tego pionu AZS mieli pracownicy etatowi: Michał Jakub Bortnik, Leszek Jobda, Zygmunt Wołowski oraz działacze społeczni: Jan Ziółkowski, Zbigniew Łubkowski, Zdzisław Piątek, Henryk Wierowski, Lucjan Holak, Leszek Wojciechowski.

W tym okresie praca w Klubie Sportu Masowego w Uczelni kierowali: Jerzy Jastrzębski, Stanisław Krawiec, Leszek Wojciechowski, a także wybrani do składu zarządu studenci, delegaci sekcji sportu masowego. Zadaniem tej grupy działaczy było ożywienie, umasowienie sportu w środowisku studenckim, organizowanie imprez sportowych w Uczelni, jak również przygotowanie reprezentacji szkoły na Mistrzostwa Polski danego typu (WSInż., WSN, filie Politechnik).

Jakie wyniki sportowe osiągnął Klub Wyczynowy i Klub Masowy AZS?

– **Klub Wyczynowy** zrzeszał drużyny i zawodników, o których można wiele dobrego powiedzieć:

Sekcja Koszykówki Żeńskiej – Mistrzostwo Polski juniorek starszych (1981), występy w II lidze (1975–1985), Złoty Medal w Spartakiadzie OSM (1979), wicemistrzostwo Polski juniorek (1987), drugie miejsce w II lidze (1986), wicemistrzostwo AZS (1986), trzecie miejsce w Akademickich Mistrzostwach Polski (1987), awans do I ligi (1988).

Sekcja Koszykówki Męskiej – dwukrotny awans zespołu do II ligi (1970 i 1974), Brązowy Medal w Spartakiadzie OSM (1975), Srebrny Medal Mistrzostw Polski juniorów starszych (1975, 1982); udział w II lidze seniorów (1976–1979) (1980–1986), Międzynarodowy Akademicki Mistrz Polski (1983), awans do I ligi (1983), Międzynarodowy Akademicki Mistrz Polski (1988).

Sekcja Piłki Ręcznej Żeńskiej – istotnym osiągnięciem AZS była gra zespołu przez kilka sezonów w rozgrywkach II ligi piłki ręcznej.

Sukcesy na arenach międzynarodowych – medale indywidualne zdobyli: w judo Andrzej Pawlak – Uniwersjada w Lizbonie 1967 (Srebrny Medal), Marian Tałaj, również judo, Mistrzostwo Świata w Brukseli i na Igrzyskach Olimpijskich w Montrealu, Leszek Doliński – gra reprezentacji Polski w piłce koszykowej na Olimpiadzie w Moskwie.

Klub Sportu Masowego – pierwsze ważne osiągnięcia sportowe uzyskali nasi studenci już w roku 1969 na Mistrzostwach Polski w Lublinie.

Złoty Medal w skoku w dal – Bogdan Sierant, srebrny w skoku wzwyż – Mirosław Neubauer, brązowy w biegu na 1000 m – Stanisław Niburski.

W kolejnych edycjach Mistrzostw LA Medale Złote na 1000 m wywalczył dwukrotnie Waldemar Marczyk, w biegu na 1500 m i skoku w dal dwukrotnie – Danuta Okrutna, w skoku w dal i trójskoku – Bogdan Sierant. Srebrny medal w pchnięciu kulą – Leon Kukiełka. Pierwsze medale w judo wywalczyli: Marek Kwaśnicki – złoty (waga lekka i wszechwag), Zbigniew Kowalski – złoty (waga średnia), Ryszard Taraba – złoty (wszechwag), Waldemar Miazek – złoty (waga średnia), Leszek Truciło – srebrny (waga lekka).

W akademickiej sekcji karate również intensywnie trenował Józef Warchoł, zasłużony sportowiec Ziemi Koszalińskiej, obecnie posiadający 16-krotny tytuł Mistrza Polski, Mistrz Europy.

W grach zespołowych koszalińscy akademicy zdobyli miejsca medalowe, między innymi: piłka nożna w Lublinie – III, Koszalin – II, piłka siatkowa w Koszalinie – III, Opolu – III, piłka koszykowa w Lublinie – II, Koszalinie – I, Zielonej Górze – II, Opolu – I.

W tenisie stołowym w Radomiu – III, Kielcach – III, Opolu – II, w lekkiej atletyce w Bydgoszczy – III, Zielonej Górze – III, w pływaniu w Lublinie – III, w Koszalinie – II, judo w Gdyni – II.

Co działo się w sporcie akademickim po roku 1990?

– Na przełomie lat 1990/91 Klub Wyczynowy przestał być finansowany przez Uczelnię i praktycznie stał się klubem miejskim. Zaistniałe zmiany w gospodarowaniu środkami finansowymi, wymusiły potrzebę usilnego poszukiwania sponsorów sportu, i tak doszło do utworzenia Klubu AZS-Zagaz, a następnie AZS-BWSH-Zagaz. Natomiast AZS w Uczelni nie prowadził działalności od roku 1992–1995. Następnie podjęto działania organizacyjne celem reaktywowania klubu akademickiego i w październiku 1997 uzyskano osobowość prawną, jako Klub AZS Politechnika Koszalińska. Dalsze przemiany i rozwój tego klubu są już Panu doskonale znane jako inicjatorowi aktywizowania środowiska uczelnianego z ramienia Studium WFiS naszej Uczelni.

Rozmawiał mgr Ryszard Szafirowicz

Na Temat 02/2003 (34)

Bez sportu, świat jaki znamy, nie mógłby funkcjonować

Anna Tałaj najlepszym sportowcem

Anna Tałaj trenuje od 10. roku życia, a cała jej przygoda z piłką zaczęła się w Warszawskim klubie „Varsovia – Warszawa". Tam w wieku 14 lat zadebiutowała w II Lidze seniorek i uplasowała się w środku tabeli. Po szkole średniej dostała propozycję gry w ekstraklasie w drużynie Nata AZS Gdańsk, gdzie występowała przez dwa sezony. W Gdańsku też rozpoczęła studia na AWF, co w rzeczywistości mijało się z jej planami, gdyż zawsze chciała studiować polonistykę. Reprezentowała również barwy Polski w kategoriach juniorek i młodzieżowej, a także na Akademickich Mistrzostwach Świata, gdzie została wybrana do „siódemki" turnieju jako najlepsza skrzydłowa mistrzostw – co jest bardzo dużym wyróżnieniem. Po tym sukcesie musiała na 2 lata przerwać swój czynny udział w grze, gdyż wyszła za mąż za Sebastiana Tałaja i została szczęśliwą mamą. Tałajowie osiedlili się w Koszalinie. Obecnie Ania broni barw pierwszoligowego AZS Politechnika Koszalińska. Są autonomiczną sekcją pod opieką profesora Tadeusza Piecucha, który reaktywował zespół po 10 latach przerwy. Jak sama Ania twierdzi, *istniejemy w dużej mierze dzięki niemu, gdyż jest to człowiek orkiestra, będący nie tylko prezesem sekcji, ale i duszą drużyny.* Pomimo że są ciężkie czasy, piłkarki mogą czynnie uczestniczyć w życiu sportowym, co zawdzięczają rektorowi Uczelni, który wspiera ich finansowo, jak również skupionym wokół drużyny działaczom, sponsorom i sympatykom. W tym roku w Gorzowie rozgrywane były 7. Akademickie Mistrzostwa Polski w grach zespołowych, na których Szczypiornistki AZS PK zdobyły brązowy medal. Obecnie z uwagi na kontuzję dziewcząt i małą ka-

drę zawodniczek zespół walczy o utrzymanie się w pierwszej lidze, a powinien przy tym potencjale spokojnie walczyć o medalowe miejsca, gdyż ostatnie mecze nieznacznie przegrał, bo zaledwie różnicą 1–2 bramek z zespołami wiodącymi w lidze. Zdaniem Ani *wszystkie dziewczyny w drużynie muszą włożyć bardzo dużo pracy i wysiłku, aby połączyć naukę z licznymi treningami odbywającymi się codziennie po 1,5–2 godziny.* Ale wiedzą, że dzięki temu mogą osiągnąć jeszcze dużo więcej. Dla Ani w tych wszystkich zmaganiach dużą podporą jest mąż, który pomaga jej pogodzić życie prywatne z zawodowym i jako były zawodnik, a aktualnie trener, najlepiej rozumie jej problemy i bolączki sportu: *jest nie tylko mężem, ale i prawdziwym przyjacielem.*

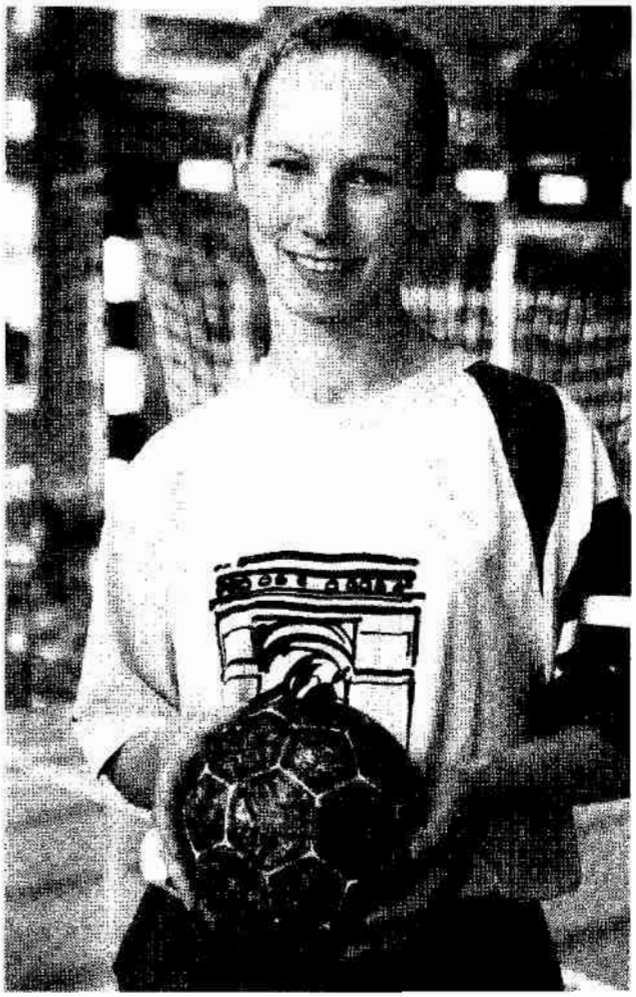

W ostatnim czasie odbyła się 43. edycja zabawy z „Głosem Koszalińskim", w której czytelnicy wybierali najlepszych sportowców zarówno wśród zawodników, jak i trenerów w dwóch kategoriach: dyscypliny indywidualne oraz zespołowe. Najlepszym sportowcem w kategorii „dyscypliny zespołowe" została szczypiornistka **Anna Tałaj** z AZS Politechnika Koszalińska. I jak mówi sama Ania: *to wyróżnienie nie jest tylko moją zasługą, ale jest sukcesem całej drużyny piłkarek, władz Politechniki Koszalińskiej, trenerów i wszystkich działaczy.*

W sezonie 2001/2002 grała w 12 spotkaniach i zdobyła w nich aż 84 bramki, zajmując tym samym trzecie miejsce na liście najskuteczniejszych zawodniczek w rozgrywkach I ligi. W tym sezonie ma już na koncie 45 bramek. Mecze cieszą się dużą popularnością i przyciągają szeroką grupę studentów i wykładowców Politechniki Koszalińskiej: *miło się nam gra przy tak licznej i miłej publiczności, a szczytem naszych marzeń jest awans w przyszłym sezonie do ekstraklasy.*

Marzena Hewelt

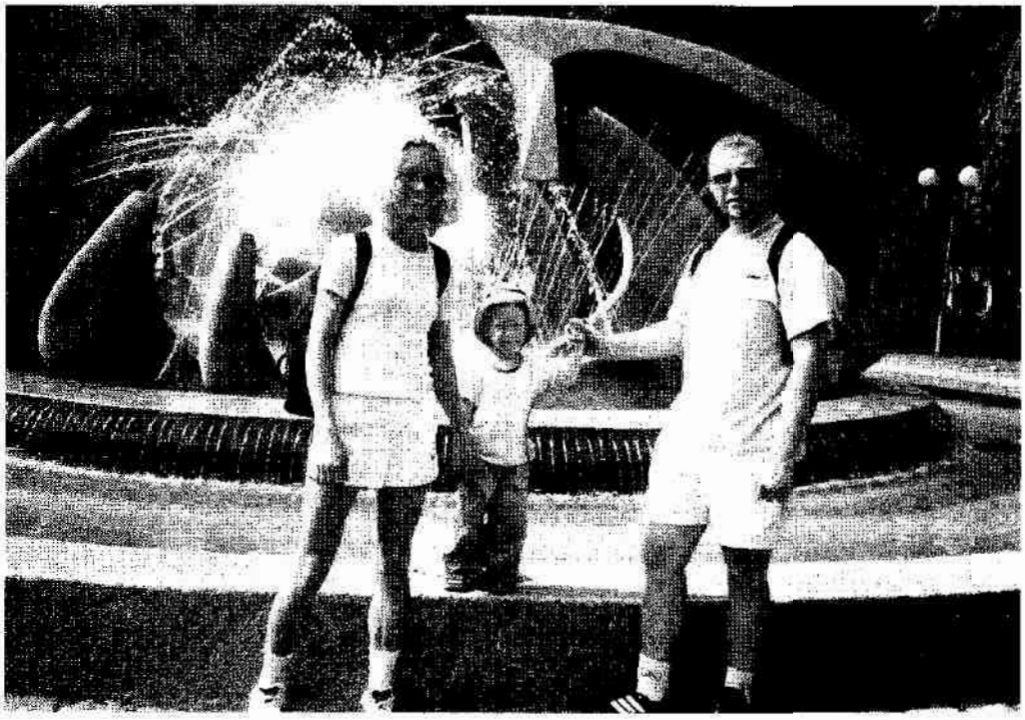

Anna Tałaj z rodziną

Na Temat 01/2005 (40)

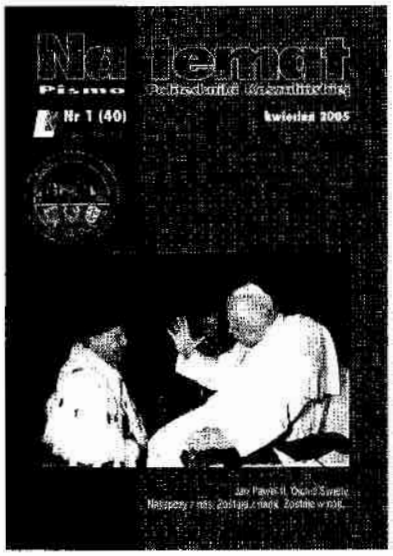

Złoto dla trenera

Trener Leszek Doliński prowadzi drużynę Politechniki Koszalińskiej w I Lidze Akademickiej Koszykówki, ale sam zagrał w reprezentacji Polski na tegorocznych Mistrzostwach Świata Weteranów w Nowej Zelandii i... zdobył złoty medal, a mówiąc ściśle, złote medale przywiozła polska drużyna.

Były to już 8. Mistrzostwa Świata Weteranów Koszykówki i odbyły się pomiędzy 20 stycznia a 3 lutym bieżącego roku. W Mistrzostwach uczestniczyły 24 zespoły. Polska reprezentacja wystartowała w kategorii 35 plus – zawodnicy od 35 lat, a więc w kategorii młodych weteranów, i pokonała następujące zespoły: Słowenię 96:46, Puerto Rico 80:49, Włochy 80:51, Chorwację 68:58, Czechy 81:71, a w finale drużynę Włoską 86:63.

Następne Mistrzostwa Świata odbędą się w Puerto Rico w 2006 roku. Reprezentacja Polski, jako aktualni mistrzowie świata, została zaproszona do udziału w Lidze Światowej – w turniejach w Buenos Aires, Tokio, Corracas.

W polskiej drużynie, oprócz Leszka Dolińskiego, uczestniczyli tacy znani zawodnicy, jak: Kszysztof Fikiel, Jarosław Zyskowski, Jarosław Marcinkowski, Janusz Zielke.

Organizatorem udziału w mistrzostwach był Leszek Mar a Rouppert – były prezes PZKosz. Koszty udziału w Mistrzostwach Świata w całości pokryli prywatni sponsorzy. Udział trenera Leszka Dolińskiego w Mistrzostwach Świata był możliwy również dzięki przychylności prezesa Klubu AZS Politechnika Koszalińska – prof. Leona Kukiełki.

Trener naszej drużyny AZS był uczestnikiem olimpiady w Moskwie w 1980 r. Może się poszczycić następującymi osiągnięciami: jest 64-krotnym reprezentantem kraju, 3-krotnym królem strzelców ekstraklasy, rekordzistą zdobytych punktów w jednym meczu ekstraklasy – 73 pkt., rekordzistą zdobytych punktów w jednym meczu w historii polskiej koszykówki – 143 pkt. w meczu o wejście do II ligi.

Drużyna koszykówki Politechniki Koszalińskiej, prowadzona przez trenera Leszka Dolińskiego, zdobyła w I lidze LAK wicemistrzostwo Polski Politechnik. Rozegrała w minionym sezonie 18 meczy, z których 11 było zwycięskich. Średnia liczba punktów zdobytych w meczu wynosi 83,5, co łącznie daje 1504 punkty zdobyte – więcej punktów zdobyła tylko AR Lublin – 1594.

Królem strzelców drużyny jest Michał Schreiber, który zdobył 286 punktów – średnio 16,8 w meczu; następny w klasyfikacji jest Michał Zanczuk – 278, średnio 15,4; oraz Maciej Tartas – 209, średnio 16,1; przy czym wszyscy trzej, jak z tego widać, w rozegranych przez siebie meczach, zdobyli porównywalną średnią punktów.

Nieco mniej skuteczni w zdobywaniu punktów byli Maciej Stefanowski (średnio 12,8), Damian Lipigorski (średnio 11,2) i Jarosław Domański (średnio 14,2).

W drużynie grają jeszcze Leszek Halicki, Krzysztof Zalewski, Paweł Szałankiewicz, Paweł Milczarek, Przemysław Polek, Paweł Sak, Piotr Jurkowski, Marcin Mróz, Łukasz Krochmalski.

(AM)

Na Temat 01/2005 (40)

Piłka ręczna w ekstraklasie

Piłkarki Ręczne KU AZS Politechnika Koszalińska mają szansę utrzymać się w ekstraklasie

W ostatnich sześciu meczach rundy rewanżowej ekstraklasy piłki ręcznej kobiet nasze zawodniczki odniosły aż 5 zwycięstw i raz zremisowały zdobywając już w rundzie rewanżowej 11 punktów i po 18 kolejkach meczy w ekstraklasie. Zajmują obecnie 9. miejsce na 12 drużyn uczestniczących w tej najwyższej klasie rozgrywkowej (stan na dzień 12.02.2005 r.)

W meczu z Nata AZS AWFiS Gdańsk

Przed rozpoczęciem obecnego sezonu 2004/5 nasz zespół doznał kilku wzmocnień zawodniczkami o stażu reprezentacyjnym, tj. Iwoną Pabich, Sylwią Pociechą, a przede wszystkim Joanną Dworaczyk. Także wzmocnieniem było przyjście na studia w Politechnice Koszalińskiej ze Startu EB Elbląg Aleksandry Kobyłeckiej. Mimo tego drużyna w pierwszej rundzie rozgrywek odniosła tylko jedno zwycięstwo i po 11 kolejkach znalazła się na ostatnim miejscu w tabeli, mając aż trzy punkty straty do przedostatniej w tabeli Gościbi Sułkowice,

Katarzyna Jeż

Małgorzata Jędrzejczak

z którą to nasze dziewczęta wygrały jeden jedyny mecz u siebie w Koszalinie.

W tej sytuacji Zarząd Autonomicznej Sekcji Piłki Ręcznej Kobiet KU AZS Politechnika Koszalińska zdawał sobie sprawę, że konieczne są dodatkowe wzmocnienia, jeżeli zespół nasz ma utrzymać się w ekstraklasie po zakończeniu rozgrywek tego sezonu.

Dlatego też w trybie awaryjnym ściągnięto do zespołu byłe czołowe zawodniczki zespołu Vitaral Jelfa Jelenia Góra, które w tym sezonie nie przedłużyły kontraktu z Jelfą, a mianowicie mgr Katarzynę Jeż oraz mgr Małgorzatę Jędrzejczak. Zarówno Katarzyna, jak i Małgorzata okazały się zasadniczym wzmocnieniem naszego zespołu i były właśnie tym uzupełnieniem, które to w połączeniu z Joanną Dworaczyk, Sylwią Pociechą, Aleksandrą Kobyłecką oraz Iwoną Pabich, tworząc tzw. pierwszą siódemkę, dały aż 5 zwycięstw i 1 remis, a więc aż 11 punktów w ostatnich meczach. Do tej pierwszej siódemki trzeba dodać głównie jeszcze mgr Annę Tałaj, a często były to także Marta Szostakowska, Kamila Sudnik lub Joanna Chmiel.

W ocenie wielu fachowców, w tym naszych trenerów, a także członków Zarządu Autonomicznej Sekcji oraz jednego z najwybitniejszych Polskich trenerów, byłego trenera reprezentacji Polski, a aktualnie trenera mistrzyń Polski NATY AZS AWF Gdańsk – mgr Cieplińskiego (wyraził swoją opinię będąc w Koszalinie) – właśnie Małgorzata Jędrzejczak jest dalej najlepszą polską zawodniczką na kole (tzw. obrót) i mimo swojego wieku powinna dalej grać w reprezentacji Polski, bo tam jest miejsce zawsze dla aktualnie najlepszych. Właśnie te doświadczenia z dotychczasowych meczy, rozegranych przez nasz zespół w ekstraklasie, dają jednoznaczny wniosek, że istnieje ogromna różnica poziomu gry między ekstraklasą a tzw. pierwszą ligą.

Dodatkowym elementem stanowiącym trudność w przygotowaniu do walki w ekstraklasie dla naszego zespołu jest to, że znakomita większość naszych dziewcząt to studentki studiów dziennych Politechniki Koszalińskiej. Na kierunku Inżynieria Środowiska studiują Joanna Chmiel, Małgorzata Pokorowska, Ilona Hazuer, Marta Szostakowska, Kamila Sudnik, Anna Żołyniak i Aleksandra Kobyłecka, na kierunku Budownictwo studiuje Marta Derendarz, na kierunku Technika Rolna i Leśna studiuje Dorota Skipor i Ada Omelańczuk, na kierunku Ekonomia studiują Barbara Zeremba, Karolina Kadlec i Magdalena Kuraś. W ubiegłym roku studia dzienne ukończyła w naszej Uczelni (Marketing i Zarządzanie) lic. Katarzyna Stasiuk (nazwisko panieńskie Nowak), a ponadto inne uczelnie ukończyły i pracują mgr Anna Tałaj, mgr Agnieszka Janko, mgr Małgorzata Jędrzejczak, mgr Katarzyna Jeż a także (chociaż aktualnie nie pracuje) – mgr Joanna Dworaczyk.

Na trybunie

Ogromny osobistym sukcesem mgr Joanny Dworaczyk było wygranie 45. Plebiscytu „Głosu Pomorza" na najlepszego sportowca regionu środkowopomorskiego, a więc regionu obejmującego dawne województwo koszalińskie; tym bardziej cieszy to, iż ten plebiscyt Joanna Dworaczyk wygrała w sposób zdecydowany, osiągając wyraźną przewagę głosów nad kolejnymi zawodnikami w konkursie. Wyróżnienie Joanny Dworaczyk i naszego trenera piłkarek ręcznych Waldemara Szafulskiego, który zwyciężył w 45. Plebiscycie „Głosu Pomorza" w kategorii na najlepszego trenera, jest uznaniem dla wszystkich ludzi pracujących w Autonomicznej Sekcji Piłki Ręcznej Kobiet, a więc Zarządu Autonomicznej Sekcji, drugiego trenera mgr Dariusza Dworaczyka, ofiarnej masażystki zespołu Arlety Głowackiej i naszych lekarzy – ordynatora Oddziału Chirurgii Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie lek. med. chirurga i jednocześnie lek. med. sport. Grzegorza Kozłowicza oraz wiceordynatora ortopedii – lek. med. traumatologa Andrzeja Loranca. Należy w tym miejscu wspomnieć, że o wygraniu plebiscytu przez Waldemara Szafulskiego zdecydował nie tylko awans naszego zespołu do ekstraklasy kobiet, ale także ogromne sukcesy Szafulskiego w pracy z młodzieżą w KSPR Gwardia Koszalin (chłopcy – juniorzy i juniorzy młodsi).

W zakończeniu tej informacji trzeba podziękować władzom Politechniki Koszalińskiej, a w szczególności JM Rektorowi Politechniki Koszalińskiej – prof. dr hab. inż. Krzysztofowi Wawrynowi oraz dyrektorowi administracyjnemu Politechniki, radnemu Rady Miasta Koszalina i przewodniczącemu Miejskiej Komisji Finansów dr inż. Arturowi Wezgrajowi, za ogromną pomoc techniczno-organizacyjną, a także duże emocjonalne zaangażowanie w sprawy funkcjonowania drużyny na najwyższym szczeblu rozgrywek państwowych – bez tej pomocy to funkcjonowanie byłoby niemożliwe, podobnie jak i bez wsparcia władz miasta z prezydentem – lek. med. Mirosławem Mikietyńskim na czele.

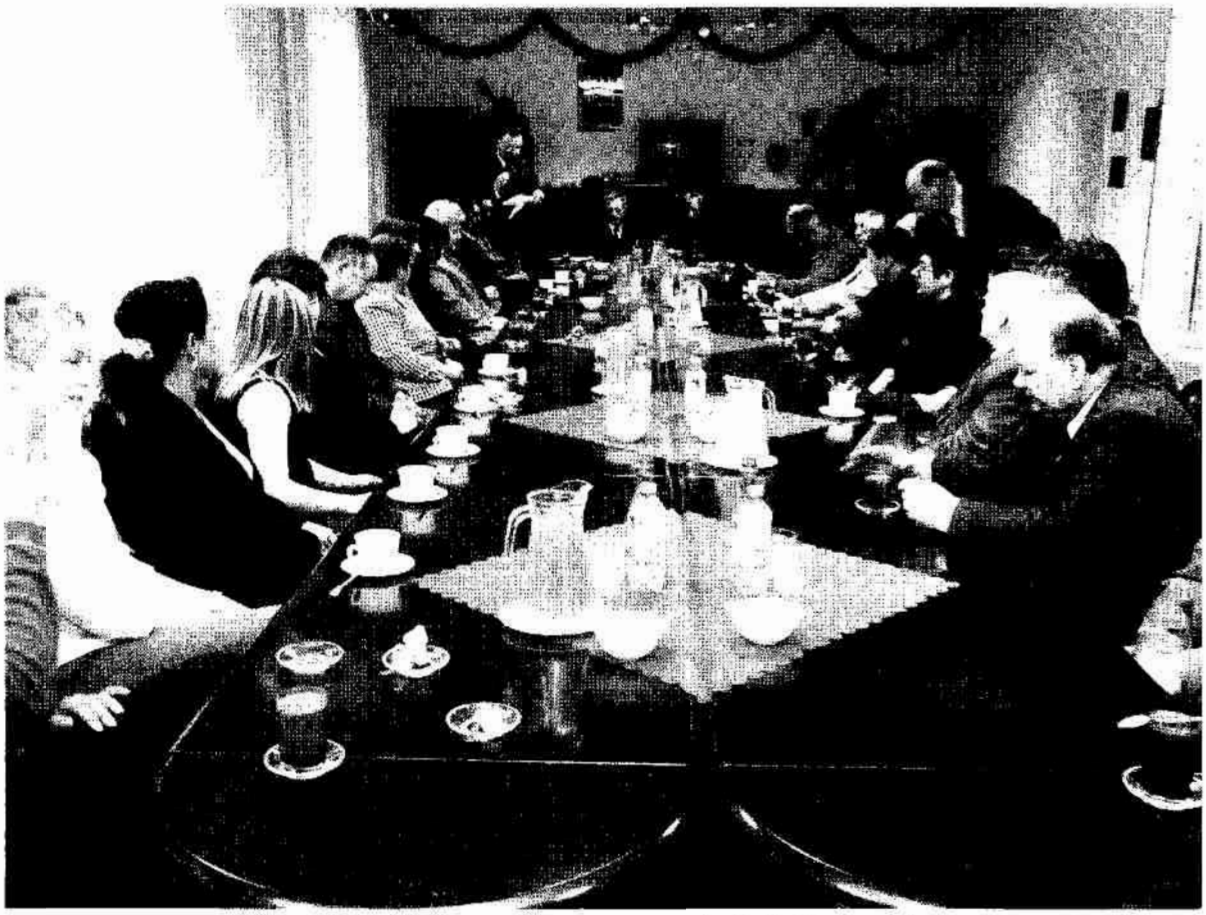

Spotkanie zawodniczek i kierownictwa autonomicznej sekcji piłki ręcznej ze sponsorami, prezydentem Koszalina i rektorem Politechniki Koszalińskiej

1.	EB Start Elbląg	18	30	506-456
2.	SPR Lublin	18	29	529-451
3.	Vitaral Jelfa Jelenia Góra	18	24	484-423
4.	Nata AZS AWFiS Gdańsk	18	23	536-460
5.	Łącznościowiec Szczecin	18	20	443-420
6.	Sośnica Gliwice	18	18	475-488
7.	Zagłębie Lubin	18	17	450-435
8.	Zgoda Ruda Śląska	18	17	435-417
9.	**KU AZS Politechnika Koszalińska**	**18**	**13**	**449-465**
10.	Piotrcovia Piotrków Tryb.	18	11	419-510
11.	Pogoń 1922 Żory	18	9	428-491
12.	Gościbia Sułkowice	18	5	338-476

Stało się więc bardzo dobrze, że w plebiscycie Radia Koszalin oraz „Głosu Koszalińskiego"/„Głosu Słupskiego" – JM Rektor prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn został uznany Mecenasem i Menedżerem Sportu Roku 2004 w Regionie Środkowopomorskim, tj. byłych województwach koszalińskim i słupskim – bowiem zasłużył na to wyróżnienie.

(AP)

Na Temat 01.2006 (44)

Akademicki Klub Szachowy „Hetman" – Politechnika Koszalińska

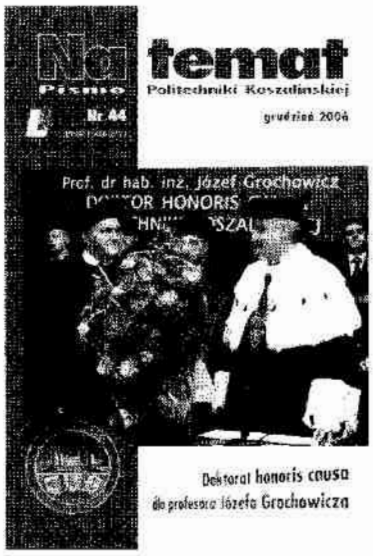

Mistrzyni Świata po raz drugi

Utalentowana zawodniczka i wychowanka Akademickiego Klubu Szachowego „Hetman" Politechnika Koszalińska – Klaudia Kulon, została po raz drugi szachową mistrzynią świata w swojej klasie. W dniach 18–29.10.2006 w Batumi w Gruzji odbyły się Mistrzostwa Świata Juniorów do lat 10, 12, 14, 16, 18. Polscy juniorzy odnieśli olbrzymi sukces! – zdobyli dwa złote i jeden srebrny medal. Klaudia Kulon triumfowała tym razem w klasie do lat 14; przed dwoma laty triumfowała w rywalizacji do lat 12 na Mistrzostwach Świata w Grecji.

W Batumi potwierdziła swój nieprzeciętny talent. Od początku rywalizacji w grupie wiekowej do lat 14 plasowała się w ścisłej czołówce. Na półmetku turnieju zajmowała drugą lokatę z bilansem 5 zwycięstw i 1 porażką. Finisz był znakomity. W 7. rundzie pokonała liderkę – Yu Hualin z Chin. Następnie był remis z Gruzinką Keti Tsatsalaszwili, wygrana z mistrzynią FIDE Irine Sukandar Kharisma, remis z Pon N Krithika (obie Indonezja), a na koniec turnieju wygrana z Kathariną Newrkla (Austria). W 11. rundach zdobyła 9 punktów,

tyle samo co Ukrainka Maria Muzyczuk, która jako jedyna pokonała szachistkę „Hetmana". W punktacji pomocniczej górą była jednak Klaudia Kulon.

Przygoda Klaudii zaczęła się, kiedy nakłoniona przez swojego ojca, amatora szachów, zapisała się do kółka szachowego w szkole. Jako siedmioletnia wtedy uczennica pierwszej klasy Szkoły Podstawowej nr 6 w Koszalinie ujawniła swój talent szachowy i przez pierwsze trzy lata trenowała pod okiem Andrzeja Małyszki. Gdy miała 10 lat, została zawodniczką naszego klubu. Przez rok trenował ją Henryk Węgrowski.

Pierwszym medalem Klaudii było złoto na mistrzostwach Polski. Zdobyła je w kategorii dziewcząt do lat 10. W życiu Klaudii pojawił się kolejny trener – Piotr Mickiewicz, i kolejne sukcesy. Mając 11 lat została brązową medalistką mistrzostw Polski, rok później mistrzynią Polski w kategorii dziewcząt do lat 12. Wysokie szóste miejsce zdobyła następnie na mistrzostwach Europy, a już w kilka miesięcy później została mistrzynią świata. O jej wielkim talencie świadczy, że po dwóch latach sukces ten powtórzyła jeszcze raz.

Na drodze do sukcesów Klaudię wspierają rodzice i otoczenie, o czym ona sama powiedziała naszej lokalnej gazecie „Głos Koszaliński": – *Zawsze mogłam liczyć na wsparcie rodziców. Kiedy miałam słabsze wyniki, mobilizowali mnie i podnosili na duchu, wierzyli we mnie. No i oczywiście nic by się nie udało, gdyby nie trener Piotr Mickiewicz, poprzedni trenerzy, klub oraz wsparcie szkoły. Wiadomo, że trzeba dużo pracy, żeby osiągać sukcesy w sporcie, a to często odbywa się kosztem szkoły. Jednak mam bardzo wyrozumiałych nauczycieli w Gimnazjum nr 9. Po zdobyciu po raz drugi mistrzostwa świata jestem jeszcze w szoku i nie myślę o planach na przyszłość. Wiem jednak, że do matury moje życie będzie związane z szachami.*